

TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJA

1409 – 1974 – 1982 – 1990 – 2015

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija

1409 – 1974 – 1982 – 1990 – 2015

Sudarytojos: Marija Draugelienė
Jolanta Martyncevienė
Elvyra Janušauskienė

Leidykla, 2015

PRATARMĖ

Gyvenimo ratas sukasi nesustodamas: pavasarį keičia vasara, vasarą – rudenį, rudeni žiema, ir vėl ateina pavasaris.

Pažinti gyvenimą, nepaklysti jo vingiuose moko mokytojai. Gal dėl to didžiausia knygos dalis skirta jiems, nes kiekvienas mokytojas – savita knyga, paprastai neperskaitoma iki galo, todėl dažnai ir nesuprantama.

Vyresnieji mokytojai, atėjus laikui, atsisveikina su mokykla ir išeina paprastai tyliai, dažnai nepastebimai. Vyresnieji buvo kitos kartos atstovai, jiems teko išgyventi sovietmečio negandas, bet juos jungė svajonė apie laisvą tautą, šildė tarpusavio supratimas, draugiškumas – visa tai padėjo išverti, nepalūžti.

Gimnazija, išleisdama istoriją, tikisi, kad jaunieji ras minčių, kurios skatins susimąstyti ir daug ką vertinti kitaip, nes ateitis priklauso jiems.

Skaitytojai, o ypač buvę mokiniai, žinoma, daug ko pasiges: bus nepamintų ir laureatų, ir puikių darbštuolių, ir gyvenime daug ko pasiekusių, bet, manau, atleis, nepyks, nes jie geriausiai žino, kiek mokytojai atidavė širdies ir jėgų tam, kad visi būtų laimingi, garbingi žmonės.

Brangieji, gimnazija myli visus visus, myli tokius, kokie buvote!

Nuoširdžiai dėkoju kolegoms, papasakojusiems ir aprašiusiems savo darbus, - juk be Jūsų nebūtų ir knygos. O ši knyga – tai nuoširdaus darbo vaisius. Ypač esu dėkinga direktoriams – Jonui Bagdonui, Elvyrai Janušauskienei, Jolantai Martyncevienei ir jų pavaduotojams supratusiems mano pastangas.

Ačiū buvusiems mokiniams, parašiusiems įdomius ir prasmingus atsiminimus.

Nuoširdi padėka materialiai rėmusiems šios knygos išleidimą.

Marija Draugelienė

I. DALIS

Atminimas

„Inclito principi Aleksandro Vitoldo.

Magno Duc Lithuaniae,

De patria sua optime merito,

Et rerum gestarum glorijs

Per universum orbem claro...“

(Vytautui atminti užrašas, iškaltas ant paminklo 1573)

Ne žodžiai – malda iškalta,

Ištašyta grubiam akmeny...

Lyg himnas, lyg aidas duslus

Man primena Vytautą Didį.

Ne rauda iš gilios praeities,

Begalinė viltis išsakyta,

Paprasta pagarba išreikšta,

Grubiam akmeny išrašyta.

Ne maldą, ne raudą,

Ne širdgėlą, viltį,

Bet paprastą Vytauto žodį

Norėčiau girdėti kas rytą:

„De patria sua optime merito,

Et rerum gestarum gloria...“

Kaip gaila!.. Šie žodžiai seniai

Pragaištingos ugnies sunaikinti.

E.Liudvinavičiūtė, I h kl., 2000 m.

GIMNAZIJS ATRIBUTIKA

Gimnazijos himnas

Dainuokim dainą Vytauto dvasia,
Paimkim knygą – tai akių šviesa,
Grumsteliai kelio – istorija pilies
Mums kelią pažymės.

Daina – gimtinės šypsena,
Knyga – mokslo jėga,
Mūsų valia – džiaugsmas veide,
Ir laisvos minties galia

Darbuokimės didžiaviryų jėga,
Šventais ažuolais miškai sukeros
Ir kelsies skrydžių burė raudona
Žemelėj Lietuvos.

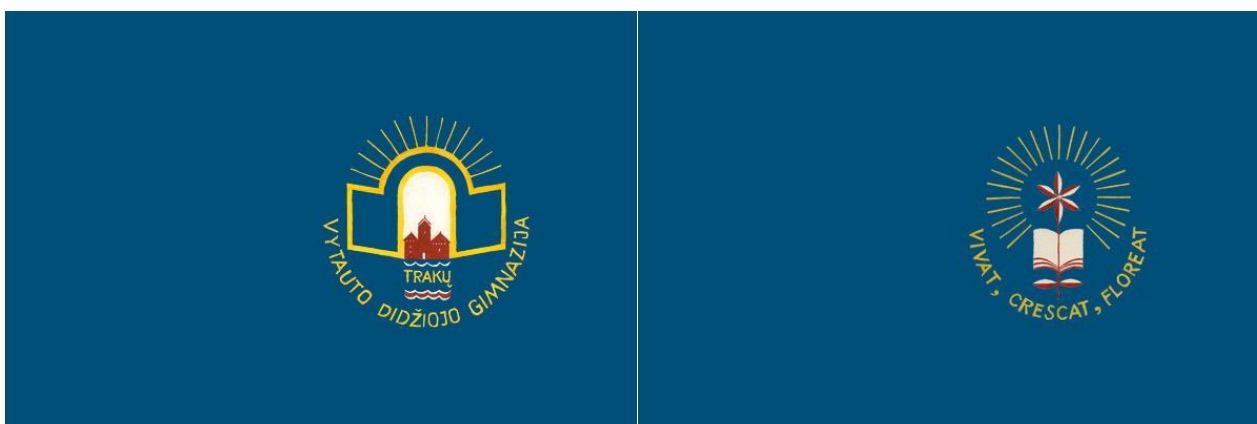
Visi tikėkim Dievo valia,
Ir artimo meilė laimins keliuos,
O darbą, giesmę ir valią visada
Ugdydamas dainuok!

Žodžiai ir muzika L.Navickienės

Emblema

Vėliava

Gimnazistų priesaika

Mes, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos pirmos klasės moksleiviai, savo tėvų, mokslo draugų, mokytojų ir gerbiamų mokyklos krikštatevių bei svečių akivaizdoje prisiekiamo:

Kol jaunas, o broli, sėk pasėlio grūdus
Ir dirvos nepleiski!

Gyvenimo knygą skaityk laps į lapą nestodams.

Lietuviško žodžio rasą deimantinę,
Tau, Lietuva, pašvęst šalie gimtine!

Ieškosim pirmo žiedlapių baltumo,
To gero žodžio,
Kuris pašauktų aukai,
Vienytų, ne skirtų!

O drumzlinų, įtraukiančių verpetų
Nekęsimė, nenorime, nepriimam.

Nuo darbo, nuo bėgsmo atlikę

Mąstysim tikrus, nepraeinančius darbus.

Vysim šalin tinginystę,
Atkariają dvasios luošybę.

Mylėsime, godosime vienas kitą,
Paremsime, kaip girioje medis
Kad paremia medį.
Neteisiai neliudysime prieš artimą savo.

Gyvenime, meldžiam tik vieno:
Neleisk apakt melu,
Neleisk apkursti neteisybėm,
Duok atsigert skaidraus tiesos vandens.
Palaimink, Viešpatie, mūsų kelią,
Nežinomybėm glūdintį,
Ir vesk doros keliu!

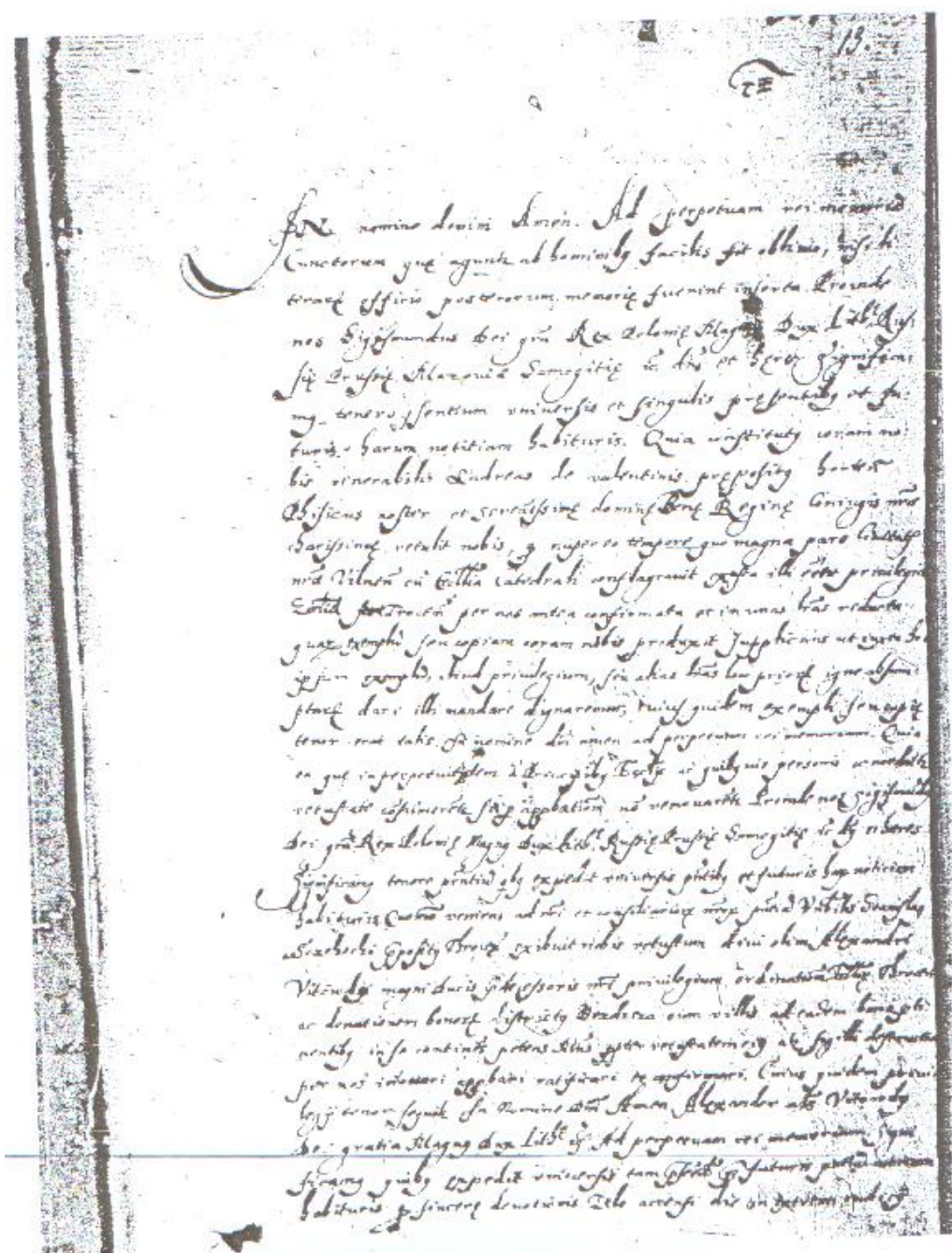
Sudarytoja M.Draugelienė

II. DALIS ISTORIJA

1409 m. gegužės 24 d. Vytautas Didysis Naujuose Trakuose prie ŠVČ Mergelės bažnyčios įkūrė parapiinę mokyklą.

1409 m. gegužės 24 d. Didžiojo kunigaikščio Vytauto fundacija Bezdežos valsčiaus Švc. Mergelės Marijos bažnyčiai Naujuose Trakuose.

Dokumentas paimtas iš Lietuvos Metrikos, XVII užrašų knygos 1. 13-14. Žygimantas Senasis patvirtina Vytauto užrašą privilegijoje, išduotoje 1522 m., ir dar kartą ją patvirtina 1930 m. Iš lotynų kalbos vertė Daiva Narbutienė.

Viešpaties vardu amen. Aleksandras, kitaip Vytautas, Dievo malone Lietuvos ir t.t. Didysis kunigaikštis, amžinai atminčiai pažymime visiems tiems, kuriems tiek dabar, tiek ateity bus naudinga susipažinti su šiuo raštu. Tikrojo įžado stropumu užsidegę, mes, paskutiniojo teismo dieną norėdami darais nusipelnėti gailėstingumo ir, be abejonės, užsitikrinti amžiną sau išganymą, neblėstančiais ir dangiškais turtais tvirtai užsimokame ir visa tai Dievo garbinimui bei šventų pastatų didinimui maloniais teikiame. Todėl Naujuose Trakuose „palaimintos Mergelės Marijos apsilankymo ir Šv. Jono krikštytojo garbei“ liepėme pastatyti namą, o ten paskirti tris klierikus ir du kanauninkus arba prebendininkus, „kurių tarnavimu bus stiprinamas krikščioniškasis tikėjimas ir kurių darbais užsikrės žmonių mintys ir taps išganymo sėklomis“... O tai bažnyčiai atiduodame kaimus arba valdas, taip pat valsčių, vadinamą Bezdežą, ... ką ištikimieji mūsų Meškutis ir Vašgerdas paveldėjo ir valdė, su visu derliumi, pajamomis, turto cenzais, mokesčiais, paslaugomis, ariamais laukais, pievomis, plynais laukais, miškais, giriomis, alkais, gervuogynais, ažuolynais, brūzgynais, tvenkiniais, žvejybomis, pelkėmis, ežerais, upėmis, bitynais, ganiavomis, žvėrių ir paukščių medžiokle, malūnais, vandenių ir jo vagomis, priklausančiomis visiems, visa tai, kas ten dabar yra ir gali išlikti ainiams, skiriame su visomis teisėmis, valdymu, nuosavybe ir amžina nesugrąžinama dotacija... Tačiau Naujųjų Trakų pastatui ir jo klierikams, tai, kas reikalinga, pavedama įgyti, turėti, naudotis ir to paties labai mainytis ir ateityje amžinai valdyti, kaip anksčiau išvardytų turtų ir valdų paskyrimą, taip ir pusę dalies savo naudojimui to paties pastato valdytojas gaus su sąlyga: tegu jis mokykloje už nuosavas lėšas išlaikys ir globos klieriką. Likusią jau išvardytų turtų ir valdų dalį savo naudojimui turės ir valdys minėti kanauninkai arba prebendininkai... Paliudijimui jums šiame rašte prikabinatas mūsų antspaudas. Parašyta ir duota Naujuosiuose Trakuose 1409 m., šeštą dieną prieš Sekmines (gegužės 24 d.). Dalyvaujant šiems liudininkams: garbingajam tėvui Mikalojui, Vilniaus vyskupui, taip pat narsiems vyrams, ir Stanislovui Čiupurnai (Czupurna), Lietuvos žemės maršalkai, Koboltonui Volymui, Manto Sūnui (Coboltone Volymo Monotonis), Konradui Pranchembergh ir daugeliui kitų ištikimų vyrų.

PAGRINDINĖS ISTORIJOS DATOS

1409 m., remiantis Didžiojo kunigaikščio Vytauto privilegija, prie Naujųjų Trakų bažnyčios įkurta parapiinė mokykla – antroji mokykla Lietuvoje.

1802 – 1818 m. klebonaujant Antanui Giedraičiui pastatyta parapiinė mokykla (Birutės g. 6), kurios pastatas beveik nepakitęs išliko iki mūsų dienų.

1940 m. uždarytos mokytojų seminarijos bazėje su lenkų dėstoma kalba atidaryta mokytojų seminarija, kurioje mokoma lietuvių kalba. Direktorius Jonas Mičiulis.

1940 m. mokytojų seminarijos patalpose Kudirkos gatvėje atidaryta pradžios mokykla, kuri išaugo iki septynmetės. Mokoma lietuvių kalba. Direktorė Irena Saliamonaitė.

1957 m. mokytojų seminariją perkėlus į Naująją Vilnią, jos vietoje įkurta mokykla – internatas Kudirkos gatvėje. Direktorius Vytautas Cegelskas.

1962 m. mokykla-internatas persikėlė iš Kudirkos gatvės į naują pastatą Birutės gatvėje.

1974 m. Trakų mokyklos – internato pastate įsikūrė Trakų 2-oji vidurinė mokykla. Abi mokyklos – internatinė ir vidurinė – dirba tose pačiose patalpose. Dalis mokinių mokosi antroje pamainoje. Direktorius Jonas Bagdonas.

1981 m. pradėta Trakų 2-osios vidurinės mokyklos statyba. Į būsimos mokyklos pamatus įmūrytas atminimo medalis.

1982 m. lapkričio 23d. Trakų 2-oji vidurinė mokykla įsikuria naujame pastate Birutės gatvėje.

1989 m., minint Lietuvos parapiinės mokyklos 580 – ūjų metų sukaktį, prie mokyklos padėtas paminklinis akmuo ir pasiūlyta mokyklą pavadinti Vytauto Didžiojo vardu.

1990 m. spalio 27 d. mokyklai suteiktas Vytauto Didžiojo vardas.

Nuo 1991/92 m.m. (iki 2014 rugpjūčio 25 d.) Vytauto Didžiojo vidurinei mokyklai vadovavo Elvyra Janušauskienė.

1995 m. gegužės 22 d. Trakų Vytauto Didžiojo vidurinei mokyklai suteiktas humanitarinio profilio pirmosios gimnazijos klasės statusas.

1998 m. pavasarį Trakų Vytauto Didžiojo vidurinei mokyklai patvirtintas humanitarinės ir realinės gimnazijos statusas, reorganizavus vidurinę mokyklą į Trakų pradinę mokyklą ir Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją.

1998 m. spalio 27d. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos inauguracija.

2009 m. gegužės 9-oji – nepaprasta diena mūsų gimnazijoje. Paminėjome 600-ąsias parapiinės mokyklos metines, gimnazijos 35-erių metų jubiliejų.

Nuo 2014 m. gruodžio 8 d. gimnazijai vadovauja Jolanta Martyncevienė.

DOKUMENTAI, PRISIMINIMAI

РЕШЕНИЕ № 68

Исполнительного Комитета Тракайского городского Совета депутатов трудящихся

от 4 декабря 1957 года

138
гор. Тракай.

О выделении земельного участка Народному Образованию для постройки новой школы

Рассмотрев ходатайство Народного образования Тракайского райисполкома об отводе земельного участка под постройку новой школы, Исполнительный Комитет Тракайского городского Совета депутатов трудящихся

РЕШИЛ:

1. Решение исполнительного комитета Тракайского городского Совета № 90 от 28 августа 1957 года "о выделении земельного участка Народному образованию для постройки новой школы" - отменить.

2. Выделить земельный участок Народному образованию Тракайского райисполкома под постройку новой школы в гор. Тракай, по ул. Вирутес возле городского базара в размере 1 га.

Председатель
Тракайского Горисполкома

Попов
/Попов/

Секретарь
Тракайского Горисполкома

Майнавичене
/Майнавичене/

Vilniaus apskrities archyvas
F. 716, ap. 1, b. 14, l. 138

188

S P R E N D I M A S Nr. 48

Trakai,

1962 m. *vasario* mėn. 15 d.

Šių metų Trakų mokyklų-internatų pastatų, perdavimo
Trakų vidurinio mokyklos.

Lydimas su tuo, šių metų mokyklų-internatų poreikiams
į naujai pastatytas pastatus, atsižvelgiant į mokomąją
patalpų, traktų, Trakų vidurinio mokyklos, Trakų rajono darbo
monių deputatų tarybos vykdomasis komitetas **u s p r o n d i d a**

1. Perduoti Trakų mokyklų-internatų mokymo pastatus, uždėję
sąlygas ir pagalbinius-likvidus pastatus nuo 1962 m. vasario
mėn. 15 d. perduoti Trakų vidurinio mokyklos.

2. Įpareigoti rajono Liaudies švietimo skyriaus namų,
sąsąjūdžio Trakų vidurinio mokyklos bendradarbiai, įrengti
plokštelių namus.

3. Šiame rajone g. v. Nr. 5, perduoti antena
mokytojų.

4. Viena siesta, pastatų perdavimo-prašymą pateikti
sąsąjūdžio sudėties komitetai:

1. Medis- Vyksnėje komitete pirmininkas pavaduotojas,
2. Čepelėnas-Trakų mokyklų-internatų direktorius,
3. Tilenas-Trakų vidurinio mokyklos direktorius,
4. Šušinskas-Trakų rajono Liaudies švietimo skyriaus vadovas,
5. Šušinskas-Trakų rajono Liaudies švietimo skyriaus
techninis-švedys,
6. Šušinskas-Trakų miesto namų valdybos valdytojas,
7. Šušinskas-Trakų miesto namų valdybos technikas,
8. Šušinskas-Trakų rajono LMP komitete propagacijos-švietimo
skyriaus vadovas.

L. O. Šušinskas, *Trakų mokyklų-internatų pastatų perdavimas*

Trakų mokyklų-internatų pastatų perdavimas

SPRENDIMAS

1974 m. V mėn. 30 d. Nr. 188

TRAKAI

Dėl Trakų vidurinės mokyklos atidarymo

Trakų rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas, apsvarstęs rajono liaudies švietimo skyriaus pasiūlymą dėl Trakų mokyklos-internato nepatenkinamų darbo sąlygų ir atsižvelgdamas į didelį ateiinančių miesto mokinių skaičių (apie 600 mokinių, 20 klasių-komplektų), n u s p r e n d ž i a :

Prašyti Lietuvos TSR švietimo ministeriją nuo 1974 m. rugsėjo mėn. 1 d. leisti atidaryti Trakų mokyklos-internato bazėje savarankišką Trakų vidurinę mokyklą.

PMj

1974. 09. 27.

Trakų rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas

J. URBONAS

Trakų rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

P. REPEČKA

576

676

126

TRAKŲ RAJONO LIAUDIŠS ŠVIETIMO SKYRIAUS VĖDEJO
Į S B Ė N M A S Nr.301

§ 2

Trakai,

1974 m. spalio mėn. 10 d.

Iš Trakų mokyklos-internato mokytojų pareigų atleidžiu, perkeliu ir skaitau dirbančiais Trakų antroje vid. mokykloje mokytojais nuo š.m. rugsėjo mėn. 1 d.

1. Draugeliene Mariją ✓
2. Cegelskiene A.
3. Žaguniene Aldoną ✓
4. Kazakauską Steponą ✓
5. Bagdoniene I. ✓
6. Balasevičiūtę J.
7. Vainauską Petrą ✓
8. Mickonį Gediminą ✓
9. Siniciene Genę
10. Štuopiene Elena
11. Rudelevičių H.
12. Barkauskiene J.
13. Makūną Antaną
14. Cijunskiene J.
15. Kvedaraitę Nataliją
16. Keršytę Vaigalę
17. Sokolinskiene G.
18. Švediene Mariją
19. Zagrečkaitę Elvyrą
20. Mišeikiene L.
21. Rudelevičių Henriką (*įrašyta 2-o kartą*)

NUORASAS TIKRAS:

Skyriaus vedėjas

/ A. MIKIŠKA /

LIETUVOS KP CENTRO KOMITETO PIRMAJAM SEKRETORIUI

DRG. PETRUI GRISKEVIČIUI

~~PIRMAJAM~~ ~~SEKRETORIUI~~

Pareiškinys

Mes, Trakų antros vidurinės mokyklos mokinių tėvai, kreipiamės į Jūs, gerbiamas Sekretoriau, prašydami efektyvios paramos naujos mūsų vidurinės mokyklos statybos reikalui.

1974 m. susikūrė Trakų m. vidurinė mokykla Nr. 2., gavusi mokymo klases Trakų internatinėje mokykloje. Nuo pat pirmos dienos mokiniams ir mokytojams reikia dirbti labai sunkiomis sąlygomis - be sporto ~~salės~~ ir aktų salės, bendras mokymos korpusas, pamokos dviem pamainomis. Todėl, savaime suprantama, iškylo reikalas statyti naują mokyklos pastatą.

Po ilgų svarstymų įvairiose instancijose, LTSR Švietimo ministerija pripažino reikalinga Trakų antrajai vidurinei mokyklai statyti naują pastatą ir užsakė Miestų statybos projektavimo institutui projektą. *Šiuo metu mokytos projektas*

is esantį būvystę
Mes labai apsidžiaugėme sužinoję, kad bus statoma nauja vidurinė mokykla 1980 m. Dėja mūsų džiaugėms, buvo ankstyvas. Šių metų spalio mėn. pabaigoje tėvų komiteto atstovai apsilankę vadovaujančiose rajono organizacijose sužinėjo, kad mokyklos statyba vargu ar bus pradėta 1980 m. Tam atsirado įvairiausių priežasčių, o pagrindinė, kaip mums aiškino, - šilumos tiekimas, esą neaišku kokia katilinė ir kada bus statoma...

Nenorėtume Jums čia aiškinti visų labai painių Trakų miesto šilumos tiekimo ~~sprendimo~~ klausimų, kurie įvairiose respublikos organizacijose vilkinami galutinai spręsti daugiau kaip du dešimtmečius. Tai gali padaryti atitinkamos organizacijos. Tik norime pareikšti savo didelį nepasitenkinimą rajono ir respublikinių organizacijų aplaidumu, skaytume dideliu nenoru vieną kart ir visiems laikams išspręsti Trakų miesto šilumos tieki

mo problemą. Daugiau kaip trisdešimt įvairių katilinių, esančių mieste ne tik neleistinais teršia orą, bet ir nedovanotinais blo-galapšildo patalpas. Juk ir šių metų pradžioje mūsų mokiniai ne-galėjo po žiemos atostogų mokytis, nes internate susproginėje radijatoriai. Kas gali užtikrinti, kad ir šiemet bei kitamet ne-atsitiks tas pats, nes internatui seniai reikalingas kapitalinis remontas.

Pagaliau~~ka~~ kada gi bus nuspręsta kokią katilinę miestui statyti - rajoninę ar kvartalinę? Toks vilkinimas beangiai kainuo-ja ne tik miesto gyventojams, bet ir valstybei.

Mes prašytume surasti galimybę (o j~~is~~ mūsų žiniomis yra) ir mūsų mokyklą pradėti statyti 1980 m. To reikalauja vaikų ir tėvų socialiniai interesai, mūsų visų nuolatinis darbas stipri-nant Tarybų Lietuvos ekonomiką, plėtojant kultūrą, auklėjant jaunąją kartą.

Prašytume mūsų prašymą patenkinti.

Trakai, 1979. lapkričio mėn.

TRAKŲ 2-OS VIDURINĖS MOKYKLOS TĖVŲ KOMITETAS:

1.

2.

3.

4

5

6

7

8

9

10

11

LIETUVOS RESPUBLIKA
TRAKŲ RAJONO
SAVIVALDYBĖS TARYBA

SPRENDIMAS

1998 03 05 Nr. 15

Dėl Trakų Vytauto Didžiojo
vidurinės mokyklos reorganizavimo

Trakų rajono taryba

NUSPRENDŽIA:

Reorganizuoti nuo 1998m.rugsėjo 01d.Trakų Vytauto Didžiojo vidu-
rinę mokyklą:

1. Į Trakų Vytauto Didžiojo vidurinę mokyklą(gimnaziją);
2. Į Trakų pradinę mokyklą.

Meras

V.Mikalauskas

N.Lisevičienė, 51459

Kopija tikra
V. Mikalauskas
2015-07-08

TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO VIDURINĖS MOKYKLOS
REORGANIZAVIMO Į TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO VIDURINĘ
MOKYKLĄ (GIMNAZIJA) IR Į TRAKŲ PRADINĘ MOKYKLĄ

PLANAS

1. Trakų Vytauto Didžiojo vidurinės mokyklos reorganizavimą į vidurinę ir pradinę mokyklas pateikti svarstyti rajono Tarybai. 1998 m. kovas
2. Tarybos sprendimą ir kt. įstatymais numatytus dokumentus dėl Trakų Vytauto Didžiojo vidurinės mokyklos reorganizacijos pateikti švietimo ir mokslo ministerijai bei Vilniaus apskrities valdytojo administracijos švietimo skyriui. Iki 1998 m. balandžio 1 d.
3. Prašyti Tarybos skirti 350 tūkst. litų pradinės mokyklos 2-ojo aukšto remonto užbaigimui iki 1998 m. rugsėjo 1 d. 1998 m. kovas
4. Informuoti Trakų pradinės mokyklos administraciją. Iki 1998 m. liepos 1 d.
5. Perduoti pastatą, turtą ir darbuotojų, dirbančių pradinėse klasėse, bylas. 1998 m. liepa
6. Supažindinti šių mokyklų kolektyvus su reorganizacijos tvarka. 1998 m. gegužė
7. Informuoti pradinės mokyklos 1-ąsias klases. Iki 1998 m. rugsėjo 1 d.

Švietimo skyriaus viršininkė

N. Lisevičienė

Vilniaus apskrities švietimo skyrius
2015-01-08

Mokytojų prisiminimai

Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje mokėsi miesto mokiniai, tačiau jau ne naujokai, o išmokę daugelio dalykų, įprastų mokyklos-internato mokiniams.

Štai mokyklos koridorius generališkai šeštadieniais tvarkydavo budinčios klasės. Mokiniai plaudavo koridorių sienas, palanges, radiatorius, duris labai rūpestingai, nes darbo kokybę vertindavo itin priekabūs kitos savaitės budėtojai. Baigę valyti, mokiniai tvarkingai išsirikiuodavo, budintis mokytojas darbą įvertindavo taškais, kartais parašydavo pastabų specialiai tam skirtame sąsiuvinyje. Perduodavo raudonus budėtojų raiščius ir lengviau atsikvėpdavo.

Kasdien šluodavo paskirtą teritoriją: mokiniai budėdavo po savaitę arba po vieną dieną. Šį darbą atidžiai tikrindavo užklasinio darbo organizatorė. Tekdavo paplušėti, nes neretai iš antro ar trečio aukštų į teritoriją „tūpdavo“ popieriniai balandžiai, krisdavo popierinės sniego gniūžtės ir kt.

Egzistavo paini praleistų pamokų ir pavėlavimų skaičiavimo sistema. Tekdavo atidžiai suskaičiuoti praleistas pamokas dėl ligos, su pateisinama priežastimi ir be, pavėlavimus, o painiausia - suskaičiuoti praleistas pilnas dienas. Bet čia padėdavo tėvų raštelių įvairovė.

Ir mokinių, ir tėvų susirinkimuose būdavo aptariamai signaliniai trimestrai. Klasių auklėtojai paruošdavo pažymių lenteles, nurodydavo, kurie mokiniai dar gali pagerinti žinias, aptardavo priežastis, trukdančias pažangumui. Pažymių knygelių tvarkymą tikrindavo už šį darbą atsakingi du pavaduotojai. O ir pats direktorius dažnai tuo domėjosi.

Mokiniai ir mokytojai talkininkavo kolūkiuose: rinko bulves, rovė runkelius, morkas. Iš pradžių veltui, vėliau už darbą mokėdavo.

Su nekantrumu mokiniai laukdavo mokyklos sporto švenčių, kurios būdavo organizuotumo, drausmingumo ir savarankiškumo pavyzdys. Įvairių rungčių teisėjai-mokytojai ir mokiniai. Tai būdavo gražios mažosios olimpiados. Nugalėtojus apdovanodavo diplomais, pagyrimo raštais, šventės vaizdus fiksuodavo fotografai, iš nuotraukų buvo sudaromi stendai ir albumai, pastarieji-įdomūs mokyklos muziejaus eksponatai, liudijantys nuoširdų fizinio lavinimo mokytojų triūsą.

Vėliau šią tradiciją keitė sveikatingumo dienos kempinge (už Totorių ežero), kur vykdavo (vyksta ir dabar) įvairios sporto varžybos, atrakcionai, loterijos ir pagaliau-apdovanojimai.

Prasmingas mokslo metų užbaigimo akcentas - šventė „Už mokyklos garbę“. Apdovanodavo geriausiai besimokančius, pagirdavo nepraleidinėjančius pamokų, sportininkus, olimpiadų laureatus ir kitų gerų darbų atstovus. Šventę pajvairindavo meno saviveiklos kolektyvų pasirodymas.

Naujos mokyklos statyba

1980 metų gegužės mėn. sudega dalis mokyklos – internato patalpų. Nukentėjo keletas kabinetų, aktų salė, stogas. Pedagogai ir mokiniai atsidūrė aklavietėje.

Dabar didelė našta užgulė direktoriaus J.Bagdono pečius. Teko rūpintis naujos mokyklos statyba.

1981-10-23d. dedamas kertinis akmuo – prasideda naujos mokyklos statyba.

Mokykla pastatyta pagal individualų projektą, graži, erdvi, iš viso 42 klasės. 1983 – 1984m. įrūšta kino filmų demonstravimo salytė, netrukus ten įsikūrė diskoteka. Erdvi rūbinė. Vėliau – choreografijos salė, o rūbus mokiniai kabinasi kabinetuose.

Dar vėliau įrūšta treniruoklių salė, budėtojai – skambintojai - mažytis kambarėlis, kuriame kabinami visų kabinetų raktai.

Iš pradžių mokyklos kabinetus, koridorius, sienas valė mokiniai. Pradėjus mokyklai vadovauti E.Janušauskienei (1991m.), mokiniai patalpų nevalo, tuo rūpinasi valytojai.

Erdvi valgykla, kurią puošia įvairios gėlės, darbų mokytojo dailininko S.Skačkausko paveikslas (žavios žąsyts), gražios langų užuolaidos. Per pertraukas valgykloje budi ir mokytojai, ir mokiniai. Mandagios visos valgyklos darbuotojos, kasdien keičiamas valgiaraštis.

Mokytojai, negailėdami nei laiko, nei jėgų, skuba įrūšti kabinetus: pakabinamos ant langų užuolaidos, padaromi stendai, užauginama gėlių. Taip pat apipavidalinami koridoriai, aktų salė, valgykloje – daugybė gėlių.

Direktoriaus Jono Bagdono kalba, pasakyta 1981 spalio 23 d.

Ką jau besakysi, didelė šventė atėjo į Trakus. Šiandien džiaugiasi ir didžiuojasi ne tik Trakų 2-osios vidurinės mokyklos mokiniai ir mokytojai, bet ir tėvai, visuomenė.

Mokykla visais laikais buvo, yra ir bus mokslo ir žinių versmė, išminties ir šviesos šaltinis, jei tik ją globoja darbščios rankos, taurus protas, karšta širdis.

Šiandien mes esame ypač dėkingi tiems, kurie pasirūpino, kad būtų pradėta statyti mūsų mokykla, tiems žmonėms ir toms darbščioms rankoms, kurios užaugina pasėtą grūdą, įmūrija plytą.

Mūsų Trakų miestas ir rajonas nuo gilios senovės garsėja geromis internacionalinėmis tradicijomis. Mūsų mokykloje mokosi įvairių tautybių: lietuvių, rusų, lenkų, baltarusių, karaimų, vaikai. Užtai ir mokyklos emblemoje pavaizduoti penki žvalūs, guvūs, tvirtai už rankų susikibę vaikai. Jie gyvena darniai ir draugiškai. Mes tuo didžiuojamės. Tikrai ši šventė yra visų trakiečių – ir didelio, ir mažo, ir seno, ir jauno – didelė šventė.

Kertinio akmens simbolį – atminimo medalį – mes patikėsime į pamatus įmūryti ilgamečiam statybos valdybos brigadininkui Broniui Kadzevičiui. Jo ir jo draugų, dirbančių tresto „Vilniaus statyba“ XI valdyboje, darbščios rankos pastatė jau ne vieną daugiaaukštį namą, ne vieną mokyklą. Žinodami, kaip jie dirba, reiškiamo viltį, kad mūsų mokykla bus pastatyta taip greitai kaip Lentvario ir taip gerai kaip Elektrėnų vidurinės mokyklos. Dar greičiau, dar geriau... Juk visi gerai žinome, kad jos mums labai reikia.

Tardamas šauniems statybininkams mūsų mokyklos mokinių, mokytojų pageidavimus ir priesakus, pažadu, kad ir mokykla bei mokinių tėvai nuoširdžiai rems jų pastangas, padės organizuodami talkas, darydami viską, kad priartintume tą dieną, kai įžengsime į naują rūmą gražiam ir vaisingam darbui.

Tikėsime, kad statybininkai pagal architekto Geibūno originaliai paruoštą projektą Trakuose pastatys puikią mokyklą, vieną geriausių rajone, o gal ir respublikoje.

Tad tegul gyvuoja, tegul auga, tegul žydi mūsų mokykla.

Vivat , crescat, floreat!

1988-1991 - Tautinio Atgimimo metai

1988 metų pavasarį Lietuvoje prasidėjo aktyvių visuomenės diskusijų laikotarpis, lietuviškoji visuomenė pabudo ir ėmė aktyviai veikti. 1988 06 03 inteligentijos iniciatyva Vilniuje buvo įkurta Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Inicijatyvinė grupė, kurią sudarė žymūs Lietuvos meno ir mokslo žmonės. Sąjūdis labai greitai tapo plačiu, reformų siekiančiu politiniu judėjimu. Visoje Lietuvoje pradėjo kurtis Sąjūdžio pirminės organizacijos, į politinę veiklą įsitraukė daug politiškai aktyvių Lietuvos gyventojų. Sąjūdis pradėjo leisti nepriklausomą opozicinę spaudą, kuri nebuvo cenzūruojama. Svarbiausiu informaciniu biuleteniui tapo „Sąjūdžio žinios“, o publicistiniu leidiniu - „Atgimimas“. Lietuvoje įsivyravo politinės, religinės ir kultūrinės laisvės atmosfera.

Nuo Atgimimo proceso, vykusio visoje Lietuvoje, neliko nuošalyje ir mūsų (tada) Trakų 2-osios vidurinės mokyklos mokytojai, moksleiviai. 1988 m. rudenį Trakų kultūros rūmuose, susirinkus pilnai salei žmonių, buvo išrinkta Trakų miesto Sąjūdžio iniciatyvinė grupė. Į ją buvo išrinkti ir mūsų mokyklos atstovai: direktorius J.Bagdonas ir L.Urbanavičienė. Netrukus Sąjūdžio grupė įsikūrė ir Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje, į ją įstojo daug mokytojų, grupei vadovavo direktorius J.Bagdonas.

1988 metų spalio 7 dieną Vilniuje, Gedimino pilies bokšte, buvo iškelta trispalvė vėliava. Tą patį mėnesį lietuviška trispalvė buvo iškelta ir ant Trakų pilies kuoro. Atsimenu, tai buvo darbo diena, bet mūsų mokykloje tada įvyko tik kelios pamokos. Mokyklos vadovybė, mokytojai, moksleiviai išvyko prie Trakų pilies. Tautinės vėliavos iškėlimo pilyje šventei buvo

nupirktos trys Lietuvos trispalvės, jas iškėlę nešė mokytojai R.Janušauskas, P.Vainauskas, G.Mickonis. Tai buvo pirmosios trispalvės vėliavos mūsų mokykloje. Tą dieną širdyse jautėsi džiaugsmas, pakilimas, entuziazmas, viltis, laisvės vėjas. Į Trakus tada suvažiavo tiek žmonių (o kur dar keli tūkstančiai trakiečių), kad tokios žmonių gausybės mūsų mieste nei iki tol, nei po to neteko matyti.

Manau, kad tik 1410 metais, Vytautui Didžiajam Vilniuje ir Trakuose telkiant pulkus žygiui į Ordino žemę, galėjo būti susirinkę tiek žmonių – Lietuvos karių. Tą spalio 27 dieną daug kam taip ir neteko pasiekti nei Pilies salos, nei Karaimų salos, nei abiejų tiltų – teko stovėti ežero pakrantėje. Mums pavyko – pasiekėme Karaimų salą ir iš čia stebėjome vėliavos iškėlimo iškilmes – buvome tos šventės, istorinio įvykio, dalyviai. Kalbėjo tuometinės, dar sovietų, bet jau laisvėjančios Lietuvos vadovas A.Brazauskas, Lietuvos Sąjūdžio atstovai R.Ozolas ir A.Juozaitis, Trakų rajono vadovai, parapijos klebonas V.Rūkas, Trakų visuomenės atstovai.

Žmonės giedojo himną, šaukė „valio“, daugelio akyse žvilgėjo džiaugsmo ašaros. Koks buvo dvasinis pakilimas, kaip žmonės džiaugėsi laisvės vėju, Lietuvos nepriklausomybės vizija – nors ji dar buvo toli, niekas negalėjo 1988 metais žinoti, kada Lietuva bus nepriklausoma, bet visi suprato, kad vyksta taiki, dainuojanti, laisvės siekianti revoliucija. Geltona, žalia, raudona vėliava suplevėsavė virš Trakų pilies. Gaila, kad po kelių metų Lietuvos valstybinė vėliava buvo nuimta nuo Trakų pilies bokšto, nors 1988 metų spalį buvo pasakyta: trispalvė Trakų pilies bokšte bus nuolat. Mat dažnai reikia keisti, išblunka, nemažai kainuoja, sunku užlipti į bokštą ir panašiai. Liūdna dėl tokio sprendimo. Net neiškeliama per valstybines šventes, nors buvo pažadėta. Ir apskritai mūsų dienomis pastebiu abejingumą, nepagarbą valstybinei vėliavai, kitiems valstybės simboliams. Net valstybinių švenčių metu neretai vėliavos neiškeliamos, skambant himnui kalbamės, juokiamės, negiedame, nemokame himno žodžių. O kiek žmonių kovojo, kentėjo dėl Lietuvos valstybingumo, kiek palaikų ilsisi amžinojo įšalo žemėje, kiek žuvo, sėdėjo kalėjimuose...

1988 metais, pasirodžius pirmosioms trispalvėms (dar nelegaliai, rizikuojant), žmonės verkė iš džiaugsmo. Dabar verkti nereikia, bet rodyti pagarbą valstybės simboliams būtina. Pasimokykite to iš kitų tautų.

Gyvenimas tęsiasi, Atgimimo Sąjūdis darėsi vis platesnis, labiau subrendęs. Mūsų mokykloje tautinio atgimimo metu vyko nemažai permainų: pirkome, skaitėme, žavėjomės A.Čekuolio redaguotu „Gimtuojų kraštu“ (350 tūkst. egzempliorių tiražas), iš Vilniaus atveždavome A.Juozaičio redaguotas „Sąjūdžio žinias“, sąjūdininkė mokytoja L.Urbanavičienė nenuilsdama platino „Atgimimą“. Tik šiuose laikraščiuose buvo rašoma tiesa apie mūsų praeitį, dabartį, mūsų siekius, troškimus, tikslus. Reikia atvirai papasakoti, kad platinti Sąjūdžio laikraščius, juos viešai skaityti, aptarinėti, diskutuoti nebuvo taip paprasta. Buvo šnairuojančių, nepatenkintų, priešišku,

piktų žvilgsnių. Reikalavo į vieną įstaigą net pristatyti mokyklos Sąjūdžio grupės narių pavardes. Bet, kaip rašė Maironis, „nebeužtvenksi upė bėgimo“.

1989 metais lietuvių kalbai suteikus Valstybinės kalbos statusą, mūsų mokykloje buvo susirūpinta lietuvių kalbos saugojimu nuo svetimybų, visokio darymo. Mokėmės taisyklingai kalbėti per pamokas, susirinkimus. Šioje srityje daugiausia nuveikė direktoriaus pavaduotojos R.Nargelienė, lietuvių kalbos mokytojos R.Bartusevičienė, M.Draugelienė, A.Žagunienė.

1989 metų rugpjūčio 23 dieną Baltijos kelyje, kur lietuvių, latvių ir estų tautos pasisakė už nepriklausomybę, dalyvavo nemažai mūsų mokyklos mokytojų, jų šeimos narių. Nemažai dabartinių vyresniųjų klasių gimnazistų su tėveliais taip pat stovėjo Baltijos kelyje. Tada jie buvo maži vaikai.

1989 metais, minint pirmosios mokyklos Trakuose įkūrimo 580-ąsias metines, buvo atidengtas paminklinis akmuo, dabar jis įmūrytas mokyklos sienoje prie įėjimo. Tada buvo pasiūlyta prašyti Švietimo ministerijos suteikti mūsų mokyklai Vytauto Didžiojo vardą. Tuo rūpinosi mokyklos administracija, tėvų komitetas. 1990 metais mūsų mokyklai buvo suteiktas garbingas Vytauto Didžiojo vardas.

1990 metų kovo 11-ą dieną, Atkuriamajam Seimui paskelbus Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą, mūsų mokyklos aktų salėje, mokytojų kambaryje, keliose klasėse buvo pastatyti televizoriai, mokytojai, moksleiviai galėjo stebėti Atkuriamojo Seimo priimamus istorinius nutarimus. Paskelbus nepriklausomybę, sulaukta Maskvos gąsdinimų ir konkrečių veiksmų: buvo įvesta ekonominė blokada. Visoje Lietuvoje suaktyvėjo prokomunistinės jėgos, tai pasireiškė ir Trakuose. „Jedinstvininkams“ ir kolaborantams užgrobus dalį Trakų rajono valdžios pastato, įvyko protesto mitingas, kuriame dalyvavo ir dalis mūsų mokytojų bei moksleivių. Gynėme teisėtą Trakų valdžią. Kaip dabar atsimenu, kad užgrobėjai bei vietiniai kolaborantai, nors ir kviečiami, bijojo išeiti iš užgrobtos pastato pasikalbėti su žmonėmis.

Kai Maskva surengė referendumą dėl SSRS išsaugojimo (1990), tą sekmadienį Trakų gatvės buvo tuščios, kaip iššluotos, tik vienas kitas naivuolis ar priešiškas Lietuvos nepriklausomybei žmogelis ėjo balsuoti į dar gyvavusį, apsitvėrusį sovietinį karinį komisariatą. Apsuptas automatininkų, atvažiavo išdavikas M.Burokevičius...

1991 metų sausio 13-ą dieną Sovietų armijos daliniai užgrobė Lietuvos televiziją, televizijos bokštą, žuvo trylika laisvės gynėjų, apie tūkstantį sužeidė. Prie parlamento, televizijos jau iki tol ilgą laiką budėjo dešimtys tūkstančių žmonių, taip pat ten vykdavo ir kai kurie mūsų mokyklos mokytojai, o kruvinąją sausio tryliktosios naktį ginti parlamento, Lietuvos nepriklausomybės išvažiavo mūsų mokyklos mokytojai P.Vainauskas su šeima, R.Janušauskas, L.Urbanavičienė, O.Jurgilienė. Daug drąsos tada reikėjo – neaišku buvo, kuo viskas pasibaigs, grėsė pavojus gyvybei.

Sausio 14-ąją, pirmadienį, atėję į mokyklą moksleiviai, mokytojai susirinko aktu salėje, pasmerkė žudynes, smurtą, daug kas verkė. Po šio kruvino sekmadienio dar gal du mėnesius buvo budima prie parlamento – ne kartą mokytojų autobusas iš vakaro važiuodavo prie Seimo rūmų, o ryte grįžę eidavome į pamokas.

1991 metų gegužės 19 dieną Lietuvos – Baltarusijos pasienyje (Dieveniškių užkardoje) Krakūnų poste buvo nužudytas nepriklausomos Lietuvos pasienietis pamainos viršininkas Gintaras Žagunis. Tai buvo pirmas Lietuvos karys, žuvęs atkūrus Lietuvos nepriklausomybę. Tas nužudymas sukrėtė Lietuvą ir ypač mūsų mokyklos kolektyvą, nes Gintaras Žagunis daug metų mokėsi mūsų mokykloje, jo mama lietuvių kalbos mokytoja A.Žagunienė daug dešimtmečių dirbo mūsų mokykloje. Mokyklos mokytojai, mokiniai pagerbė mūsų mokinį, Lietuvos didvyrį, pašarvotą Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje, dalyvavo laidotuvėse Antakalnio kapinėse. Po mirties Lietuvos Vyriausybė Gintarą Žagunį apdovanojo pirmojo laipsnio Vyčio kryžiumi, Šaulių sąjunga – aukščiausiu Sąjungos apdovanojimu – „Sidabro žvaigžde“. Man teko pažinti Gintarą Žagunį, mokyti jį, žinojau apie jo patriotines pažiūras. Turėdamas gerą darbą, paliko jį, nuėjo į krašto apsaugą, nors tuo metu tam reikėjo drąsos, pasiryžimo. Atsimenu vieną 1989 metų rudens sekmadienį: sutinku Gintarą, o šis ir sako: „Šiandieną Trakų pilyje Vilniaus rinktinės šauliai duoda priesaiką. Aš irgi stoju į Lietuvos Šaulių sąjungą.“

Vėliau mūsų mokyklos istorijos mokytoja, mokyklos muziejaus vadovė, G.Sokolinskienė muziejuje įrengė nuolatinę ekspoziciją, skirtą Gintaro Žagunio atminimui. Kelis kartus su mokiniais buvome nuvažiavę į Gintaro Žagunio žuvimo vietą Šalčininkų rajone, Krakūnuose. Ilgą laiką jo žuvimo vietoje stovėjo koplytstulpis žuvusio pasieniečio garbei, 2004 metais čia iškilo gražus paminklas.

1991 metų rugpjūčio mėnesį žlugus pučui Maskvoje prasidėjo Lietuvos tarptautinio pripažinimo laikotarpis. Ėmėme kurti nepriklausomą demokratinę Lietuvą. Gyvenimo tempai spartėjo, prasidėjo švietimo reforma, imta įgyvendinti tautinės mokyklos koncepciją. Pedagogams, moksleiviams, jų tėvams iškilo nauji uždaviniai.

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos

istorijos mokytojas metodininkas

Gediminas Mickonis

2005, sausis

LIETUVOS PERSITVARKYMO SAJŪDŽIO

SEIMO NARIUI

Trakų m. ir rajono

Pedagogų Tarybai

1989 m. birželio 3 - 4 dienomis Vilniuje, Respublikoniuose
Profesjonų kultūros rūmuose (S. Daukanto 5), įvyks pedagogų - Lietuvos
Persitvarkymo Sąjūdžio dalyvių SUVAŽIAVIMAS. Suvažiavimo devizas :
"Tautinei mokyklai - atgimusi, tautiškai susipratusi mokytoja !"

Suvažiavimo plenariniuose posėdžiuose ir 8-se sekcijose (švietimo
valdymo, bendrojo lavinimo mokyklų, kaimo mokyklų, spec. vidurinių
mokyklų, proftechninių mokyklų, logopedinių, pagalbinių bei sanatorinių
mokyklų, ikimokyklinių ir užmokyklinių įstaigų, mokyklų nelietuvių
dėstomąja kalba lietuvių kalbos mokytojų) numatoma svarstyti šiuos
klausimus:

1. Tautinės mokyklos atkūrimo keliai ir perspektyvos.
2. Tautinės mokyklos mokytojas. Jo statusas valstybėje ir visuomenėje.
3. Tautinė mokykla ir šeima.

Suvažiavime bus sudaryta LPS pedagogų respublikinė taryba ir priimti
dokumentai: Lietuvos Pedagogų Sąjūdžio PROGRAMĄ, deklaracija, rezolucijos
svarstytais klausimais ir pasiūlymai dėl Lietuvos TSR Švietimo
įstatymo.

Iki š.m. balandžio 15 d. prašome praveisti *Trakų m. ir rajono*
rajono/miesto pedagogų - LPS dalyvių konferenciją ir išrinkti 9
delegatus į suvažiavimą (pageidautina, kad būtų atstovaujamos darbuotojų
kategorijos pagal nūmatytas sekcijas), 1 kandidatą į LPS respublikinę
pedagogų tarybą ir 4 svečius.

Iki š.m. balandžio 22 d. prašome atsiųsti išrinktų delegatų, kandidato
į LPS respublikinę pedagogų tarybą ir svečių sąrašus (pavardė, vardas,
darbovietė, pareigos, adresas). Kartu pateikite savo pasiūlymus dėl
suvažiavimui ruošiamų dokumentų.

Pridėkite sąrašą žmonių, kuriems bus reikalinga nakvynė.

Minėtą informaciją siųskite adresu:

VILNIUS 232034, PARIBIO 30A - 7, PETRAS JONUŠAS.

Tuo pačiu prašome informuoti organizacinį komitetą, kiek *Trakų*
rajono/miesto švietimo įstaigose yra LPS rėmimo grupių ir koks žmonių
skaičius jose.

LPS SEIMO TARYBA

ORGANIZACINIS KOMITETAS

Trakų raj. mokytojų sąjūdžio pastarimo,
įvykusio 1989 rugpjūčio 21 d.,

Protokolas

Dalyvavo: 12 mokytojų.

Dienotvarkė:

1. Mokyklos Trakuose 580-ųjų metinių minėjimui paruošimas.
2. Dėl Lietuvos mokytojų sąjūdžio respublikinės tarybos posėdžio.
3. Dėl LPS rajoninės konferencijos

Trakų 11 vid. m.-klos direktorius Bagdonas
Siūmus bus ^{Trakų} mokyklos įkūrimo 580 metinis. Pasiūlyti mokytojų paminklinio akmens atidengimui.
Pasiūlyta - mokyt. Kersytė (Trakų 11 vid.), Senaraitis (Ouškių vid.). Tą dieną - 4 pranešimai, koncertas (skaitovs, apie Lietuvos mokyklą). Numatytas šis renginys - spalio 14 d., 14 val. Dalyvausi tautės istorikai, kraštotyriškai, sąjūdininkai.

Spalio 10 d., Vilniuje vyks mokytojų sąjūdininkų respublikinė konferencija. Supažindinus su dienotvarkė, pranešimus turomis ir pranešėjais. Aptarti ankety klausimai.

Galbūt ir diskutuota apie tai, kad mokytojai, mokytojų kolektyvas turi būti pilni mokyklos šeimūninkai. Pedagogų t-bos posėdžio nutarimai turi būti vykdomi.

Vytauto Didžiojo vardo mokyklai suteikimas

1989 metų vasarą Lietuvos mokslų akademijos Istorijos instituto mokslinės bendradarbės Ingė Lukšaitė iniciatyva, remiant Lietuvos pedagogų draugijai, imta ruošti Lietuvos mokyklos 600 metų jubiliejui. Nutarta prie Trakų 2-osios vidurinės mokyklos atidengti paminklinį akmenį, žymintį Vytauto Didžiojo įkurtos pirmosios Lietuvos parapišės mokyklos 580 metų sukaktį.

Paminklinio akmens atidengimo šventės metu dideli Trakų miesto patriotai Stanislavas Mikulionis ir Juozas Vercinkevičius pasiūlė Trakų 2-ąją vidurinę mokyklą pavadinti Vytauto Didžiojo vardu. Direktorius J.Bagdonas 1990 03 20 mokyklos mokytojų ir mokinių bei visuomenės ardu parašė trakų rajono liaudies deputatų tarybos vykdomajam komitetui ir Trakų rajono liaudies švietimo skyriui pareiškimą dėl Trakų 2-ajai vidurinei mokyklai Vytauto Didžiojo vardo suteikimo.

1990 m. spalio mėn. mokyklai suteiktas garbingas Vytauto Didžiojo vardas, o 1990 m. spalio 27-ąją – Vytauto Didžiojo mirties dieną – šventėme mokyklos krikštynas. Krikštatėvių pareigas atliko tuometinis Švietimo ir kultūros ministras Darius Kuolys ir istorijos mokslų kandidatė Ingė Lukšaitė.

Šventėje dalyvavo Kauno Vytauto Didžiojo universiteto rektorius Algirdas Avižienis, profesoriai A.Liutikas, J.Vaitkevičius, V.Valentinavičius, docentai H.Jasiūnas, VPI docentas St.Grigelionis, St.Matulionis, Tautinių mažumų departamento pirmininkė H.Kobeckaitė; AT deputatai R.Survila, L.Šepetys, J.Tupikas ir kt., Trakų švietimo skyriaus vedėja N.Lisevičienė, Trakų parapijos klebonas dekanas V.Rūkas.

Klebonas dekanas V.Rūkas mokyklai padovanojo Vytauto Didžiojo portretą, kurį nutapė dailininkas V.Balsys. Vėliavos projektą paruošė mokytoja O.Jurgilienė, siuvinėjo Kauno tremtinių klubo moterys.

Mokykloje mokytojai ir mokiniai paruošė turiningą koncertą (scenarijų parašė mokyt. M.Draugelienė). Gražiai skambėjo mokinių Ž.Pasko ir D.Kvedaravičiaus deklamuojamos eilės, dainavo ir kankliavo direktoriaus pavaduotojos R.Poškienės paruoštas ansamblis, jam pritarė mokyklos mokytojos.

Mokyklos direktorius J.Bagdonas tarė iškilmingus priesaikos žodžius. Mokytojas A.Žilionis su mokiniais per darbų pamokas išskobė mokyklos iškabą.

Metai sunkūs – sprendėsi Lietuvos likimas.

Nors 1990 m. kovo 11 d. buvo atkurta nepriklausoma Lietuvos valstybė, tačiau jos nepriklausomybę dar teko apginti.

Budėjome prie Aukščiausiosios Tarybos, laidojome žuvusius už Tėvynės laisvę.

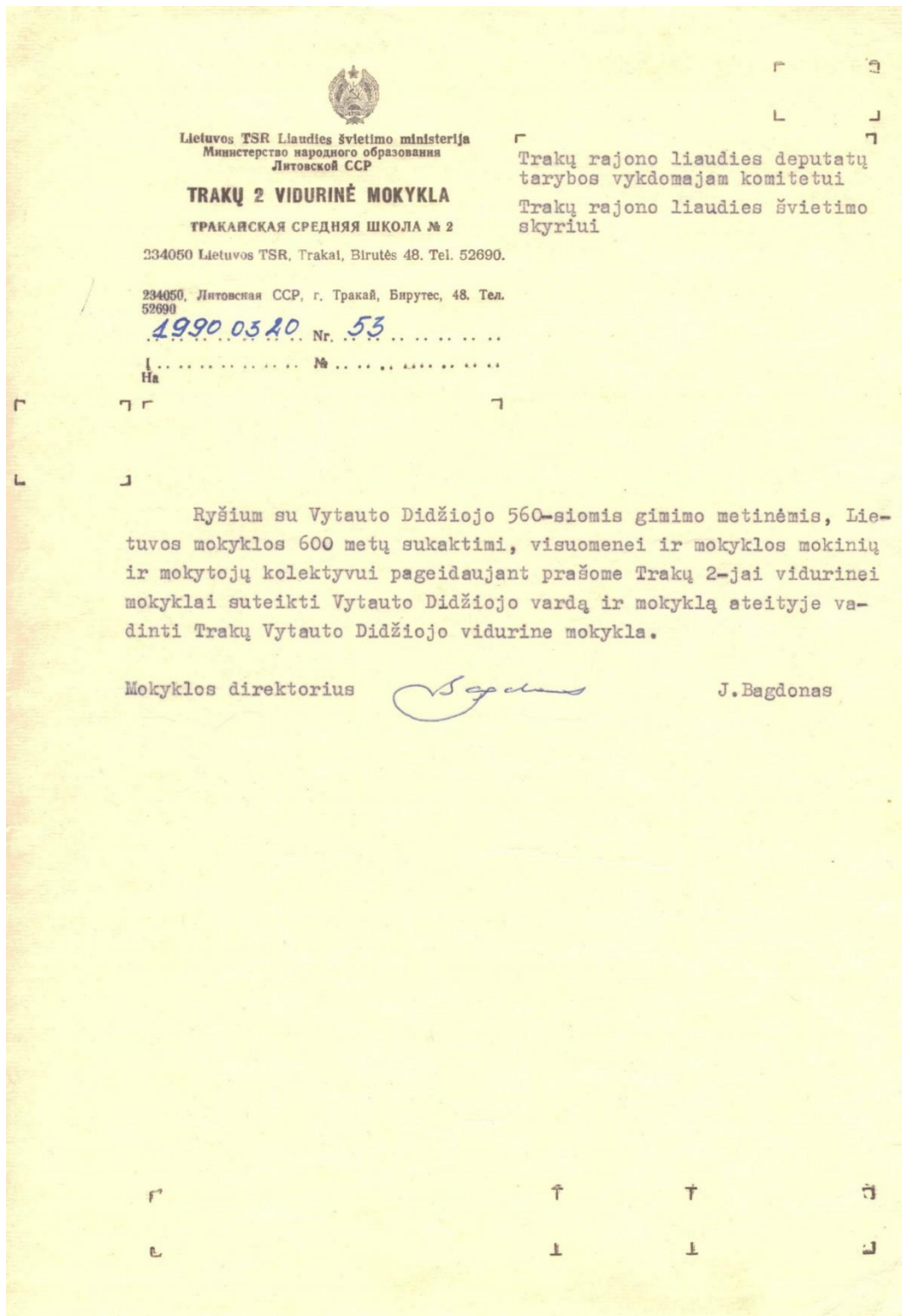
1991 m. gegužės 23 d. į Antakalnio kapines su skausmu širdyse palydėjome buvusį mokyklos mokinį, mokytojos A.Žagunienės sūnų – Gintarą Žagunį.

... O mokytojai dirbo, mokiniai dalyvavo olimpiadose, konkursuose, sporto varžybose.

... Gyvenimo upė teka... Istorija tęsiasi...

1998 m. Trakų Vytauto Didžiojo vidurinei mokyklai patvirtintas humanitarinės ir realinės gimnazijos statusas, reorganizavus vidurinę mokyklą į Trakų pradinę mokyklą ir Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją.

1998 m. spalio 27-ąją įvyko gimnazijos inauguracija. Šventę aprašė informacinio leidinio „Švietimo naujienos“ korespondentė Angelė Orenderaitytė.

Gimnazijos iškilnių verpete*

Tokios šventės senoji mūsų sostinė Trakai dar neregėjo – minėdami Vytauto Didžiojo mirties dieną, spalio 27-ąją, į savo metraščių miestelėnai įrašė dar vieną faktą: inauguruota Vytauto Didžiojo gimnazija. Iškilnės prasidėjo šv. Mišiomis bažnyčioje, išsaugusioje Didžiajam kunigaikščiui Vytautui Bizantijos imperatoriaus dovanotą Dievo Motinos paveikslą. Mokyklos bendruomenė pasimeldė už Anapilin išėjusius mokytojus ir moksleivius. Šv. Mišias aukojęs Lietuvos vyskupų konferencijos generalinis sekretorius Jonas Boruta SJ per pamokslą gimnazistams ir moksleiviams bei jų pedagogams palinkėjo dvasingumo ir susiklausymo bei Švenčiausiosios Mergelės Marijos globos. Su pašventinta gimnazijos vėliava atėję prie mokyklos pastato bendruomenės nariai dalyvavo dar viename reikšmingame akte – ažuolinė lenta su užrašu „Trakų Vytauto Didžiojo mokykla“ buvo pakeista meistrų meistro tautodailininko Ipolito Užkurnio išskaptuota puikia iškaba su gimnazijos pavadinimu. Vėliau iškilnių svečiai, tarp kurių būta švietimo ir mokslo viceministrės Vaivos Vėbraitės, Vilniaus apskrities viršininko administracijos švietimo ir socialinių reikalų departamento direktoriaus Jono Vasiliausko, Utenos Adolfo Šapokos gimnazijos delegacijos, Trakų merijos vadovų, apžiūrėjo gimnazijos kabinetus, moksleivių rankdarbių parodą ir muziejų. Staigmeną iškilnių dalyviams pateikė mokyklos choras ir solistė mokytoja Lolita Navickienė, atlikę Broniaus Kutavičiaus ir Sigito Gedos polifoninę oratoriją „Paskutinės pagonių apeigos“, pajvairintą Jurgio Baltrušaičio ir Leonardo Andriekaus eilių apie Vytautą Didįjį literatūrine kompozicija.

Kalbėdama susirinkusiems gimnazijos direktorė Elvyra Janušauskienė pasidžiaugė, jog paprastai 90 % jų abiturientų įstoja į aukštąsias mokyklas, o šiemet mokyklą baigs pirmoji gimnazistų laida, kuri kartu su pedagogais yra išlaikiusi svarbiausią, ugdymo turinio ekspertų, egzaminą, lėmusį mokyklai šį aukštą pripažinimą.

Prisiekdama mokyklos bendruomenei direktorė ir IVh klasės gimnazistė, gimnazijos Seimo prezidentė Milda Kuliešiūtė bei jos bendraamžiai prašė Dievo pagalbos kelyje į tobulėjimą ir pažinimą. Gimnazijos krikšto tėvams Stasei Kuliešienei ir Liudui Gliebui uždėjus ant direktorės pečių purpurinę skraistę, prasidėjo linksmybės bei sveikinimai ir rudeninių žiedų lietus. Bene dosniausio būta dekanı Vytauto Rūko – Trakų bažnyčios klebonas padovanojo gimnazijai net tris įspūdingus daiktus: naują ažuolinę iškabą, menišką Nukryžiuotąjį tikybos kabinetui ir faksą. Gimnazistų plojimais buvo sutiktas ir bankininkės V.Karpičienės pažadas nupirkti chorui koncertinius drabužius. Daugiausia, žinoma, tądien gimnazija gavo knygų: jas bibliotekai dovanojo ir buvęs mokyklos direktorius J.Bagdonas, ir mokytojos dalį į Švietimo ir mokslo ministerijos valdininkės kėdę iškeitusi A.Šuminienė, ir savo vaikystės pasakų knygos, išleistos JAV, apie

---

* Orenderaitė A. Gimnazijos iškilnių verpete //Informacinis leidinys .Švietimo naujienos.

Vytautą Didįjį negailėjusi viceministrė Vaiva Vėbraitė. Ji, beje, sakė, jog partneriški šios mokyklos santykiai, mokymosi rezultatai, tradicijos bei atvirumas visuomenei, organizuotumas padėjo įrodyti, kad ši ugdymo įstaiga tikrai gera, demokratiška, joje jau sutelkta bendruomenė.

...Tik nuslūgus aukščiausiai iškilmių bangai pavyko pakalbinti svarbiausią gimnazijos ceremonmeisterę lituanistę metodininkę Mariją Draugeliene, dirbančią Vytauto Didžiojo tėvonijoje nuo 1968 m., o pedagoginio darbo stažą skaičiuojančią nuo 1951 metų. Būtent nuo to pavasario, kai kartu su žinoma lietuvių literatūros vadovėlių autore mokytoja vilniete Laima Abraityte aukso medaliais baigė Marijampolės mokytojų seminariją. Neįprasto šiais laikais kuklumo pedagogė, kūrybos sparnus suteikusi šimtams merginų ir vaikinų, prisipažino, jog negali atsistebėti gimnazistų išmone, žinių ir saviraiškos proveržiais. Štai ir šiemetiniai abiturientai jai nepaprasti, „kaip aukso obuoliai“: jie šauniai mokosi, nuolat dalyvauja olimpiadose bei konkursuose, yra įspūdingi skaitovai, „Dainų dainelės“ diplomantai, artistai ir laikraščio „Klaustukas“ leidėjai bei įvairių renginių sumanytojai. Beje, panašiai savo auklėtiniais bei kolegomis didžiavosi ir buvęs mokyklos direktorius matematikas J.Bagdonas, telkęs mokyklos bendruomenę gimnazijos vizijai dar pirmaisiais Atgimimo metais.

Angelė Orenderaitytė

Mokymo metodikos kaita

1982 m. lapkričio 23 d. Trakų 2-oji vidurinė mokykla įsikuria naujame pastate Birutės gatvėje, Nr.47.

Atsirado geresnės darbo sąlygos, kurios skatino ir mokytojus, ir mokinius dirbti geriau. Ir štai į priekį išsiveržia mokyklos humanitarai, ypač lituanistai.

„Mokytojas yra didis žmogus, - teigė žymus pedagogas K.Bajerčius, - tikras mokytojas yra visuomenės siela“. O istorijos verpetų sukūrys buvo greitas ir rūstus. Bet mokytojai niekada neužmiršo, kad ugdo žmogų, todėl žinojo, kad dirbti bet kaip negali, nes yra visada arti vaiko širdies ir atsako už mokinio – lietuvių tautos atstovo – likimą. Ypač svarbi lituanisto mokytojo užduotis – vesti mokinius į doresnę, teisingesnę gyvenimą.

Sovietmečio varžtai dažnai pakišdavo koją. Štai nuo 1980 09 01 jau pradedama mokyti rusų kalbos nuo pirmos klasės, I-VIII kl. mokiniai skirstomi grupėmis, taip sudaromos žymiai geresnės sąlygos mokymui. O gimtosios kalbos pamokų skaičius mažinamas. 12-oje klasėje (atsirado 1986m., kai šešiamečiai pradėjo lankyti mokyklą), liko tik viena savaitinė pamoka.

1984 m. priimamas dokumentas – „Bendrojo lavinimo ir profesinių mokyklų reformos pagrindinės kryptys“. Reformos tikslas – mokyklos darbą pagerinti tiek, kad jis atitiktų visuomenės sąlygas ir poreikius, o ypač akcentuojama darbo idėja.

Lietuvių tautos žmonių gyvenimo šerdis visada buvo dora, darbas, kultūros siekimas, todėl dabar pasidarė itin svarbūs K.Donelaičio, J.Biliūno, P.Cvirkos, J.Baltušio ir kitų rašytojų kūriniai, kuriuose išreiškiama pagarba darbui.

Nurodymus įgyvendinti padėjo 1983 m. išleistos tobulesnės programos: nurodyta, ką mokiniai turi mokėti iš literatūros, baigę atskiras klasių grupes – IV-VI; VII-VIII; IX-XI.

Programą papildė svarbūs priedai:

- a) užklasiniam skaitymui rekomenduojamos literatūros sąrašas,
- b) vaizdinės mokymo priemonės IV-XI kl.,
- c) mokytojams rekomenduojamos literatūros mokymo metodikos leidinių sąrašas,
- d) pateiktos kalbos ir literatūros įgūdžių vertinimo normos.

Programa literatūros pamokas rekomendavo sieti su fakultatyvų užsiėmimais ir užklasine veikla – sisteminė (būreliai, klubai) bei epizodine (disputai, vakarai, ekskursijos).

Keitėsi ir literatūros mokytojo etalonas. Dabar jis – asmenybė, pedagogas auklėtojas, literatūros specialistas, tyrinėtojas. Įvairiapusę mokytojo veiklą koordinuoja jo kūrybiškumas.

Susiformavo literatūros probleminio mokymo tipas, kurio pagrindiniai elementai yra problema, probleminė situacija, probleminis klausimas ir užduotis. Atsisakyta sociologizavimo. Atsirado naujesnės literatūros pamokų formos: televizijos pamoka, mokomieji kino filmai, pamoka – literatūrinė kompozicija ir kt.

Nurodymus lietuvių kalbos mokytojos studijavo individualiai, metodiniams pasitarimams ruošė pranešimus, pasitelkdamos naujai išleistas knygas:

Jovaiša L. Ugdymo gairės. K., 1985.

Auryla V. Literatūros mokymo kryptys ir metodai. Tarybinė mokykla. 1983. Nr.12.

Oniščiukas V. Pamokos tipai, struktūra ir metodika. K.,1980 ir kt.

Lietuvių kalbos mokytojų triūsas nenuėjo veltui. Nuo 1988-1989 m.m. sustiprintai mokomi ir humanitariniai dalykai. Metodinį darbą koordinavo direktoriaus pavaduotoja R.Nargelienė.

Lietuvos valstybingumo atkūrimas atvėrė naujas, tautos siekius atspindinčias perspektyvas – išlaisvinti tautos kūrybines galias, sukurti modernią, atvirą, polilogišką, darnią laisvų piliečių visuomenę.

Pokyčiai įmanomi tik radikaliai reformuojant Lietuvos švietimą, nes švietimas – pamatinis visuomenės raidos veiksnys, visų socialinių reformų pagrindas.

Reformuoto ugdymo pagrindinis tikslas – savarankiška ir kūrybinga, jau mokykloje savo sugebėjimus išskleidžianti asmenybė, suprantanti, kad jis yra ne tik gimtosios kultūros vartotojas, bet ir kūrėjas.

Švietimo reforma prasidėjo dar okupacijos sąlygomis. 1988 m. paskelbta Tautinės mokyklos koncepcija. Siekiama sukurti naujas, savosios tautos kultūra pagrįstas ugdymo turinio programas, vadovėlius, mokymo priemones. Parengti teoriniai švietimo reformos pagrindai (mokyklų tipų, ugdymo turinio koncepcijos) bei juridiniai reformos dokumentai (švietimo įstatymas, mokyklų nuostatai ir kt.).

1988-1989 m.m. – tautinės mokyklos kūrimo metai. Daug naudos davė 1989 m. pradėtas leisti „Gimtasis žodis“ – dalykinis metodikos žurnalas, tais pačiais metais pasirodė „Tautinė mokykla“, 1992 m. – pedagogikos ir metodikos mėnraštis „Mokykla“, „Dialogas“ ir kt. 1989 m. lietuvių kalbai suteiktas Valstybinės kalbos statusas.

1991 m. mokytojai parengė visų dalykų individualias programas, jos aptartos mokytojų metodinėse komisijose, o patvirtintos Švietimo ministerijos.

Užsimezga draugystė su kitų šalių pedagogais. 1991 m. atvyksta mokytojų delegacija iš Švedijos. Švedai padovanojo vadovėlių, techninių priemonių, popieriaus.

1991-1992 m.m. anglų kalbą dėstyti iš JAV atvyksta Bonni Carlson.

Ne tik mokytojai, bet ir mokiniai susipažįsta su kitų valstybių mokymo sistema. 1992 m. birželio mėn. VIIIb kl. mokiniai su auklėtoju R.Janušausku svečiavosi Danijoje, Rudkobingo mieste, kita mokinių grupė – Vokietijoje, Rheinės mieste. Tokiu būdu plečiasi ir mokinių, ir mokytojų akiratis.

Prasideda mokytojų siekimas tobulėti: vyksta į paskaitas, organizuojamas mokytojų tobulinimosi institute, dalyvauja APPLE kursuose, domisi Lietuvos mąstytojų, pedagogų kūrybiniu palikimu.

Anglų kalbą dėsto Stephen James iš Anglijos, susidraugaujama su pedagogais iš Olandijos.

Atkūrus Lietuvos valstybę, reforma tęsiasi:
reorganizuotos švietimo valdymo struktūros,
prasidėjo pokyčiai aukštųjų mokyklų sistemoje,
priimtas Lietuvos Respublikos švietimo įstatymas.

1994-1995 m.m. – sėkminga humanitarinio profilio ugdymo klasėse mokinių ir mokytojų veikla – 1995 m. gegužės 22d. Lietuvos Respublikos Gimnazijų taryba Trakų Vytauto Didžiojo vidurinei mokyklai suteikė pirmosios humanitarinės gimnazijos klasės statusą.

Tobulėja ugdymo procesas: netradiciniai žinių perteikimo metodai ir būdai, kūrybiškai dėstomi papildomo ugdymo dalykai (Lyrikos kursas, Baltų mitologija, Etika, Sveiko gyvenimo būdas ir kt.).

Mokytojai ir toliau tobulinasi užsienyje:

P.Liperskis – Vokietijoje, Donauschingeno valstybinėje akademijoje,

B.Senkuvienė – Liubeko kvalifikacijos kėlimo institute.

Reforma tęsiasi – kuriama vieninga tęstinė Lietuvos švietimo sistema, darbus detalizuoja švietimo reformos programa. Nuo 1999-2000-ųjų mokslo metų įvestas profilinis mokymas.

Labiausiai metodinio darbo pokyčius rodo veikla, žyminti 2000-2001 m.m. Pradėta projektinė veikla, kuri rodo domėjimąsi tuo, kas mokiniams svarbu, išreiškia pagarbos ir pasitikėjimo santykį, yra priskiriama prie netradicinių ugdymo bei mokymo formų.

Pradėta vykdyti vienerių mokslo metų tobulėjimo linija: socialinis, emocinis, estetiškas ugdymas; tolerancija; pokyčiai; komandiniai vaidmenys.

Metodinė veikla vykdoma kartu su Trakų 1-ąja vid. m-kla, Onušio vid. m-kla. Daugelis komandinių vaidmenų tenka gimnazijai.

Dalijamasi patirtimi, patikrinama metodinė sistema, atrandami nauji metodai, įvertinama abipusė nauda. Į bendrą veiklą ateinama per profesionalumą bei supratimą. Visa tai atsiranda iš metodinių, kvalifikacinių bei atestacijos renginių.

Nuo 1999-ųjų metų gimsta dalykų blokų metodikos komisijos, o nuo 2000-ųjų – metodikos komisijos savo veiklą planuoja ir vykdo pagal vieningus reikalavimus, priimtus darbo grupėse. Tai rodo gimnazijos iniciatyvumą ir sutelktumą, profesinį augimą.

Nuo 2000-ųjų metų pakeista įvairių susirinkimų tvarka. Įvesta ketvirtadienių ciklograma, pagal kurią numatyti tam tikri susibūrimai: metodikos komisijų pasitarimai, pedagogų tarybos posėdžiai, koncentrų pasitarimai, bendri pasitarimai, klasių auklėtojų metodiniai pasitarimai, klasių valandėlės.

Nuo 2004-ųjų m. įsteigti 4 koncentrai: V-VI kl., VII-VIII kl., I-II kl., III-IV kl. Koncentruose gilinamasi į mokymo ir auklėjimo problemas pagal psichologinius amžiaus tarpsnius, sistemiškai analizuojamos mokytojų, dėstančių paralelinėse klasėse, problemos, aptariama teminių planų dermė ir optimalus mokinių krūvio reguliarumas.

Marija Draugelienė, Regina Bartusevičienė, 2004 m.

III. DALIS

TRAKŲ 2-OSIOS VIDURINĖS MOKYKLOS / TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO VIDURINĖS MOKYKLOS / TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS DIREKTORIAI, PAVADUOTOJAI

DIREKTORIAI

JONAS BAGDONAS – matematika

dirbo 1974 – 1991

Esu gimęs 1931 m. rugsėjo 2 d. Ukmergės apskrityje, Dabužių vienkiemyje, pasiturinčių valstiečių šeimoje. Mokyklą pradėjau lankyti būdamas šešerių metų. Lankiau ir baigiau Dabužių pradinę mokyklą ir Anykščių gimnaziją.

1942 metų rudenį mirė motina, o 1948 metais išbuožinus šeimą palikome namus ir išsiskirstėme kas sau. 1949 metais baigęs gimnaziją dėl šeiminių aplinkybių stoti į aukštąją mokyklą negalėdamas (iš buožiškų šeimų į aukštąsias nepriėmė) įsidarbinau Klaipėdos rajono

Šimkų pradinės mokyklos mokytoju. Po metų stojau į Šiaulių Mokytojų instituto matematikos fakultetą, perkėlė dirbti į Plikių septynmetę mokyklą. Čia dėščiau anglų kalbą, fiziką ir matematiką. Tik greitai studijos nutrūko – paėmė į armiją. Armijoje tarnavau trejus metus.

Grižęs po armijos buvau įdarbintas Ketvergių septynmetėje mokykloje mokytoju. Čia dėščiau fiziką, matematiką, kūno kultūrą, muziką. Kadangi daug dirbau su apylinkės jaunimu meno saviveiklos ir sporto srityje, man buvo siūloma dirbti kultūros namų, Kretingalės septynmetės mokyklos direktoriumi, bet mokslas Šiaulių pedagoginiame institute buvo nutrūkęs. Reikėjo mokytis. Todėl 1959 metais įstojau į Vilniaus Pedagoginio instituto fizikos matematikos fakulteto stacionarinį skyrių, kurį dirbdamas ir mokydamas baigiau 1964 m. (valstybinius egzaminus išlaikiau 1965 m.).

1964 m. buvau įdarbintas Trakų mokykloje - internate matematikos mokytoju. Kurį laiką čia dar dėščiau ir astronomiją. Po penkerių metų buvau paskirtas šios mokyklos direktoriaus pavaduotoju mokymo - auklėjimo reikalams. 1974 metais įkūrus Trakų II vidurinę mokyklą, iki 1991 metų dirbau direktoriumi ir paskutinius keletą metų dėščiau vien matematiką tik sustiprinto matematikos mokymo klasėse.

Savo prašymu atleistas iš direktoriaus pareigų metus dirbau šios mokyklos matematikos mokytoju, metus Trakų istorijos muziejuje ir Daugirdiškių aštuonmetėje mokykloje. Po to vienerius metus dirbau Lentvario 2 - ojoje vidurinėje mokykloje ir Vilniaus Tikslųjų gamtos ir technikos mokslų licėjuje matematikos mokytoju. Po to 7 metus tik licėjuje. Po licėjaus dar 4 metus dirbau Jėzuitų gimnazijoje. Šiose mokyklose dėščiau matematiką tik vyresnėse klasėse.

Visą gyvenimą dirbdamas užsiėmiau ir visuomenine veikla. Ilgus metus priklausiau „Žinijos“ draugijai. Trakuose buvau šios draugijos skyriaus pirmininko pavaduotoju, gamtos mokslų sekcijos vadovu.

Ketvergių septynmetėje mokykloje buvau mokytojų profesinės organizacijos pirmininku.

Mokinių prisiminimai apie matematikos mokytoją Joną Bagdoną

Įsimintinos tos pamokos, kai J. Bagdonas padėdavo knygą ant stalo sakydamas: „Užteks matematikos“. Jis pasakodavo kokią nors istoriją iš savo gyvenimo ir jos mums, jauniems, visuomet buvo įdomios ir aktualios. Šis mokytojas rūpindavosi ne tik mūsų protu, bet ir dvasia. Jis labai džiaugdavosi, kai mes užsiimdavome popamokine veikla: dainuodavome chore, organizuodavome turistinius žygius. Nuostabu turėti Mokytoją, kuris gyveno išmintingai ir įveikė įvairias gyvenimo kliūtis – su juo visada norisi pasikalbėti ir jis visada suranda tam laiko.

Mano mokytojas yra kažkuo panašus į senų laikų mokytojus su jų gerosiomis savybėmis. Būtent į tuos mokytojus, kurie nebūdavo konkrečių žinių „davėjai“, o mokiniui būdavo šis tas daugiau. Šis tas artimesnio. Tai žmonės, kurie nuoširdžiai dalijasi patirtimi, tarsi moko

gyventi. Mokytojas norėjo suteikti mums platesnį supratimą, jautė pareigą mokyti ne tik tai, kas parašyta programoje. Tai toks tas mano mokytojas.

Pas Joną Bagdoną mokiausi tik vienerius metus, tačiau ir per tą trumpą laiką įvyko daug smagių nutikimų. Pamenu, buvo diena, kai mokytojas atnešė ištaisytus kontrolinius darbus. Septyni mokiniai gavo dešimtukus, tarp laimingųjų buvau ir aš. Mokytojas nuoširdžiai sveikino mus su tokiais gerais pažymiais ir kiekvienam, gavusiam aukščiausią įvertinimą, įteikė po saldainį (jų visada turėdavo švarko kišenėje). Kai atėjo mano eilė, saldainių jau buvo nebelikę. Tuomet jis iš kišenės ištraukė degtuką ir jį man padovanojo. Iškilmingai ir nuoširdžiai, šypsodamasis.

Tai tik jausminga istorija, daug sunkiau nupasakoti tai, ką šis mokytojas paliko mano širdyje. Tik baigusi mokyklą supratu, kad jis buvo tikrasis mokytojas. Tikruoju mokytoju laikau žmogų, kuris ne moko, o iš kurio mokomasi. Jonas Bagdonas daug pasakodavo apie prieškarinę Lietuvą, mokslus Anykščių gimnazijoje, tų laikų bendravimą, pasaulėžiūrą bei lygindavo su šiuolaikiniu pasauliu.

Šį mokytoją drąsiai galiu vadinti moraliniu autoritetu. Kiekvieno mokytojo darbas – dalintis, duoti, šviesti, o Jonas Bagdonas „sumuša“ bet kokius rekordus.

ELVYRA JANUŠAUSKIENĖ – prancūzų kalba

dirbo – 1991 - 2014

Elvyra Janušauskienė (Vinskaitė), baigusi Jiezno vidurinę mokyklą ir VVPI prancūzų kalbą, 1973 m. atvyko į Trakus ir 20 metų dirbo Trakų rajono švietimo skyriuje – vadovavo metodiniam kabinetui.

1991 m. E.Janušauskienė atėjo vadovauti mokyklai, kurioje puoselėjamos tradicijos, gerbiama istorija, minima Vytauto Didžiojo atmintis.

Kelerius metus direktorė „jaukinosi“ mokyklą kaip vadovė: ateidavo į mokyklą anksti, keliolika kartų pereidavo kabinetus, klases, koridorius, akimis ir mintimis matuodavo jau savąją erdvę ir savąjį laiką: čia galbūt bus mokytojų kambarys, čia galbūt bus užsienio kalbų kabinetai, čia - kūno kultūros mokytojų buveinė, kitur – išnaudoti koridoriaus pabaigą, dar kitur - įstatyti papildomas duris ir t.t. Būrė pavaduotojų komandą – O.Ramanauskienė, R.Bartusevičienė, V.Jasiūnas. Patyrusiems specialistams siūlė darbo barus, planavo būsiančius darbus, aiškino komandinį darbą, laukė iniciatyvos ir kalbėjo apie abipusį pasitikėjimą. Visiems pavaduotojams ir mokytojams, priimdama į darbą, sakė: dirbk, kurk, galvok, vadovauk ir tau bus atlyginta, būsi pastebėtas ir įvertintas. Mano mokytojau, esi ir būk mokyklos svarbiaja dalele ir klausk savęs, mokinių, kolektyvo, bendruomenės, ką padariau, darau ir kaip darau. O jeigu darau, ar tau, mano mokykla, nėra kančia?!

Atslūgus tautiniam atgimimui, direktorė ieško būdų, kaip toliau palaikyti mokyklos pulsą. Kelerius metus buvo dirbta kuriant autorines dalykų programas, jas tvirtinant ŠMM ekspertų komisijose, einant į gimnazijos viziją ir misiją.

1995 m. suteiktas pirmosios gimnazijos klasės statusas, ir direktorė vėl su pedagogų kolektyvu buvo naujovių ir pokyčių verpete. Jos raginta, nesustota, ieškota, inicijuota. Mokytojai deramai supranta jos sparnuotą posakį „Mes esame gimnazija“: vadinasi, nevalia sustoti, reikia dirbti dar įdomiau, efektyviau, moderniau.

1995 m. gegužės 22d. Trakų Vytauto Didžiojo vidurinei mokyklai suteiktas humanitarinio profilio gimnazijos klasės statusas. Nuo šių metų gimnazijos bendruomenė, vadovaujama direktorės E.Janušauskienės, ėmė praktikuoti centristinę-ciklinę schemą, kai darbai yra siejami su mokyklos bendruomenės veikla, darbo tikslai ir uždaviniai, veiklos kryptys gimsta kūrybiniame ginče, bendruomenės pasiūlymuose. Svarbiausi gimnazijos tikslai: mokinio asmenybės saviugda, saviraiška, saviaukla; mokinio – Lietuvos piliečio ugdymas; tolesnis gimnazijos statuso suteikimo siekimas.

Diegė naujoves: šeimų vakaronės su mokytojais ir užsieniečiais, respublikos mokinių lyderių konferencija, šauniausio gimnazisto konkursas, ekologijos paroda, vaikų senosios muzikos ir šokio ansamblio „Bancheto muzikale“ pasirodymas, „Dar ne vakaras“, mokyklinės madų šou... Modulinės kompozicijos, sniego figūros, „Tangomanija“, „Išgelbėk draugą“, ir kt.

Direktorės labai ryški skatinanti pozicija – ir tobulėti, ir inicijuoti, ir organizuoti, ir skaityti, ir keliauti, ir dalyvauti pokyčiuose, naujovėse, planavime ir valdyme. Išradingumo direktorė mokėsi ir Lietuvoje, ir užsienyje.

Neatsiliko mokytojai: jie vedė integruotas pamokas, konferencijas, atvirų pamokų savaites, organizavo įvairiausias parodas.

1995 11 04, minint 5-ąsias Vytauto Didžiojo vardo suteikimo metines, pasirašyta bendradarbiavimo sutartis su Kauno Vytauto Didžiojo universitetu (rektorius B.Vaškėlis).

Susitarta plėsti ir gilinti istorinių, kultūrinių ir socialinių ryšių supratimą, keistis žiniomis, idėjomis, grožine literatūra ir vadovėliais (mokyklai padovanota apie 200 knygų), patirtimi, susijusia su ugdymo turinio organizavimu ir metodais, sudaryta galimybė dėstytojams ir mokytojams bendradarbiauti. Universiteto diena mokykloje – 1995 03 26, kelios sekcijos su dėstytojais – vyresnysis lektorius L.Bulota, habilituoti daktarai R.Čiegis, L.Gudaitis, buvo konsultuotasi su dėstytojais, tartasi dėl ateityje aiškėjančių studijų situacijos, vyko polilogas.

Nuo 1996 metų užmegzta draugystė su Trakų partnerystės miestu Malborku. Mokyklos choras viešėjo Lenkijoje, dalyvavo IV kalėdinių giesmių festivalyje.

Direktorė palaiko ryšius su Utenos A.Šapokos gimnazija: vadovų tarpusavio viešnagės mokyklose, dalyvavimas gimnazijų šventėse, sukaktyse, inauguracijoje. 1997 05 16 pasirašyta trijų lygmenų bendradarbiavimo sutartis (direktorius M.Žiulys, direktorė E.Janušauskienė, mokytojai A.Ambraškienė, S.Eitminavičius, J.Mikalajūnas, R.Baura ir realinio profilio gimnazistai).

1998 05 28 LR švietimo ir mokslo ministerijos kolegija, pritardama Gimnazijų tarybų išvadoms, suteikė Vytauto Didžiojo vidurinei mokyklai gimnazijos statusą, o spalio 27 d. Trakų miesto bendruomenė, minėdama Vytauto Didžiojo mirties dieną, pažymėjo dar vieną faktą: inauguruota Vytauto Didžiojo gimnazija.

Direktorės vadovaujama gimnazijos bendruomenė buvo liudininkas, kaip keitėsi autoritetinis, žinių atkūrimu grindžiamas modelis, kaip pereita prie diskusinės, dialoginės, debatinės sistemos, pristatančios vertybes ir padedančios mokiniui jas pasirinkti. Informatyvių, spalvingų, su diferencijuotomis užduotimis bei komentarais vadovėlių pasiūla atgaivino jų studijavimą, saugojimą. Mokiniai ir mokytojai rinkosi tuos vadovėlius, kurie jau buvo „patikrinti“. Nuo mokslo metų pradžios įvesta vadovėlių nuoma buvo tik teigiamybė.

Mokytojų autorinės programos, o vėliau teminiai planai yra lankstūs, žengiama prie esminių dalykų, reikšmingam dalyko potencialui sąveikaujant su jį įprasminančiais renginiais, integracija, kultūra.

Įsibėgėjo integruotos pamokos ir projektai. Svarbių rezultatų pasiekta KPIS „Socrates“ „Kultūrinis paveldas ir turizmas“ veikloje. Projekte dalyvavo daugiau nei 100 mokinių, 10 mokytojų. Yra sukurtas filmas apie gimnaziją, gauta lėšų.

Gimnazija kompiuterizuojama, laimėti konkursai „Mokyklų bendruomenių informavimas NATO ir saugumo klausimais“, gauta 15 kompiuterių, „Mokykla – informacinei Lietuvai“, gauti 4 kompiuteriai (dr. Juozo P.Kazicko šeimos fondo programos parama).

Direktorės vadovaujama gimnazija tęsia bendradarbiavimą su Kauno Vytauto Didžiojo universitetu, Utenos A.Šapokos, Klaipėdos Vytauto Didžiojo, Vilniaus A.Vienuolio gimnazijomis, Olandijos Sneck „Magister Alvinus“, Švedijos Treleborgo, Vokietijos Rheinės, Danijos Rudkobingo, Lenkijos Malborko, Sniežno, Zelionos Guros, Čekijos Upice miestų mokyklomis. Dalyvaujant „Socrates“ projekte pradėjo rasti partnerių Austrijoje, Belgijoje, Italijoje.

Direktorės E.Janušauskienės vadovaujama Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija yra „įsiūbuota“ tobulėjimo linijon, tebėra žymi ir žinoma Trakų rajone ir respublikoje.

Įteikdama brandos atestatus direktorė visuomet primena nueitą kelią, džiaugiasi gimnazistų tobulėjimu, linki sėkmės gyvenime.

JOLANTA MARTYNCEVIENĖ – anglų ir vokiečių kalbos
dirba nuo 2014 m. gruodžio 8 d.

DIREKTORIAUS PAVADUOTOJAI UGDYMIUI

1. Julija Bartkuvienė – lietuvių k. – 1974-1980
2. Ona Bražiūnienė – chemija – 1974-1978
3. Vytautas Rumba – fizika – 1978-1980
4. Regina Poškienė – matematika – 1979-1993
5. Julija Trainavičiūtė – prancūzų k. – 1980-1981
6. Birutė Senkuvienė – vokiečių k. – 1977-1979 ir 2000-2002
7. Irena Potockaja – rusų k. – 1981-1991
8. Leonora Urbanavičienė – biologija – 1980-1983
9. Eglė Krivickienė – rusų k. – 1983-1986
10. Roma Nargelienė – lietuvių k. – 1986-1991
11. Ona Ramanauskienė – lietuvių k. – 1991-1998
12. Regina Bartusevičienė – lietuvių k. – 1991- tebedirba
13. Valdemaras Jasiūnas – matematika – 1993- tebedirba
14. Sigita Zalitienė – biologija – 1998-2002
15. Jolanta Martyncevienė – anglų/vokiečių k. – 2002-2009
16. Inga Andruškevičienė – lietuvių k. – 2003-2006
17. Rita Sadovskienė – anglų k. – 2006- tebedirba
18. Stasė Genytė – istorija/žmogaus sauga – 2009-2011
19. Jurgita Lapuchovienė – anglų k. – 2014- tebedirba

DIREKTORIAUS PAVADUOTOJAI ŪKIO REIKALAMS

1. Saulius Zurlys – 1974-1978
2. Romualdas Minelga – 1978-1981
3. Mykolas Zabelskas – 1982-2014
4. Žydrūnas Lenkauskas – 2014- tebedirba

Julija Bartkuvienė

1974 09 01 – pirmieji Trakų 2-osios vidurinės mokyklos žingsniai. Tiesa, dar glaudėmės mokyklos – internato pastate, bet – jau savarankiški.

„Mano pirmieji žingsniai buvo nedrąšūs, pilni nerimo, atsakomybės – buvau paskirta direktoriaus pavaduotoja, atsakinga už mokyklos pamokų tvarkaraštį ir pradinių klasių mokytojų darbą. Buvo visko: ir karčių, ir šviesių dienų. Stengiausi ne tik pamokų tvarkaraštį sudaryti kuo

tobulesnį, bet atidžiai stebėjau nuoširdų mokytojų darbą ir fiksavau. Taip atsirado mokytojų gerosios patirties apibendrinimo albumai. Į šį darbą „įviliojau“ nemažai mokytojų.“

1980 08 25 pavaduotoja J.Bartkuvienė palieka mokyklą. Visi pedagogai ją mielai prisimena, susitikę nuoširdžiai pasikalba ir vadina tiesiog Julija.

Ona Bražiūnienė

Ona Alaburdaitė - Bražiūnienė gimė Žilinių kaime, Varėnos rajone. 1940 metais pradėjo studijuoti Trakų mokytojų seminarijoje (lietuviškoje), kurią baigė 1946 metais. Iki 1983 m. mokytojavo Trakų miesto mokyklose. Reorganizavus Trakų mokyklą - internatą, 1974 09 01 O.Bražiūnienė pervesta užklasinio darbo organizatore į Trakų 2-ąją vidurinę mokyklą ir dėstė chemiją. Yra baigusi VPI ir įgijusi chemijos mokytojos specialybę.

Dirbdama direktoriaus pavaduotoja užklasiniam darbui buvo atsakinga už visą užklasinę veiklą.

Maloniai apie O.Bražiūnienę kalba buvę mokiniai. Pavyzdžiui, Irenijus Agintavičius (XIII laida) prisimena: „Besimokydamas VIII klasėje, atstovavau mokyklai rajono chemikų olimpiadoje ir užėmiau pirmąją vietą. Pas šią mokytoją (O.Bražiūnienę), norint turėti 5-etą, reikėjo visą Mendelejevo lentelę mokėti lotyniškai“.

Nuo 1978 m., sukakus pensiniam amžiui, O.Bražiūnienė – VIII a klasės auklėtoja ir chemijos mokytoja. „Ji buvo rami, niekada nekeldavo balso, bet mokiniams labai reikli. Chemiją dėstė labai gerai. Santykiai su ja buvo nuoširdūs ir geri“, - prisimena Vilma Ažuolinskaitė.

Vyresniojo amžiaus gimnazijos mokytojai O.Bražiūnienę prisimena kaip reiklią, bet teisingą direktoriaus pavaduotoją ir gerą chemijos mokytoją.

Mokytoja O.Bražiūnienė buvo apdovanota žymiais to meto ordiniais bei medaliais, garbės, padėkos, pagyrimo raštais.

Regina Poškienė

Matematikė, gimusi 1936 m., 1979 - 1993 m. dirbo direktoriaus pavaduotoja, vėliau dėstė matematiką. Buvo atsakinga už pamokų tvarkaraštį bei pradines klases. Darbo daug, todėl teko suktis kaip voverei, bet, atrodo, visada ir visur suspėdavo. Ji nuolat lankėsi pradinių klasių mokytojų pamokose, per pedagogų posėdžius aptardavo mokytojų darbą, savo teiginius pagrįsdavo pasitelkdama naujausią literatūrą, kontrolinių darbų rezultatus, organizavo tarpusavio pamokų lankymą.

Reginos Poškienės širdis visada buvo atvira gėriui ir grožiui. Atgimus Lietuvai, kursuose mokėsi lietuvių liaudies dainų, šokių, žaidimų, išmoko kankliuoti ir subūrė gausų kanklininkų būrelį, kuris koncertavo kitose mokyklose bei Trakų parapijos bažnyčioje. Apie tai byloja Xa klasės mokinio Aivarо Dočkaus straipsnis.

grazų pradeta kultūrinė bendradarbiavimą.

Juozas NEKROSIUS
Kultūros ministras
Liucija STULGIENE

Lietuvos muzikos rėmimo fondo direktorė
Vilnius, 1995 03 22

„Galve“ 1995 03 31

№152 Gražus kanklininkų jubiliejus

Kovo 24 d. Trakų Vytauto Didžiojo vidurinės mokyklos kanklininkės šventė penkerių metų jubiliejų. Mokytojos R. Poškienės vadovaujamos, VIIb—VIII ir X klasių mokinės moka dainuoti ir skambinti apie penkiasdešimt dainų. Surengė net 33 koncertus savojoje, Senųjų Trakų pagrindinėje mokykloje, Trakų parapijos bažnyčioje.

Penktadienio popietę maloniai nuteikė mergaičių nėriniai, pačių keptais sausainiais ir moliniiais puodeliais papuošti stalai. Kanklininkės nekantriai laukdamos koncerto pradžios, vis varstė duris ir laukė vėluojančių. Ir sulaukė. Atėjo ir baigusios šią mokyklą, kankliavę būrelyje Z. Pašiūnaitė-Kacelavičienė ir J. Sokolnik.

Prasidėjo koncertas. Darniai skambėjo „Kanklininkų himnas“, kitos dainos... Kur ne-

skambės! Juk ir pačios kanklės nepaprastos. Jos pirmomis Atgimimo dienomis iš Plungės ir Siaulių atkeliavo. Teisingi vadovės R. Poškienės žodžiai: „Kam gi reikia, kad kanklės širdyje lyg akmuo gulėtų. Atrandi laiko, ateini — ir grok: ir širdy bus linksma, ir sielai malonu“.

Pasibaigus koncertui, mokyklos direktorė E. Janušauskienė dėkojo ir pasakė, kad tai bene vienintelė rajono mokykla, turinti tokių gražų ir gausų būrelį. Kad iš tiesų tautai neužtenka vien kalbos žodžio, dėkodama teigė muzikos mokytoja R. Giedrienė. O ir susirinkusieji matematikos mokytojai R. Poškienei palinkėjo sveikatos, pasiaukojimo, džiaugėsi, kad mokytojos širdyje užteko vietos ir muzikos garsams.

Alvaras DOCKUS
Xa klasės mokinys

Pati ir dukra Virginija, dirbusi mūsų mokykloje, aktyviai dalyvavo Sąjūdžio organizuotuose tautiniuose vakaruose.

Bet ... silpo sveikata, todėl 2000 m. išėjo ilsėtis. Tačiau gimnazijos neužmiršo. Regina Poškienė, kviečiama į svarbias šventes, visada atvyksta ir esti maloniai sutinkama ir gražiai pagerbiama.

Birutė Senkuvienė

Gimė 1948 05 17 Marijampolės rajone. Išaušo gražus pavasario rytas, kvepėjo tulpės. Į pasaulį atėjo Birutė Kadišiūtė.

1966 m. baigė Kalvarijos vidurinę mokyklą ir tais pačiais metais įstojo į VVU istorijos - filologijos fakultetą. Studijavo vokiečių kalbą ir literatūrą.

1971 m. baigė universitetą ir atvyko į Trakų mokyklą - internatą dirbti auklėtoja.

Atsiskyrus mokykloms, B.Senkuvienė – Trakų 2-osios vidurinės mokyklos vokiečių kalbos mokytoja. Nuo 1977-1979 m. dirbo puse etato direktoriaus J.Bagdono pavaduotoja. Tvarkė mokyklos mokinių sąrašus, sudarė pamokų tvarkaraščius, tabelius. O kad buvo gabi, greitos orientacijos, „darbas tirpte tirpo rankose“, tai visur suspėjo, visiems įtiko, visi ja buvo patenkinti.

Be to, mokytoja daugelį metų buvo mokytojų profesinės sąjungos, mokytojų atestacijos komisijos, mokyklos tarybos, rajono vokiečių kalbos mokytojų metodikos komisijos, knygos bičiulių draugijos pirmininkė.

2000-2002 m. ji direktorės E.Janušauskienės pavaduotoja. Tikrino gimnazijos mokytojų darbą, rašė įvairias ataskaitas ir kt., stropiai atliko vidaus audito užduotis, kūrė įvairius projektus.

1992 m. jai suteikta vokiečių kalbos mokytojos metodininkės kvalifikacijos kategorija.

Mokytoja Senkuvienė į pasaulį išleido devynias abiturientų laidas. Dar ir šiandien mokytojai ir mokiniai (baigę ir besimokantys) prisimena jos paruoštus šimtadienius. Žavi jos režisuoti veikalai: V.Rimkevičiaus „Vandens lelija“, B.Dauguviečio „Žaldokynė“, V.Didžiulienės - Žmonos „Lietuvaitės“, K.Binkio „Tamošius Bekepuris“.

Birutė Senkuvienė – komunikabili mokytoja, todėl gerai sutaria su kolegomis, mėgsta humorą. Pasak jos:

Kai veidely šypsena,-

Širdyje nesutema.

Ir gyvenimo kely

Pasiklysti negali.

2000 m. įsigijo vokiečių kalbos konsultantės vardą. Nuolat konsultuoja jaunos mokytojus, skaito pranešimus gimnazijoje bei rajono pedagogų pasitarimuose, ruošė olimpiadų užduotis bei dalyvavo vertinimo komisijose.

Irena Potockaja

Irena Potockaja 1974 09 01 pradeda dirbti Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje. Dėsto rusų kalbą, turi auklėjamąją klasę. VPI įgijusi rusų kalbos mokytojos specialybę.

Irena Potockaja – taktiška, elegantiška, švelni pedagogė. Mokiniai greitai pamilo darbščią mokytoją, kuri organizavo įdomias rusų kalbos dekadas, ruošė vakarus. Netrukus jos mokiniai – rajono ir respublikos olimpiadų prizininkai. 1984 m. mokyklos direktorius pareiškė padėką už labai gerą mokinių paruošimą respublikinei rusų kalbos olimpiadai.

Apibendrinta darbo patirtis. Mokytojai, stebėję jos pamokas, konstatavo gerą dalyko mokėjimą, sugebėjimą vaizdingai perteikti žinias, gerus mokytojos ir mokinių santykius.

Vasaromis ji mielai dirbdavo darbo ir poilsio stovyklose viršininke, auklėtoja. Mokiniai gerai su ja sutarė. Ne kartą pareikšta direktoriaus, Švietimo skyriaus padėka už gerą stovyklos darbo organizavimą.

I.Potockaja – tėvų ir mokinių gerbiama klasės auklėtoja. Ji mokinius subūrė prasmingai veiklai, organizavo ekskursijas po Lietuvą, Baltarusiją (Minskas) ir kt. Jauna ir žvali pedagogė

aktyviai dalyvavo pedagogų turistiniuose sąskrydžiuose ir už nuoširdžias pastangas pareikšta padėka.

Ji rūpinasi naujos mokyklos apipavidalinimu, teritorijos apželdinimu, organizuoja talkas kolūkiuose, vadovauja darbo ir poilsio stovyklų veiklai, tuometinėms mokinių organizacijoms, skatina mokytojus prasmingai veiklai, tariasi su jais.

1991m. mokytoja Irena Potockaja pasirinko kitą darbą.

Eglė Krivickienė

Eglė Krivickienė, gimusi 1930 m., baigusi VPI rusų kalbą, 1977 m. pradeda dirbti Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje rusų kalbos mokytoja. Iš karto mokinius traukia jos elegancija, taktiškumas, geras dalyko mokėjimas. Bet ji neapsiriboja vien dalyko dėstymu. Nuoširdžiai ugdo mokinių kūrybinius sugebėjimus: režisuoja dramos veikalus, moko deklamuoti poezijos kūrinius, suburia „miniatiūrų teatrą“ ir su mokiniais kuria jam tekstus, vaidina visuotiniuose tėvų susirinkimuose ir kitur.

Vasaromis dirbo darbo ir poilsio stovyklose, kur jai labai gerai sekėsi. Kartu su mokyt. A.Žaguniene parašė straipsnį „Etiniai pokalbiai darbo ir poilsio stovykloje“, kurį abi mokytojos skaitė rajono klasių vadovų sekcijoje, XII respublikiniuose pedagoginiuose skaitymuose. 1984 m. straipsnis išverstas į rusų kalbą ir 1985 m. išspausdintas Pedagoginių mokslų akademijos pranešimų rinkinyje. Straipsnis premijuotas.

Netrukus (1983 06 23) Eglė Krivickienė paskiriama direktoriaus pavaduotoja. Dabar jai rūpi mokytojų tobulėjimas: skatina dirbti kūrybiškai, ragina domėtis kolegų gerąja patirtimi, dalyvauti spaudoje ir pati dažnai rašo straipsnius įvairiais klausimais.

Nuo 1986 m. ji (savo noru) – rusų kalbos mokytoja. Dabar vėl režisuoja dramos veikalus, mokiniai noriai dalyvauja dramos būrelyje. Mokinių tėvai patenkinti, išvydę savo vaikus scenoje.

1991 07 01 mokytoja Eglė Krivickienė pasirenka ramų užtarnautą poilsį.

Roma Nargelienė

Svarbūs mokyklai 1988-1989 m.m. – pradėta sustiprintai mokyti humanitarinius dalykus.

Šiuo atveju ryškus direktoriaus pavaduotojos Romos Nargelienės (1986 – 1991) įdirbis.

R.Nargelienė – lietuvių kalbos specialistė. Pradėjusi dirbti gan greitai sugebėjo mokyklos humanitarus sutelkti neabejotinai darniam darbui. Ji dažnai lankė mokytojų pamokas, nešykštėjo patarimų ir gerų žodžių. Buvo atidi mokytojams ir mokiniams, nuoširdi ir draugiška.

R.Nargelienė įdomiai vedė pamokas ir kitus skatino nuolat tobulėti.

Nepaliko nuošalyje ir mokinių. Dėstydamą lietuvių kalbą, mokė juos raiškaus žodžio, nes ir pati sugebėjo gražiai deklamuoti. Jos skaitovai noriai dalyvavo konkursuose ir laimėdavo (L.Dukštaitė ir kt.).

Įvairias šventes (šimtadienius, Rugsėjo 1-ąją, paskutinį skambutį ir kt.) puošė jos gražūs pasisakymai.

1991m. rugsėjo mėn. 1 d. R.Nargelienė tapo Lentvario M.Šimelionio vidurinės mokyklos direktore.

Regina Bartusevičienė

1983 m. baigiau Vilniaus pedagoginį institutą. Įgijau lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos specialybę. Nuo pat savo pedagoginės veiklos pradžios dirbu Trakų rajone, todėl visada jaučiu pareigą ugdyti tautinę savimonę, skatinu išsaugoti gimtąją kalbą ir savojo krašto meilę.

Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje penkerius metus dirbau lietuvių kalbos mokytoja su vyresniųjų klasių mokiniais, todėl formavau nuostatą, kad jauno žmogaus ugdymą lemia gimtosios kalbos mokymasis ir pažinimas. Tuometinis direktorius J.Bagdonas kūrybingai ir netradiciškai dirbančius mokytojus palaikydavo ir skatindavo.

1990 m. spalio 27 d. Trakų 2-ajai vidurinei mokyklai suteikiant Vytauto Didžiojo vardą man teko dalyvauti iškilmingoje eisenoje, kuri, nuėjusi Trakų miesto centrine Vytauto gatve iki šv. Mergelės Marijos Apsilankymo bažnyčios, dalyvavusi šv. Mišiose, pašventinusi būsimą gimnazijos vėliavą ir Vytauto Didžiojo paveikslą, Trakų dekaną Vytauto Rūko padovanotą mokyklai, vėl grįžo į mokyklą. Šventė tęsėsi aktų salėje, ją organizavo mokyklos direktorius J.Bagdonas, direktoriaus pavaduotoja R.Nargelienė, mokytoja M.Draugelienė. Nuo tos dienos yra rašomas gimnazijos metraštis, kuris saugomas gimnazijos muziejuje. Jis rašomas vieną kartą per metus ir skaitomas per kiekvieną Vytauto Didžiojo vardo suteikimo sukakties ceremoniją.

1991 m. spalio 1 d. buvau paskirta direktorės pavaduotoja ugdymui.

Pirmuosius savo, kaip pavaduotojos, darbo metus pavadinčiau žvalgytuvėmis. Keletą mėnesių teko apskritai mąstyti apie pavaduotojos statusą. Mane, buvusią mokytoją, pastebėjo mokyklos direktorė E.Janušauskienė ir į mano klausimą „ar sugebėsiu?“ atsakė: „Taip, žinoma, sugebėsi, juk esi lituanistė“. Žodžiu, išgirdau įvertinimą, paskatinimą, supratau pasitikėjimą, o atsakomybė, reikalingumas, kokybė atėjo daug vėliau.

Turėjau pavyzdį – buvusią direktoriaus pavaduotoją Romutę Nargelienę. Ji mane skatino, iškart deleguodavo daugybę atsakingų darbų: būti pedagogų tarybos posėdžių sekretore, vadovauti vyresniųjų klasių darbo ir poilsio stovyklai, būti ekskursijos vadove, išleisti kelias abiturientų laidas, būti lietuvių kalbos brandos egzamino vertintoja.

Džiaugiuosi, jog būsimoji mano direktorė E.Janušauskienė pastebėjo ir vertino mano kūrybinių iniciatyvų realizavimą. Todėl tęsiau mokyklos tradicijas: vykdžiau kontrolinius darbus, bandomuosius egzaminus, rengiau pedagogų tarybos posėdžius, organizuodavau brandos atestatų įteikimo aktą, kviesdavau į mokyklą (vėliau gimnaziją) žymių žmonių. Labiausiai gilinausi į mokyklos lituanistų veiklą, vykdžiau tai, ką geriausiai išmaniau.

Būdavo sunku, kartais neaišku, bet stiprindavausi pačia savimi, atokvėpio ieškojau ten, kur jis ir yra – pačiame darbo įkarštyje. Radau įdomių, patrauklių nišų, dirbau ir su mokytojais, ir su mokiniais.

Nuo 1991-ųjų metų esu iškilmingų brandos atestatų įteikimo aktų organizatorė ir vedėja. Pagal nusistovėjusią tradiciją aktas vyksta Trakų pilies menėje. Istorinių įvykių liudininkė Trakų pilis saugo abiturientų laidų atminimą. Abiturientai išeina į gyvenimą apstulbinti ir pakylėti, paženklininti istorijos, brandos ir birželio mėnesio trumpiausiojo meto. Gimnazijoje turime fotografijų stendą, primenantį šią šventę.

Baigti norėčiau taip: juo geriau suvokiama Vytauto Didžiojo vardo suteikimo gimnazijai svarba, tuo platesni atrodo konkretūs jos užmojai, tuo didesnė garbė sulaukti bendruomenės pripažinimo.

Ona Ramanauskienė

Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje dirbti pradėjo 1987 08 25. Nuo 1991 iki 1998 - direktoriaus pavaduotoja.

Baigusi Vilniaus kultūros mokyklą (režisūros specialybė) ir VPI (lietuvių kalbos ir literatūros specialybė).

Netrukus apie save energinga mokytoja subūrė gausų mokinių, norinčių vaidinti, deklamuoti, būrelį. Ir pati mokytoja dalyvauja konkursuose. 1987 m. Trakų rajono raiškiojo žodžio ir iškalbos meno apžiūroje užima I vietą, o 1988 m. pavasarį parašė scenarijų ir režisavo Trakų raj. lietuvių kalbos mokytojų vakaronę.

1989-1991 m. vadovavo meninei agitbrigadai „Šluota“, dalyvavo konkursuose ir Lietuvos kultūros mokyklų meninių agitbrigadų šventėje.

Mokydama lietuvių kalbos ir literatūros, išbandė įvairias darbo formas ir suvokė, kad mokiniams labai patinka televizijos pamoka, pamoka – ekskursija, pamoka – literatūrinė kompozicija, pamoka – disputas. Jai svarbus šiuolaikiško ugdymo proceso bruožas – integruotas mokymas, todėl į literatūros ir kalbos temas integruodavo dailę, muziką (mokytoja skambina gitara), svarbus paskatinamasis vertinimas, kuris padeda mokiniui susirasti tinkamiausius mokymosi ir saviugdos būdus.

Pavadootoja skatino mokytojų iniciatyvą kūrybiniam darbui, rūpinosi, kad mokytojų keliami reikalavimai atitiktų mokinių poreikius ir galimybes. Dirbo nuoširdžiai, atkakliai mokėsi iš patyrusių kolegų ir netrukus jau dalijosi savo darbo patirtimi su Trakų rajono jaunaisiais vadovais. Du kartus lankėsi Švedijoje. Susipažino su Treleborgo mokyklų patirtimi, o ypatingą dėmesį skyrė pradinėms klasių mokymosi sistemai. Pedagoginės patirties sėmėsi Vokietijoje, Rheinės mokykloje, tarptautinėje jaunimo stovykloje Bulgarijoje, lankėsi Paryžiuje.

Mokytoja organizavo miesto šventę, skirtą pokario metų aukoms atminti. Svarbi projekto „Veiksma diena LR prezidentūroje“ (1998 m.) patirtis.

Nuo 1998 08 27 O.Ramanauskienė – Lentvario pradinės mokyklos direktorė.

Valdemaras Jasiūnas

Gimė ir užaugo nedideliame Ukmergės rajono Šešuolių miestelyje mokytojų Stanislovo ir Valerijos Jasiūnų šeimoje. Tėtis dėstė lietuvių kalbą, mama – gamtos mokslus, - prisimena Valdemaras Jasiūnas. Augome kartu su jaunesniu broliu Almantu. Nuo pat vaikystės namuose tvyrojo pedagoginė atmosfera – kalbos apie mokyklą, vaikus, mokytojus. Prisiekiau, jog mokytojo duona ne man. Gyvenime nutiko kitaip.

Baigęs Ukmergės 4-ąją vidurinę mokyklą (dabar Užupio), įstojau į Vilniaus universiteto Matematikos ir mechanikos fakulteto matematikos specialybę. Tapęs diplomuotu matematiku, 1982 metais pradėjau darbinę karjerą Centrinės statistikos valdybos respublikiniame skaičiavimo centre. Darbas buvo įdomus, kiekvieną dieną bendravau su skirtingais ir įdomiais žmonėmis, domėjausi savo srities naujovėmis, tobulinausi įvairiuose kursuose Lietuvoje ir už jos ribų.

Prasidėjus atgimimui, kartu su bendradarbiais aktyviai palaikėme Sąjūdžio veiklą: dalyvavome protesto akcijose, įvairiuose mitinguose. Bet, atsikūrus nepriklausomai Lietuvai, daugelis valstybės finansuojamų įmonių pradėjo bankrutuoti. Taip nutiko ir su mano organizacija. Ką daryti?

Prisiminiau savo antrąją matematikos mokytojo specialybę. Tuometinis Senujų Trakų pagrindinės mokyklos direktorius A.Pečiukevičius mielai sutiko priimti mane į darbą. Taip tapau matematikos mokytoju. Po pusantrų metų savo pedagoginę veiklą tęsiau Trakų Vytauto Didžiojo vidurinėje mokykloje direktoriaus pavaduotoju. Dirbti ir vadovauti tokiai didelei ir garsiai mokyklai reikėjo nemažai drąsos. Gerai prisimenu pirmąją dieną naujoje mokykloje. Kai direktorė paskelbė, kad aš dirbsiu pavaduotoju, o mokytojai sugiedojo „Ilgiausių metų“, įsidėmėjau vienos mokytojos žodžius „Pažiūrėsime...“

Nuo pat pirmųjų dienų pasinėriau į darbą. Viskas buvo nauja, tačiau darbas sekėsi gerai, mielai man talkino kitos direktorės pavaduotojos – R.Poškienė, R.Bartusevičienė, O.Ramanauskienė.

Labai džiaugiuosi, kad buvau gimnazijos kompiuterizacijos ištakose. Pradėjus dirbti, mokykloje buvo 4 Comandore tipo kompiuteriai su buitinais televizoriais. Juos padovanojo mūsų draugai iš Švedijos. Bet 1994 m. spalio mėn. mokyklos iniciatyva, parėmus Trakų savivaldybei, buvo nupirkti pirmieji 12 kompiuterių ir 6 spausdintuvai. 1995 m. pradžioje įvyko pirmasis elektroninio pašto seansas. 1996 m. lapkričio mėn. Švietimo ir mokslo ministerija nupirko kompiuterines klases, iš kurių vieną gavome ir mes. Įsigyti 6 modernesni kompiuteriai su serveriu bei sujungti į vieną tinklą. Tais metais vyko pirmasis prisijungimas prie interneto per modeminį ryšį. 2001 m. gegužės mėn. laimėjome dr. Kazicko ir Omnitel konkursą. Gavome 6 kompiuterius, radijo ryšio komplektą su interneto prieiga. 2002 m. gauta dar 12 naujų kompiuterių. Gimnazijos kompiuterių tinklas plečiasi – įrengiame skaityklą su 4 kompiuterių darbo vietomis, prie tinklo jungiasi administracijos kompiuteriai, mokytojų kambario, buhalterijos, klasių kompiuteriai.

Direktorės pavaduotojo įdirbis buvo pastebėtas ir įvertintas: 2001 08 29 už nuoširdų kūrybinį, metodinį ir vadybinį darbą Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija apdovanojo padėkos raštu. 3 kartus Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija apdovanojo padėkos raštais už APPLE kursų vasaras (2001; 13-ąją ir 14-ąją). 2002 05 07 įteiktas Europos kompiuterio vartotojo pažymėjimas. Dalyvavo Unesco organizuojuose kursuose „Multimedia ir Education“. Iš jų grįžo su pažymėjimu – švietimo konsultantas. 2004 12 29 Trakų kultūros rūmai V.Jasiūną paskelbė „Metų pedagogu“.

Taigi malonų ir gudrų direktorės pavaduotoją pamilo ir gerbia gimnazijos mokytojai ir mokiniai. Pastarieji nebijo užėiti į V.Jasiūno kabinetą, nes pavaduotojas visiems maloniai padeda, paaiškina.

Pavaduotojas – geras matematikas. Apie tai atvirai sako gimnazistai. Štai Indrės Vaicekauskaitės prasmingi žodžiai: „Labiausiai patiko matematikos pamokos. Dėstė direktorės pavaduotojas V.Jasiūnas. Labai šaunus mokytojas. Labai gerai išmokė ir labai smagu su juo bendrauti buvo. Jo dėka aš būsiu matematikos mokytoja...“

O „Pažiūrėsime...“ debesėlis nė karto netemdė direktoriaus pavaduotojo V.Jasiūno nuoširdžios šypsėnos...

Sigita Zalitienė

Biologijos mokytoja ekspertė Sigita Zalitienė (gim. 1968 m. Trakuose) – XII laidos auklėtinė.

Ji gerai prisimena mokyklos kūrimąsi, mokyklos atidarymo, kurio programą rengė vokiečių kalbos mokytoja E.Štuopienė, koncertą, nes pati jame dalyvavo – šoko.

„Klasės auklėtoja buvo lietuvių kalbos mokytoja M.Draugelienė, kuri auklėtinius ugdė tautine dvasia – mokė tautinių šokių, dainų, ruošė vakarones, pati akompanavo akordeonu.“

„1991 m. baigiau Vilniaus pedagoginį institutą, studijavau biologiją.

Buvau priimta į Trakų mokyklą - internatą, kur 1995 m. suteikta vyresniosios biologijos mokytojos kvalifikacijos kategorija, o 1996 m. – vyresniosios auklėtojos kvalifikacijos kategorija.

1997 m. dirbu Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje biologijos mokytoja, o nuo 1998 m. iki 2002 m. – direktorės pavaduotoja ugdymui.

2001 m. suteikta biologijos mokytojos metodininkės kvalifikacijos kategorija, o vėliau ir ekspertės.

Inga Andruškevičienė

Direktorės pavaduotoja Inga Andruškevičienė gimė 1978-ųjų birželį Kaune. 1996-aisiais baigė Kauno 49-ąją (dabar Basanavičiaus) vidurinę mokyklą ir pradėjo studijas Vilniaus pedagoginio universiteto Lituaniistikos fakultete.

„Kokį gyvenimo kelią pasirinksiu, - pasakoja I.Andruškevičienė, - žinojau jau vaikystėje. Galbūt todėl, kad mokytoja buvo mano mama.

Dar mokydama universitete paragavau mokytojos duonos. Tuomet aštuonis mėnesius dirbau Vilniaus Viršuliškių vidurinėje mokykloje.

Universitetą baigiau 2001 metais. Tų pačių metų rugsėjį jau buvau apsupta vaikų klegesio – pradėjau dirbti Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje.

Mokau vaikus lietuvių kalbos, stengiuosi perduoti jiems savo žinias, rūpinuosi, kad jie išminktų gražiai ir aiškiai reikšti savo mintis, ugdu meilę gimtajam žodžiui, pagarbą savo kalbai.

Niekada nemaniau, kad mokytojo darbas yra lengvas. Nemanau taip ir šiandien. Galiu tik pasakyti, jog šis darbas yra puiki galimybė nesustoti, bet nuolat augti ir tobulėti kartu su savo mokiniais.

Galbūt gebėjimas suburti aplink save aktyvių mokinių ratą padėjo man tapti 2003 m. gimnazijos direktorės pavaduotoja ugdymui.

Šiandien sakau, kad neįsivaizduoju savo gyvenimo be šios mokyklos...“

Be to, direktorės pavaduotoja gražiai deklamuoja, dainuoja, labai gražiai rašo, turi gerą skonį, kuo traukia prie savęs mokinius.

Nuo 2008 09 01 Inga Andruškevičienė – Grigiškių „Šviesos“ vidurinės mokyklos mokytoja.

Rita Sadovskienė

Gimė 1984 m. Trakuose. 2002 m. baigė Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją. Jauna ir ambicinga pirmus studijų metus žinių sėmėsi dviejuose universitetuose – Vilniaus pedagoginiame universitete studijavo vokiečių kalbą, o Mykolo Romerio universitete teisę. Krūvis buvo didelis, o paviršiumi plaukti nesinorėjo. Mielesnės buvo kalbos studijos, jas ir baigė. 2006 m. įgijusi filologijos bakalauro laipsnį ir mokytojo kvalifikaciją gimnazijoje atliko praktiką ir pradėjo dirbti

direktoriaus pavaduotoja ugdymui bei anglų kalbos mokytoja. 2011 m. Vilniaus universitete baigė anglų kalbos ir anglų kalbos mokymo programą, antrą kartą jai suteiktas filologijos bakalauro laipsnis ir mokytojo kvalifikacija.

Būdama mokinė aktyviai dalyvavo neformalaus ugdymo veikloje, o dabar tapo šios veiklos kuratore, dirba su mokinių taryba. Rita taip pat kuruoja užsienio kalbų mokymą, inspektuoja ugdymo proceso vykdymą, neformaliojo švietimo veiklą, rašo projektus, organizuoja tradicinius ir naujus renginius, inicijuoja akcijas, vykdo brandos egzaminus.

2010 m. jai suteikta trečioji vadybinė kvalifikacinė kategorija, o 2011 m. ir anglų kalbos vyresniosios mokytojos kvalifikacinė kategorija.

Nuolat tobulėja ne tik įvairiuose seminaruose ir mokymuose, bet su gimnazijos kolektyvu dalyvauja ir edukacinėse kelionėse užsienyje (Kroatija, Prancūzija, Olandija, Baltarusija, Estija ir kt.).

Stasė Genytė

1980 m. baigė Vilniaus pedagoginio instituto istorijos - pedagogikos specialybę. Pirmuosius penkerius metus dirbo Trakų rajono švietimo skyriuje. Nuo 1986 m. Trakų mokyklos internato istorijos mokytoja. 1993 m. įgijo vyresniojo mokytojo kvalifikaciją. Po Trakų mokyklos internato reorganizacijos dirbo Trakų vaikų globos namų auklėtoja metodininke. Nuo 2009 m. iki 2011 m. - Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos direktoriaus pavaduotoja ugdymui. 2011 m. pradėjo dirbti istorijos ir žmogaus saugos mokytoja.

Dalyvauja TVDG Tarybos veikloje, socialinių mokslų metodinės grupės darbe.

Užaugino dukrą Gabrielę.

Hobi – joga, plaukiojimas, mezgimas, skaitymas.

Jurgita Lapuchovienė (Sabaitytė)

Direktoriaus pavaduotoja ugdymui, anglų kalbos mokytoja metodininke, vokiečių kalbos vyresnioji mokytoja.

1994 m. baigiau Trakų Vytauto Didžiojo vidurinę mokyklą. Klasės vadovė buvo L. Urbanavičienė.

1994-1999 m. studijavau anglų ir vokiečių filologiją Vilniaus universitete. 2003 m. baigiau teisės ir valdymo studijas Mykolo Romerio universitete. 2012 m. Vilniaus universiteto Filosofijos fakultete baigiau pedagogikos studijas ir man buvo suteikta mokytojo kvalifikacija.

Nuo 1996 m. dirbu anglų ir vokiečių kalbų mokytoja Trakų vidurinėje mokykloje (dabar – Trakų gimnazija). Nuo 2014 m. rugsėjo 1 d. esu direktoriaus pavaduotoja ugdymui Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje.

Buvau apdovanota Trakų rajono savivaldybės administracijos švietimo ir kultūros skyriaus padėkomis už aktyvią pedagoginę veiklą. Taip pat esu konkurso „Geriausia mokykla-geriausias mokytojas“ laureatė geriausio užsienio kalbų mokytojo kategorijoje. 2009 m. buvau apdovanota Europos Komisijos atstovybės Lietuvoje padėkos raštu už aktyvų mokinių dalyvavimą daugiašalės mokyklų partnerystės Comenius veiklose.

Mykolas Zabelskas

Ypatinga Mykolo gimimo data – 1948 01 01. Ypatingas ir žmogus: visada ramus, paslaugus, nuoširdus, pasiryžęs visiems padėti. Jei pasitaiko, kad pažado netesi, – niekas nepyksta.

Mykolas Zabelskas pasaulį išvydo Vievio raj., Vilūniškių km. Jo išsilavinimas: specialusis vidurinis – metalo apdirbimo plovimu gudrybės.

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje direktoriaus pavaduotoju ūkio reikalams dirbo nuo 1980 m.

Jo darbo baras gimnazijoje svarbus: 12 valytojų, 3 sargai, 1 kiemsargis, 1 stalius – elektrikas – santechnikas, 5 virtuvės darbuotojos. Mykolo valdos reikalauja didelio rūpesčio ir atidumo.

Didžiausias rūpestis – mokyklos statyba, patalpų paruošimas (baldų atvežimas, montavimas), aplinkos sutvarkymas, apželdinimas. Lengviau atsikvėpė Mykolas 1982 11 23. Tada prasidėjo pamokos naujoje mokykloje, pastatytoje per vienerius metus.

Pavaduotojas kurį laiką turėjo 12 darbų pamokų – pagal programą mokė berniukus dirbti įvairius darbus: sukaldavo inkilų, remontuodavo sulūžusį inventorių, drožinėjo, pjaustė gražias verpstes, gamino rėmelius ir kt. Surengdavo mokinių darbų parodėlių.

Mykolas visada dalyvauja gimnazijos šventėse, nuoširdžiai bendrauja su mokytojais. 2014 m. Mykolas Zabelskas baigė darbą gimnazijoje.

Žydrūnas Lenkauskas

IV. DALIS

MOKYTOJAI

Gimnazijos mokytojų darbas, į kurį keliais, kekeliais ateinama, yra visoks. Baugu sakyti, kad vertinamas, liūdna teigti, jog nederamai apmokamas. Bet vis tiek mokytojai yra kelionėje į kitus, į mokinius, į pokyčius, į rytdieną.

Metodinės konferencijos, kurios gimnazijoje vyksta tradiciškai, rodo gyvastingumą, profesinį augimą, sutelktumą, intelektualumą. Įvairūs metodiniai užsiėmimai turi ypatingos svarbos, nes paaiškėja, jog svarbius darbus mokytojai gali atlikti tik būdami su bendruomene. Šis gimnazijos didžiųjų darbų stilius sieja mokytoją su tauta, su istorija, su būsimoju laiku. Bendradarbiavimo bei bendravimo jautimas sustiprėjo dabar – lūžių ir pokyčių laikais. Kiekvienu atveju priartėjimas prie metodinių darbų semos būna savitas, diktuojamas laiko, psichologinių ir fizinių galimybių.

Saviugda, savišvieta, savianalizė vykdoma metodiniuose užsiėmimuose, skaitant švietimo sistemą reglamentuojančius dokumentus, dalyvaujant kviestiniuose seminaruose, organizuojant baigiamąsias ar tęstines mokslo metų konferencijas. Metodikos renginiai buvo įvardijami įvairiomis formomis, ženklinti abipusiu paklusimu, nes yra kvietimas ir atsiliepimas į jį. Mokytojai neatsisako savęs tobulinimo, prusinimo, „auginimo“, o išsineša tik naudą ir džiaugsmą.

Mūsų vaikai auga visuomenėje, kurioje gausu nuomonių skirtumų, sparčios kaitos, ir tai tampa šių dienų problema. Tie skirtumai vis labiau suartėja ir sąveikauja, o mokytojai puoselėja tokias vertybes, kurios padeda „gyventi kartu“. Bendradarbiavimas su mokiniais, tėvais, kolegomis, rajono mokyklomis, švietimo skyriumi ir remiasi saugumo jausmu.

Mūsų gimnazijos viena iš siekiamybių yra savosios asmenybės išsaugojimas ir gebėjimas pripažinti įvairumo ir socialinės aplinkos vertę.

Marija Draugelienė

Mokytojai,

Ateikite pavasarį
Tyri, geri,
Be ašarų,
Be pykčio ir patyčių,
Su žydinčiom gėlėm.

Mes Jus atminsime vasarą
Tvirtus, griežtus. – Padrąsinkit,
Kad rudenį vėl grįžtume
Į saulėtus namus.

Mes ieškome užuovėjos
Už Jūsų nugarų,
Už Jūsų nuoširdumo
Ir mokytų akių.

Neleiskit mums
Pamiršti Jus,

Kad rastume savus namus,
Kad rudenį ateitume
Pas Jus
Vėl su gėlių glėbiu.

Mes norim,
Kad ir žiemą
Atmintumėt kiekvieną,
Nešaltumėt, nevargtumėt
Be mūsų gilių akių.

Todėl mes Jūsų prašome:
-Ateikite pavasarį
Tyri, geri,
Be ašarų,
Su žydinčiom gėlėm.

1995 m.

Sigitas Šiaudinis

XII klasės mokinys

I dalis – 2004-2005 m. m. mokytojos Marijos Draugelienės rinkta medžiaga

Pradinių klasių „kertiniai akmenys“ – V. Keršytė, V. Kvedaraitė, J. Čijunskienė.

Joms nuoširdžiai talkino:

1. Marija Švedienė
2. Elena Makštelienė
3. Vita Korsakaitė
4. Genovaitė Veličkienė
5. Liucija Baranauskienė
6. Albina Batarlienė (vėliau dėstė geografiją)
7. Elvyra Gudeliauskaitė - Bandzevičienė
8. Irena Nevedomskienė
9. Aušra Valainienė
10. Dalia Brazdžionienė (vėliau dėstė anglų k.)
11. Ina Kriauciūnienė
12. Marija Simonaitytė – Arbačiauskienė
13. Audronė Petkevičiūtė
14. Violeta Andriuškevičiūtė – Filonova
15. Liucija Andrijauskaitė
16. Lionė Baranauskaitė
17. Elona Blažytė

Vaigalė Keršytė

Darbštumo, pareigingumo įsikūnijimas mokytoja Vaigalė Keršytė gimė 1929 01 27 Aukštadvaryje. Ji labai troško mokytis. 1948m. baigė Trakų mokytojų seminariją (lietuvišką) ir pradėjo dirbti dvikomplektėje bazinėje pradinėje mokykloje.

1957m. pradinės mokyklos mokiniai glaudėsi Trakų mokyklos – internato patalpose.

1974m. mokykla – internatas reorganizuojamas. Vaigalė Keršytė liko dirbti Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje. Vėl mokė pradinukus. 1984 m. išėjo į pensiją, bet širdis ir dabar stipriau suvirpa susitikus buvusius bendradarbius.

Vaigalė Keršytė buvo labai rami, rūpestinga ir darbšti pedagogė. Ji gerai išmokydavo mažuosius skaityti, rašyti, skaičiuoti, ugdė tvarkingumo, pareigingumo įgūdžius. Jos mokinukai

labai gražiai pasirodydavo tradiciniuose karnavaluose, pirmojo ir paskutinio skambučio šventėse, buvo aktyvūs.

Mokytoja dalyvaudavo mokytojų turistų sąskrydžiuose: išradingai įrengdavo ir papuošdavo stovyklavietę, dalyvaudavo įvairiose varžybose, kolektyvo šventėse.

Natalija Kvedaraitė

Natalija Kvedaraitė gimė 1929 m. Marijampolės raj. 1962 m. baigė ŠPI, tapo pradinių klasių mokytoja ir atvyko dirbti į Trakų mokyklą – internatą. Dirbo pradinėse klasėse.

Mokytoja Natalija buvo labai rūpestinga, kruopščiai ir sąžiningai rūpinosi mokiniais, vienų nepalikdavo ir per pertraukas: mokė tvarkingai vaikščioti, stebėdavo jų elgesį, guosdavo nusiminusį, papildomai mokė nespėjančius bei silpnesnius.

Mėgo su mokiniais išeiti į gamtą, aiškino vabalėlių, drugelių, gėlių, paukščių buvimo paslaptis, mokė atskirti gėrį nuo blogio, suprasti gamtos grožį.

Natalija savo gyvenimą išdalijo kitiems: ne tik giminėms, bet ir visai svetimiams. Rūpinosi buvusiais mokiniais, padėdavo mokytis, namuose konsultuodavo nemokamai, šelpdavo neturtingus ar nelaimės ištiktus, visiems stengdavosi padėti, nes buvo labai gera, nuoširdi ir gailėstinga.

Kvedaraitė kartais net įkyriai bandydavo „prisikasti“ prie tiesos, atidžiai skaitė periodinę spaudą, ragino skaityti ir kolegas, siekė, kad visi pedagogai dalyvautų politinio švietimo susirinkimuose. Buvo aktyvi mokyklos gyvenime, draugiška, mokytojai ją gerbė.

Paskutiniai gyvenimo metai išėjus į pensiją buvo nelengvi. Dar dirbo Trakų istorijos muziejuje eksponatų prižiūrėtoja, tačiau sveikata silpnėjo. Ilgai teko gulėti ligoninėse, bet liga nepasidavė gydymui.

2003m. išėjo iš gyvenimo, daug ką permąščiusi, daug ką supratusi ir kitaip vertindama.

Janina Čijunskienė

Gerai pirmuosius žingsnius prisimena pradinių klasių mokytoja Janina Čijunskienė: „Aš dirbau su pradinių klasių mokiniais, ateinančiais iš miesto. Tuo metu pradinės klasės buvo gausios – apie 40 mokinių vienoje klasėje.

Visus mokinius reikėjo išmokyti, o nebuvo nei adaptuotų, nei modifikuotų programų. Gausiose klasėse atsirasdavo labai gabių, bet buvo ir silpnai besimokančių. Laimė, veikė pailgintos darbo dienos grupės. Jose ir „užlopydavome“ visas spragas.

Kiekvieną dieną tekdavo tikrinti matematikos, lietuvių bei rusų kalbų sąsiuvinius. Ir dar: įvairūs konkursai, viktorinos, pasakų inscenizacijos, karnavalai. Tik spėk suktis!.. O dar savišvieta, politinio švietimo valandos.

Pagaliau 1982 m. pradėjome dirbti naujoje mokykloje. Erdvios, šviesios klasės – kabinetai. Tačiau trūko vaizdinių priemonių, teko daug ką pasidaryti patiems. Klasėse mokinių skaičius nesumažėjo.

Per ilgus savo pedagoginio darbo metus pastebėjau, kad mažėja gabių mokinių – „žiburėlių“, nyksta medalininkai, o ir mokytojų pastangos gerai dirbti vis dažniau likdavo nepastebėtos...

G.Sinicienė

Į Trakų 2-ąją vidurinę mokyklą pedagogai atėjo su nemaža patirtimi ir gerais norais dirbti.

Pedagogų posėdžių protokolus rašė visiems mokslo metams išrinktos sekretorės, dažniausiai lietuvių kalbos mokytojos. Mokyklos metraščių rašė geografijos mokytoja G.Sinicienė. Buvo mokomasi dviem pamainomis, kabinetus prižiūrėjo abiejų mokyklų kabinetų vadovai, dalijosi vaizdinėmis priemonėmis.

Dabar norėtusi pasakyti daug gerų žodžių G.Sinicienei, kuri ne tik kruopščiai rašė mokyklos metraščių, bet ir įdomiai dėstė geografiją, buvo rūpestinga klasės auklėtoja. Šitai mokytojai ypač rūpėjo visuomeninis turtas: mokyklos inventorių, želdiniai – gėlynai, krūmai, medeliai.

Sulaukusi pensinio amžiaus, išėjo ilsėtis, o 2007 m. atgulė Amžinybėn.

A.Cegelskienė (dabar - Denaitienė)

1974-1979 m. Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje dėstė lietuvių kalbą ir buvo klasės auklėtoja.

Gimusi 1931m. 1957m. baigė VPI lietuvių kalbą ir buvo paskirta į Trakus, kur dauguma gyventojų kalbėjo rusų ir lenkų kalbomis, pradėjo dirbti mokykloje-internate lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja bei klasės auklėtoja.

1974m. mokykla-internatas reorganizuotas ir mokytoja tęsė savo darbą Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje. Dėstė lietuvių kalbą V-IX klasėse. Ruošė skaitovus, literatūros kūrinių bei pasakų inscenizacijas, organizavo ekskursijas, turistines keliones, žygius po gimtąjį kraštą.

Irena Bagdonienė

Irena Bagdonienė, gimusi 1945m. Kretingos rajone, atidarius Trakų 2-ąją vidurinę mokyklą, nuo 1974m. dirbo matematikos mokytoja. Būdama kruopšti, pareiginga, reikli sau ir mokiniams, pasiekė gerų rezultatų: dirbo be antramečių, jos paruošti mokiniai sėkmingai įstojo ir mokėsi aukštosiose mokyklose, technikumuose, dažnai rinkosi matematikos specialybę.

Daug laiko mokytoja skyrė darbui su matematikai gabiais mokiniais, vadovavo mokinių mokymuisi neakivaizdinėse jaunųjų matematikų mokyklose prie Vilniaus ir Leningrado (dabar Sankt Peterburgas) valstybinių universitetų. Jos mokiniai respublikinėse olimpiadose užimdavo prizines vietas.

Mokyklos olimpiečių dėka Trakų rajonas respublikoje laimėdavo prizines vietas.

Nuoširdžiai dalijosi savo patirtimi su kitų olimpiadų laureatais ir juos ruošusiais mokytojais.

Galima sakyti, mokytojos J.Bagdonienės dėka 1980-1981m.m. pradėta sustiprintai mokyti matematikos, o mokytojos pastangos įvertintos taip:

1979 m. apdovanota LTSR liaudies švietimo pirmūno ženkleliu. 1993 m. Vyriausioji pedagogų atestacijos komisija suteikė matematikos mokytojos metodininkės kvalifikacijos kategoriją, 1993 m. viduryje - VPAK suteikė matematikos mokytojos ekspertės vardą.

Vėliau mokytoja dirbo Vilniaus Jėzuitų gimnazijoje, Vilniaus tikslųjų, gamtos ir technikos mokslų licėjuje, kur vėl apdovanojama:

1999 ir 2002 m. Respublikos Prezidento V.Adamkaus padėkos raštais ir 2002-GLK Gedimino I laipsnio medaliu.

Vytautas Rūkas

Monsinjoras Vytautas Rūkas gimė 1925 05 07. 1938 m. baigė Garliavos pradžios mokyklos šešis skyrius, 1944 m. Kauno 9-ąją gimnaziją, 1953 m. Panevėžio muzikos mokyklą ir 1958 m. Kauno kunigų seminariją. Apdovanotas Gedimino V laipsnio ordinu.

1989 09 01 pradėjo dėstyti tikybą Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje.

Gimnazijos mokiniai ir mokytojai monsinjorui dėkingi už padovanotą dailininko V.Balsio nupieštą Vytauto Didžiojo portretą (1990 10 27) Vytauto Didžiojo vardo suteikimo mokyklai proga.

Gimnazijos kiemelį puošia monsinjoro dovanota ažuolinė liaudies skulptoriaus Ipolito Užkurnio sukurta skulptūra, to paties skulptoriaus ažuolinė gimnazijos pavadinimo lenta – paradinio įėjimo į gimnaziją puošmena.

Tikybės klasei dovanoti gražūs suolai, kryžius ir Vytis.

Gausiai mokytojus ir mokinius rėmė materialiai (siuntos iš Vokietijos, Rheinės miesto).

Organizavo mokytojų ir mokinių keliones-ekskursijas į Vokietiją, į Rheinės miestą ir bažnyčias.

Monsinjoras Vytautas Rūkas gimnazijoje visų buvo gerbiamas ir mylimas. Jam tapus emeritu, kurį laiką tikybą dėstė parapijos klebonas teologijos mokslų daktaras Valdas Girdziušas.

Vėliau tikybos gimnazijos mokinius mokė K.Repečka ir A.Bačiliūnaitė.

Ramunė Kiršienė

Ramunė Kiršienė – Klaipėdos krašto dukra. 1991 m. baigė Šiaulių pedagoginį universitetą ir įgijo pradinių klasių ir muzikos mokytojos specialybę.

Iš pradžių dirbo Klaipėdos „Vėtrungės“ vidurinėje mokykloje, kur mokė ir auklėjo pradinukus.

1999 m. persikėlė į Trakus ir tapo Vytauto Didžiojo gimnazijos muzikos mokytoja. Dėstė muziką V-VII kl., ruošė mokinius „Dainų dainelės“ konkursams.

Pasaulinėje dainų šventėje „Mes“ dalyvavo V-XII klasių mokiniai, kuriuos kartu su kitomis muzikos mokytojomis ruošė R.Kiršienė.

Jos ruošti mokiniai dainavo visose gimnazijos šventėse, kalėdinėse misterijose, operoje „Saulės dukros“.

Ramunę Kiršienę netrukus paviliojo etika. 2002 m. ji jau studijavo etiką Vilniaus pedagoginiame universitete. 2004 m. baigė etikos studijų programą ir įgijo edukologijos studijų bakalauro laipsnį (etikos specialybė).

Dabar ji – etikos mokytoja. Būdama ramaus būdo ir švelni, ji randa bendrą kalbą su mokiniais.

Aldona Žagunienė

Aldona Žagunienė apie save papasakoja taip:

„1954 m. baigiau Vilniaus valstybinį pedagoginį institutą ir įgijau lietuvių kalbos mokytojos specialybę.

Trakuose pradėjau dirbti 1962 m. lietuvių kalbos mokytoja. Pedagoginis stažas – per 40 metų. Per ilgus darbo metus buvau skiriama mokyklos direktoriaus pavaduotoja, dėščiau technikume, mokyklose, vadovavau lituanistų praktikai, mokyklos lituanistų metodiniam rateliui, buvau pedagogų posėdžių sekretorė.

Buvo apibendrinta geroji darbo patirtis. Pamokų esmę išvelgė kolegė mokytoja Marija Draugelienė. Ji, apibendrindama matytas pamokas, rašė: „Jos pamokos organizuotos taip, kad mokinyms savaime junta poreikį skaityti grožinius kūrinius, juose ieškoti to, kas jaudina jo mažą, tačiau audringą vidinį pasaulį“. Mokytoja Alina Cegelskienė-Denaitienė pažiūrėjo kitu aspektu. Ji pastebėjo, kad „mokytojos santykiai su mokiniais geri, nuoširdūs, abipusiai draugiški“.

Ruošiau pranešimus, iš kurių išskirčiau „Doros ugdymas dėstant Servanteso „Don Kichotą“ dešimtoje klasėje, „Lietuvių mitinės būtybės stebuklinėse pasakose“. „Etiniai pokalbiai vasarą“ buvo išspausdinti rajono laikraštyje „Galvė“. 1984 m. pranešimą „Etiniai pokalbiai darbo ir poilsio stovykloje“ skaičiau rajono konferencijos metu klasių vadovų sekcijoje, XII

respublikiniuose pedagoginiuose skaitymuose. 1984 m. jis buvo išverstas į rusų kalbą, išspausdintas Pedagoginių mokslų akademijos pranešimų rinkinyje 1985 m. premijuotas.

Užauginau du vaikus – Gintarą, dirbusį Krašto apsaugos departamento Pasienio apsaugos tarnyboje ir garbingai žuvusį už laisvę 1991 m. gegužės 19 d. „nuo 1991 m. sausio 11-13 d. ir po to vykdytos agresijos“ (Respublikos Generalinės prokuratūros pažyma), ir Ramunę, dirbančią valstybinėse įstaigose. Sulaukiau dviejų vaikaičių – Gabrielės ir Mykolo.

Marija Draugelienė

Lietuvių kalbos mokytoja metodininkė Marija Draugelienė, gimusi 1931 m. Marijampolės rajone, teigia, kad mokytį lietuvių kalbos yra įdomu ir prasminga:

„1974 09 01, reorganizavus Trakų mokyklą-internatą, likau dirbti Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje. Dėščiau lietuvių kalbą, vadovavau šokių ir jaunųjų literatų būreliams, buvau kelių laidų klasės auklėtoja.

Džiaugiuosi, kad nemažai mokinių rinkosi žurnalisto bei lietuvių kalbos mokytojo specialybę.

Nesutinku su tais, kurie teigia, kad mokytojo darbas nuobodus: ryte į mokyklą, popiet – namo... Jau penkiasdešimt penkti metai – ryte į mokyklą, popiet – namo... Nuobodu? Man – ne!

Atgavus laisvę ir papūtus kitokiems vėjams, dėščiau lietuvių kalbą IX-XII humanitarinėse klasėse, esu sudariusi papildomo ir pasirenkamųjų dalykų ugdymo programų. Taip pat parašiau integruotą lietuvių kalbos programą I-IV gimnazijos klasėms (visuotinės, lietuvių kalbos ir literatūros, filosofijos, istorijos, muzikos, dailės ir architektūros bei literatūros teorijos dalykai). Programa patvirtinta ekspertų komisijos (1996 07 02. Rašto Nr. 12-03-49. Pasirašė Švietimo ministerijos vyriausioji specialistė E.Bagdanavičienė).

Rajono lietuvių kalbos mokytojų susirinkimuose-praktikumuose skaičiau iš savo darbo patirties įvairius pranešimus („Filosofijos studijavimas bei jos reikšmė dėstant visuotinę ir lietuvių literatūrą“, „Kaip mokau skaityti ir interpretuoti tekstą“, „Interpretacijos tobulinimas“ ir kt.).

1994 02 25 patvirtinta lietuvių kalbos mokytojos metodininkės kategorija, po 5-erių metų ta pati kategorija patvirtinta antrą kartą. 1996 m. – Jono Varno premijos laureatė ir daug padėkos bei pagyrimo raštų.

Tvirtai įsitikinusi, kad mano, kaip lietuvių kalbos mokytojos, pradžia – Marijampolės mokytojų seminarija, kurią baigiau 1951 m. aukso diplomu.

Aš visada troškau mokėti daugiau (1959 m. baigiau neakivaizdžiai ŠPI, įgijau lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos specialybę), stengiausi dirbti geriau. Gyvenimo negandos užgrūdino, saugojo nuo suglebimo, tingumo, išmokau pasitikėti savo jėgomis. Gal šios būdo savybės turėjo įtakos mano mokiniams. Gal... kas žino...

Brangus man 1997 06 24 įteiktas Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos padėkos raštas už geriausiai parengtus moksleivius Lietuvos moksleivių konkursui, skirtam karaimų ir totorių 600 metų įsikūrimo Lietuvoje sukakčiai paminėti.

Priartėti prie mokinių širdžių man padėjo krištolinio tyrumo lietuviško žodžio skambesys per pamokas, konkursus ir kitomis progomis.

Prabėgo mokykloje 54-eri metai ir sakau: sudiev! O gimnazija kužda: - Dar ne, dar esi reikalinga... Likau...“

P.S. Paskutiniais darbo gimnazijoje metais mokytoja rašė knygą, knygą apie gimnaziją, apie mus visus, knygą, kurią dabar skaitome...

Birutė Paltanavičienė

Birutė Paltanavičienė visą gyvenimą siejo su mokykla, todėl pasakojimas apie save – susijęs su mokykla:

Mokytasi visą gyvenimą – kvalifikacijos kėlimo kursai, seminarai. Nuo 1995-ųjų – mokytoja metodininkė, kvalifikacinė kategorija suteikta pateikus darbą „Integruoto mokymo galimybės ir problemos“. Gimnazijos klasėse dirbta pagal savo sudarytą mokymo programą (aprobuota ŠMM), kuri kiekvienais metais tobulinama.

Nuo 1995-ųjų – mokyklinio laikraščio „Klaustukas“ vadovė. Parengusi pasirenkamojo dalyko programas - „Žurnalistikos pagrindai“, „Baltų mitologijos pagrindai“, „Teksto analizė ir interpretacija“, „Lietuvių lyrika“, „Gramatinių žinių sisteminimas“ ir kt.

Dalyvauta projektuose: Atviros Lietuvos fondo projekto „Integruoto meninio ugdymo kūrybinė stovykla“ (bendraautorė), Sokrates „Turizmas ir paveldas“.

Ilgametė darbo su jaunaisiais žurnalistais patirtis leido organizuoti autorinį seminarą rajono mokytojams „Žurnalistinio darbo įtaka formuojant lietuvių kalbos įgūdžius mokykloje“ (2003m.).

Dirbant su moksleiviais ypač daug dėmesio skiriama integruotam ugdymui ir moksleivių kūrybiškumui. Integruotos pamokos ne tik padeda moksleiviams geriau įsisavinti mokomąją medžiagą, bet ir skatina kūrybinę mintį., dalyvauta Lietuvos moksleivių konkurse ir sulaukta ministro padėkos (2004m.).

Angelė Bagdžiuvienė

Angelė Bagdžiuvienė 1984 m. baigė Vilniaus valstybinio pedagoginio instituto Lietuvių kalbos ir literatūros fakultetą. Nuo 1984 iki 1999 m. dirbo Trakų internatinėje mokykloje lietuvių

kalbos ir literatūros mokytoja. 1996 m. jai suteikta lietuvių kalbos vyresniosios mokytojos kvalifikacijos kategorija.

Nuo 1999 m. A.Bagžiuvienė – Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos lietuvių kalbos mokytoja ir klasės auklėtoja. Mokytoja savikritiškai vertina savo darbą.

„Per pamokas stengiuosi sudaryti mokiniams galimybę įgyti patirties, kad mokymasis taptų kuo lengvesnis ir produktyvesnis. Mokymąsi stengiuosi sieti su mokinių patirtimi.“

Bendradarbiauju su Trakų miesto viešąja biblioteka, joje vyko netradicinės pamokos: „Vaižgantui – 130“, „S.Nėriai – 80“ ir kt. Kartu su skaityklos vedėja rengėme bendrus projektus: Trakų globos ir socialinių paslaugų centre paruošėme literatūrinę – muzikinę popietę „Ateik, ateik dangaus skliautu žvaigždėtu“ ir kt. Ten pat skaitovai 2000m. dalyvavo Žemės dienių skirtame renginyje „O Žeme, teikianti gyvybę“. Kartu minėjome M.Valančiaus, A.Baranausko jubiliejus.

Sigita Misevičienė

Lietuvių kalbos mokytoja metodininkė Sigita Misevičienė gimė 1971m.

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje pradėjo dirbti 2001 m. Dėsto lietuvių kalbą ir literatūrą paprastai vyresnėse klasėse, yra klasės auklėtoja, puikiai išpuošusi lietuvių kalbos kabinetą.

Mokytoja džiaugiasi patekusi į darnią Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos bendruomenę.

„Pasitiko daug naujų veidų, intensyvus darbo tempas, popamokinių renginių gausa. Malonu, kad gimnazijos lituanistės negailėjo patarimų, padėjo pritapti naujajame kolektyve.“

Su mokiniais nemažai darbų nuveikta. Ne vieną kartą dalyvauta respublikinėje konferencijoje „Prisijaukinkime klasiką“.

2002 m. 4 klasės gimnazistės E. Dobrovolskaitės poezija buvo išsiųsta į respublikinį jaunųjų filologų konkursą.

2003 m. rudenį laimėtas Kazickų šeimos fondo prizas – 4 kompiuteriai gimnazijai (kartu su mokytojomis E. Lenkauskiene, J. Martynceviene, S. Zalitiene).

Teko skaityti pranešimus rajono pedagogams: „Penktokas gimnazijoje“ (2002 m.), seminare „Mano metodas“ (2005 m.) perskaitytas pranešimas apie metodus, tinkančius pamokos pabaigai.

„Mielas širdžiai darbas yra meninių kompozicijų kūrimas. Pradėjome nuo trumputės kompozicijos „Nusišypsok man“, skirtos Tolerancijos dienai (2003m.). Mokiniai patiko ir po metų „gimė“ meninė kompozicija „Keičiamės“, kurią parodėme Pokyčių dienos renginyje.“

Mokytojos Sigitos Misevičienės pamokos – užuovėja, kur dažnai slepiasi gerumo pasiilgę gimnazistai.

Elena Lenkauskienė

„Gimiau 1976 05 17 Trakų raj., Raipolio kaime. 1983 – 1991 m. lankiau Bijūnų devynmetę mokyklą, 1991 – 1994 m. – Semeliškių vidurinę mokyklą. 1994 m. įstojau į Vilniaus pedagoginio universiteto Lituanistikos fakultetą.

1998 m. baigiau pagrindines studijas, įvykdžiau lietuvių kalbos ir literatūros studijų programą, įgijau aukštąjį universitetinį išsilavinimą, humanitarinių mokslų bakalauro laipsnį ir bendrojo lavinimo mokyklos lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos kvalifikaciją.

1998 09 01 pradėjau dirbti Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje lietuvių kalbos mokytoja. Darbą teko derinti su magistrantūros studijomis – jas baigiau 2000 m., įvykdžiau lietuvių (literatūrologijos krypties) studijų programą, įgijau humanitarinių mokslų magistro laipsnį ir gimnazijos lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos kvalifikaciją. Už geriausią 2000-ųjų metų literatūrologijos darbą apie lietuvių išeičių literatūrą („Antano Vaičiulaičio pasakų novatoriškumas“) buvau apdovanota Nelės Mazalaitės premija.

2000 12 18 man buvo suteikta lietuvių kalbos vyresniosios mokytojos kvalifikacijos kategorija.

Trejus metus dalyvavau PPRC švietimo konsultantų rengimo programoje. Esu lietuvių kalbos (gimtosios) ugdymo turinio kaitos konsultantė.

Aukščiausias mano darbo įvertinimas – J. Varno premija 2003 m.

Sėkmingas buvo ir dalyvavimas dr. J. P. Kazicko šeimos fondo skelbtame projekte, kurio tikslas – įvertinti paramos naudojimą ugdymo procese pagal programą „Mokykla – informacinei Lietuvai“. Rezultatas – kabineto praturtinimas kompiuteriu.

Tapau J.Varno premijos laureate. Tai, ko gero, didžiausias mano veiklos įvertinimas, įpareigojantis ir toliau siekti gerų darbo rezultatų.“

Sandra Valentienė

Sandros Valentienės dėmesį seniai traukė šalia judrios autobuso stoties ir dviejų ežerų stūksantis Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos pastatas.

Pagaliau 2001-aisiais metais ji – Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokytoja. Dėsto lietuvių kalbą ir literatūrą, yra klasės auklėtoja. Rūpestingai prižiūri kabinetą, gražina jį, sulaukia auklėtinių pagalbos.

Apie savo darbą mokytoja pasakoja:

„Visada norėjau dirbti mokytoja, dėstyti gimtąją lietuvių kalbą taip, kad pajausčiau, jog tikrai yra nematoma jungtis tarp mūsų širdžių. Tegul ne visų, tegul nors dešimt, penkiolika, nors du apsvaigsta 45 minutėms.

Buvo tokių mokinių, kurie svaigo per S.Neries lyrikos pamokas, kitiems labai patiko projektas „Būrų valgiai“, septintokai su entuziazmu prisimena projektus „Mūsų vardai“, „Knygų valandos“, dar kitiems prie širdies „Poezijos pavasario“ renginiai.

Mokiniai dažnai teigia, kad iš gyvenimo jie paims viską, ką tik jis duos. Ir iš pamokos reikia paimti viską. Visada sakau savo mokiniams, kurie teigia, kad gimtąją kalbą ir taip moka, kad jų prioritetai – užsienio kalbos: „Tas, kuris neišmoko lietuviškai kalbėti, - miršta be išpažinties“.

Ona Jurgilienė

O.Jurgilienė – Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos dailės mokytoja, dirbusi 1975-1998 m.

Mokytoja O.Jurgilienė dėstė dailę ir vadovavo dailės būreliui, kurį lankė gausus mokinių būrys. Mokiniai piešė įvairius skelbimus, dekoracijas dramos kūriniams, šventėms, minėjimams, atvirukus, kvietimus ir kt. Skoningos ir turiningos darbų parodos puošė aktų salę, koridorius, kabinetus. Jaunieji dailininkai noriai dalyvavo įvairiuose konkursuose ir pelnydavo apdovanojimų:

Įdomi būrelio veikla ženkli. Nuo 1982m. Kauno TDT, Telšių TDT, Vilniaus Dailės akademijoje, GTU architektūrą studijavo apie 15 mokinių.

Įsigiję įvairias specialybes, buvę mokytojos O.Jurgilienės globotiniai sėkmingai dirba.

Dukra Aistė dabar gyvena Prancūzijoje, Paryžiuje. Rengia savo darbų parodas, garsina Lietuvos ir gimtųjų Trakų vardą ir grožį.

Lolita Jolanta Navickienė

Muzikos mokytoja ekspertė, socialinių mokslų daktarė, docentė.

„Esu gimusi Vilniuje, lankiau tuometinę 21-ąją vidurinę mokyklą (dabar „Gerosios vilties“), tačiau mamos tėvai ir seserys gyveno Trakuose, tad Galvės, Bernardinų ežerų pakrantės buvo išvažinėtos pačiom įvairiausiom transporto priemonėm: ir kūdikio vežimėliu, ir triratuku, ir dviračiu... Paaugusi kiekvieną savaitgalį praleisdavau prie ežerų. Mano tėvai net buvo sugalvoję tam tikrą stiklo taros iš namų išnešimo sistemą. Neduodavo nuo ketvirtadienio pinigų, ir aš būdavau priversta penktadienį išnešti susikaupusius tuščius butelius ir taip gauti pinigų kelionei į Trakus.

1983-1988 m. – mokiausi tuometinėje Vilniaus konservatorijoje (dabar muzikos akademija) ir įgijau choro dirigento bei chorinių dalykų dėstytojos specialybę.

1988 m. su pagyrimu baigusi dabartinę Muzikos akademiją, tuometinio Trakų 2-osios vidurinės mokyklos direktoriaus Jono Bagdono iniciatyva buvau pakviesta dirbti muzikos mokytoja. Čia organizuotos kelios sustiprinto muzikinio ugdymo klasės, kurios vėliau tapo vienos ryškiausių, aktyviausių, geriausiai besimokančių moksleivių bendruomenių.

1996-2000 m. – įstojau į doktorantūros studijas Vilniaus pedagoginiame universitete, kuriame sėkmingai apgyniau daktaro disertaciją tema „Emocinio imitavimo metodo taikymas ugdant moksleivių muzikinę kultūrą“. Šis metodas – tai jau 12 metų praktinio darbo Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje rezultatas.

1992-2002 metais dirbau LMA KF muzikos pedagogikos katedroje, o 2000-2002 metais buvau šios katedros vedėja. Nuo 1997-ųjų dirbu VPU muzikos katedroje metodinių dalykų dėstytoja, o nuo 2000 metų minėtus dalykus taip pat dėstau Vilniaus konservatorijoje, dabar Vilniaus kolegijoje. 2000-aisiais man suteikta aukščiausia – muzikos mokytojo eksperto kvalifikacinė kategorija, 2001 metais – docentės vardas. 2002 - 2004-aisiais ėjau Meninio ugdymo mokytojų asociacijos (MUMA) prezidentės pareigas.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę gimnazija užmezgė ryšius su keliomis Europos šalimis – Danija, Švedija, Olandija, Vokietija, Lenkija, tad teko rengti koncertines – pažintines programas. Pavyzdžiui, 1995 metais vien mokykloje įvairiomis progomis surengėme 33 koncertus.

Taigi, nuo 1988 metų – savo pedagoginio darbo pradžios, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje esu sukūrusi ir su šios gimnazijos moksleiviais bei pedagogais pastačiusi nemažai autorinių sceninių darbų: 1994-aisiais mokyklinę repo operą „Komersata mistikata“, kuri tais pačiais metais Raseiniuose surengtame respublikiniame moksleiviškos dramos festivalyje pelnė garbingą trečią vietą; 1995 metais – judesio teatrą su minčių skaitymu „Galvės ežeras“, 1996-aisiais – madų šou su vaidybiniais elementais, kuriame buvo pristatytos penkios tematinės kolekcijos, 1998-aisiais – mokyklinę dramą „Antra obuolio pusė“, kurioje dalyvavo 117 pirmos-dvyliktos klasės moksleivių, 2002-aisiais – XI klasės mokinio Alberto Navicko operą „Saulės dukros“, 2002-aisiais – spektaklis su šešėlių teatro elementais „Savosios žvaigždės ieškojimai“, o 2004-aisiais drauge su rusų kalbos mokytoja Emilija Lavrinovič įgyvendiname rusų kalbos ir muzikos integracinį projektą – rusų romansų spektaklį „Ir sielą užbūrė romansų garsai“.

Šalia sceninių projektų jau daugelį metų drauge su mokytoja metodininke Rima Giedriene aktyviai skatiname ir rengiame moksleivius dalyvauti įvairiuose vokaliniuose festivaliuose bei konkursuose. Gimnazijos jaunieji solistai jau ne vieną kartą tapo respublikinio konkurso „Dainų dainelė“ III turo nugalėtojais, o 2004 metais jubiliejinėje 15-oje „Dainų dainelėje“ karaimių seserų Bijanos ir Viktorijos Juchnevičiūčių duetas – laureatas. Jos kartu su Alanu Chošnau Vilniaus operos ir baleto teatre dainavo Alberto Navicko aranžuotą keltų liaudies dainą „Sanomi“.

Beje, su kolege Rima Giedrine teko ir asmeniškai dalyvauti respublikiniame suaugusiųjų solo ir vokalinių kolektyvų konkurse „Sidabriniai balsai“ ir rajoniniame ture laimėti pirmąją vietą.

Rima Giedrienė

1983 07 23 d. baigusi Lietuvos muzikos akademiją (Klaipėdos fakultetus) ir įsigijusi muzikos mokytojos bei choro dirigavimo specialybes, buvo priimta mokytoja į tuo laiku vadintą Trakų 2-ąją vidurinę mokyklą.

Mėgsta dirbti komandoje, todėl su mokytoja Irena Bagdoniene puoselėjo lietuvių liaudies dainas, papročius, o atvykus jaunai lietuvių kalbos mokytojai Marijai Šatienei subūrė folklorinį ansamblį, kuriame šoko, dainavo ir mokytojai.

„Su šiuo kolektyvu koncertavome įvairiose Lietuvos vietose. Visiems nepaprastai puikų įspūdį paliko vakaronė Tiltų kaime, kur močiutės privaišino dzūkiškais grikių „babkomis“, pridainavo to krašto dainų, pasakų prisėkė ir šoko su mokiniais dzūkiškus ratelius.“

Mokytojos paruošti mokiniai dalyvavo visuose „Dainų dainelės“ konkursuose. Pats sėkmingiausias – 2004m.: sesučių Bijanos ir Viktorijos Juchnevičiūčių duetas tapo konkurso laureatu.

1994 02 04 mokytojai suteikta muzikos mokytojos metodininkės kvalifikacijos kategorija.

1998 07 03 Juozas Mikutavičius, Pasaulio lietuvių Dainų šventės direktorius, apdovanojo proginiu medaliu.

2003m. Roma Žadeikaitė ir Juozas Mikutavičius apdovanojo antruoju proginiu medaliu (už dalyvavimą Pasaulinėje lietuvių Dainų šventėje „Mes“).

2001m. dalyvavo tarptautiniame SOCRATES COMENIUS projekte „Kultūrinis palikimas ir turizmas“.

Rajono mokytojams skaitė pranešimus – „Antikos integruotas mokymas“, „Projektų pristatymas“ ir kt. Dalyvavo respublikinėje mokslinėje konferencijoje „Meninis mokinių ugdymas“. Pranešimo tema – „Dalykų integracija ir edukaciniai projektai: dorinio ugdymo galimybės“, dalijosi patirtimi su kolegomis. „Dialogue“ išspausdintas integruotos pamokos „Muzika ir trupmenos“ planas.

„Su gimnazijos mokytojais kūrė spektaklius: „Pario teismo improvizacija“, „Don Kichotas“ ir kt., gražūs Kalėdoms skirti spektakliai: „Baltojo avinėlio kelionė“, „Baltų lelijų sodas paslaptis“, „Kalėdų misterija“, M.Petrausko operos „Birutė“ II veiksmas, B.Kutavičiaus oratorija „Paskutinės pagonių apeigos“.

Asta Naruševičienė

Dailės mokytoja metodininkė Asta Naruševičienė, 2005 m. įgijusi dar ir teisės magistro laipsnį, maloniai dalijasi savo darbo patirtimi:

„Patraukti moksleivį, sukurti aktyvų motyvacijos lauką, pažadinti žingeidumą, domėjimąsi menais, paskatinti kuriant išreikšti save yra mano darbo tikslas, o būdų jam pasiekti ieškau bendraudama, bendradarbiaudama, dirbdama vienoje komandoje su mokiniais ir mokytojais. Stengiuosi į šią veiklą įtraukti mokinių tėvus kaip pagalbininkus, rėmėjus ir pagaliau – kūrybinio darbo galutinio rezultato vertintojus.

Norėjau ir noriu parodyti, kad mokytis galima kitaip. Ieškoti reikiamos informacijos daug lengviau ir įdomiau, kai turi konkretų tikslą – ją pritaikyti praktinėje veikloje, o ypač kai žinai, kad kūrybinio darbo galutiniu rezultatu galėsi išreikšti save. Tuo tikslu gimnazijoje meninės raiškos būreliai kito atsižvelgiant į tai, kokios idėjos ir kūrybiniai sumanymai „sukosi“ mokinių ir jų vadovų, t.y. kūrybinės bendraminčių komandos, galvose. Taip būrelis „Skudurinė Onytė“, skatinęs meninę saviraišką daugiau dailės ir technologijų srityje, peraugo į vaikų saviraiškai skirtą veiklą, apėmusią dailę, technologijas, muziką, ir pakeitė pavadinimą į „Kuriu teatrą“.

Mokiniai noriai dalyvavo įvairiuose konkursuose ir pelnė apdovanojimų.“

Rita Šalomskaitė-Aziulevičienė

Buvusi mūsų mokyklos mokinė 1984 m. baigė Vilniaus pedagoginį institutą ir įsigijo chemijos – taikomųjų darbų mokytojos specialybę. Džiaugėsi, kad buvo paskirta dirbti į savo mokyklą, kur ją maloniai priėmė buvę mokytojai ir Trakų 2-osios vidurinės mokyklos direktorius J.Bagdonas, mokęs ją matematikos. Teko dėstyti ir chemiją, ir buitines darbus.

Jau pirmaisiais darbo metais turėjo auklėjamąją klasę, kurią vedė klaidžiais paauglystės laipteliais ir išleido į savarankišką gyvenimą.

Beveik dvidešimt metų vadovavo „Darbščiųjų rankų“ būreliui, kurį vėliau pavadino „Dailiųjų amatų“ būreliu.

1986m. suteikta technologijų mokytojos metodininkės kvalifikacinė kategorija.

Jei įvairių švenčių proga mokykla gražiai išpuošta – tai Ritos Aziulevičienės ir jos kolegės Rasos Kondrotienės išmonės vaisius. Mokytojos kasmet džiugina mokinius ir mokyklos svečius turiningomis ir išradingomis parodomis. Mokinių darbai eksponuojami miesto, rajono ir respublikos parodose, įvertinami pagyrimo raštais.

Visada malonu užsukti į jos kabinetą, kur jauku, švaru ir ... skanios vaišės.

Henrikas Rudelevičius

Pirmasis mokytojas, dėstęs berniukams darbus. Jis – subtili asmenybė: dainininkas, muzikantas, nuoširdus žmogus, tiesiog „devynių amatų“ meistras.

Vėliau berniukus mokė tapytojas **S.Skačkauskas**. Jis mokyklai padovanojo keletą savo paveikslų, kurie ir dabar puošia valgyklą, darbų kabinetą .

Ženklūs mokytojo V. Ūso, pasirinkusio politiko kelią, darbai. Berniukai mokytoją gerbė už nuoširdumą ir linksmą būdą.

Petras Vainauskas

1935 03 24 – 2000 05 30

Šiandien apie Jį tenka kalbėti būtuojų laiku kaip apie nuoširdų kolegą, garbingą ir taurų žmogų, išėjusį Amžinybėn. Laiko vėjas nusinešė negrižtamai Jo žingsnių aidą ir balsą. O kiek dar būtų davęs dvasinio gėrio kitiems...

Petras Vainauskas yra buvęs Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokytojas metodininkas, dėstęs fiziką, buvo išrinktas Lietuvos mokytojų asociacijos Trakų skyriaus pirmininku, vadovavęs rajono fizikų mokytojų metodiniam darbui.

Pedagoginį darbą pradėjo 1962 m., baigęs Vilniaus pedagoginį institutą. Darbo stažas beveik 38m. Per šį laiką buvo skiriamas rajono jaunųjų fizikų olimpiadų organizavimo pirmininku arba nariu, fizikos brandos egzamino rajono komisijos nariu, mokykloje vedė kino mechanikos būrelį, mokė mokytojus kino demonstravimo paslapčių, vedė fakultatyvinius užsiėmimus, buvo renkamas į profsąjungos vietos komitetą, skiriamas klasės vadovu. O kiek dar laiko atiduodavo dirbdamas grupėmis ir individualiai su moksleiviais. Žinojo, kad dirba reikalingą, atsakingą darbą. Ir dienos prasmingos, kai paklūsti širdies šauksmui, ir darbas augina, nes tik įrodęs, ką gali, bręsti kaip asmenybė.

Labiausiai kompetentingas mokytojas jautėsi dirbdamas su gabiais moksleiviais individualiai. Turėjo savitą darbo su stipriaisiais mokiniais metodiką, dalijosi darbo patirtimi su rajono mokytojais fizikais. Taikydamas ideografinį vertinimą, Jis sužadindavo ir silpnėsiu mokinių domėjimąsi fizika. Mokytojo Petro ruošti mokiniai gerai pasirodydavo rajoninėse fizikų olimpiadose, gynė rajono garbę respublikiniuose turuose, studijavo neakivaizdinėje fizikų mokykloje „Fotonas“.

Mokytojas kėlė kvalifikaciją, lankė kursus ir seminarus, savo patirtį perteikė ruošdamas pranešimus. Rajono fizikams paruošė „Olimpiadinių uždavinių sprendimas“, „Pasidalijimas darbo patirtimi dirbant su gabiais moksleiviais“, „Pasidalijimas darbo patirtimi dirbant pagal naujas programas“ ir kt. Mokykloje organizavo „Fizikos istorijos konferenciją“, kurioje pranešimus skaitė humanitarinės klasės abiturientai. Tarp pranešimų buvo demonstruojami fizikos bandymai iš mechanikos.

Sportas mokytojui Petriui Vainauskui buvo lyg didžioji meilė, kuri nei praeina, nei pasimiršta. Jaunas atvykęs dirbti į Trakus ir treniruodamasis tik po darbo. Jis pelnė pergalę po pergalės: Jis keturiskart Respublikos irklavimo pirmenybių čempionas, sąjunginės tautų spartakiados penktos vietos laimėtojas, daugelio varžybų prizininkas, Jis – vienas akademinio

irklavimo trenerių, įtraukęs ne vieną traktietį į irklavimo sportą. Jis šio sporto pradininkas Trakuose, dirbęs visuomeniniais pagrindais. Iki paskutinių savo dienų domėjosi irklautojų gyvenimu, kasmet startavo varžybose, o 1999m. vasarą dalyvavo „Gintarinių irklų“ veteranų varžybose.

Liko Jo darbuose gražaus Žmogaus dvasia. Begalinis kuklumas, sugebėjimas siekti konkretaus tikslo, pagarba žmogui, atsidavimas darbui ir sportui, atsakomybės už kolektyvą ir atskirą žmogų – vertybės, kurių negali paliesti negailestinga Lemties ranka.

Liko žmona Gerdutė, mokiusi lietuvių kalbos Trakų 1-osios vidurinės mokyklos kitataučius, sūnus Saulius ir duktė Aušra, abu gydytojai. Saulius – docentas. Mokytojas palaidotas Zarasų rajono Salako kapinėse. Aldona Žagunienė

Elena Šišenina

1978m. baigė VVPI fizikos – matematikos fakultetą.

2000m. pradėjo dirbti Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje. Dėsto fiziką ir matematiką. Nuo 1999 m. E.Šišenina – vyresnioji matematikos mokytoja, o nuo 2000m.m. – fizikos mokytoja metodininkė.

Mokytoja didelį dėmesį skiria integruotam fizikos dėstymui. Dažniausiai remiasi matematika, nes šie dalykai labai artimi. Norėdama pasiekti gerų rezultatų, mokytoja nuolat tobulinasi: lanko kursus, seminarus, stebi artimų dalykų pamokas, konsultuojasi su kolegėmis. Ir pati organizuoja rajono mokytojams seminarus, kuriuose dalijasi savo darbo patirtimi.

Nuolat vykdo projektus, dalyvauja projektinės veiklos konkursuose: 2000 – 2001m.m. projektas „Garsas“ rajoniniame konkurse laimi I vietą, 2001 – 2002m.m. projektas „Ultragarsas medicinoje“ laimi I vietą (pagal jį sukurtas filmas). 2003 – 2004m.m. projektas „Triukšmas – nepageidautinas garsas“ laimėjo pirmą vietą ir buvo aptartas Saulėtekio gimnazijoje; Gabijos gimnazijoje; Respublikinėje projektų konferencijoje, kuri vyko Kėdainių „Ryto“ vidurinėje mokykloje.

Jos mokiniai sėkmingai mokosi „Fotono“ mokykloje (tai neakivaizdinė fizikų mokykla Šiauliuose). Mokytoja nuolat konsultuoja mokinius, pataria, pamoko. Taigi darbo gimnazijoje netrūksta.

2004 m. pasitvirtino matematikos mokytojos metodininkės kvalifikacijos kategoriją.

E. Šišenina – Trakų rajono fizikų metodinio būrelio pirmininkė (2000m.). Nuo 2002 – 2003 m.m. Trakų rajono tikslųjų bei gamtos mokslų metodinio bloko pirmininkė.

Elena Kuliešienė

Vyresnioji fizikos mokytoja, 1984m. baigusi VVPI fizikos – matematikos fakultetą.

1999m., reorganizavus Salkininkų pagrindinę mokyklą, Kuliešienė – Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje fizikos mokytoja.

„Stengiuosi, kad mano pamokos būtų patrauklios“, - teigia mokytoja. 2004-04-21d. paruošia projektą „Astronomijos integravimas į tautosaką, literatūrą, dailę“. Įdomūs ir kiti mokytojos projektai: „Fizika buityje“, „Vanduo“, „Miškas“.

Jos mokiniai studijuoja jaunųjų fizikų mokykloje „Fotonas“. 2003m. iš Šiaulių universiteto gavo padėką už gerai paruoštus mokinius.

Trakų rajono Savivaldybės administracija pareiškė padėką už nuoširdų darbą ruošiant mokinius olimpiadai (2002 02 10).

Mokytoja randa daug sąlyčio taškų tarp gamtos mokslų ir matematikos bei fizikos. Taiko integruotą fizikos mokymą su daile, biologija, geografija.

Albinas Grygelis

Gimė 1944m. Kudirkos Naumiestyje. Baigė KPI. Specialybė – tikslieji mechanikos prietaisai. Inžinieriumi Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje pradėjo dirbti 1999 11 15.

Grygelis atsakingas už kompiuterinių sistemų įrangą ir dėsto informatiką daugiausia VII – X – XI - XII klasėse. Be to, vadovauja dviem būreliams: kompiuterinė grafika ir tinklalapių kūrimas; programavimas.

Gimnazija turi apie 75 kompiuterius, visi jie prijungti prie interneto. Yra 2 dauginimo aparatai, nemažai spausdintuvų.

Įrengtos 2 kompiuterių klasės, skaitykloje atskiras sektorius bei techninių priemonių kabinetas. Dar kompiuterius turi kai kurie kabinetai. Visa tai – Albino Grygelio valdos.

Arvydas Kiršis

2003 spalio 2 d. užsakė ir surengė mūsų gimnazijos mokytojams aljanso „Langas į ateitį“ 2 val. kursų „Internetas planuojant keliones ir išvykas“.

2003 11 24 išvyka su profilinių klasių mokiniais į „Infobalt 2003“ parodą.

2003 lapkritis – 1-asis informatikos olimpiados turas.

2004 sausis – 2-asis informatikos olimpiados turas.

2004 vasaris – 3-asis informatikos olimpiados turas.

Lina Markevičiūtė

2004 m. kovo 10 d. integruota – atvira anglų kalbos ir informatikos pamoka, skirta pagrindinės mokyklos septintai klasei. Pamoką vedė informatikos mokytoja Lina Markevičiūtė ir anglų kalbos mokytoja Miglė Kastickienė.

2004 m. kovo 17 d. integruota – atvira biologijos ir informatikos pamoka „Varlės vidinė sandara“, skirta pagrindinės mokyklos aštuntai klasei. Pamoką stebėjo ne tik Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokytojai, bet ir rajono mokyklų mokytojai. Pamoką vedė informatikos mokytoja Lina Markevičiūtė ir biologijos mokytoja metodininkė Sigita Zalitienė.

2004 m. kovo 23 d. integruota – atvira geometrijos ir informatikos pamoka „Smailiojo trikampio ir lygiagretainio savybės“, skirta pagrindinės mokyklos septintai klasei. Pamoką vedė informatikos mokytoja Lina Markevičiūtė ir matematikos mokytoja metodininkė Julija Lavrinovič.

2004m. balandžio 29d. pedagogų tarybos posėdžio metu (posėdžio tema: „Informacijos technologijų atskaita, galimybių studijos ir diegimas“) perskaitė pranešimą ir pristatė meninės techninės kūrybos darbą tema „Informacijos technologijų taikymas ugdymo procese“.

Netrukus atėjo nauja informatikos mokytoja, buvusi mokinė Marija Jankevič.

Teresė Kazakevič

Suruošė matematinę viktoriną V klasių mokiniams, mokyklinę matematikos olimpiadą (IX kl.), ruošė užduotis rajono olimpiadai (IX kl.), stebėjo mokytojų G. Labinskienės ir D. Debesienės atviras pamokas bei jas įvertino, pati vedė atvirą pamoką VI klasėje „Stačiakampio gretasienio paviršiaus plotas“, organizavo gimnazinių klasių mokinių įskaitinių darbų parodą skaitykloje, yra gimnazijos vidaus audito grupės ir gimnazijos inventorizacijos komisijos narė. O dar auklėtinių problemos! Taigi, tik spėk suktis...

Ina Bartkienė

Vedė atviras matematikos pamokas („Skalė“), stebėjo integruotas J. Lavrinovič ir L. Markevičiūtės pamokas. Organizavo matematinę popietę „Mąstyk, skaičiuok, dainuok“, paruošė parodą „Matematiniai eilėraščiai“.

Tikslųjų mokslų metodikos komisijoje skaitė pranešimą „Matematikos mokymas ir mokymasis pagal naujausius matematikos vadovėlius“, apibendrinio stojamųjų egzaminų į Tikslųjų mokslų licėjų per 4 metus rezultatus.

Danguolė Kuzborskienė

2003 – 2004m.m. konkurse „Kengūra“ dalyvavo 44 (VI – VIII – III) jos klasių mokiniai.

Mokytoja su kolege O. Matijošaitiene VIII kl. vedė atvirą pamoką „Ne visa auksas, kas auksu žiba“.

Su XI kl. mokiniais dalyvavo Žirmūnų (Vilnius) gimnazijoje organizuotoje viktorinoje. Vykde tiriamuosius darbus su III klase, o su VIII klasių mokiniais – tęstinį projektą „Eilėraščiai, pasakos, rašiniai matematine tema“.

Rajono mokytojams su kolege J. Lavrinovič organizavo viktoriną „Raidės, skaičiai ir mankšta – viskas sveikame kūne“.

Svarbūs tęstiniai projektai: „Simetrijos“, „Verslo matematika“.

Bendras projektas su Giedraičių vid. mokyklos mokiniais (matematika, biologija, istorija) – rūpestingo darbo pavyzdys.

Donata Jarašūnienė

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje dirba nuo 1995m. rugsėjo mėn. 1d.

Nuolat tobulinasi tiek rajono, tiek respublikiniuose kursuose bei seminaruose. Tapo mokytoja – konsultante (pažymėjimas išduotas 2002 11 06.). Konsultantės veiklos sritis - „Matematikos ugdymo turinio kaita pagrindinėje mokykloje“. Vedė teorinius ir praktinius užsiėmimus tiek savo gimnazijos, tiek rajono matematikos mokytojams.

Daug dirba su abiturientais. Valstybinių egzaminų rezultatai geri. Išlaikiusiųjų procentas visada didesnis už vidutinį respublikos procentą. Pavyzdžiui, 2002 m. abiturientė Giedrė Ramanauskaitė gavo 100 balų (pirmas šimtukas rajone!) ir keturi abiturientai gavo virš 90 balų. 2003 m. Alberto Navicko žinios įvertintos 100 balų, Vilmos Gliebutės – 99 balais ir keletas – po 90 balų. 2004 m. iš 28 mokinių sėkmingai išlaikė 26.

2002 ir 2003 m. už gerą mokinių ruošimą olimpiadoms apdovanota Švietimo skyriaus padėkos raštais. 2002 ir 2004 m. už kūrybinę pedagoginę veiklą rajono savivaldybės meras apdovanojo padėkos raštais.

2003m. Lietuvos matematikų draugija apdovanojo Zigmo Žemaičio medaliu.

2003m. vykusioje AB „Lietuvos Telekomas“ akcijoje „Respublikos geriausi mokiniai renka savo geriausius mokytojus“ mokytoja buvo šių mokytojų tarpe. Apdovanojimas (knygos ir nemokama telefono linija) teko ir mokytojai Donatai Jarašūnienei.

„2004m. išleidau į gyvenimą savo auklėtinius (vadovavau nuo penktos klasės). Auklėjant pasitaikė visko, bet mokiniai buvo imlūs ir draugiški. Labai mėgo išvykas, ekskursijas, vakarones. Aplankytas Kaunas, Veliuona, Raudonė, Gelgaudiškis, buvome Molėtų observatorijoje,

Kruonio, Kauno hidroelektrinėse, Pažaislio vienuolyne, Druskininkuose, Merkinėje ir kt.“ , - pasakoja mokytoja.

Mokytoja visada siekė, kad jos auklėtiniai suprastų ir bendraamžį, ir vyresnį žmogų, kad gebėtų su visais bendrauti.

Daug kartų ėjo prie ežero pažaisiti, pabendrauti, pasimaudyti. „Man sunkiausia buvo, - pasakojo Jarašūnienė, - kai jie maudydavosi: aš stoviu ant kranto ir skaičiuoju, ar visi. O tas mūsų Vidas buvo toks mažutis, tai išnerdavo paskutinis...“

„Išgyvenome ir sunkių valandų: mirė Irmanto tėtis, avarijoje žuvo Siuzanos tėtis. Užjautėme, gailėjome, tyliai stovėjome šalia“, - atsidūsta Donata.

Visi jos auklėtiniai sėkmingai baigė gimnaziją ir išsiskirstė laimingi.

Genė Labinskienė

Janinos ir Vytauto Kazakevičių dukra Genė gimė 1955 11 14. Temo. Buvo penktadienio vakaras...

Genė baigė Mustenių pradinę, Pastrėvio aštuonmetę mokyklą, o Vilniaus pedagoginiame institute įgijo matematikos mokytojos specialybę.

Genė su Jonu Labinsku išleido į gyvenimą sūnus Rolandą ir Vilmantą.

1983 09 01 mokytoja G. Labinskienė pradėjo dėstyti matematiką Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje. Išleido septynias abiturientų laidas, o 2004 m. jau moko pirmosios laidos atžalas, nes buvo „iššventinta ing mokytojus“.

Mokytoja stengiasi įtraukti mokinius į įdomią veiklą. Jai sekasi ruošti projektinius darbus. Mokiniai labai patiko matematikos projektas „Sukim, sukim galveles“.

Mokytoja Labinskienė rengia įdomias popietes, viktorinas, įskaitinių darbų parodas gimnazijos skaitykloje. Parengė matematikos modulio (mokiniai su specialiais poreikiais) programas.

G.Labinskienė 1995-1996 m. buvo Trakų rajono matematikos metodikos komisijos pirmininko pavaduotoja, organizavo rajono jaunųjų matematikų olimpiadas, taisė darbus. Ji 1997-2001 m. – Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos pedagogų atestacinės komisijos narė. Nuo 1999 m. yra gimnazijos dalinės specialiojo ugdymo komisijos narė ir sekretorė, nuo 2002 m. matematikos valstybinio brandos egzamino darbų vertintoja, gimnazijos internetiniame puslapyje skelbia gimnazijos jaunųjų matematikų olimpiados rezultatus, nugalėtojų nuotraukas.

Du jos auklėtiniai – Giedrė Dulkaitė ir Tomas Petkevičius – VPU baigė matematiką ir dabar dirba Vilniuje informatikos mokytojais.

Julija Lavrinovič

Mokytojos Julijos Lavrinovič, gimusios 1957 05 31 Trakuose, prisiminimuose gyva mokyklos pradžia ir atskleista dabartis.

„Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje pradėjau dirbti 1978 09 01 pionierių vadove ir matematikos mokytoja. Pionierių draugovei vadovavau trejus metus. „

Nuo 1989 09 01 pionierių organizacijos panaikintos ir pionierių vadovų etatai taip pat.

1981 m., baigusi Vilniaus universitetą, tapo matematikos mokytoja. Dėstyti dalyką buvo nelengva: dirbta dviem pamainomis, klasėse – 42 ir daugiau mokinių. Tekdavo ir nemokšai parašyti trejetą, nes kitaip – kvietimas pas direktorių arba svarstymas. . Dar 7 dešimtmetyje procentomanijos virusas užkrėtė ir mokinius, ir mokytojus, dėl to ėmė smukti mokslo lygis. Toks buvo laikmetis... Be to, ir dalykinių žinių trūko. Tiesa, kartu dirbo ir buvę matematikos mokytojai. Dažnai jaunesni ir nepatyrę mokytojai į juos kreipėsi pagalbos, tik ne visada jos sulaukdavo. „Prisimenu, nemokėjau „Bezu teoremos“, o dėščiau sustiprintą matematikos kursą. Kreipiausi pagalbos į direktorių J. Bagdoną, kuris tik parodė 1960 m. (šiek tiek jaunesnį už mane) vadovėlį ir „baigtas kriukis“. Taigi... O teoremą ir šiandien moku...

Mes, jaunos matematikos mokytojos (V. Šilabraitė, J. Riaubytė), dėstėme tik V-VIII klasėse, o vyresnėse – „matematikos asai“... Vėliau „pralaužėme ledus“... ir mokėme nuo penktos iki paskutinės klasės. Bet... tik vėliau.

1982 metų rudenį mokykla persikėlė į naujas patalpas. Plušėjome mokykloje iki 17 val., nes tuščioje klasėje privalėjome įrengti kabinetą.

Gruodžio mėn. mokytojai gavo pirmąją priemoką (30 – 50 rub.) už įrengtus kabinetus. Bet, deja, ir dabar mane lydėjo nesėkmė: turėjau nedarbingumo lapelį, nes sirgau. Taip ir negavau priemokos...

Nuo 1992 m. vadovauju matematikos mokytojų metodikos komisijai, o nuo 2002 – ir gimnazijos mokytojų tarybai. Organizuoju mokytojų jubiliejus, tradicines šventes.

1996 01 04 pirmojoje gimnazijos konferencijoje „Gimnazija: dabartis ir ateitis“ pristaciau naujas matematikos knygas.

1996 03 01 vedžiau pirmąją gimnazijos klasių konferenciją, kur mano mokiniai skaitė savo pranešimus..

Nuo 1999 m. pradėjau organizuoti matematikos savaites gimnazijoje bei užsimezgė draugystė su Molėtų gimnazija.

Kai konferencijos ir pranešimai tapo nepopuliarūs, kūrėme projektus. Mano pirmieji projektai tyrė gimnaziją (mokinių sveikatą, poreikius, vardus, zodiakus ir kt.). Per paskutinius metus su mokiniais paruošėme nemažai projektų: „Valgykla“, „Mokyklos kelrodžiai“ (apie mokytojus) ir kt. Keli rajone pelnė apdovanojimus.

Kadangi gimnazistai žiemos sesijos metu laiko „kūrybinę“ įskaitą, tai praktikuoju matematikos vakarus, viktorinas, piešinių plenerus, matematinių eilėraščių popietes.“

Danuta Debesienė

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokytoja nuo 2001 09 01d. Matematikė, 1980 m. baigusi Vilniaus universiteto matematikos fakultetą. Metodininkė.

Gimė 1956 12 02 Trakų rajone, Peleniškių km. Dar maža būdama, atidžiai žvalgėsi po savo gimtinę – vieną gražiausių Lietuvos kampelių, žvalgėsi ir „gėrė“ jos grožį, troško, kad tas grožis būtų išsaugotas, nesunaikintas.

Jau būdama mokytoja, 1999 m. parašė ir išleido papildomą mokymo priemonę – knygelę „Trakų krašto gamtinė įvairovė matematikoje“. Apie knygelę teigiamai atsiliepė „Elektrėnų žinių“ priedas Nr.9, 1999 gruodžio mėn.

Taigi į mūsų gimnaziją mokytoja atėjo su gražiu ir turingu kraičiu.

Ir mūsų gimnazijoje Danuta Debesienė „nerimsta“.

2002-03-18d. gimnazijoje organizuoja konkursą „Mįslingas skaičius“, o rajono laikraštis „Galvė“ lapkričio mėn. 22d. išspausdina straipsnį „Matematika populiarėja“.

2004-04-09 „Dialogas“ (Nr. 15) išspausdina integruotos matematikos ir muzikos pamokos planą „Muzika ir trupmenos“.

„Gyvenimą puošia du dalykai: matematikos mokymasis ir jos mokymas“, - sakė žymus prancūzų matematikas Puasonas.

Ir kas galėtų su tuo nesutikti?

Erika Glumbakaitė

Ekonomiką nuo 2004 09 01 dėsto Erika Glumbakaitė, turinti socialinių mokslų bakalauro laipsnį (1995-1999), sociologijos magistro laipsnį (1999-2001) ir dar studijuojanti neakivaizdžiai Vilniaus universitete vadybos ir verslo administravimą (III kursas).

Nors mokytoja dar jauna (gim. 1972 01 02), bet jos brandus išsilavinimas patrauklus mokiniams, ji – punktuoli, sąžininga, pareiginga ir atsakinga pedagogė.

Leonora Urbanavičienė

Gimusi 1941 03 29 Molėtų rajone, baigusi Vilniaus universitete biologiją, Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje pradėjo dirbti 1974 m. rugsėjo mėn. 1 dieną. Jai teko išleisti į gyvenimą I laidos abiturientus. Netrukus apibendrinama jos darbo geroji patirtis. Mokytojų atsiliepimai puikūs: „Leonora Urbanavičienė-darbšti, sumani, reikli sau ir mokiniams, talentinga pedagogė. Ryškiu braižu įrašė nemaža laimėjimų.“

Mokytoja nuoširdžiai vadovavo jaunųjų gamtininkų būreliui, ruošė jaunuosius biologus olimpiadoms. Kūrybingi, įdomūs gamtininkų būrelio darbai - gausus respublikinių biologijos olimpiadų derlius.

Mokytoja mokinius į respublikines olimpiadas lydėjo 15 kartų. Laimėta 21 prizinė vieta. 6 mokiniai baigė VU Medicinos fakultetą, 3-VU Gamtos fakultetą, 1-VPU Gamtos fakultetą ir 1-Vilniaus medicinos mokyklą.

Nuo 1980 09 01 trejus metus dirbo direktoriaus pavaduotoja. Buvo atsakinga už metodinį darbą, ją gerbė mokytojai ir mokiniai.

1984 m. vėl mokytoja ir šauni klasės vadovė. 1989 m. išleidžia puikią XV laidą.

Mokytoja metodininkė Leonora Urbanavičienė dirba įdomiai: pasitelkia sąvokų diktantus, sugalvoja įvairias struktūrines užduotis, sąvokų ir mini konspektų interpretavimą, atidžiai seka ir vertina mokinių pastangas bendradarbiaujant grupėse, atliekant mokomuosius projektus, tiriamuosius darbus, recenzijų rašymą ir kt. Pavyzdžiui, 2001m. respublikinėje konferencijoje, kuri vyko Vilniaus Žemynos gimnazijoje, šeši mokiniai skaitė pranešimus.

Leonora Urbanavičienė vadovavo moksleivių tiriamųjų darbų atlikimui, dalyvavo nacionaliniuose jaunųjų mokslininkų konkursuose ir pasiekė gerų rezultatų-2000 03 16-17 laimėta I vieta ("Trakų gamta ir karaimų etninė kultūra").

Dalykinės ir tarpdalykinės integracijos, mokomųjų projektų rengimo, sąvokų interpretavimo srityje turėjo savitą ir efektingą darbo sistemą. Mokytoja Eleonora Urbanavičienė gali džiaugtis gerais valstybinių egzaminų rezultatais ir mokinių įstojimu į aukštąsias mokyklas.

Dukart patvirtinta mokytojos metodininkės kategorija, turi daug pagyrimo ir garbės raštų.

Jelizaveta Tumlovskaja

Vyresnioji mokytoja Jelizaveta Tumlovskaja gimė 1973 m. netoli Trakų. 1979 m. pradėjo lankyti Trakų 1-ąją vidurinę mokyklą, ją baigė 1990 m. Kadangi mėgo gamtą, tai tais pačiais metais įstojo į Vilniaus pedagoginį institutą ir įgijo biologijos-chemijos mokytojos specialybę. 1996 m. gavo biologijos magistro laipsnį.

1995 m. pradėjo dirbti Salininkų vidurinėje mokykloje, kur įgijo profesionalumo ir suprato, kad mokytojos darbas yra jos pašaukimas.

Nuo 2003 m. Tumlovskaja dirba Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje. 2004 m. už tiriamąjį darbą „Trakų ežerai, jų dinamika ir užterštumo kaita“ įteiktas Vilniaus apskrities viršininko padėkos raštas.

„Esu optimistė. Labai patinka J.V.Getės žodžiai: „Tie, iš kurių mes pasimokome, pelnytai vadinami mūsų mokytojais, bet ne kiekvienas, kuris mus moko, yra vertas to vardo“. Stengiuosi, kad iš manęs pasimokytų kiti“, - atvirai prisipažįsta mokytoja.

Ona Matijošaitienė

Gimusi 1951 m., baigusi VPI chemiją, neakivaizdžiai vokiečių kalbą, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje dirba jau dešimtį metų. Ji - vyresnioji vokiečių k. ir chemijos mokytoja.

Mokytoja vadovauja gamtos mokslų metodikos komisijai, yra chemijos ugdymo turinio kaitos konsultantė.

2004 m. išleido savo pirmąją abiturientų laidą ir vėl vadovauja Vc klasei.

Labiausiai mėgsta spręsti kryžiažodžius ir keliauti. Pabuvojo Brazilijoje, Urugvajuje, Italijoje, Graikijoje, Vengrijoje, Slovakijoje ir kitur. Iš kelionių grįžta praturtėjusi, įgijusi energijos, kupina naujų užmojų.

Albina Batarlienė

Geografijos vyresnioji mokytoja Albina Batarlienė gimė 1943 05 07 buvusiam Daugų rajone.

Apie mokytoją jau rašė knygoje „Gimtieji Tiltai ir jų žmonės“, išleistoje Vilniuje 2004m.

„Nuo 1962 m. Tiltų kaimo mokykloje dirbo ir Albina Bakšytė iš Kazimieravo kaimo (Alytaus raj.). Ji buvo baigusi Pivašiūnų vidurinę mokyklą. 1973 m. ištekėjo už Stasio Batarlos iš Naujienų kaimo. Įstojo į Vilniaus pedagoginio instituto (dabar VPU) Gamtos ir geografijos fakultetą, mokėsi neakivaizdžiai. 1976 m. mokinių sumažėjo, teliko šešiolika. A.Batarlienė tapo Lieponių aštuonmetės mokyklos direktore. 1977 m. uždarius mokyklą, pradėjo dirbti Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje pradinių klasių mokytoja.

Baigusi institutą, dėstė geografiją vyresnėse klasėse. Ruošė mokinius olimpiadoms. Mokytoja su ekskursijomis išvažinėjo beveik visą Lietuvą. Pabuvojo Merkinėje, Liškiavoje, Druskininkuose, grožėjosi Raigardu, aplankė Gardiną, Anykščius, Baltarusijoje susipažino su Nesvyžiaus vidurinės mokyklos darbu.

Vidmantė Kalvaitienė

Vidmantės Kalvaitienės mama buvo geografijos ir biologijos mokytoja, todėl dar vaikystėje svajonoje tapti mokytoja. Svajonė išsipildė.

Vidmantė, į Trakus atvykusi dar mergautine pavarde, čia rado savo uostą, o mokiniai greit priprato prie reiklios, bet geraširdės geografijos mokytojos, už keliones-pamilo.

Energijos ir geros nuotaikos semiasi iš savo auklėtinių, iš jų spinduliuojančio „darom“, „važiuojam“, „einam“, iš jų pastabų, iš šeimos, kai visi sveiki ir patenkinti (pagal gimnazijos laikraščio „Klaustukas“ straipsnį).

Daiva Kerdokaitė - Janutaitienė

Istorijos mokytoja (gim. 1973 m.). Janutaitienė baigė Trakų Vytauto Didžiojo vidurinę mokyklą.

Ji pagarbiai kalba apie buvusius šios mokyklos pedagogus: vokiečių k. mokytoją E.Štuopienę, fizikus S.Drungilienę ir P.Vainauską bei pirmąją mokytoją Albiną Batarlienę.

Dar studijuodama VPU, dirbo Vilniaus Naugarduko vid. mokykloje, vėliau Vilniaus apskrities archyve.

Gimus sūnui Augustinui, grįžo dirbti į savo mokyklą. Čia labai patinka bendrauti su vaikais, džiaugiasi jų vaikišku nuoširdumu ir žingeidumu.

Pati domisi Trakų istorija ir tuo užkrečia mokinius. 2004 12 21 jai suteikta istorijos vyresniosios mokytojos kvalifikacijos kategorija.

D.Janutaitienė gražiai talkina mokyklos muziejaus vadovei G.Sokolinskienei (surinko mokinių prisiminimų apie gimnaziją ir kt.)

Teklė Zuzana Kanclerienė

1936 m. rugpjūčio 11d. Ukmergėje pasaulį išvydo Teklė Zuzana Kanclerienė.

1955 m. baigė Širvintų vid. m-klą, o 1959 m. - Vilniaus pedagoginį institutą, kur išmoko prancūzų kalbą. Dirbo Rūdiškių ir Trakų 1-ojoje vid. mokykloje.

1992 m. „išlydėjo“ į pensiją. Darbštuolė Teklė Kanclerienė be darbo negalėjo „nusėdėti vietoje“. Įsidarbino Lentvario vid. m-kloje. Bet vasaromis vedė ekskursijas po Paryžių lietuvių, lenkų ir rusų turistų grupėms.

Daug keliavo po Prancūziją. Lankė pilis, muziejus, meno galerijas, senus vienuolynus. Susipažino su įdomiais žmonėmis, įgijo daug draugų.

2002 m. rugsėjį su 43 metų stažo „kupra“ pravėrė Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos duris, baimindamasi žodžių „gimnazija“, „gimnazistas“. Be reikalo. Mokytoją greitai pamilo gabūs mokiniai.

Šiuo metu mokytoja vykdo du tarptautinius ilgalaikius projektus. Vienas jų - sutartis su „Europos Gildija“, kuri užsiima tarptautine švietimo ir kultūros veikla. „Gildija“ siūnčia savanorius studentus mokyti prancūzų kalbos. Vasarą mokytojos T.Kanclerienės namai tampa „mažąja Prancūzija“ - apsigyvena 10-12 jaunų prancūzų, kurie vyksta į rajono mokyklas dirbti su norinčiais mokytis prancūzų kalbos.

Nuo 1995 m. pasirašyta sutartis su Burgundijos Selongey miesto koledžu, kuris kasmet priima 14 mokinių iš Lietuvos.

Jau daug metų bendrauja su Paryžiaus skautais.

Mokytoja asociacijos „Lietuva-Prancūzija“ narė. Su draugu Michel Marsin įkūrė Prancūzijoje asociaciją „Les enfants de la Lituanie“ (Lietuvos vaikai). Jau 1995 m. išvyko vaikai į Prancūziją, Trakų globos namai gavo humanitarinės pagalbos, ligoninės vaistų, įrangos, mokyklos mokymosi priemonių.

Kasmet ruošia gimnazistus respublikos vertėjų konkursams. Keletas tampa laureatais (2002 - 4 mok., 2003 – 3 mok.). Režisuoja spektaklius, rengia deklamavimo prancūzų kalba konkursus, švenčia Užgavėnes ir kitas šventes.

Dirbti šioje gimnazijoje labai įdomu.

Patenkinti ir rajono prancūzų kalbos mokytojai susitikimais su svečiais iš Prancūzijos.

Bronė Petronienė

1945 09 10 Bronė Veličkaitė – Petronienė gimė Utenos raj. Šešerių metų jau mokėsi Užpalių vidurinės mokyklos pirmoje klasėje. Baigusi mokyklą, įstojo į Kauno KKI, daug sportavo, čia sutiko gyvenimo draugą.

1966 m. „Nemuno“ sporto draugijos akademinio irklavimo trenerė. Sportavo ir pati, laimėjo 50 medalių: 18 – aukso, 15 – sidabro, 17 – bronzos. 19 kartų – Trakų rajono slidinėjimo čempionė, teko sportuoti Uralo, Karpatų kalnuose.

1975 m. atėjo dirbti į Trakų 2 – ają vidurinę mokyklą, čia dirbant jai suteiktas LTSR trenerės vardas.

Be to, 15 metų mankštino, mokė žaisti, šokti Trakų miesto moteris.

Tris kartus apsigynė mokytojos metodininkės vardą. Lanko folkloro ansamblį „Radasta“, mėgsta keliauti. Buvo Lenkijoje, Vokietijoje, Rumunijoje, Čekijoje, Austrijoje, Vatikane, Švedijoje, Italijoje, Šveicarijoje, Slovėnijoje, Olandijoje, Danijoje, Prancūzijoje. Kitas hobi – mezgimas, nėrimas, kulinarija.

Lengvoji atletika – sporto „karalienė“. 1979 m. Tytuvėnuose daugiakovės varžybose Trakų rajono rinktinė (dalyvavo ir mūsų mokyklos lengvaatlečiai) laimėjo II vietą. Dar ir dabar Neringos Armalytės – Gliebienės bėgimo rekordais puošiasi gimnazijos stendai.

1981 m. vyko graži estafetinio bėgimo šventė. Mūsų mokyklos komanda šventė pergalę.

1986 m. estafetę miesto gatvėmis laimėjo taip pat mūsų mokyklos komandos.

Džiaugsmingos krosų akimirkos. Daug metų mokyklos komanda čempionė.

1986 m. rajono ir respublikos zonos nugalėtojus treniravo mokytojas R.Janušauskas.

1987 m. televizija filmavo mokinių ir jų tėvų judriųjų žaidimų „Drąsūs, stiprūs, vikrūs“ varžybas tarp Trakų 2 – osios vidurinės mokyklos ir Prienų rajono komandų. Nugalėjo mūsų komanda.

Pranas Rimantas Janušauskas

Kūno kultūros mokytojas metodininkas gimė 1938 01 06 Kupiškio rajone. 1952 – 1956 mokėsi Panevėžio pedagoginėje mokykloje. Mokytoju dirbo tik dvejus metus. 1958 – 1961 m. – tarnyba Sovietų kariuomenėje. Nuo 1962 m. Rimantas – Trakų mokyklos – internato auklėtojas. 1967 m. baigė KKI. 1969 m. dirbo Trakų rajono Vaikų ir jaunių sporto mokyklos direktoriaus pavaduotoju, o nuo 1973 m. – direktoriumi. Nuo 1983 metų dirba Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje (dabar – gimnazijoje).

Rimantas Janušauskas visą laiką aktyviai dalyvavo sporto gyvenime: žaidė rajono krepšinio rinktinėje, yra ritinio LTSR sporto meistras, Trakų rajono sporto Tarybos narys. 20 metų vadovavo rajono Kūno kultūros mokytojų metodikos komisijai. Trakų rajono veteranų krepšinio klubo „Galvė“ prezidentas. Apdovanotas Švietimo skyriaus ir Švietimo ministerijos garbės raštais, o 1997 ir 2004 m. – Kūno kultūros ir sporto departamento (prie Lietuvos Respublikos vyriausybės) medaliais „Už nuopelnus Lietuvos sportui“.

Janušauskas puikiai „virkdo“ armoniką, groja kapelose, yra labai nuoširdus ir darbštus, todėl mėgiamas mokinių.

Neringa Armalytė–Gliebienė

Kūno kultūros vyresnioji mokytoja– buvusi Trakų 2-osios vidurinės mokyklos (dabar gimnazija) mokinė. Besimokydama aktyviai sportavo, buvo daugkartinė rajono moksleivių lengvosios atletikos varžybų nugalėtoja, o 1979 m. populiariose PDG respublikinėse daugiakovės varžybose laimėjo II vietą.

Gimusi 1962 03 12 Trakų rajone. 1983 m. su pagyrimu baigė KKI pedagoginį fakultetą ir dirbo Vilniaus Antano Vienuolio vidurinėje mokykloje (dabar gimnazijoje) kūno kultūros mokytoja.

Sukūrusi šeimą, grįžo į Trakus. 1997 – 1999 m. dirbo Trakų raj. Vaikų ir jaunių sporto mokyklos trenere ir pagaliau tapo Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokytoja, kur ją mielai sutiko buvę pedagogai. Nuo 2003 m. ji vadovauja rajono kūno kultūros mokytojų metodikos komisijai.

Be pamokų, ji treniruoja mergaičių krepšinio komandas, kurias pasiekė gerų rezultatų.

Darius Brokertas

Pasaulį išvydo 1971 06 15 Trakuose. Būdamas vienerių metų, jau lanko Trakų vaikų darželį–lopšelį.

1978 m. rugsėjo 1 – ają pravėrė Trakų 2 – osios vidurinės mokyklos pirmosios klasės duris.

Penktokas jau lanko baidarių–kanojų irklavimo būrelį, o baigęs septynias klases įstoja į Trakų sporto mokyklą – internatą.

Būdamas dešimtokas įvykdė kandidato į sporto meistrus normatyvą. Tada jau mokėsi Vilniaus olimpinio rezervu sporto mokykloje.

Ne vieną kartą Darius – Lietuvos čempionas. Tarybinėse sąjunginėse varžybose gynė Lietuvos „Nemuno“ draugijos garbę ir laimėjo garbingą antrąją vietą.

1989 m. įstojo į Kauno kūno kultūros institutą. Pasirinko pedagoginį fakultetą.

Trečiojo kurso studentas atliko pedagoginę praktiką Trakų Vytauto Didžiojo mokykloje, kurioje mokėsi. Čia jį maloniai pasitiko mylimi kūno kultūros mokytojai Bronė Petronienė ir Rimantas Janušauskas.

1993 m. , įgijęs aukštąjį pedagoginį išsilavinimą, grįžo į savo gimtąjį miestą dirbti kūno kultūros mokytoju Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje. Jau dvylika metų siekia kartu su kolegomis auginti sveiką jaunimo kartą.

Gimnazijoje vadovauja stalo teniso ir krepšinio būreliams. Su stalo teniso komandomis dažnai dalyvauja rajono varžybose ir užima prizines vietas.

Krepšininkai ne vieną kartą buvo čempionai. Geriausias pasiekimas, kai 2002 m. tapo jaunučių Vilniaus apskrities „Preventos“ varžybų čempionais.

Dalia Dzigienė

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje pradėjau dirbti 1999 09 01 dailės ir biologijos mokytoja bei Va klasės auklėtoja. Tuo pačiu metu įstojau į Vilniaus pedagoginį universitetą, edukologijos magistrantūrą, pradėjau studijuoti socialinę pedagogiką . 2001m. aš – jau edukologijos magistrė. Netrukus – socialinė pedagogė. Pirmieji darbo metai buvo sunkūs visokeriopa prasme. Labai trukdė didelė apatija, nes po lankymosi šeimose, po atvirų pokalbių buvo sunku suvokti suaugusiųjų poelgius, teko išgyventi vaikų skausmą, baimę. Dirbdama supratau labai daug, įgijau daug dvasinės patirties. Savo darbe laikiausi tokių taisyklių:

- Neteisk, nes tai ne tavo paskirtis;
- Nesmerk, nes nežinai visų subtilybių, kurios paskatino taip pasielgti;
- Suprask, nes jų ir taip niekas nesupranta;
- Padėk jiems negailėdama nei jėgų, nei laiko, nei lėšų;
- Išklausk, nes tik tu ir gali jam padėti.

Didžiausias pedagogo pašaukimas – išmokyti moksleivius gerbti vienas kitą, suprasti ir gerbti kitus žmones, išmokyti gyventi kartu, užjausti, suprasti ir mokėti kartu spręsti iškilančias

problemas. Daugybė socialinių problemų kyla dėl to, kad žmogus nesugeba prisitaikyti prie nuolat kintančių sąlygų. Informacija, švietimas bei problemų sprendimo būdų suradimas gali pagerinti susidariusią situaciją.

Socialinio pedagogo pareigybė įdomi, atsakinga, sudėtinga ir labai sunki. Kreipkitės, klauskite, domėkitės. Ieškosime kartu problemų sprendimo būdų.

(P.S. D.Dzigienė – rajono socialinių pedagogų metodinės komisijos pirmininkė, visuomeninės jaunimo organizacijos „Trakų ateitis“ tarybos primininko pavaduotoja, NVO Lietuvos gamtos draugijos Trakų bendrijos narė.

Jos darbas įvertintas 6 padėkos raštais (LR švietimo ir mokslo ministerijos, Trakų rajono savivaldybės ir kt.))

Eglė Naktinytė

Eglė Naktinytė 1995m. baigė Trakų Vytauto Didžiojo vidurinę mokyklą, 1999 m. – VPU, kur įsigijo humanitarinių mokslų bakalauro laipsnį ir etikos mokytojos kvalifikaciją, o 2002 m. – edukologijos magistro laipsnį.

Mėlynos ežerų akys ją traukė sugrįžti ten, kur prabėgo gražiausios jaunystės dienos. Ir sugrįžo – į savo mokyklą. Nuo 2003 11 01 Eglė dirba psichologe.

Dabar Eglė Naktinytė dėsto etiką.

Silvija Juodviršienė

Logopedė, gimusi 1954 m. Šiauliuose, 1976 m. baigė ŠPI defektologijos fakultetą ir įgijo pagalbinės mokyklos mokytojos ir logopedės specialybę.

Nuo 1984 m. rugsėjo mėn. 1 d. Juodviršienė – Trakų 2-osios vidurinės mokyklos logopedė. Paskutiniaisiais metais padaugėjo vaikų su įvairiais raidos sutrikimais. Nuo 1992 m. J.Juodviršienė pradėjo individualiai dirbti su Dauno sindromą turinčia aštuonerių metų mergaite, kurios intelektas sutrikęs (vidutinis protinis atsilikimas). Logopedės nuomone, kuo sunkesnis sutrikimas, tuo įdomiau dirbti. Šiuo metu šalia logopedinių užsiėmimų S.Juodviršienė dar dirba su dviem vidutinį protinį atsilikimą turinčiomis mokinėmis.

1994 m. S.Juodviršienė apsigynė logopedės metodininkės vardą.

1998 m. mokyklai įgijus gimnazijos statusą ir reorganizavus gimnaziją (atskyrus pradinę mokyklą) , logopedės darbo krūvis liko labai nedidelis: pagalba teikiama V-VI-VII klasių mokiniams, turintiems tarties ar komunikacijos sutrikimų. Tokių mokinių gimnazijoje būna 8-10 per mokslo metus.

Donata Puišienė

Aš, Donata Puišienė, specialiaja pedagoge Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje dirbu nuo 1995 09 01 dienos. 2005 m. liepos mėn. 3 dieną suteiktas vyresniosios specialiosios pedagogės vardas.

Mano, kaip vyresniosios specialiosios pedagogės, uždavinys – rūpintis vaikų su spec. poreikiais ugdymu ir reikalingų ugdymo sąlygų sudarymu. Mano veikla yra kompleksinė, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su švietimo, vaikų globos įstaigomis ir šeimomis.

Nuo 1995 m. specialiųjų poreikių turinčių vaikų skaičius gimnazijoje išaugo 4-5 kartus. Tai akivaizdžiai rodo, kad visuomenėje vyksta neigiami pokyčiai, kurie skaudžiai paliečia vaikus. Tirdama vaikų ugdymo(si) sunkumų priežastis, pastebėjau, kad atsiranda vis daugiau vaikų, socialiai apleistų, su dėmesio, savireguliacijos, elgesio ir emocijų, nepakankamu kalbos išsivystymu, ribotu intelektu ir kitomis problemomis. Daugelis jų neturi paramos šeimoje, jų viltis – mokytojai, auklėtojai, specialiosios pagalbos specialistai.

Sadutė Kaušinytė

Nuo 1996 m. dirba raštinės vedėja ir vokiečių kalbos mokytoja (prieš tai raštinės vedėja nuo 1982 iki 1996 m dirbo **Angelė Kanapickienė**).

Gimė 1958 08 27 Molėtų rajone. 1976 m. baigė Elektrėnų vidurinę mokyklą. Tais pačiais metais įstojo į VVU. 1981 m. jį baigė ir įgijo aukštos kvalifikacijos bibliotekininkės – bibliografinės kvalifikaciją, tačiau neteko ragauti bibliotekininkės duonos.

Dešimtį metų dirbo Vilniaus ekskursijų biure ekskursijų vadove. Vedė ekskursijas po Trakus, Vilnių, Elektrėnus, Kauną. Šiandien kartais irgi tenka gimnazijos svečius supažindinti su Trakais.

Sadutė aplankė daugelį tuometinės Sovietų Sąjungos miestų, vėliau pabuvojo ir užsienyje: Lenkijoje, Čekijoje, Vokietijoje, Olandijoje, Prancūzijoje, Mongolijoje, Vietname, Ispanijoje.

2000 m. Vilniaus pedagoginiame universitete baigė mokytojų perkvalifikavimo vokiečių kalbos specialybės kursą. Pripažinta pagrindinės mokyklos vokiečių kalbos mokytojos kvalifikacija. Gimnazijoje veda vokiečių kalbos pamokas.

Domisi sportu. Kasmet dalyvauja gimnazijos tinklinio varžybose „Pedagogas – Abiturientas“.

Valentina Dekteriova

2002 01 01 Valentina Dekteriova atsisveikino su Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija ir išėjo dirbti į Trakų polikliniką, kurioje ji pradėjo dirbti 1975 08 01, baigusi Panevėžio A.Domaševičiaus medicinos mokyklą.

Mūsų gimnazijoje nuo 1990 09 01 Dekteriova nuoširdžiai rūpinosi mokinių sveikata: per pertraukas reikalaujavo išvėdinti klases, tikrindavo valytojų darbą, pasiūsdavo sergančius mokinius į polikliniką pas gydytojus, kontroliavo pamokų praleidimą dėl ligos, supažindindavo klasių auklėtojus su mokinių sveikatos patikrinimo duomenimis, skaitė paskaitas mergaitėms, atskirai berniukams, aiškino rūkymo, narkotikų žalą organizmui.

Ji buvo maloni, nuoširdi ir pareiginga, mokėjo bendrauti ir su pedagogais, ir su mokiniais.

Tatjana Jonelienė

(Nuo 2004 m. visuomenės sveikatos specialistė) Tatjana Jonelienė, gimusi 1960 03 13, gimnazijoje bendruomenės slaugytoja pradėjo dirbti 2002 12 10.

Su malonia slaugytoja skuba pasitarti susirgę mokiniai. Jos kabinete visi randa užuojautą ir pagalbą.

Jonelienė vadovauja „Sveikos gyvensenos“ būreliui.

Slaugytoja sudarė gimnazijos mokinių sveikatos rodiklių lentelę (1999-2003). Jonelienė aktyvi gimnazijos bendruomenės gyvenime: tikrina kabinetų švarą, stebi valytojų darbą, rūpinasi, kad laiku būtų tikrinama mokinių sveikata, kad mokiniai sportuotų švarioje salėje.

Anelė Sadzevičienė

Anelė Sadzevičienė gimė 1957 m. Baigusi Vilniaus žemės ūkio buhalterinės apskaitos technikumą, 1988 m. pradėjo dirbti Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje buhalterė.

Jos darbas – gimnazijos buhalterinė apskaita ir atsakomybė.

Anelė Sadzevičienė yra maloni, nuoširdi, kantri. Ji padeda mokytojams tvarkyti finansinius dokumentus, paaiškina, pataria. Su ja malonu bendrauti ir tartis įvairius klausimais.

Mokytojų kolektyvas 2004-2005 m.m.

Eil. Nr.	Vardas, Pavardė	Kvalifikacinė kategorija	Dėstomas dalykas
1	Albina Batarlienė	vyr.mok.	geografija
2	Albinas Grygelis	inžinierius	informatika
3	Angelė Bagdžiuvienė	vyr.mok.	lietuvių kalba
4	Arvydas Kiršis	neatestuotas	informatika
5	Arvydas Mišeikis	metodininkas	muzika
6	Asta Naruševičienė	vyr.mok.	dailė

7	Agnė Bačiliūnaitė	neatestuota	tikyba
8	Birutė Paltanavičienė	metodininkė	lietuvių kalba
9	Birutė Senkuvienė	metodininkė	vokiečių kalba
10	Bronė Petronienė	metodininkė	kūno kultūra
11	Bronslavas Kieras	neatestuotas	darbai
12	Jūratė Budvydienė	neatestuota	anglų kalba
13	Česlavas Jankovskis	vyr.mok	muzika
14	Daiva Janutaitienė	neatestuota	istorija
15	Dalia Dzigienė	vyr.mok.	dailė
16	Dalia Raslanienė	vyr.mok.	lietuvių kalba
17	Danguolė Januškevičienė	vyr.mok	lietuvių kalba
18	Danguolė Kuzborskienė	vyr.mok.	matematika
19	Danutė Blaževičienė	vyr.mok.	informatika
20	Darius Brokartas	vyr.mok.	kūno kultūra
21	Danuta Debesienė	metodininkė	matematika
22	Donata Jarašūnienė	vyr.mok.	matematika
23	Donata Puišienė	vyr.mok.	spec.
24	Marija Draugelienė	metoninkė	lietuvių kalba
25	Eglė Naktinytė	psichologė	etika
26	Elena Kuliešienė	vyr.mok.	fizika
27	Elena Lenkauskienė	metodininkė	lietuvių kalba
28	Elena Šišenina	metodininkė	fizika
29	Elvyra Janušauskienė	vyr.mok	prancūzų kalba
30	Elvyra Verbickaitė	neatestuota	rusų kalba
31	Emilija Lavrinovič	vyr.mok.	rusų kalba
32	Erika Glumbakaitė	neatestuota	ekonomika
33	Gediminas Mickonis	metodininkas	istorija
34	Genė Labinskienė	vyr.mok.	matematika
35	Gražina Sokolinskienė	metoninkė	istorija
36	Ina Bartkėnienė	vyr.mok.	matematika
37	Irina Knelsienė	vyr.mok.	anglų kalba
38	Jelizaveta Tumlovskaja	vyr.mok.	biologija
39	Jolanta Katiniene	neatestuota	lietuvių kalba
40	Jolanta Martyncevienė	vyr.mok.	anglų kalba

41	Julija Lavrinovič	metodininkė	matematika
42	Zuzana Kanclerienė	metodininkė	prancūzų kalba
43	Loreta Krinickienė	metodininkė	biologija
44	Laima Lukšienė	skaityklos vedėja	
45	Leonila Piroženko	vyr.mok.	chemija
46	Lina Markevičiūtė	neatestuota	informatika
47	Liudvika Tichonova	vyr.mok	kūno kultūra
48	Lolita Navickienė	ekspertė	muzika
49	Inga Mačėnienė	neatestuota	lietuvių kalba
50	Margarita Račkauskienė	metodininkė	vokiečių kalba
51	Mykolas Zabelskas	dir.pav.ū.r.	
52	Sigita Misevičienė	vyr.mok.	lietuvių kalba
53	Vydas Narvydas	metodininkas	istorija
54	Vitalija Narvydienė	vyr.mok.	istorija
55	Neringa Gliebienė	vyr.mok.	kūno kultūra
56	Ona Matijošaitienė	vyr.mok.	chemija
57	Onutė Toločkaitė	neatestuota	vokiečių kalba
58	Ieva Paltanavičiūtė	neatestuota	papildomas
59	Ramunė Kiršienė	neatestuota	muzika
60	Ramunė Veclovienė	neatestuota	anglų kalba
61	Rasa Kondrotienė	mokytoja	darbai
62	Regina Bartusevičienė	metodininkė	lietuvių kalba
63	Renata Kviklienė	vyr.mok.	kūno kultūra
64	Rima Giedrienė	metodininkė	muzika
65	Rima Gudanavičienė	neatestuota	bibliotekos ved.
66	Rimantas Janušauskas	metodininkas	kūno kultūra
67	Rita Aziulevičienė	metodininkė	technologijos
68	Sadutė Kaušinytė	vyr.mok.	vokiečių kalba
69	Sigita Zalitienė	metodininkė	biologija
70	Silvija Juodviršienė	logopedė	logopedė
71	Galina Stasiukevičienė	neatestuota	lenkų kalba
72	Tatjana Jonelienė	neatestuota	papildomas
73	Teresė Kazakevič	vyr.mok.	matematika
74	Valdemaras Jasiūnas	direkt.pav.	matematika

75	Sandra Valentienė	vyr.mok.	lietuvių kalba
76	Valentinas Ūsas	vyr.mok.	darbai
77	Dalia Valikonienė	vyr.mok.	anglų kalba
78	Vidmantė Kalvaitienė	metodininkė	geografija
79	Žana Misenkienė	mokytoja	anglų kalba

II dalis – 2014-2015 m. m. rinkti duomenys

Ramutė Šiumbrevičienė

Gimiau 1958 metais Alytaus rajone, Pivašiūnuose, baigiau Pivašiūnų vidurinę mokyklą. Dirbti švietimo sistemoje pradėjau paskelbus Lietuvos Nepriklausomybę. Nuo 1994 m. sausio 1 d. švietimo sistemoje dirbau pirmaeilėse pareigose. 1998 m. baigiau Šiaulių universitetą, įgijau Socialinių mokslų bakalauro laipsnį su pradinių klasių mokytojos kvalifikacija. Ekonomikos pradėjau mokytis antraeilėse pareigose nuo 2002 m.

Į Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją atvykau 2007-2008 m.m. Laisvą darbo vietą suradau internete, darbo paieškos portale. Nuolat stengiuosi tobulinti savo kvalifikaciją, savo darbe panaudoti pažangiausius mokymo metodus. Tobulindama kvalifikaciją, lankau įvairius seminarus, mokymus, konferencijas, dalyvauju projektuose ir pati juos kuru.

Mano gyvenimo credo – mokytis visą gyvenimą.

Liudvika Moisevič - Tichonova

Kūno kultūros vyresnioji mokytoja gimė ir augo Trakų rajone. Besimokydama aktyviai sportavo, buvo rajono moksleivių lengvosios atletikos varžybų prizininkė. Dar ir dabar gimnazijos rekordų lentelėje išliko 2000 m. bėgimo rekordininkė.

1986 m. baigusi Trakų 2-ąją vidurinę mokyklą (dabar gimnazija) įstojo į Lietuvos kūno kultūros institutą, kūno kultūros specialybės kursą (dabar – Lietuvos sporto universitetas), įgijo kūno kultūros dėstytojo kvalifikaciją. Pedagoginį darbą dirba nuo 1990 m.

1996 m. sugrįžusi iš motinystės atostogų tęsė lengvosios atletikos trenerės darbą. Ruošė auklėtinius rajoninėms, zoninėms, respublikinėms varžyboms. Už nuoširdų darbą ruošiant rajono sportininkus Trakų rajono savivaldybė beveik kiekvienais metais apdovanojo padėkos raštais, taurėmis.

2005 m. ir 2009 m. Trakų rajono komandos treniruojamos Liudvikos Tichonovos ir Laimos Sinkevičienės - VII ir VIII pasaulio lietuvių sporto žaidynėse estafetinio bėgimo 10x1000 varžybose iškovojo pirmąsias vietas.

Trakų pradinėje mokykloje (2003-2005m.) vedė "Drąsūs, stiprūs, vikrūs" sporto būrelį. Mažieji sportininkai daugelį kartų rajone iškovojo pirmąsias vietas, o zoninėse varžybose užėmė prizines vietas.

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje kūno kultūros mokytoja dirba nuo 2003 m.

Be pamokų, gimnazijoje ji treniruoja lengvosios atletikos, badmintono, berniukų tinklinio komandas, kurios pasiekė puikių rezultatų.

Mokytoja gerai paruošia mokinius ne tik varžyboms, bet ir aktyviai aktyviai dalyvauja projektinėse veiklose.

Gimnazijos mokinės Asta ir Vesta Lukoševičiūtės 2010 m. kovo 24 d. Kaune pristatė pranešimą respublikinėje mokinių kūrybinių ir tiriamųjų darbų konferencijoje „Mano Olimpas“. Minėtos konferencijos pranešimo vadovės mokytojos Liudvika Tichonova ir Neringa Gliebienė.

2010-04-26 Trakų Rajono švietimo centras padėkos raštus įteikė gimnazijos mokinėms Astai ir Vestai Lukoševičiūtėms ir jų pranešimo vadovėms už parengtą sveikos gyvensenos projektą „Sveikatą stiprinkime kartu“ ir laimėjusį rajoninių darbų konkurse I-ą vietą.

Danuta Budorina

1974 metais baigiau VVPI (dabar LEU), užsienio kalbų fakultetą, prancūzų kalbos mokytojos specialybę.

Pradėjau dirbti savo mokykloje, t.y. Lentvario 2-ojoje vidurinėje mokykloje (dabar Henriko Senkevičiaus gimnazija). Nuo 2006 metų dirbu Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje.

Turiu 41 metų prancūzų kalbos mokytojos pedagoginį stažą, stažavausi 6 kartus Prancūzijoje, kartą Danijoje ir Lenkijoje. Ypač reikalingos ir naudingos šitos stažuotės man buvo bendradarbiaujant su tuometiniu Pedagogikos institutu ir NECu. Nepamiršamas buvo seminaras pas žymų testų sudarinėtoją, daugybės mokymo priemonių autorių p. Pierra Lescura, 2000 m. Caen mieste, Prancūzijoje.

Esu mokymo priemonės „Prancūzų kalbos klausymo užduočių ir testų rinkinys IX-XII klasei“ (Presvika, 2006), bendraautorė. Turiu patirtį vertinant Valstybinius bei mokyklinius brandos egzaminus. O nuo pirmųjų prancūzų kalbos brandos egzaminų (2002-2010m) dalyvavau ir jų rengimo grupėje.

2000 metais man suteikta mokytojos ekspertės pedagoginė kvalifikacija.

2003 metais Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos respublikos Švietimo ir mokslo ministerija už reikšmingus pedagogikos darbus, demokratinės kultūros, bendražmogiškų, tautinių ir pilietinių vertybių puoselėjimą man suteikė Metų Mokytojos vardą.

Esu tikra, kad mano praktinė patirtis brandos egzaminų rengimo srityje, stažuočių metu įgytos žinios bei asmeninės savybės, tokios kaip iniciatyvumas, komunikabilumas, sugebėjimas dirbti savarankiškai ir komandoje, geri darbo kompiuteriu įgūdžiai (ECDL pažymėjimas), atsakingumas, punctualumas yra sėkmingai naudojamos mano pedagoginėje veikloje.

Gyvenime bei veikloje naudojami moto: Ką darai – daryk gerai.

Elvyra Verbickaitė

Esu kilusi iš Kaišiadorių rajono. Gimiau ir užaugau Kruonyje. 1983 m. baigiau Kruonio gimnaziją (tada Kruonio vidurinę mokyklą). Mokykloje gyvenosi linksmai, buvau aktyvi. Tų pačių metų vasarą įstojau į Vilniaus pedagoginį universitetą (Vilniaus pedagoginis institutas). 1988 m. baigiau studijas ir atvykau dirbti į Trakus. Darbą pradėjau Trakų internatinėje mokykloje. Metams bėgant norėjosi naujovių, todėl 1992 metų rudenį atvėriau Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos duris, bet dar nediršau atsisveikinti su pirma darbovieta. Tik po metų gimnazija tapo pagrindine darbovieta.

2015 m. man suteikta vyr. mokytojos kvalifikacinė kategorija.

Jūratė Budvydienė

Jūratė Budvydienė (gim.1974 08 19), vyresnioji anglų kalbos mokytoja. Vilniaus universitete įgijo klasikinės filologijos bakalauro (1996 m.) ir magistro kvalifikacijos laipsnius (1998 m). Vilniaus universitete tobulinosi ir įgijo anglų filologijos bakalauro laipsnį (2007 m.) siekia anglų filologijos magistro laipsnio Lietuvos Edukologijos universitete. Užsienio kalbų mokytojos darbą pradėjo Vilniaus Jėzuitų gimnazijoje 1998 m. Nuo 2001 metų, persikėlusį gyventi į Trakus, tapo Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokytoja.

Mokytoja įsitikinusi, kad būti mokytoju tai ne profesija, o gyvenimo būdas, pašaukimas. Žmogus jaučia poreikį tobulinti savo dalyko žinias ir ieško efektyvių būdų ir formų jomis dalintis su jaunesniąja karta. Siekdama nestandartinių užsienio kalbos dėstymo formų ir inovacijų mokytoja stažavosi užsienyje. 2007 m. tobulinosi Ipswich (Anglijos) užsienio kalbų mokymo centre. 2010 m. tobulinosi pedagogų tobulinimosi institute prie Edinburgo Universiteto (Škotija).

Nuo 1998 m. mokytoja taiko užsienio kalbos integruotą dėstymą, yra parengusi integruotas dalyko programas: užsienio kalbos dėstymas integruojant retoriką, filosofiją, gamtos mokslus, menus, Britanijos kultūros studijas, informacines technologijas.

Siekdama nestereotipinių integracijos formų mokytoja išplėtojo projekto metodą, kuriuo remiantis bendradarbiaudama su kolegomis Rima Giedriene, Asta Naruševičiene, Marija Suščinskiene, Vidu Lukša, Rita Aziulevičiene, Rima Akeliene, Rimute Blikertiene. Sukūrė spektaklius “Pario teismas” (pagal Homerą), “Don Kichotas” (pagal M. Servantesą), “The Nightingale and the Rose” (“Lakštingala ir Rožė” (pagal O.Vaildą)), “Orfėjas ir Euridikė”, “The Faraway Tree” (“Tolumų Medis “(pagal Enyd Blyton)). Spektakliai buvo demonstruoti mokyklų teatrų konkurse “Vaivorykščių tiltai”, Longmano angliškos dainos teatro konkurse Vilniuje, Vilniaus Abraomo Kulviečio gimnazijoje.

Auklėti jauną žmogų – didelė atsakomybė, todėl auklėtojos pareigas mokytoja stengiasi atlikti kūrybiškai, pamatydama ir išryškindama mokinio talentus ir gebėjimus, stiprindama asmenybės

kompetencijas, daug keliaudama su auklėtiniais po Lietuvą ir užsienį (aplankyta Krokuva, Veličkos, Zakopanė, Osvencimas).

Sigita Zalitienė

Biologijos mokytoja ekspertė. XII laidos auklėtinė.

„1991 m. baigiau Vilniaus pedagoginį institutą, studijavau biologiją, tais pačiais metais buvau priimta į Trakų mokyklą-internatą, kur 1995 m. suteikta vyresniosios biologijos mokytojos kvalifikacijos kategorija, o 1996 m. – vyresniosios auklėtojos kvalifikacijos kategorija.

Nuo 1997 m. dirbu Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje biologijos mokytoja, o nuo 1998 m. iki 2002 m. – direktorės pavaduotoja ugdymo procesui.

2001 m. suteikta biologijos mokytojos metodininkės kvalifikacijos kategorija, 2010 m. suteikta biologijos mokytojos ekspertės kvalifikacinė kategorija.

Kristina Kareivienė

Esu matematikos mokytoja metodininkė. Gimiau daugiavaikėje šeimoje, kurioje tėveliai skiepijo pagarbą ir atsakomybę. Esu šeštas vaikas, o šeši - harmonijos, tobulumo, švelnumo ir meilės simbolis. Kai pirmą kartą atėjau į mokyklą, pasakiau sau, kad būsiu mokytoja, nes man labai patiko mokytoja - tokia gera, rūpestinga. Taip ir tapau mėgstamiausio dalyko – matematikos-mokytoja.

Dvidešimt metų dirbau Trakų vidurinėje mokykloje, nuo 2006 metų - Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje. Labai myliu savo darbą ir mokinius. „Jei mokytojas ir darbą myli, ir mokinius, jis puikus mokytojas," - rašė L. Tolstojus.

2003 ir 2004 metais buvau apdovanota diplomu kaip geriausia mokytoja konkurse "Geriausia mokykla - geriausias mokytojas".

Visi mano mokiniai sėkmingai laiko matematikos valstybinius brandos egzaminus, dalyvauja rajoninėse matematikos olimpiadose, kuriose laimi prizines vietas.

Jurgita Čekatauskaitė

1997 m. baigiau Lentvario M. Šimelionio vidurinę mokyklą. Kai dar pradinėse klasėse rašydavome rašinius "Kuo norėtum būti?", visada rašydavau, kad norėčiau būti mokytoja, tiesa, net nenutuokiau kokio dalyko. Prisirašiau. O jeigu rimtai, tai man labai patiko tikslieji mokslai, ypač matematika (jos niekuomet nesimokiau, nes viskas būdavo ir taip savaimė suprantama), tad savo ateitį siejau su jais. Vilniaus pedagoginį universitetą (matematikos-informatikos fakultetą) baigiau 2001 m. ir, neslėpsiu, dairiausi darbo ne mokykloje. Tačiau taip jau likimas nulėmė, kad atsidūriau

prieš klasę ir nuo to laiko net nemėginau dirbti jokio kito darbo. Pajutau, jog čia ir yra mano vieta. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje dirbu nuo 2006.

Jurgita Sadzevičienė

Gimiau ir užaugau apsupta gražios Dzūkijos gamtos. Mokiausi Seiliūnų pagrindinėje mokykloje, vėliau Prienų „Revuonos“ vidurinėje mokykloje. 2004 m. baigiau Vilniaus pedagoginį universitetą. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje dirbu nuo 2007 m. (Prieš tai beveik trejus metus dirbau Senujų Trakų Kęstučio pagrindinėje mokykloje). Nuo 2011 m. esu vyresnioji lietuvių kalbos mokytoja. Visada mėgau skaityti knygas, turėjau dvi nuostabias lietuvių kalbos mokytojas, todėl tikriausiai tai ir lėmė mano pasirinkimą dirbti lietuvių kalbos mokytoja.

Asta Beliukevičiūtė

Gimė 1970 m. spalio 5 dieną. 1988 m. baigė Elektrėnų 1 – ają vidurinę mokyklą. 1989 m. įstojo į VPI, 1994 m. baigė ir įgijo lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos specialybę. Lietuvių kalbos mokytojos darbą pradėjo Elektrėnų „Versmės“ gimnazijoje, 1997m. – 2014 m. tęsė Kaišiadorių rajono Mūro Strėvininkų pagrindinėje mokykloje. 2002 m. įgijo vyresniosios lietuvių kalbos mokytojos kvalifikacijos kategoriją. 2010 m. mokytoja laimi Kaišiadorių rajono Metų lietuvių kalbos mokytojo nominaciją. Sekėsi dalyvauti nacionaliniame lietuvių kalbos konkurse „Švari kalba – švari galva“.

Nuo 2015 m. vasario mėnesio mokytoja dirba Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje.

Asta Pūtienė

Gimiau 1988 metais Ignalinos miestelyje. 2007 metais įstojau į Vilniaus pedagoginį universitetą, kur 2011 metais baigiau Matematikos ir informacinių technologijų mokytojo specialybę. 2015 metais baigiau Lietuvos edukologijos universitete Švietimo kokybės vadybą. Pedagoginį darbą dirbu nuo 2011 metų. 2013 m. Trakų Vytauto Didžiojo mokykloje pradėjau dirbti 2013 metais informacinių technologijų mokytoja. Čia ne tik dirbu mokytoja, bet ir turiu didelį džiaugsmą ir rūpestį- tai savo auklėtinius. Labai džiaugiuosi čia dirbdama, nes šios mokyklos bendruomenė yra labai savita, išskirtinė ir šviesi.

Gražina Ona Sokolinskiė

Gimiau 1941 m. Lukšiuose, Šakių raj. 1963 m. baigiau Lukšių V. Grybo vid. m-lą, 1965 m. V. Kapsuko pedagoginę mokyklą, 1975 Vilniaus universiteto istorijos fakultetą.

1965-1968 m. dirbau Ismonių 8-metės mokyklos pradinį klasių mokytoja. 1968-1973m. Trakų mokykloje internate dirbau pradinį klasių mokytoja, nuo 1973 m. – istorijos

mokytoja. 1974 – 1990 Trakų 2-oje vid. m-loje, nuo 1990 Vytauto Didžioje vid. m-los, o po to gimnazijos istorijos mokytoja.

1993-2009 vadovavau rajono Istorijos mokytojų metodiniam rateliui, iki 2013 m. gimnazijos muziejui, buvau švietimo konsultante, skaičiau paskaitas istorijos mokytojams, vedžiau seminarų ciklus, dalyvavau olimpiadų užduočių ruošimo ir vertinimo komisijose, audito grupėse. Kėliau kvalifikaciją įvairiuose kursuose tiek šalyje, tiek užsienyje.

Apdovanota Lietuvos Respublikos Švietimo ministerijos padėkos raštais, sidabro ženkleliu Kovo 11-ajai atminti.

Per 50 metų praleistų mokykloje daug gabių mokinių paruošiau įvairiems konkursams ir olimpiadoms.

Vitalija Narvidienė

Vidurinę mokyklą baigiau Šiauliuose. Jau ketvirtoje klasėje pamėgau istoriją, kurią studijavau VVPI. Ją baigusi 1985 m. dirbau Joniškio rajono vidurinėse mokyklose. Nuo 1996 m. gyvenu Trakų rajone. Gimnazijoje dirbu nuo 2001 m.

2013 m. gimnaziją baigė pirmoji mano auklėtinių laida (XXXIX).

Daug energijos atiduodu darbui, čia jaučiuosi reikalinga. Bendraudama su mokiniais, įgyju teigiamos energijos, pajuntu gyvenimo prasmę.

Kristina Masiažinaitė

Gimiau ir užaugau Lietuvos pakraštyje - Švenčionių raj., Adutiškyje. Čia ir vidurinį išsilavinimą gavau. Turėjau puikius mokytojus, kurių kiekvienas sugebėdavo patraukti savo dalyko link. Žinoma, ir pati sąmoninga buvau, stengiausi mokytis gerai, nes pagrindinis tikslas buvo ištrūkti iš to kaimelio.

Baigusi vidurinę, įstojau į Vilniaus pedagoginį universitetą (dabar LEU), kurį baigiau irgi neblogai. Po studijų baigimo ne iš karto ryžausi mokytojauti, metus dirbau nekvalifikuotą darbą spaustuvėje, bet po metų visgi ryžausi pabandyti. Pirmieji mokytojavimo žingsniai buvo Ignalinoje ir jie buvo sėkmingi, leidę man pačiai patikėti, kad galiu dirbti šį darbą. Po dvejų metų darbo, deja, pasikeitus aplinkybėms, teko išvažiuoti iš Ignalinos ir palikti mėgstamą darbą. Vėl metus dirbau tai šen, tai ten. O giliai širdy vis tiek norėjau grįžti į pedagoginį darbą.

Laikui bėgant įsikūriau Lentvaryje ir tais pačiais metais TVDG ieškojo istorijos mokytojo, pabandžiau - priėmė. Štai aš čia dirbu jau nuo 2007 metų rugsėjo. Čia dirbdama ir dukters susilaukiau. Dabar ir mokslus jau tęsiu, studijuojau VU magistrantūroje - tą pačią istoriją, gilinu žinias.

Rima Akelienė

Gimiau 1961 m. Šiaulių mieste. Baigiau Šiaulių meno mokyklos fortepijono klasę.

Svajojau tapti muzikologe ir stojau į Vilniaus Tallat-Kelpšos konservatoriją. Nepavyko. Tada įstojau ir užbaigiau chorinio dirigavimo specialybę Vilniaus muzikos ir teatro akademijoje. 2003 m. studijas tęsiau Lietuvos edukologijos universitete. Įgijau muzikos mokytojos kvalifikaciją. Darbo pradžia 1981 m. Elektrėnuose. Dirbau Ažuolyno vidurinėje mokykloje, Versmės gimnazijoje, Vilniaus privačioje International Meridian school. Nuo 2014 m. rugsėjo dirbu Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje vokalo studijos vadove ir muzikos mokytoja.

Nors gimnazijoje dirbu tik pirmus metus, mano mokiniai aktyviai dalyvavo įvairiuose renginiuose, koncertuose, festivaliuose, šventėse ne tik gimnazijoje, bet ir už jos ribų.

Asta Jakonienė

Esu psichologė. 2014 m. rugsėjį prisijungiau prie gražaus gimnazijos kolektyvo. Nors savo darbus gimnazijoje pradėjau kiek anksčiau – 2011 m. pagal projektą pradėjau dirbti su specialiųjų ugdymosi poreikių turinčiais mokiniais. Pirmais darbo metais buvo keista, nes po 8 metų grįžau į gimnaziją kitame vaidmenyje. 2003 m. baigusi mokslus šioje gimnazijoje dabar stojau į pedagogų gretas. Galiu drąsiai sakyti, kad čia jaučiuosi savo vietoje. Dirbu mėgstamą darbą mėgstamoje vietoje. Dauguma sako, kad mokykloje dirba tik pradedantys psichologai, kol „apšyla“ kojas. Tačiau man darbas mokykloje teikia didžiulį profesinį džiaugsmą. Čia tiesiogiai gali stebėti žmogaus augimą ir gyvenimą. Mokiniai mokykloje išgyvena viską – nuo džiaugsmo iki nusivylimo. Dabar, turėdama 8 metų darbo mokykloje patirties, esu tikra, kad čia nepatirsiu profesinės rutinos ir nuobodulio. Dėl to man čia ir patinka.

Agnė Kauzonienė

Gimnazijoje pradėjau dirbti nuo 2010 metų kovo, atlikusi pedagoginę praktiką. Dirbau po keletą valandų per savaitę, todėl buvau nelabai žinoma tarp vaikų bei kolegų. Pagrindinė veikla – profesinio informavimo taško (PIT) veiklos koordinavimas. Tuo pat metu studijavau Mykolo Romerio universitete socialinio darbo magistratūroje. 2012 metų rugsėjį gavau pasiūlymą dirbti socialine pedagoge. Nuo tada ir pradėjau save realizuoti būtent pirminėje įgytoje specialybėje – socialinėje pedagogikoje.

Labiausiai visuomet domėjausi profesinio informavimo (dabar – ugdymo karjerai) perspektyvomis ir jo integravimu į ugdomąjį procesą. Todėl 2012 metais dalyvavau mokymuose ir tą pačių metų rudenį pradėjau dirbti karjeros koordinatore.

Didžiausius iššūkius, sunkumus, tikslus, reikalavimus kelia socialinės pedagogės darbas. Būna visko, bet svarbiausia šalia turėti žmonių, kurie supranta tavo atliekamo darbo svarbą ir gerbia už tai, koks esi, ką darai. Nors šiame darbe sunkumų daug, o ryškių permainų mažai, bet geriausia dovana man – vaikų šypsenos ir padėka. Kad ir kokia reta ji bebūtų.

Dalia Valikonienė

1990 m. baigiau Vilniaus pedagoginio instituto geografijos ir fizinio auklėjimo specialybę ir įgijau vidurinės mokyklos geografijos ir fizinio auklėjimo mokytojos kvalifikaciją.

2004 m. Vilniaus pedagoginiame universitete įvykdžiau anglų filologijos studijų programą, įgijau aukštąjį universitetinį išsilavinimą, filologijos bakalauro laipsnį ir mokytojo kvalifikaciją.

Karjerą pradėjau Senujų Trakų 2-oje pagrindinėje mokykloje, kuri 1993 m. buvo reorganizuota į pagrindinę, o 1990 m. tapo S. Trakų Kęstučio vidurine mokykla. Dirbau kūno kultūros ir anglų kalbos mokytoja.

2001 m. pradėjau dirbti Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje.

Irina Knelsienė

Gimiau, augau ir mokiausi Vilniuje. Ką veikti gyvenime pabaigus mokyklą abejonių nebuvo: būsiu mokytoja. O gyvenimas dar ir pakuždėjo- anglų kalbos mokytoja. Taigi 1992 metais baigiau Vilniaus pedagoginio universiteto užsienio kalbų fakultetą ir įgijau anglų kalbos mokytojos ir auklėjamojo darbo metodininkės specialybę. Tais pačiais metais pradėjau dirbti Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje.

Jau 1993 gegužį susipažinau su tokiais žmonėmis, kurie iki šiol yra mano geriausi draugai – mokytojai ir mokiniai iš RSG Magister Alvinus gimnazijos, Sneek, Olandijoje. Toliau- daugiau: rugsėjo mėnesį kartu su mūsų gimnazijos mokytojais, mokiniais ir jų tėvais išvykome į ilgą kelionę po tulpių, sūrių, klumpių ir malūnų šalį. Tai buvo nepakartojama, linksma, nauja, nes gyvenome šeimose ir visi buvo priversti kalbėti angliškai. Tai buvo lyg apsikeitimas: tėvai apsikeitė vaikais, vaikai apsikeitė tėvais, o mokytojai pasikeitė mokiniais. Mums ten labai patiko ir 1995 metais buvo pasirašyta bendradarbiavimo sutartis, kuri suteikia galimybes mūsų gimnazijos moksleiviams ir mokytojams susipažinti su Olandijos istorija, kultūra ir tradicijomis.

2007 metais kartu su 8 įvairių švietimo centrų atstovais lankiausi Švedijos švietimo įstaigose pagal Leonardo da Vinči programos projektą „Švietimo darbuotojų kvalifikacijos tobulinimas ES šalyse“. Tai neįkainuojama patirtis tiek vertimo srityje, tiek gilinant žinias apie švietimo sistemas kitose šalyse.

2006 metais mano dvi mokinės, D. Kozliakaitė ir A. Mickonytė, gavo aukščiausią įvertinimą – 100 balų - laikant anglų kalbos egzaminą ir aš tapau viena iš 111 geriausių mokytojų Lietuvoje, kuriuos išrinko mokiniai, dalyvavę projekte „Geriausi mokiniai renka savo geriausius mokytojus“, kurį organizavo TEO LT, AB.

Gimnazijoje dirbę / dirbantys mokytojai

Jonas Bagdonas	Gediminas Mickonis	J.J. Sinica
Elvyra Janušauskienė	Genė Sinicienė	Regina Jaloveckaitė
Jolanta Martyncevienė	Leonora Urbanavičienė	(Statulevičienė)
Julija Bartkuvienė	A.Sukackaitė	Janė Andrašytė
Ona Bražiūnienė	Elena Štuopienė	Birutė Senkuvienė
Nargelienė Romutė	Juozas Zurlys	Kralikauskas Jonas
Poškienė Regina	A.Rudelevičius	Januškevičius Vytautas
Sukackaitė Birutė	Joana Barkauskienė	Venclovaitė Miglė
Janina Narkevičiūtė	A.Makūnas	Andrašytė Janė
Kielienė	Janina Čijunskienė	Švedienė Marija
Šuminienė Audronė	Natalija Kvedaraitė	Makštelienė Elena
Zabelskas Mykolas	Vaigalė Keršytė	Jurgilienė Ona
Regina Jankūnienė	Gražina Ona	Birutė Paltanavičienė
Bartusevičienė	Sokolinskienė	Danguolė Paukštytė
Valdemaras Jasiūnas	M. Švedienė	Januškevičienė
Ona Ramanauskienė	Alvyra Zagreckaitė	Marija Šatienė
Rita Sadovskienė	Liudgavda Mišeikienė	Laima Kalvelienė
Dalia Dzigienė	V. Monkevičius	Irena Jakonienė
Olesia Kozlovskaja	J. Bartusevičiūtė	Krivickienė Eglė
Marija Draugelienė	J. Jankevičius	Lavrinovič Emilija
Aldona Cigelskienė	F. Strelčiūnienė	Tatjana Lebedeva
Aldona Žagūnienė	Severina Drungilienė	Mickonienė
Stepas Kazlauskas	Rimantas Pranas	Honorata Volynec
Irena Potockaja	Janušauskas	Vanda Steckienė
Vida Volungevičienė	Veronika Baublienė	Jolanta Bagdanavičienė
Irena Bagdonienė	A.Karlonas	Ina Bartkėnienė
Jadvyga Bolasevičienė	J. Masiulionytė	Julija Lavrinovič
Petras Vainauskas	L. Markevičiūtė	Genė Labinskienė

Albina Batarlienė	Audronė Civilkienė	Fabijonas Ivanauskas
Nijolė Stadalnykienė	Ona Ramanauskienė	Elvyra Verbickaitė
Rita Astrauskienė	Sigitas Senulis	Giedrė Nedveckienė
Rasa Urnevičiūtė	Batkauskas Vytautas	Robertas Fedorovičius
Virginija Zykienė	Albertas Piličiauskas	Petras Ramanauskas
Rima Giedrienė	Lolita Navickienė	Aleksandras Čiupkovas
Anton Gatins	Ilona Keršulytė	Ana Gurska
Rita Aziulevičienė	Bronė Janavičienė	Zoja Andrejeva
Albertas Žilionis	Gintaras Žemaitis	Manfred Georg Auer
Irina Kriačiūnienė	Inta Stepanavičienė	Danutė Blaževičienė
Lionė Varanauskaitė	Loreta Ruškevičiūtė	Donata Jarašūnienė
Aušra Valainienė	Lavinija Bliujūtė	Jonas Mečkovskis
Elvyra Bandzevičienė	Donata Puišienė	Algirdas Skačkauskas
Gailutė Rulevičienė	Irena Nevedomskienė	Miroslav Dovda
Marija Simanaitytė	Saulius Matijošaitis	Sadutė Kaušinytė
Aldona Barkauskienė	Rasa Michailovienė	Sandra Stasiūnaitė
Irena Nevedomskienė	Irina Knelsienė	Stasė Kazakauskienė
Anna Levickienė	Povilas Liperskis	Ona Matijošaitienė
Silva Juodviršienė	Asta Naruševičienė	Arvydas Mišeikis
Stepas Ravinskis	Virginija Armalienė	Onutė Talačkaitė
Antanas Jakūbavičius	Darius Brokartas	Vladimir Maškevič
Vytautas Rumba	Audronė Račkauskienė	Renata Kontorovičiūtė
Marijanas Kuzborskis	Liucija Lazauskaitė	Regina Žukienė
Rimantė Žuolytė	Tylertienė	Ala Panasevič
Liucija Aškelovič	Rita Vasiagininė	Teresė Kazakevič
Danguolė Kuzborskienė	Gina Taškuvienė	Vilma Žemaitienė
Vidmantė Kalvaitienė	Kazimiera	Janina Šalkauskaitė
Elona Blažytė	Bagdanavičienė	Kęstutis Repečka
Zita Makaveckaitė	Violeta Filonova	Darius Subačius
Marija Arbačiauskienė	Ona Čaikovskienė	Marek Bagdanovič
Violeta	Jolanta Puodžiūnaitė	Valdemaras Ultukevič
Andriuškevičiūtė	Girėnas Širbinskas	Vilma Būdėnaitė
Aldona Bazytė	Jūratė Amosejevienė	Margarita Račkauskienė
Pelagėja Kibirštienė	Eduardas Amosejevas	Kęstutis Vilkauskas
Lionė Varanauskaitė	Vytautas Rūkas	Angelė Bagdžiuvienė

Ieva Basevičienė	Lina Garčinskienė
Kristina Brazdžiuvienė	Stasė Genytė
Danuta Budorina	Albinas Grygelis
Jūratė Budvydienė	Andželika
Danuta Debesienė	Aleksandravičienė
Ramunė Kiršienė	Daiva Janutaitienė
Rasa Kondrotienė	Kristina Kareivienė
Loreta kriničkienė	Bronislavas Kieras
Elena Kuliešienė	Rima Akelienė
Elena Lenkauskienė	Dalia Bartkienė
Vidas Lukša	Rimutė Blikertienė
Loreta Makarevičienė	Neringa Gliebienė
Andrius Maskvytis	Irena Levanavičienė
Kristina Masiažinaitė	Vydas Narvidas
Ingrida Matijošaitytė	Asta Pūtienė
Sigita Misevičienė	Žana Šunina
Eglė Naktinytė	
Vitalija Narvydienė	
Jurgita Sadzevičienė	
Marija Suščinskienė	
Andrius Storta	
Ramutė Šumbrevičienė	
Dalia Šostakienė	
Elena Šišenina	
Liudvika Tichonova	
Jelizaveta Tumlovskaja	
Agnė Vaivadaitė	
Ana Valančiauskienė	
Sandra Valentienė	
Dalia Valikonienė	
Sandra Vankevičienė	
Sigita Zalitienė	
Janina Degutienė	
Jurgita Čekatauskaitė	
Ernesta Galdikienė	

Gimnazijoje yra dirbę šie mokytojai užsieniečiai: Deborah Stengle, Boni Carlson, Manfred Auer, Stephens James, Maria Bastidas.

Mokyklos istorijos akimirkos. Administracijos atstovai. Mokytojai.

1981 m. Naujos mokyklos statyba. Direktorių J. Bagdonas rodo atminimo medalių dublikatą – jį atiduos mokyklos muziejui.

Naujos mokyklos statyba. Į pamatus įmūrijamas atminimo medalis, kurį ant tautinės juostos atnešė mokinys Marius Gumbaragis.

Naujos mokyklos statybos akimirka.

Naujos mokyklos statyba. Kalba direktorius Jonas Bagdonas.

Naujos mokyklos statyba. Direktorius Jonas Bagdonas su svečiais.

Tvarkomos naujai pastatytos mokyklos patalpos. Statybininkams talkino mokiniai ir mokinių tėvai.

Pagaliau... 1982 m. lapkričio 23 d. Trakų 2-oji vidurinė mokykla įsikuria naujame pastate Birutės g.
48.

1989 m. Direktorius J. Bagdonas ir mokytoja V. Keršytė atidengia atminimo akmenį – 580 metų Lietuvos parapijinei mokyklai.

1989 m. Atidengus paminklinį akmenį giedamas himnas. Švietimo skyriaus vedėja N.Lisevičienė, švietimo ir kultūros ministras D.Kuolys, rektorius A.Avižienis, direktorius J.Bagdonas.

1989 m. Šventės akimirka.

1989 m. Archit. Stasys Mikulionis, prof. Juozas Vaitkevičius, istorijos mokslų daktarė Ingė Lukšaitė, prof. Bronius Dundulis

1989 m. Šventės svečiai. J.Vaitkevičius, I.Lukšaitė, B.Dundulis

1989 m. Kalba istorijos mokslų daktarė Ingė Lukšaitė

1990-10-27 Vytauto Didžiojo vardo suteikimo Trakų vidurinei mokyklai šventė. Iš bažnyčios išnešamas Vytauto Didžiojo paveikslas.

1990-10-27 Vytauto Didžiojo vardo suteikimo Trakų vidurinei mokyklai šventė. Ištiestą vėliavą laiko mokiniai ir krikštatėviai. Darius Kuolys, Halina Kobeckaitė, Algirdas Avižienis, Ingė Lukšaitė (nesimato).

1990-10-27 Vytauto Didžiojo vardo suteikimo Trakų vidurinei mokyklai šventė. Priėmęs priesaiką pašventintą vėliavą pagerbia direktorius Jonas Bagdonas

1990-10-27 Vytauto Didžiojo vardo suteikimo Trakų vidurinei mokyklai šventė. Švietimo ministras Darius Kuolys įteikia padėkos raštą direktoriui Jonui Bagdonui. Simboliška, šalia - būsima direktorė Jolanta Jarusevičiūtė (Martyncevienė).

1990-10-27 Vytauto Didžiojo vardo suteikimo Trakų vidurinei mokyklai šventė. Kalba klebonas dekanas Vytautas Rūkas.

1990-10-27 Vytauto Didžiojo vardo suteikimo Trakų vidurinei mokyklai šventė. Kalba Kauno Vytauto Didžiojo universiteto rektorius Algirdas Avižienis

1990-10-27 Vytauto Didžiojo vardo suteikimo Trakų vidurinei mokyklai šventė. Paveikslą ir vėliavą iš Trakų parapijos bažnyčios išnešus

1990-10-27 Vytauto Didžiojo vardo suteikimo Trakų vidurinei mokyklai šventė. Šventinė eisena.

1990-10-27 Vytauto Didžiojo vardo suteikimo Trakų vidurinei mokyklai šventė. Paveikslas ir vėliava. Mokinės Blažonytė ir Bakštonaitė.

1990-10-27 Vytauto Didžiojo vardo suteikimo Trakų vidurinei mokyklai šventė. Kanklininkų ansamblis su vadove matematikos mokytoja ir direktoriaus pavaduotoja Regina Poškienė. Už ansamblio dainuoja mokyklos pedagogės. Dešinėje sėdi Lietuvos krivis – kanklininkas iš Veiverių.

1981 m. rugsėjo 1 d. Direktorius J.Bagdonas su mokinių tėvų komiteto ir visuomenės atstovais.

A.Paltanavičiūtei sidabro medalį teikia direktorė E.Janušauskienė (1993 m.)

1992 m. Atgimimo akimirkos. Koncertas M.Šimelionio vidurinės mokyklos aktų salėje. Su smuiku – Virginija Poškaitė, penktoji iš dešinės – R.Poškienė.

Rusų kalbos mokytoja (vėliau užklasinio darbo organizatorė) I.Potockaja.

1981-1991m. I.Potockaja – užklasinio darbo organizatorė.

1991-03-02 XVII laidos Šimtadienis – visų laukiama šventė. Iš kairės: Laima Kalvelienė, Marija Draugelienė, direktoriaus pavaduotoja Roma Nargelienė, Tatjana Mickonienė, Emilija Lavrinovič, Irena Nevedomskienė.

Regina Bartusevičienė – direktorės pavaduotoja ugdymui.

O.Ramanauskienė – Rugsėjo 1-osios organizatorė.

Su LR Prezidentu V.Adamkumi susitiko direktorės pavaduotoja O.Ramanauskienė ir gimnazijos Seimo narė M.Kuliešiūtė.

Direktorius pavaduotojas Valdemaras Jasiūnas.

Dainavome lietuvių liaudies dainas, deklamavome Maironio, Just.Marcinkevičiaus eilėraščius.
Pirma iš kairės Rasa Ražanauskaitė (dabar pradinių klasių mokytoja Rasa Lietuvnininkienė), penkta iš kairės – Sigita Zalitienė (buvusi Vaidogaitė).

Sigita Vaidogaitė ir Rasa Ražanauskaitė – „Sadutės“ šokėjos.

Direktoriaus pavaduotoja Rita Sadovskienė (pirma iš kairės) su socialinėmis pedagogėmis Jolanta Misiūriene ir Agne Kauzoniene po Tolerancijos dienos renginio (2014 m.).

Klasės auklėtoja J.Čijunskienė su savo auklėtiniais ir tėvais.

Dirbančius mokinius stebi visada pasiruošusi padėti matematikos mokytoja J. Bagdonienė

Svečiuose Rheinėje (1997). Centre klebonas dekanas Vytautas Rūkas- gavo dovaną – žaidimą.

Paskutinio skambučio šventė. Antra iš kairės – mokytoja A.Žagunienė (1980)

1981-1982 m.m. Jaunieji literatai su vadove M.Draugeliene.

Mokytojos B.Paltanavičienės organizuotas susitikimas su rašytoja V.Juknaite (2002).

Ruošiamasi „Dainų dainelės“ konkursui. Centre mokytoja Lolita Navickienė.

Po šimtadienio su XIIa klasės auklėtiniais. II eilėje – antra iš kairės G.Labinskienė (2001)

Eglė Naktinytė – mokytoja tarp buvusių savo pedagogų.

Mokytojos Liudvika Tichonova ir Neringa Gliebienė su gimnazistėmis Vesta ir Asta Lukoševičiūtėmis

Mokytojai Darius Brokartas ir Vidmantas Zagurskas su respublikos čempionais prie Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos.

Rugsėjo 1-oji. J.Čekatauskaitė ir jos auklėtiniai (2013 m.)

1981 m. rugsėjo 1 d. šventė. Mokytojų kolektyvas su visuomenės atstovais.

1989 m. mokyklos kolektyvas.

1995-1996 m.m.

1996-1997 m.m.

1999-2000 m.m.

2000-2001 m.m.

2001-2002 m.m.

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija 2004 - 2005

Trakų M. Vytauto Didžiojo gimnazija 2006/2007 mokslo metais

BORUŽIUKAI

2006-2007 m.m.

2009-2010 m.m.

V.DALIS
MOKINIAI

Buvę gimnazijos mokiniai. Jų ir mūsų prisiminimai.

Neringa Strelčiūnaitė-Mišėikienė

1976 m. išvyko iš mokyklos.

Labai šiltai prisimenu pradinių klasių mokytoją J.Čijunskienę, kuri didelį dėmesį skyrė darbui klasėje ir popamokinei veiklai. Atsimenu netgi žygius slidėmis į kitą Bernardinų ežero pusę. Mokiausi labai gerai.

Penktoje klasėje, prasidėjus dalykinei sistemai, klasės auklėtoja tapo lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja M. Draugelienė. Ji buvo ne tik labai gera savo dalyko specialistė, bet ir puiki organizatorė, šokių būrelio vadovė. Dauguma mūsų klasės mokinių šoko, kai kurie lankė muzikos mokyklą, auklėtoja visada su mumis ruošdavo daug ir įdomių programų įvairiomis progomis. Dažnai važiuodavome į ekskursijas. Labiausiai įstrigo ekskursija į Anykščius, Pirčiupį bei Siguldą (Latvija).

Meninė veikla man atnešė ir džiaugsmo, ir nusivylimų. Aš labai mėgau ir norėjau šokti. Mano partneris šokių būrelyje buvo vienas geriausių mokyklos šokėjų – Audrūnas Listopadskis. Mes dalyvavome ne tik mokyklos pasirodymuose, bet ir Trakų rajono bei respublikinėse Dainų ir šokių šventėse. Kai išaiškėjo, kad aš moku groti fortepijonu (lankiau muzikos mokyklą), buvau pasodinta prie pianino ir priversta tiesiogine to žodžio prasme akompanuoti šokėjams. Nors širdis verkė, skūstis negalėjau: kiekvieną mėnesį mokyklos buhalterijoje atsiimdavau sąžiningai uždirbtus 7 rublius.

Atsimenu vieną atvejį, kai mūsų klasė turėjo dalyvauti pionierių žygio ir dainos konkurse. Susirgus ar tiesiog neatvykus būrio vadui, įvyko konfliktas. Auklėtoja išėjo, o mes turėjome suktis patys. Aš žygiavau blogai, nemokėjau suderinti kojų su rankomis ir dėl to jaudinausi. Kai supratau, kad niekas nesiruošia žygiuoti priekyje, ryžausi ir ėmiau vadovauti. O kai klasė bandė išrinkti mane klasės komjaunimo sekretore, galutinai nusprendžiau stoti į aukštesniąją muzikos mokyklą. 1976 m. rugsėjį į savo mokyklą negrižau. Nuo tada mokiausi Panevėžio aukštesniojoje muzikos mokykloje.

1980 m. įstojau į Lietuvos konservatoriją. Besimokydama aukštesniojoje mokykloje, ištekėjau už savo buvusio bendraklasio Arvydo Mišeikio, taip pat Konservatorijos studento. Baigę Konservatoriją, abu dirbame Trakų muzikos mokykloje. Aš tapau Trakų meno mokyklos direktore, o Arvydas – Trakų meno mokyklos pučiamųjų instrumentų skyriaus vedėjas, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos ir meno mokyklos pučiamųjų orkestro „Trakai“ vadovas.

Abu tik gerais žodžiais minime savo buvusią mokyklą, dabar – Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją.

Arūnas Baltrūnas (gim. 1964)

1979 m. baigė 8 klases.

Mokykla... Kiek daug reiškia šis paprastas žodis. Taip būtų gera persikelti į tuos laikus, pilnus juoko, šypsenos bei nuo vaikystės neatsiejamo mokyklinio suolo...

Iš mokyklos išėjau 1979 metais, baigęs aštuonias klases. Įstojau mokytis į Vilniaus Buivydiškių žemės ūkio technikumą.

Tuos aštuonerius metus, kurie prabėgo lyg kelios dienos, mokiausi Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje.

Tuometinis mokyklos direktorius buvo Jonas Bagdonas. Pagalvojus prieš akis iškyla rimtas, visuomet tvarkingas, griežtas, savimi pasitikintis žmogus, vaikščiojantis aukštai iškelta galva.

Mano auklėtoja buvo biologė Leonora Urbanavičienė. Ne tik aš vienas, bet ir visi bendraklasiai šį žmogų labai mylėjome. Su ja mes sutardavome labai puikiai.

Kartą auklėtoja mus išsivedė į turistinį žygį su palapinėmis. Mes nuėjome net į Strėvą. Įsikūrėme prie labai gražaus Unguraičio ežero. Ten nakvojome dvi naktis. Išvykoje labai linksmi leidome laiką.

Berniukai buvo pasiėmę meškeres ir gaudė žuvį. Vėliau auklėtoja su mergaitėmis iš mūsų laimikio išvirė sriubą. Buvo labai smagu vakare sėdėti ant ežero kranto, kvėpuoti gaiviu vasaros oru bei valgyti gardžią žuvienę.

Kitą dieną su oras pasikeitė. Vakare kilo audra. Stipriai lijo lietus, griaudėjo perkūnija, grėsmingai žaibavo.

Visos mūsų bendraklasės, bijodamos audros, subėgo į Renatos, Vaidos ir Ramunės palapinę, o kitas palapines paliko be priežiūros. Berniukai sugalvojo “apšvarinti” mergaičių maisto atsargas. Iš jų palapinių paėmėme skaniausias bandeles, sumuštinis, sausainius, saldainius.

Kitą dieną buvo daug juoko, kai nugirdome besišnekančias mergaites:

- Na ir stiprus lietus lijo, net mūsų maistą iš palapinių išplovė...
- Mūsų taip pat, - pasiguodė Daiva.

Jos taip ir nesuprato, kas nutiko iš tikrųjų.

Be biologijos, man labai patikdavo darbų pamokos. Mes darydavome inkilus, drožinius ir visokius medinukus. Mergaitės tuo metu gamindavo valgyti, o kai pagamindavo, mums atnešdavo paragauti įvairių skanių pyragų, salotų, sausainių bei virtinukų. Darbus dėstė J.Barkauskienė ir H.Rudelevičius. Jie buvo puikūs ir išradingi mokytojai.

Ramunė Bogmantaitė-Kananavičienė

1979 m. Baigė Trakų 2-ąją vidurinę mokyklą.

Yra įvairių prisiminimų apie mokytojus. Šia tema būtų galima kalbėti valandų valandas.

Labai esu dėkinga auklėtojai Aldonai Žagūnienei, kuri įskiepijo meilę knygoms. Būdama literatūros mokytoja, stengėsi mums parodyti kuo daugiau įžymių poetų ir rašytojų gimtųjų vietų.

Buvome išvykę į kelionę po Lietuvą. Keliavome palei Nemuną jūros link. Aplankėme Druskininkus, Alytų, Kauną, Klaipėdos jūrų muziejų, Palangą. Nakvojome Šilutės internatinėje mokykloje. Namu grįžome Joninių naktį laimingi ir patenkinti: stebėjome Nemunu plaukiančius Joninių vainikus, upės krantuose degančius laužus. Tai buvo pati įspūdingiausia mūsų klasės išvyka.

Labai esu dėkinga mokyklos direktoriui, kuris išmokė matematikos, loginio mąstymo.

Besimokydama stengiausi kuo aktyviau dalyvauti mokyklos gyvenime. Lankiau muzikos mokyklą, penkerius metus grojau akordeonu, didelis malonumas buvo dainuoti mokyklos chore.

Trečioje klasėje su spaliukų choru dainavome televizijoje, du kartus dalyvavome moksleivių Dainų šventėje.

Neturėjau garbės atstovauti mokyklai viktorinose, olimpiadose, tačiau mano indėlis į mokyklos kultūrinį gyvenimą tikrai nemažas, nes visi mūsų klasės mokiniai buvo labai aktyvūs bei išradingi. Kiekvienam naujametiniam karnavalui parengdavome vis naują vaidinimą ir kiekvieną kartą laimėdavome puikų prizą – skanų tortą.

Tačiau pats įsimintiniausias renginys – išleistuvės. Tėvai suruošė įspūdingą šventę sporto salėje. Tėvai, mokytojai, mokiniai – visi linksminomės kartu: šokom, dainavom lyg didelis draugų būrys. Ėjome sutikti saulės prie Trakų pilies, lipom į bokštą, kad naują dieną sutiktume kuo aukščiau.

Mes buvome ketvirtoji 2-osios vidurinės mokyklos laida. Paskutinis skambutis nuskambėjo 1979 m. gegužės 25 dieną. Švietė linksma saulutė, o mes stovėjome sporto aikštelėje po tais pačiais gluosniais, kur būdama trečioje klasėje fotografavausi su mylima mokytoja Elvyra Zagreckaite. Mokyklos direktorius J. Bagdonas palinkėjo sėkmės gyvenime, nepalūžti sunkiame kelyje ir kuo geriau išlaikyti egzaminus – juk vienuolika metų tam ruošėmės. Dar ir dabar ausyse skamba auklėtojos ištarti žodžiai, kurie privertė nubraukti ašarėlę: „Eisim jau, girdi, klases uždaro, /Jau kaip niekad šypsos saulė, ir kaip niekad mokykla jauki, / Paklausyki, koks švelnus, pažįstamas ir geras / Tų senųjų raktų skambesys...“

Norėčiau grįžti į mokyklos laikus, nes tai pačios šviesiausios ir nerūpestingiausios dienos, o išėjus į savo gyvenimo kelią viskas yra daug sunkiau...

Laimutė Gaulienė (Buckutė)

1980 m. Baigė Trakų 2-ąją vidurinę mokyklą.

Nuo ketvirtos klasės iki pat vienuoliktos mūsų klasės auklėtojas buvo mokytojas St. Kazakauskas. Tai nuostabus mokytojas ir auklėtojas. Visi jį labai mylėjome ir gerbėme. Dėstė jis rusų kalbą. Labai rūpinosi mūsų klase. Vesdavo įdomias pamokas. Bet labiausiai mes džiaugdavomės, kai važiuodavome į teatrą ar eidavome į žygį. Dažnai rinkdavomės šeštadienio vakarais tvarkyti klasės, o po to žaisdavome su auklėtoju krepšinį. Būdavo linksma. Dar smagiau švėsdavome gimtadienius arba rengdavome „žiburėlius“. Visada auklėtojas būdavo kartu, mažai kas neateidavo, nes klasė buvo draugiška.

Prabėgo daugiau nei dvidešimt metų nuo mokyklos baigimo, o mes dar susitinkame. Manau, kad mus labai suvienijo nuostabūs pedagogai. Malonu, kad daug mano mokytojų moko mano vaikus. Tai tikrai nepailstantys savo dalykų žinovai: mokytojai Draugelienė, Sokolinskienė, Mickonis, Bagdonienė, Bagdonas, Urbanavičienė ir daugelis kitų. Kiekvienas mokytojas stengėsi tinkamai išdėstyti savo dalyką. Todėl turiu gerus pagrindus. Labiausiai įsiminė matematikos, geometrijos pamokos – tai mokytojos Bagdonienės dėka. Ji mokėjo sudominti. Išmokė pajusti malonumą sprendžiant sunkius, sudėtingus matematikos uždavinius. Tikrai įdomios būdavo geometrijos pamokos. Būdavo darbo vaizduotei, o mokytoja visada skatindavo stengtis. Per lietuvių pamokas mokytoja Draugelienė sudomindavo paslaptiniais pasakojimais apie rašytojus ir poetus, neįtrauktus į mokyklos programą. O mokytojas Mickonis visada rasdavo laiko Lietuvos istorijai, nes mūsų laikais programoje visas dėmesys buvo skiriamas TSRS istorijai. Nepamiršamos biologijos pamokos, nes mokytoja Urbanavičienė mokėjo pabrėžti svarbiausius dalykus. Tačiau mėgstamiausias buvo piešimas, dėstomas mokytojos Jurgilienės. Su malonumu daug metų lankiau piešimo būrelį, o baigusi aštuntąją klasę įstojau į dailės mokyklą. Dabar tai Višinskio dailės mokykla. Mokiausi ten keletą metų ir ruošiausi savo būsimai specialybei. Visada žinojau, kuo noriu būti. Mane domino piešimas, dailė, siuvinimas. Be modeliavimo neįsivaizdavau gyvenimo. Man daug padėjo piešimo mokytoja. Baigusi vienuolika klasių, įstojau į Kauno Taikomosios dailės St.Žuko technikumą. Įsigijau rūbų modeliavimo-konstravimo specialybę.

Nuostabu sugrįžti į mokyklą. Pastatas naujas, o dvasia, sukurta pedagogų, išliko. Džiaugiuosi, kad mano vaikai mokosi kartu su mano klasės draugų vaikais. Tai nuostabu. Smagu net į klasės susirinkimus eiti: vaikai – „klasiokai“, tėvai – „klasiokai“, mokytojai – mokė tėvus ir moko vaikus.

Bronė Grigonytė-Račkauskienė

1981 m. baigė Trakų 2-ąją vidurinę mokyklą.

Tai paskutinė laida, baigusi mokyklą senajame pastate.

Bronė gerais žodžiais mini savo klasės auklėtoją Gediminą Mickonį, rusų kalbą dėščiusį Stepą Kazakauską, matematikos mokytoją Ireną Bagdonienę.

Labiausiai Bronei patiko ekskursija – plaukimas valtimis Merkio upe. Žavūs vakare laužai, verdamos žuvienės kvapas, įdomūs vadovo ir gido auklėtojo G.Mickonio pasakojimai praturtino žinias, išmokė atsargumo, draugiškumo, suartino.

E.Sutkaitytė

1986 m. baigė mokyklą.

Mokyklą prisimena dažnai. Aišku, būdavo ir gero, ir blogo, kaip visur ir visada. Vieni smagiausių prisiminimų susiję su vasaros darbais Daugirdiškių poilsio namuose. Į tuos namus mus lydėdavo mokytoja D.Paukštytė (dabar Januškevičienė). Kaip ir visi vaikai, mes vis taikėmės nuo jos pabėgti, o ji stengėsi mus suvaldyti. Tik ne visada pavykdavo. Mes, vaikai, dūkdavome iki nukritimo, slapstėmės nuo mokytojos, kartais rengdavome įvairus konkursus, saviveiklos pasirodymus, sportuodavome. Vakarais būdavo tikrai linksma. Mokytoją D.Paukštytę mylėjome, bet...

Tada, kai aš mokiausi, mokiniai turėjo žymiai mažiau laisvės nei šiais laikais. Mus bausdavo už menkiausią nusižengimą. Dėl smulkmenų keldavo baisiausią triukšmą. Nesuprantu, kodėl reikėjo būti tokiems griežtiems...

Bet užtat liko gausybė linksmų prisiminimų. Vienas tokių – mokyklinės diskotekos. Keistas dalykas. Tada jos prasidėdavo dvyliką valandą dienos. Šokančius stebėdavo budrios mokytojų akys. Šokti buvo galima ne arčiau kaip per ištiestos rankos atstumą. Neduok Dieve, kas nors prisiglaus! Neatsigintum priekaištų.

Kai tik nutikdavo kokia nors nelaimė ir reikėdavo tvarkyti mokyklą, tai visuomet tekdavo mūsų klasei. Prisimenu, kai kartą mokykloje-internate kilo gaisras. Užsiliepsnojo aktų salė. Privažiavo gaisrininkų, visą mokyklą užpylė putomis. Tų putų buvo visur: ir kabinetuose, ir koridoriuose. O mes lindome į tas putas ir vartėmės jose. Tiesa, paskui patys turėjom tvarkyti tą jovalą, bet putų valymas mums buvo savotiška pramoga.

1983m. jau buvo baigta mokyklos statyba. Naujoji mokykla mums padarė didelį įspūdį. Ji buvo didelė, erdvi. Mums taip patiko nauja mokykla, kad net vakarais, kai ji jau būdavo užrakinta, landžiodavome po aplink išmėtytas liekanas.

O pats mokyklos atidarymas man paliko neišdildomų prisiminimų. Šventę organizavo vokiečių kalbos mokytoja E.Štopienė. Kiekviena klasė rengė savo pasirodymą. Pavyzdžiui, mano klasė „BoneyM“ dainą. Tai buvo iš tikrųjų gražu.

Mokykloje dėstė keistą, bet pakankamai įdomų dalyką – karinį parengimą. Jį dėstė A.Gatiuš. Per pamokas mus mokė įvairiausių „karinių“ dalykų. Pavyzdžiui, žygiuoti po aikštelę. Iki

šiol negaliu susilaikyti nesijuokusi, kai prisimenu, kaip merginos aukštakulniais bateliais žygiuodavo per pievelę. Tos „panos“ tiesiog „plaukdavo kaip gulbės“. O A.Gatiuš tik pykdavo, į jas žiūrėdamas. Dar turėjome mokėti išardyti ir surinkti automata, šaudyti. Man patiko šaudyti. Turėjome būti geros medicinos seselės, mokėti suteikti pirmąją pagalbą ir pan.

Prisimenu, kad buvo draudžiamos trispalvės. Jei išdrįsdavai ateiti į mokyklą, pavyzdžiui, su trispalviais auskarais, tai jau ir lauk nemalonumų.

O dabar apie mokytojus. Mano mylimiausia pedagogė buvo kūno kultūros mokytoja B.Petronienė. Ją mylėjau todėl, kad ji turėjo stulbinančią savybę sudominti mokinius sportu. Mokytojos dėka mums labai patiko sportuoti.

Dar labai patiko mokytoja Tatjana Mickonienė. Ji nemokėjo lietuvių kalbos. Juokingiausia būdavo, kad ji negalėdavo ištarti „šieno kupeta“, o sakydavo „kupita“. Lūždavome iš juoko, bet mokytoją mylėjome.

Mūsų klasės auklėtoja buvo M.Draugelienė. Kiek žinau, ji dirba ir dabar, bet yra silpnos sveikatos. O tada ji buvo labai griežta ir reikli. Nuolatos mane bardavo (aš, žinoma, nebuvau pati pavyzdingiausia mokinė ir tingėdavau mokytis). M.Draugelienė manęs tikrai nemėgo, tik aš į tai mažai reaguodavau. Bet negaliu sakyti, kad ji buvo bloga mokytoja. Atvirksčiai. Ji buvo tikrai gera specialistė, mokėjo viską. Įkalė mums į galvą lietuvių kalbą, bet ne bausmėmis, milžinišku krūviu, o įdomiu medžiagos pateikimu. Išmokė rašyti dieviškai gražius rašinius. Iki šiol prisimenu visus lietuvių poetus, rašytojus. Netgi turiu įprotį taisyti kitus, jei jų kalba netaisyklinga. Be to, kai sprendžiu kryžiažodžius, iškart atsakau, jei klausimas susijęs su literatūra ar kalba. Dalyvavau ir etnografijos būrelyje, kurį vedė M.Draugelienė. Žodžiu, ją prisimenu tik geruoju.

Labai juokingas buvo mokytojas G.Mickonis, dėstęs istoriją. Jo nuotaikos dažnai svyruodavo ir mes to labai bijojome. Kai jis ateidavo be nuotaikos, visuomet atsakinėti kviesdavo tuos, kurie nemokėdavo. Kažkaip jis atpažindavo mokačius ir nemokačius. Ir tada prasidėdavo... Ateina koks vargšelis prie lentos ir tyli. Mokytojas šypsosi, atrodo, neparašys blogo pažymio. Klausia: „Moki?“ – „Ne“. Tada: „Gerai, sėsk“. Mokinys lengviau atsidūsta. Išsišiepia patenkintas, o G.Mickonis jam įkandin : „Du!“, bet kartais jis nerašydavo blogų pažymių nemokantiems. Jį gerbėme ir mylėjome.

Dar labai gerai prisimenu muzikos mokytoją R.Giedrienę. Ji sugebėjo mus sudominti muzika. Ji pirmoji leido mums paklausti tikros simfonijos, Vivaldžio muzikos. Aš ir šiandien žaviuosi Vivaldžio kūriniais. R.Giedrienė išmokė daug lietuvių liaudies dainų. Ir mes dainuodavome. Ir mums patiko, nors anksčiau manėme, kad liaudies muzika – nesąmonė.

Arba dailės mokytoja O.Jurgilienė sugebėjo „atkapstyti“ mūsų talentus. Daugelis labai pamėgo dailės pamokas.

Labai šauni buvo vokiečių kalbos mokytoja E.Štuopienė. Jos idėja buvo įkurti mokyklos muziejų. Tai jai ir nešė visi kas ką rasdavo senelių ar prosenelių palėpėse.

O štai fizikos nemokėjau. Jos niekas nesuprato.

Tačiau įdomiausias prisiminimas – išleistuvės. Prieš šventę auklėtoja M. Draugelienė išmokė visus šokti valsą. Ryte, prieš aušrą, ėjome prie pilies pasitikti saulės. Ir dabar prisimenu: stovim nušviesti spindulių ir žiūrim į saulę...

Asta Kabaraitė

1986 m. baigė mokyklą.

Užrašė dukra Akvilė Levickaitė, 8c kl. Mokinė, 2004 m.

Papasakosiu apie mamos mokyklą, kurią ji baigė prieš 18 metų, 1986 m.

Maniau, kad ji nedaug kuo skyrėsi nuo dabartinės mano mokyklos, tačiau klydau.

Mano mamos auklėtoja buvo Marija Draugelienė, mokyklos direktorius – Jonas Bagdonas.

Anksčiau teko mokytis vienuolika metų, o dabar – dvylika.

Kiekvieną dieną mergaitės ir berniukai privalėjo dėvėti uniformas: mergaitės plisuotas rudas sukneles su baltais rankogaliais ir apykaklėmis bei juodomis prijuostėmis, o berniukai – baltus marškinius ir mėlynus kostiumus.

Per pionierių sueigas vilkdavosi pionieriškas uniformas, ant kaklo rišdavosi trikampus raudonus kaklaraiščius, segdavosi pionierių ženkliukus.

Komjaunuoliai taip pat kasdien segėsi komjaunimo ženklelius kairėje krūtinės pusėje. Spaliukai segdavosi spaliukų žvaigždutę (centre – jauno Lenino atvaizdas).

Į sueigas ar šventes pionieriai žygiuodavo su skanduotėmis, savo būrio daina, vėliava, žygio ritmą palaikydavo trimitų ir pionieriškų būgnų dermės garsai. Sueigose pionierių draugovės tarybos pirmininkei raportuodavo būrių tarybų pirmininkai (-ės), o pastaroji – pionierių vadovei. Pasveikinti darniai visi sušukdavo: „Visada pasiryžę!“.

Ir spaliukai, ir pionieriai, ir komjaunuoliai sudarydavo planus, vykdymą aprašydavo dienoraščiuose.

Pionierių organizacijos darbą, spaliukų veiklą koordinavo pionierių vadovė. Draugovė buvo pavadinta Janinos Narkevičiūtės vardu.

Buvo neblogai įrengtas pionierių kambarys. Jame tilpo įvairi draugovės medžiaga: draugovės dienoraštis, būrių vėliavos, trimitai, surinkti aplankai apie visas Tarybų Sąjungos respublikas, ekskursijų, muziejų lankymo aprašymai ir kt.

Tuo metu mokinių žinios buvo vertinamos penkių balų sistema, taip buvo vertinamas ir mokinių elgesys. Nedrausmingus mokinius svarstydavo pionierių draugovės, komjaunimo tarybų posėdžiuose, pastabas, bausmes fiksuodavo mokinių asmens bylose, pažymių knygelėse, aptardavo per pionierių rikiuotes, visuotinius komjaunimo organizacijos susirinkimus.

Vyresnėse klasėse svarbiomis buvo laikomos karinio rengimo pamokos (A.Gatiuš): mokiniai išardydavo ir vėl sudėdavo automatus, mokėsi šaudyti į taikinius, kariškai žygiuodavo. Karinio parengimo kabinete buvo gausu vaizdinių priemonių (įvairių plakatų ir kt.).

Mokiniams patiko būrelis, kuris vadinosi „Sanpostas“. Būrelyje mokiniai mokėsi suteikti pirmąją pagalbą ištikus nelaimei ar sprogus atominėi bombai pasislėpti nuo radiacijos.

Mano mama buvo „Sanposto“ vyriausioji „vadė“.

Giedrius Arbačiauskas

1989 m. baigė mokyklą.

Buvęs Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokinys. Dabar jis – aktorius. Šiuo metu daugiausia dirba televizijoje ir radijuje. Skaito vaikams lietuvių ir užsienio rašytojų kūrinius, dubliuoja animacinius filmukus ir LNK „Dviračio šou“ parodijuoja labiausiai „nusipelniusius“ veikėjus: politikus, verslininkus ir kt.

Jo humoristiniai gebėjimai pasireiškė ankstokai, dar mokykloje. Prisimenu, per lietuvių kalbos pamoką sėdi Giedrius susikaupęs, rimtas, nuleidęs galvą, nesidairo į šalis. Žinok, neparuošęs pamokos, ir nejudink. Bet ir tuo atveju, pakviestas atsakinėti, nesipriešina, veidas nušvinta paslaptina šypsena – bandys kaip nors išsisukti. Dažnai ir pavykdavo – juk bendraklasiai myli Giedrių, todėl ir nepalieka „nelaimei“ ištikus.

Nors mokėsi realinio profilio klasėje, bet jo esybė jau tada linko prie humanitarinių dalykų.

Giedrius, dalyvaudamas skaitovų konkursuose, rinkosi įvairus kūrinius, bet geriausiai sekėsi skaityti satyrų ištraukas (V.Kudirka „Lietuvos tilto atsiminimai“ ir kt). Mokinius ir mokytojus nustebino jo per šimtadienį sukurtas studento Silvos vaidmuo K.Sajos komedijoje „Silva studentauja“. Arba, žiūrėk, pravirkdęs gitarą, jis – jau lyrikas, švelnus ir malonus balsas plaukia lygiai lygiai ... ir graudina.

Ir dabar aktorius Giedrius Arbačiauskas rašo eiles, joms kuria melodijas bei pats jas dainuoja. Pradėjo tapyti, fotografuoti, nes kūryba, pasak jo, „tokia neaprėpiamai plati ir tokia užburianti...“ Atvykęs į gimnaziją, dainuoja savo sukurtas dainas, skaito prozas ir poezijos kūrinius ir ragina mokinius: „Kurkite, vietos užteks visiems. O kaip buvo gražu pasižiūrėti, pasiklausyti – oi, oi, oi!“ Giedrius – XV laidos (1989 m.) atstovas.

1995 m. baigė Lietuvos muzikos akademiją.

Su dviem diplominiais spektakliais – A.Čechovo „Dėdė Vania“, kurį režisavo A.Latėnas, ir Janušo „Panama labai graži“, režisuoto A.Griciaus, ir improvizuotu spektakliu pagal J.Erlicką – atėjo dirbti į „Vaidilos“ teatrą, filmavosi Lietuvos televizijos seriale „Atžalos“ (kunigas Darius).

Netrukus prasidėjo jo koncertinė veikla: „Šiaurės Atėnų“ teatras, Viengungių melodijos kartu su Rolandu Kazlu, Ramūnu Rudoku, Kęstučiu Jakštu, Vidu Kyburiu... Apvažiavo kone visą Lietuvą, o jau kiek žmonių prajuokino, - nė neatsimena...

1998-1999 m. peržengė Jaunimo teatro slenkstį, kur greitai pritapo ir suvaidino nemažai vaidmenų.

Laima Cironkaitė

1989 m. baigė mokyklą (XV laida).

Mūsų klasė buvo labai draugiška, visuomet gerai sutardavom. Berniukai buvo išdykę – bet neabejoju, kad ir dabar kiekvienoje klasėje yra bent keli neklaužados. Mano „klasiokai“ dažnai siutindavo mokytojus spragsėdami tušinukais (šitokiu elgesiu erzino ne tik mokytojus, bet ir pačias mergaites) arba mokytojoms ant kėdžių pridėdavo smeigtukų. Atsimenu, kad tris sykius kelios mokytojos buvo pataikiusios atsisėsti ant smeigtuko... Oi, tada tai buvo! Žadėjo ir pas direktorių nuvesti, bet pavyko išsisukti... Gaila, bet neatsimenu, kokia tai buvo mokytoja. Tai iš tiesų buvo labai negražu, bet vaikai visuomet lieka vaikais... Tačiau po pagrasinimo direktoriumi berniukai nebedėjo smeigtukų mokytojoms ant kėdžių. Turbūt tai buvo nebloga pamoka.

Aš buvau ganėtinai rami mokinė. Na, kartais tekdavo mokytojoms mane drausminti dėl garsaus plepėjimo su draugėmis. Bet direktoriaus J.Bagdono kabinete niekada neteko būti. Dažniausiai ten keliaudavo klasės berniukai.

Linksmi būdavo žygiai su klase: su palapinėm eidavome prie ežero, įsirengdavom stovyklavietę ir, susėdę prie laužo, kepdavome dešreles, pasakodavome įvairias istorijas – pradėdant nuo pačių juokingiausių nutikimų, baigiant baisiomis siaubo istorijomis. Dažniausiai šias istorijas pasakojo mūsų klasės pokštininkas Giedrius Arbačiauskas, dabar dirbantis aktoriumi „Dviračio žiniose“. Dar ir dabar su „klasiokais“ palaikau labai draugiškus ryšius. Pavyzdžiui, pernai, kaip ir kiekvienais metais, buvome suorganizavę klasės susitikimą kavinėje „Turistas“. Buvo linksma. Bet gaila, kad negalėjo atvykti mūsų auklėtoja L.Urbanavičienė. Ji išsikėlė gyventi į Kauną. Neseniai mačiau ją, kai važiavau iš studijų. Šiomet gal taip pat ką nors suorganizuosim, bet jau būtinai reikės pasikviesti ir auklėtoją.

O įsimintiniausia mokyklos šventė – Šimtadienis: buvo suorganizuotas jungtinis klasių vaidinimas (bet aš jame ne vaidinau – neturiu aktorinių sugebėjimų), paskui tautiniai šokiai. Tą vakarą pradėjau draugauti su dabartiniu savo vyru Andriumi Stefanovičiumi.

Sandra Stasiūnaitė-Luskevičienė

1990 m. baigė mokyklą.

Mokykloje praleistas dienas prisimenu kaip gražų, bet trumpą sapną.

Daug patirta, daug išgyventa ir, žinoma, daug ko išmokta. Su pasididžiavimu dabar galiu vardinti mokytojus, kurie mane mokė ne tik dėstomo dalyko gudrybių, bet ir pabėrė gyvenimiškos išminties krislų, tai E.Štuopienė, M.Draugelienė, J.Bagdonas, A.Jokūbavičius, B.Petronienė, G.Mickonis ir kt. Šiandieną noriu nulenksti galvą prieš šiuos žmones ir nuoširdžiai išstarti: „Ačiū, kad padėjote tapti Žmogumi“.

Bene labiausiai įsimintos M.Draugelienės ir E.Štuopienės pamokos. Kiekvienas žodis, išstartas jų lūpomis, turėjo ypatingos svarbos, kiekvienas sakinytis apgalvotas ir reikšmingas. Su mokytoja M.Draugeliene teko parengti daugybę literatūrinių montažų, dalyvauti kasmetiniuose skaitovų konkursuose. Tuo metu mokymąsi deklamuoti vertinau kaip malonumą skaityti eiles ir būti scenoje, dabar tai vertinu kaip neįkainojamą turtą ir pirmą patirtį.

Dalyvavau mokyklos etnografiniame ansamblyje, kur, atgimstant Lietuvai, 1988-1990m., dainavo ir šoko tiek mokiniai, tiek mokytojai. Tada tuos pačius mokytojus pamačiau kitomis – lietuvių - akimis. Šie žmonės mylėjo ne vien savo darbą ir mokinius. Jie mylėjo Lietuvą ir liaudies kūrybą. Su ašaromis akyse dainavome tremtinių dainas, šokome liaudies šokius, griežėme kūrinius.

Ačiū Jums, mieli Mokytojai. Tai, ką išmokau iš Jūsų, šiandieną stengiuosi panaudoti ir savo vedamose muzikos ir dainavimo pamokose tiek meno, tiek Trakų pradinėje mokyklose. Jūsų tolerancija, supratimas, profesionalumas ir meilė kiekvienam išugdė dorus žmones, mylinčius ir gerbiančius kitus.

Pati esu baigusi Lietuvos muzikos ir teatro akademiją ir įgijusi solinio dainavimo specialybę. Be abejonės, meilė muzikai ir scenai atsirado jau mokykloje, skaitant eiles, griežiant smuiku ar dainuojant įvairių švenčių metu.

Dabar dainuoju tiek klasikinę, tiek pramoginę muziką. Esu instrumentinio ansamblio „Serenada“ solistė, vedu koncertus ir įvairias šventes tiek vaikams, tiek suaugusiems.

Živilė Barkauskaitė-Lukšienė

1991 m. baigė mokyklą.

1996 m. VPU įgijo pradinio ugdymo pedagogikos bakalauro laipsnį. Bet to Živilei nepakako. 1998 m. baigia VPU socialinės pedagogikos magistrantūrą, 2009 m. – doktorantūrą.

Živilės Lukšienės veikla labai produktyvi. Publikuoti 6 moksliniai straipsniai. Parengtos su bendraautoriais 3 knygos:

1. Socialinio pedagogo darbo knyga, VII dalis, 2002 m.
2. Socialinis ugdymas: Teorija ir praktika, IX dalis, 2004 m.
3. Nuteistųjų asmenų socialinių įgūdžių ugdymo vadovas, EQUAC projektas.

Ž.Lukšienė dirba VPU, Socialinės komunikacijos institute, Socialinės pedagogikos katedroje lektore. Dėsto socialinio darbo ir ugdymo technologijų dalyką, vadovauja kursiniams ir

bakalauro darbams. Parengė šiuos autorinius seminarus: „Aktyviųjų mokymo metodų taikymas ugdymo procese“, „Mokytojų ir tėvų partnerystės skatinimo metodai“, „Darbo su suaugusiais pagrindai“ ir kt.

Atstovauja VšĮ „Šiuolaikinių didaktikų centrui“, yra lektorė ir veda seminarus: „Kritinio mąstymo ugdymo schema“, „Pamokos planavimas ir vertinimas“, „Specialiųjų poreikių mokinių ugdymo galimybės“.

Stažavosi Danijoje – „Socialinių institucijų tinklo optimizavimas“, Maskvoje (Rusija) – „Socialinės pedagogikos dimensijos ir istorinis požiūris į mokslo raidą“, Vokietijoje – „Socialinis darbas su gatvės vaikais“, Danijoje, Vokietijoje – „Iškrentančių iš švietimo sistemos mokinių gražinimo į sistemą mechanizmas“, Latvijoje – dėstytojų mainai pagal Leonardo da Vinči programą „Socialinės pedagogikos specialybės studentų praktikos organizavimas“.

„Kai mokiausi, visa gerkle šaukiau, kad mokytoja niekada nebūsiu. O atsitiko visai kitaip. Bet džiaugiuosi, nes šioje profesijoje atradau save. Mokykloje praleistas dienas prisimenu su nostalgija ir sakau: griežtieji mokytojai dar galėjo būti griežtesni ir dar labiau mane „laužti“, nes buvau, kaip sakoma, „tinginė su galva“. Bet vis tiek už viską ačiū!“.

Gražina Meškut

1993 m. baigė Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją.

Gyvenimas – tai sunkus išbandymas. Džiaugiuosi, kad mokykla išmokė gerumo, dėmesio ir pagarbos kitam žmogui, sąžiningumo, ištvermės, darbštumo, kantrybės, nuoširdumo bendraujant.

Daug džiaugsmo suteikė 1993 – 04 - 01 d. surengta puiki beždžioniukų diskoteka – „Barselona-93“ – Trakų kultūros rūmuose (vad. muzikos mokytojos L.Navickienė ir R.Giedrienė). Aš su savo klasės draugu buvau šios diskotekos vedėja.

Trumpas tas gyvenimas,
Bet jis dovanoja
Netikėtų akimirkų kraitį,
Kuris visada
Lieka su mumis. (V.Mačiuika)

Rūta Kacelavičiūtė

Gimiau 1975 m. Trakuose.

1993 m. baigiau Trakų Vytauto Didžiojo vidurinę mokyklą. Šiuo metu dirbu Trakų pradinėje mokykloje mokytoja.

Kai mokiausi, mokyklos direktorius buvo J.Bagdonas, o brandos atestatą gavau iš direktorės E.Janušauskienės rankų.

Labai gerbiu V.Keršytę, savo pirmąją mokytoją, kuri mums buvo kaip senelė.

Pradinėse klasėse labiausiai įsiminė Naujųjų metų karnavalai. Ypač – kostiumų paradai, nes visada gaudavau apdovanojimus. Už tai ačiū mamai.

Didelį įspūdį padarė priėmimas į spaliukus, nes ruošiausi būti atsakinga pionierė.

Priėmimui į pionierių organizaciją labai ruošiausi: ploviau ir sunkiai lyginau klostuotą uniformą, mamos draugė nunėrė naują apykaklę ir rankogalius, pirkau kaklaraištį.

Prisimenu, kad per pertraukas turėdavome vaikščioti koridoriumi po du ir būtinai skaityti kokią nors knygą. Mus prižiūrėdavo vyresniųjų klasių mokiniai – budėtojai.

Dalyvaudavome žygio ir dainos, civilinės saugos konkursuose.

Labai gerbiau mokytoją B.Senkuvienę. Žavėjo jos humoro jausmas. Patiko mokytojos D.Paukštytės žinių vertinimo objektyvumas, komentarų tikslingumas. Labai šiltai ir artimai bendravau su mokytoja B.Petroniene.

Prisimenu makulatūros rinkimo varžytynes. Mūsų klasė surinko daugiausia ir laimėjo nemokamą kelionę į Anykščius.

Su auklėtoja A.Žaguniene važiovome į Leningradą ir Baltarusiją. Tai buvo puikios ekskursijos.

2004 -11 -14

Vita Girniūtė

1999 m. laida (pirmoji gimnazistų laida)

Mano mokymosi metais gimnazijos direktorė buvo gerbiama Elvyra Janušauskienė.

Nuo penktos iki III gimnazijos klasės mūsų auklėtoja buvo L.Navickienė, kurios dėka beveik visi klasės mokiniai lankė choro repeticijas, dainuodavome „Dainų dainelėse“, „Gintarinėse bangelėse“, Dainų šventėse, bažnyčiose. Dažnai buvojome ir užsienyje: Lenkijoje, Vokietijoje, Olandijoje, Švedijoje.

Su labai veiklia muzikos mokytoja kūrėme spektaklius. Manau, geriausiai pavykęs mūsų spektaklis – „Dvi obuolio pusės“, kuriame suvaidinau būrėją.

Antroji mūsų auklėtoja – M.Draugelienė. Tai ypatinga mokytoja. Ji kūrybingumu ir dvasingumu pranoko daugelį kitų lietuvių kalbos pedagogių. M.Draugelienė mums padėjo giliau suprasti literatūros kūrinių esmę, o poeziją mokė ne tik gražiai skaityti, bet ir ją kurti.

Labai mylėjau kūno kultūros mokytoją B.Petronienę. Pamenu, per Paskutinio skambučio šventę aš vienintelė jai padovanojau gėlę. Džiugi mokytojos nuostaba man suteikė daug laimės.

Reikėtų nepamiršti, kad būtent mūsų klasė 1998 m. apgynė Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos vardą.

Gimnazijai aš skolinga už suteiktas žinias, paramą, žmogišką šilumą. Norėčiau atsukti laikrodžio rodyklę dešimčia metų atgal ir vėl pasijusti paaugle, sėdinčia gimnazijos suole ir įdėmiai besiklausančia pedagogų, užusti valgyklos kepamų bandelių kvapą ir dar kartelį įteikti savo auklėtojai puokštę gėlių.

Gerda Zaleckaitė

Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją baigiau 2001 m.

Mano klasė buvo labai draugiška ir atsakinga. Gal todėl pavyko pasiekti gerų rezultatų ruošiant įvairius renginius, kompozicijas, projektus, o gal todėl, kad auklėtoja B.Paltanavičienė mums buvo tarsi antra mama – visada apglėbdavo savo gerumu, supratingumu... Neužmiršamos mokytojos I.Knėlsienė, R.Bartusevičienė.

Būrelius rinkausi pagal savo pomėgius: lankiau chorą, kuriam vadovavo L.Navickienė, dalyvavau skaitovų konkurse, priklausiau gimnazijos laikraščio „Klaustukas“ redakcijai.

Labiau sekėsi humanitariniai dalykai, todėl studijuojau teisę.

Erika Staknytė

2001 m. laida.

Mano sesė Erika Staknytė Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje mokėsi nuo 1989 m. iki 2001 m. Tiesa, ši mokykla ne visada buvo gimnazija. Iš pradžių ji turėjo Trakų Vytauto Didžiojo vidurinės mokyklos vardą ir tik vėliau tapo gimnazija. Tačiau, kad ir kaip būtų vadinama ši mokykla, esanti Trakuose, Erika ją prisimena kaip antruosius savo namus, kuriuose išmoko būti savarankiška, atsakinga, kuriuose jautėsi saugi. Žinoma, pasak buvusios moksleivės, didžiulę įtaką turėjo ir jos klasė: visuomet draugiška, sumani, aktyviai dalyvaujanti mokyklos gyvenime. Tai buvo kolektyvas, kuriame galbūt trūko tik vaikinų, kadangi jų buvo tik 5, o štai merginų – net 23! Tačiau, nepaisant to, visi padėjo vieni kitiems, puikiai sutarė. Ir dabar, praėjus trejiems metams po mokyklos baigimo, susitinka. Bet ne visada ir ne su visais, todėl Erika jų pasiilgsta.

O apie mokytojus ji pasakoja:

- Kaip ir visur, taip ir Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje, mokytojai nėra vienodi. Kai mokiausi, būdavo ir pykčio, tačiau dabar suprantu, kad pedagogai linkėjo mums tik gero, stengėsi dėl mūsų. Kai kurie iš Jų paliko neišdildomą pėdsaką mano gyvenime ir atsiminsiu Jus kaip nuoširdžius, atsidavusius mokytojus, o kai kuriais nusivyliau dėl jų šaltumo, abejingumo.

Reiklios, tačiau gerai išmanančios savo dalyką buvo mokytojos Aldona Žagunienė, Birutė Paltanavičienė ir Gražina Sokolinskienė. Taip pat visuomet geru žodžiu minėsiu Anapilin išėjusį fizikos mokytoją Petrą Vainauską. Prisimenu jį linksmą, supratingą, geros nuotaikos. Neįmanoma pamiršti ir vokiečių kalbos mokytojos Birutės Senkuvienės bei gero Jos humoro jausmo.

Kaip jau minėjau, mano auklėtoja paskutiniuosius ketverius mokslo metus buvo Birutė Paltanavičienė. Jos dėka aš ir visa mūsų klasė daug sužinojome, apkeliavome, pamatėme, patyrėme. Auklėtoja buvo žmogus, kuriam mokykla – visas gyvenimas. Nors Ji iš mūsų, kaip mokinių, daug reikalavo, bet dabar suprantu, jog todėl mes ir mokėmės, stengėmės, kad kažką gyvenime pasiektume.

Savo gyvybe pridengęs Tėvynės laisvę

Gintaras Žagunis (1957-1991)

Lapkričio 19-oji... Antakalnio kapinės... Tėvynės laisvės gynėjų kapai padengti pirmojo sniego, sušalusios dar nuo Vėlinių užsilikusios gėlės. Tą dieną buvo ypatingai pagerbtas vienas kapas, prigludęs prie Stanislovo Kuzmos skulptūros „Pieta“. Regis, Dievo Motinai, laikančiai ant rankų nukankintą sūnaus kūną, brangūs visi čia palaidoti jauni žmonės. Taip pat ir tas iš dešinės... Gintaras Žagunis (1957-ųjų birželio 20-oji – 1991-ųjų gegužės 19-oji). Prie jo kapo tą rytą ėjo ir ėjo žmonės. Motina, sesuo, teta, buvę tarnybos draugai pasieniečiai, artimai jį pažinojusieji ar tik girdėjusieji apie jo žygdarbį. Prie kapo dėjo gėles, atidavė pagarbą, lenkė galvas, susikaupė apmąstymo valandėlei. Kalbų nebuvo. Palikę kapines tylai ir ramybei visi skubėjo į Krakūnus (Šalčininkų r.), žūties vietą, į tuoj prasidėsiančias naujojo paminklo atidengimo iškilmes.

Skaitytojams priminsime keletą Gintaro Žagunio trumpo gyvenimo faktų. Gimė jis Rozalimo miestelyje (Pakruojo r.). Būdamas penkerių su šeima persikėlė į Trakus. Čia prasidėjo mokslai. Iš pradžių Trakų mokykloje-internete, paskui Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje (dabar Vytauto Didžiojo gimnazija). 1975 metais baigė Lentvario 2-ąją vidurinę mokyklą ir įstojo į Vilniaus statybos technikumą. Mokytis ilgai neteko – buvo pašauktas į sovietinę armiją. Tarnavo statybos dalinyje prie Maskvos. Mintys dažnai skriedavo į Tėvynę, nuo kurios buvo ne savo valia atplėštas ir nudangintas į svetimą kraštą. Užrašų knygelės tituliniam puslapyje įrašė: „Lietuva, Lietuva, tu per amžius laisva!“ ne tik įrašė, bet šalia nupiešė Gedimino stulpus. Laimei, knygelė išliko, ją iki šiol saugo jo motina Aldona Žagunienė. Grįžęs iš sovietinės armijos, Gintaras baigė pradėtus mokslus Statybos technikume. Nuo 1980 metų pradėjo dirbti. Iš pradžių Trakų restauravimo dirbtuvėse, vėliau Komunalinio ūkio projektavimo institute, 1984-1989 metais tarnavo VRM vyriausybinių ir valstybinių pastatų apsaugos batalione. Laisvalaikiu mokėsi dailės, nuo vaikystės buvo pamėgęs piešti, žavėjosi buriavimu, nusimanė apie burlaivius, svajoto turėti nuosavą jachtą.

Suskambus pirmiesiems Atgimimo varpams, įsisteigus Sąjūdžiui, atsikūrus Šaulių sąjungai, Lietuvos demokratų partijai, Gintaras nedvejodamas metėsi į šias struktūras. Darbovietėje bandė organizuoti Sąjūdžio grupę, tapo Šaulių sąjungos nariu, įstojo į Lietuvos demokratų partiją. Apie tą metą pasakoja atsargos majoras Antanas Burokas: „Jis iš karto ėmėsi rimto visuomeninio darbo. Gerai prisimenu, kaip stoji į Šaulių sąjungą. Jis panorė priesaiką duoti Trakų pilies menėje.

Įspūdingas tai buvo reginys. Grįždami į Vilnių, to įvykio atminimui pasodinome ažuoliuką“. Kartu su Gintaru dirbęs Stasys Averka papildė kolegą pasakojimą: „Jis buvo didelis patriotas, Lietuvos mylėtojas, visada dalyvaudavo Atgimimo mitinguose. Ne tik dalyvaudavo, bet būdavo pirmose gretose“.

Darbovietė pareikalavo šią veiklą nutraukti. Tai prieštaravo Gintaro įsitikinimams ir jis nepakluso. Buvo priverstas palikti darbą. Tačiau tuoj pat *de facto* buvo atkurta Lietuvos nepriklausomybė; Gintaras apsisprendė ją ginti, savo gyvybe pridengti Tėvynės laisvę. Susikūrus Krašto apsaugos struktūroms, Gintaras Žagunis vienas pirmųjų pasiprašė priimamas į pasienio apsaugą. 1990-ųjų lapkričio 11-ąją jis pradėjo dirbti Krašto apsaugos departamento Šalčininkų užkardos Dieveniškių patrulių tarnybos darbo pamainos viršininku. Krakūnų pasienio poste jis budėjo tik šešetą mėnesių, tai yra iki tragiškos mirties.

...1991-ųjų gegužės 19-osios vakaras. Krakūnų pasienio poste stovi vagonėlis, menkutė užuovėja nuo lietaus, prieglobstis nuo nakties tamsos. Pasieniečiai ginklus turėjo, tačiau buvo įsakyta jų beveik nenaudoti, kad priešai neapkalintų, nepasinaudotų tuo ir nepridarytų daug nuostolių *de jure* dar neatgautai laisvei. Nuo vargano vagonėlio už keliolikos metrų siena su Baltarusija. Vakaro prietemoje šešėlius metantys medžiai auga jau anapus sienos. Pasieniečiai renkasi budėjimui. Pavojus didelis. Visi žino apie gresiančias provokacijas, įsiutusią rytinę kaimynę dėl išsprūdusio skanaus kšnelio. Netikėtai Gintaras Žagunis, pamainos viršininkas, sako savo kolegoms: „Eikite ilsėtis. Budėsiu vienas. Jei žūsiu, tai žūsiu vienas“. Pasieniečiai, širdyse pajutę dėkingumą, išsiskirsto, nesuvokdami to, kas įvyko po keleto valandų. O įvyko tragedija. Gintaras pastebėjo nuo Baltarusijos atlekiantį automobilį, išėjęs iš vagonėlio pašvietė žibintuvėliu, bandė stabdyti, reikalauti dokumentų. Priešo šūvis partrenkė drąsų pareigingą žmogų. Jo kraujas nudažė pavasariu alsuojančią žemę. Pasakoja Dieveniškių klebonas kun. Domas Valančiauskas, vienas pirmųjų atskubėjęs į tragedijos vietą: „Jis gulėjo dešine ranka prisidengęs krūtine. Kairioji buvo atmesta į šoną. Verkė keletas kaimo žmonių, atskubėjusių prie vagonėlio, pažadintų iš miego netikėto šūvio. Deja, jie nieko padaryti nebegalėjo – Gintaras Žagunis buvo miręs“.

Atsisveikindama paprašiau Gintaro motiną Aldoną Žagunienę tarti keletą žodžių apie sūnų, apie tai, kaip jai pavyko įdiegti jam amžinąsias vertybes. Ji mielai pasakojo: „Esu mokytoja lituanistė. Anais laikais nieko daug viešai nebuvo galima kalbėti. Gintaras labai daug skaitė. Jo netenkino knygos, esančios mokyklos ir miesto bibliotekose. Tuomet patriotinės knygos ėjo iš rankų į rankas. Nė vienos neatiduodavo kitiems neperskaitęs. Taip formavosi tikros vertybės, nulėmusios jo gyvenimo kelią“.

Taigi grįžkime prie naujojo paminklo, sukurto architektų Leono Ziberkos, Kęstučio Lupeikio, Mariaus Morkūno ir skulptoriaus Vidmanto Gyliko. Pilko granito paminklas, regis, jungia dangų ir žemę, simbolizuoja žmogaus kelią. Šalia išsirikiavę uniformuoti pasieniečiai. Orkestrantų rankose blizga varinės dūdos. Lietuvos himnas...iškilmingos kalbos... Į paminklo atidarymo iškilmes atvyko

LR Seimo pirmininkas Artūras Paulauskas, Seimo narė Dangutė Mikutienė, Valstybinės sienos apsaugos vadas Jurgis Jurgelis, krašto apsaugos ministras Linas Linkevičius, Vilniaus apskrities viršininkas Feliksas Kalosauskas.

...Gintaras ir jo bendraamžiai pavojaus akivaizdoje nepasitraukė, neišsibėgiojo, savo kūnais užstojo Lietuvą. Dabar Lietuvos sienas saugo NATO skydas. *Artūras Paulauskas.*

...Tuomet fronto linija buvo Lietuva. Ją saugojo pasieniečiai, muitininkai, policininkai. Neužmirštama žuvusiųjų auka. Jų idealą gynė ir tebegina likę gyvieji. *Jurgis Jurgelis.*

...Gintaras pasiaukėjo už draugus. Tai didvyris. Jo auka niekada nebus užmiršta. *Feliksas Kalosauskas.*

Iš tikrųjų neužmiršta. Po mirties Gintaras Žagunis apdovanotas pirmojo laipsnio Vyčio kryžiaus ordinu, Lietuvos Šaulių sąjungos „Šalių žvaigždės“ ordinu, sausio 13-osios atminimo medaliu. Jo vardu pavadinta Vilniaus rinktinės užkarda Poškonių kaime.

Kačerauskienė A. Savo gyvybe pridengęs Tėvynės laisvę //Voruta. -2004 lap.27. –Nr.22(568).

Mokinių taryba

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokinių taryba (pradžioje buvo seimas) gyvuoja nuo 1994 metų. Pirmoji mokinių savivaldos idėją propagavo mokytoja Eglė Krivickienė. Po ilgų svarstymų buvo priimtas Prezidento rinkimų įstatymas: Prezidentu gali tapti IX – XII kl. mokinys, jis turi gerai mokytis, būti nepriekaištingo elgesio, pareigingas, geras oratorius, puikus organizatorius.

Prezidentas: atstovauja mokyklai, vykdo tai, kas jam pavesta Prezidento ir gimnazijos nuostatuose.

Mokinių tarybos tikslas – ugdyti mokinių demokratinės veiklos įgūdžius. Visi: mokiniai, mokytojai, tėvai – sudaro didelę bendruomenę, todėl nuo kiekvieno nario priklauso ateitis. Kiekvienais metais tarybos tikslai kruopščiai apsvarstomi, tęsiama tai, ką gyvenimas patvirtina, koreguojama tai, kas nepavyko, siekiama efektyvumo. Mokinių taryba neužsidaro tarp keturių sienų, o ieško ryšių su kitomis gimnazijomis, mokyklomis, keičiasi darbo patirtimi. Jau bendradarbiaujama su Garliavos Juozo Lukšo, KTU, Jonavos Senamiesčio, Šakių „Žiburio“, Vilniaus „Gabijos“, Kėdainių gimnazijomis.

1994 metais gruodžio 19 dieną buvo išrinktas pirmasis mūsų mokyklos prezidentas - **Egidijus Pušinskas**. Prezidentu jis buvo visus 1995 metus.

Antroji buvo **Ugnė Surininaitė**, prezidentės kadencijąėjusi 1996 metais.

Trečiasis - **Mantas Ravinskas**. Prezidento darbą dirbo 1997 metais.

Ketvirtoji mokyklos prezidentė - **Milda Kuliešiūtė**, kuri pasirūpino, kad mokykloje būtų įsteigtas radijo taškas. Ji 1998 metais turėjo rūpintis mokyklos ir mokinių gerove.

Penktoji - **Jūratė Jarašūnaitė**. Kadenciją ėjusi 1999 metais. 2000 metais buvo įsteigta moksleivių iniciatyvinė grupė.

Jos pirmininkė (tais metais prezidento mokykla neturėjo) tapo **Agnė Janavičiūtė**. Ją galėtumėme vadinti šeštąja prezidente. Agnė irgi nemažai nuveikė mokyklos labui.

2000 gruodžio 19 dieną buvo išrinktas septintasis mokyklos prezidentas. Juo tapo **Darius Zinkevičius**.

Nuo 2006 metų rugsėjo mėnesio mokinių tarybos veiklą kuruoja direktoriaus pavaduotoja Rita Sadovskienė. Spalio mėnesį mokinių tarybos prezidente tapo **Ingrida Virganičiūtė**, jos pavaduotojas - Jonas Naruševičius, sekretorė – Monika Mikailionytė. Taryboje veikė renginių organizavimo komitetas (Edita Sedlickaitė, Marta Knelsaitė, Agnė Čiupailaitė, Robertas Stepanavičius ir Mindaugas Kalvaitis). Mokinių savivaldos susirinkimuose kiekvienai klasei atstovauja seniūnas.

Naujai išrinkta mokinių taryba organizavo gimnazistų krikštynas, vykdė apklausą prevencijos tema ir organizavo „Naktinio krepšinio“ turnyrą, gruodį - surengė „Gerumo savaitę“ gimnazijoje ir Kalėdinį paštą. 2007 m. vasarį Valentino dienos proga organizavo „Raudoniausio“ žmogaus rinkimus, kovo mėnesį tęsė akciją „Vaikai vaikams“, balandį organizavo Melagių dienos renginį bei mokslo metų pabaigos proga - Paskutinio skambučio šventę. Mokinių taryba dalyvavo ir respublikiniuose projektuose „Visi skirtingi– visi lygūs“ ir „Drąsinkime ateitį“, skleidė informaciją stenduose, gimnazijos ir rajono spaudoje, aktyviai dalyvavo ir bendradarbiavo su socialine pedagogė.

2007 - 2008 m.m. mokinių tarybos prezidente liko Ingrida Virganičiūtė. Tęsti pradėti darbai.

2008 - 2009 m.m. rinkimų karštinė užplūdo ne tik Seimą, bet ir gimnaziją. Spalio 17 d. gimnazistai išsirinko naują prezidentę – **Gretą Stasiulionytę** (49 balsų skirtumu laimėjo prieš Giedrę Trakimavičiūtę). Greta atstovavo Trakų rajono mokiniams ir Lietuvos mokinių parlamente.

2009-2010 m.m. prezidentės kadenciją tęsė Greta Stasiulionytė, o pavaduotojomis buvo paskirtos Ingrida Kaliukevičiūtė ir Giedrė Trakimavičiūtė. Veikė du komitetai – renginių organizavimo (Eglė Ališauskaitė, Greta Kastė Noreikaitė, Dovilė Kaliukevičiūtė, Sandra Vasiliauskaitė, Aurimas Bieliauskas, Laura Galinauskaitė, Indrė Bagdžiūtė, Justina Azeušaitė, Vėjūna Dailidytė, Gintarė

Volčikaitė, Audrius Lebednykas) ir muzikos (Marius Stefanovičius, Edgaras Kliucevičius, Andrius Jacukevičius).

2010 m. prezidente buvo paskirta **Ingrida Kaliukevičiūtė**. Tarybos nariais buvo Laura Galinauskaitė, Indrė Bagdžiūtė, Viktorija Ladanovska, Justina Azeušaitė, Laura Pranckevičiūtė, Viktorija Gribovska, Edgaras Kliucevičius, Marius Stefanovičius, Eglė Kairaitytė, Andrius Jacukevičius, Jonas Steponavičius, Ieva Krikštopaitytė, Indrė Kmieliauskaitė.

Ingrida Kaliukevičiūtė: „Mokinių taryba - tai pirmasis žingsnis į pasaulį, kupiną beribių galimybių, tai žingsnis į tikrojo žmogiškumo auginimą ir tobulėjimą socialinėje aplinkoje, kurioje mokaisi padėti, užjausti, mokyti, puoselėti tradiciją, gerumą... nuoširdžią šypseną. Tai veikla, kuri kyla „iš širdies“- savanoriška, humaniška ir, netgi, filantropiška, kuri, nors dalele, prisideda prie visos gimnazijos bendruomenės gerovės.“

2011 m. rudenį prezidentės estafetę perėmė **Eglė Kairaitytė**. Nariai: Ingrida Kaliukevičiūtė, Viktorija Zmejevskytė, Kotryna Vysockytė, Edgaras Reut, Gintarė Lebednykaitė, Viktorija Pociūtė, Viktorija Senkutė, Laura Kasovskytė, Beata Rajeckaitė, Karolina Barkovskytė, Karolis Kieras, Božena Mackevičiūtė, Agnė Martyncevaitė, Rimantė Chlebnikovaitė, Ieva Luškevičiūtė, Rusnė Bilevičiūtė, Vismantė Deveikytė, Jurgita Glinskaitė, Rimantė Steponavičiūtė.

2012 m. Mokinių tarybai vadovauti pradėjo **Patricija Kalkytė**, 2d. Tų pačių metų lapkritį Patricija laimėjo ir rajoninius Lietuvos mokinių parlamento rinkimus. Prezidentės pavaduotoja tapo Eglė Kairaitytė, 3d. Nariai: Guostė Kerinaitė 7c, Augustė Mongirdaitė 8a, Ugnė Ramanauskaitė 8a, Vilija Valatkaitė 8b, Saulė Bikauskaitė 1d, Kamilė Dzigaitė 1d, Ervinas Kaliukevičius 2b, Ramunė Malčiūtė 2d, Gintarė Šlaičiūnaitė 2d, Paulina Česonytė 3a, Karolina Barkovskytė 3b, Gintarė Lebednykaitė 3b, Gintautas Grišius 3b, Laura Kasovskytė 3b, Beata Rajeckaitė 3c, Ignas Karlonas 3c, Edgaras Reut 3d, Kotryna Vysockytė 3d, Rytis Zajančkovskis 3d.

Naujai susibūrusi MT buvo itin aktyvi. Organizavo filmų vakarus, Tolerancijos dieną, Dieną be dietų, Talentų renginį ir daug kitų.

2013-2014 m.m. Prezidentė – Patricija Kalkytė. MT nariai įsigijo specialius džemperius. Nariai: Vilija Valatkaitė Ib, Saulė Bikauskaitė IId, Meida Kontorovičiūtė IId, Ervinas Kaliukevičius IIIb, Ramunė Malčiūtė IIIId, Gintarė Šlaičiūnaitė IIIId, Gintarė Lebednykaitė IVb, Gintautas Grišius IVb, Beata Rajeckaitė IVc, Ignas Karlonas IVc, Edgaras Reut IVd, Kotryna Vysockytė IVd, Rytis Zajančkovskis IVd.

2013-2014 m.m. Mokinių tarybos nariai su naujais džemperiais.

2014-2015 m.m. Prezidentė Patricija Kalkytė, pavaduotoja Meida Kontorovičiūtė. Nariai: Dominyka Goldbergaitė 8c, Lukas Vitkauskas IIIc, Guostė Kerinaitė Ic, Saulė Bikauskaitė IIIId, Kotryna Rajeckaitė Id, Vilius Grigaliūnas IIIId, Robertas Januška IIIId, Jonė Nortkutė IId, Ūla

Mažintaitė III d, Jovita Karpovičiūtė II b, Ervinas Kaliukevičius IV b, Vilija Valatkaitė II b, Ramunė Malčiūtė IV d, Joana Pilčicaitytė III b Gintarė Šlaičiūnaitė IV d.

Sukurtas Mokinių tarybos puslapis „Facebook“ svetainėje. Pradėtos remontuoti tarybai skirtos patalpos. Vienas įsimintiniausių organizuotų renginių – Šeimų diena.

JIE BUVO MŪSŲ MOKINIAI, O DABAR MOKYTOJAI ARBA BUVE

MOKYTOJAI

Trakų pradinė mokykla

1. Girėnas Širbinskas
2. Jolanta Puodžiūnaitė
3. Rasa Ramanauskaitė-Lietuvninkienė
4. Jolanta Jankauskaitė-Strelčiūnienė
5. Rūta Kacelavičiūtė
6. Ramunė Kantakevičiūtė-Bikauskienė
7. Gina Paunksnytė-Taškuvienė
8. Sandra Stasiūnaitė-Luskevičienė
9. Loreta Ruškevičiūtė
10. Živilė Pašiūnaitė-Kacelavičienė
11. Loreta Marčenkaitė-Januškiene
12. Daiva Batarlaitė-Januškevičienė

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija

1. Arvydas Mišeikis
2. Gintaris Armalis
3. Daiva Kerdokaitė-Janutaitienė
4. Eglė Naktinytė
5. Emilija Lavrinovič
6. Jolanta Jarusevičiūtė-Martyncevienė

7. Rasa Šavareikaitė
8. Julija Robačevskaja-Lavrinovič
9. Loreta Šadzevičiūtė-Krinickienė
10. Neringa Armalytė-Gliebienė
11. Ieva Paltanavičiūtė
12. Renata Kontorovičiūtė-Kviklienė
13. Rita Šalomskaitė-Aziulevičienė
14. Sigita Vaidogaitė-Zalitienė
15. Liudvika Moisevič-Tichonova
16. Darius Brokartas
17. Erika Staknytė-Jazerskienė
18. Marija Jankevič- Suščinskienė
19. Ernesta Juškėnaitė-Galdikienė
20. Ingrida Matijošaitytė
21. Rita Lučinskaitė-Sadovskienė
22. Jurgita Sabaitytė - Lapuchovienė

AUKSO IR SIDABRO MEDALININKAI

Aukso medalininkai:

1975 m. - Vilija Jankauskaitė

1979 m. - Rūta Lukoševičiūtė

1982 m. - Rita Matulionytė

1983 m. - Aušra Gruzdzevičiūtė, Jolanta Kairytė, Žydrūnė Kajackaitė, Saulius Vainauskas

1991 m. - Giedrė Jankauskaitė

Sidabro medalininkai:

1986 m. - Rasa Ramanauskaitė, Danguolė Jarusevičiūtė

1987 m. - Aušra Bliujūtė, Tomas Ramanauskas

1988 m. - Šarūnas Bagdonas, Audronė Jankauskaitė, Jolanta Uznevičiūtė

1989 m. - Jolanta Girnytė, Ramunė Kantakevičiūtė, Liucija Lazauskaitė, Vilija Matulionytė,
Rasa Šavareikaitė

1990 m. - Gytis Baliukonis, Ligita Dočkutė, Renata Kontorovičiūtė, Dalia Marčinskaitė,
Gediminas Poška, Aurelija Vaiciukevičiūtė, Loreta Gudynaitė

1991 m. - Jolanta Jarusevičiūtė, Alvyda Gongapševaitė

1992 m. - Aistė Januškevičiūtė

1993 m. - Aistė Palatanavičiūtė

Išduoti brandos atestatai su pagyrimu:

1995 m. - Daiva Jočionytė

1996 m. - Simas Gudynas, Marija Janulionytė, Rasa Mockutė, Aistė Ražanauskaitė, Darius
Karpičius

1997 m. - Aivaras Dočkus, Vilius Gleb, Aidas Kasperavičius, Aivaras Pigaga, Lina Urbelytė,
Giedrius Vaisėtas, Jūratė Veličkaitė

1998 m. - Dalia Junevičiūtė, Ramunė Kalenda

1999 m. - Renata Čiupkovaitė, Rūta Karpičiūtė, Laura Zacharovaitė

2000 m. - Giedrė Brazdžionytė, Jurgita Charūnaitė, Tautvydas Dagys, Vitalija Klepackytė,
Ramunė Lekstutytė, Milda Mendelevičiūtė, Agata Sokolinskaja, Paulius
Stefanovičius, Daiva Medutytė, Mindaugas Mikulskis

2001 m. - Lina Sokolovaitė, Audronė Virganavičiūtė

2003 m. - Renata Adomėnaitė, Vilma Gliebutė, Albertas Navickas, Lina Rackevičiūtė, Rasa
Urbelionytė, Renata Adomėnaitė, Ramunė Lenkauskaitė, Erika Dobrovolskaitė

2004 m. - Rusnė Jurkšaitytė

2005 m. - Renata Makutunovič, Ernesta Trukšinitė, Agnė Deinaravičiūtė, Asta Gudabskytė,
Jūratė Kuliešiūtė, Tadas Giedrys, Justina Gliebutė

2006 m. – Eglė Adomavičiūtė, Sigita Čirvinskaitė, Vaiva Girniūtė, Simona Gliebutė, Diana
Kozliakaitė, Aistė Mickonytė, Solveiga Tuomaitė

2007 m. – Beata Bartaševič, Viktorija Čijunskytė, Gabrielė Genytė, Gabrielė Grudzinskaitė,
Kristijonas Kancleris, Asta Kuliešiūtė, Vilius Mitkevičius, Anastasija Piroženko

- 2008 m. – Laura Adomavičiūtė, Eglė Bartulytė, Justina Kelertaitė, Donatas Kozlovskis, Reda Krušinskaitė, Galina Ribnikova, Violeta Šareikaitė, Marija Vasiulytė
- 2009 m. – Monika Bancevičiūtė, Vilūnė Justė Klišauskaitė, Živilė Lauruševičiūtė, Kotryna Mickutė, Liucija Salmanovič, Darius Steponavičius
- 2010 m. – Jovita Černevič, Gtreta Karolina Girnytė, Petras Gliėbus, Greta Lietuvninkaitė, Jurgita Linkevičiūtė, Asta Lukaševičiūtė, Vytautas Medutis, Eglė Michailovaitė, Greta Plyševskaja, Indrė Sakalauskaitė, Rimas Zaleckas
- 2011 m. – Greta Butrimavičiūtė, Justinas Dziedravičius, Vesta Lukaševičiūtė, Akvilė Marozaitė, Gintarė Tamašauskaitė, Gerda Vaitkūnaitė
- 2012 m. – Laura Apanavičiūtė, Rapolas Bernatonis, Elena Marija Gužauskaitė, Arvydas Kozlovskis, Lauryna Kudzinskaitė, Karolina Lavrukaitytė, Greta Smolenska, Andrė Strelčiūnaitė, Laura Zajančkovskytė
- 2013 m. – Miglė Kalvaitytė
- 2015 m. – Simona Karpičiūtė, Ieva Sklėnytė

MOKINIŲ SKAIČIAUS KAITA

Trakų 2-oji vidurinė mokykla

Mokslo metai	Mokinių skaičius
1974-1975 m.m.	608
1975-1976 m.m.	639
1976-1977 m.m.	653
1977-1978 m.m.	686
1978-1979 m.m.	697
1979-1980 m.m.	697
1980-1981 m.m.	736
1981-1982 m.m.	745
1982-1983 m.m.	768
1983-1984 m.m.	812
1984-1985 m.m.	833
1985-1986 m.m.	818
1986-1987 m.m.	854
1987-1988 m.m.	893
1988-1989 m.m.	885
1989-1990 m.m.	859
1990-1991 m.m.	850

Atsiskyrė pradinė mokykla

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija	
1998-1999 m.m.	715
1999-2000 m.m.	728
2000-2001 m.m.	821
2001-2002 m.m.	903
2002-2003 m.m.	1002
2003-2004 m.m.	1009
2004-2005 m.m.	1046
2005-2006 m.m.	1024
2006-2007 m.m.	1002
2007-2008 m.m.	964
2008-2009 m.m.	904
2009-2010 m.m.	853
2010-2011 m.m.	808
2011-2012 m.m.	803
2012-2013 m.m.	755
2013-2014 m.m.	698
2014-2015 m.m.	695

Suteiktas Vytauto Didžiojo vardas

Trakų Vytauto Didžiojo vidurinė mokykla

1991-1992 m.m.	833
1992-1993 m.m.	823
1993-1994 m.m.	857
1994-1995 m.m.	579 (4-12 kl.)

Suteiktas gimnazijos klasės statusas

1995-1996 m.m.	894
1996-1997 m.m.	947
1997-1998 m.m.	646

Suteiktas gimnazijos statusas.

Mokinių tėvų prisiminimai. Gimnazijos tėvų savivalda.

(Pasakoja L.Gliebus, buvęs Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos tarybos pirmininkas)

Praėjo beveik dveji metai, kai mano dukra Vilma baigė (2003 m.) Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją. Dabar ji sėkmingai studijuoja architektūrą VGTU.

Noriu atsigręžti atgal ir prisiminti, kaip mokinių tėvai buvo susiję su gimnazija, jos veikla.

Mokantis dukrai, nuo penktos klasės buvau renkamas klasės tėvų komiteto pirmininku. Gera buvo padėti klasės auklėtojai B.Petronienei, kuri visada turėjo idėjų ir gražių planų, kaip praturtinti auklėtinių laisvalaikį, stiprinti jų sveikatą. Jau nuo penktos klasės tėvai kartu su mokiniais ir auklėtoja atliko tam tikrų darbų gražinant klasės aplinką, įdomiau leidžiant laisvalaikį. Taip žingsnis po žingsnio buvo kuriamas klasės tėvų branduolys kaip pagalbininkas klasės auklėtojai.

Vieną rugsėjo pirmąją klasės auklėtoja B.Petronienė pasiteiravo, ar aš nesutikčiau būti Vytauto Didžiojo gimnazijos tarybos pirmininku. Tai buvo netikėtas pasiūlymas, o ir atsakomybė labai didelė, nors, tiesą sakant, nežinojau, ką reiškia šios pareigos ir ką reikės dirbti. Netrukus sulaukiau direktorės E.Janušauskienės skambučio su prašymu sutikti kelti savo kandidatūrą į šias visuomenines pareigas.

Praėjus dviem savaitėms nuo mokslo metų pradžios, buvo sukviestas gimnazijos tėvų komitetų pirmininkų visuotinis susirinkimas, kur buvau išrinktas gimnazijos tarybos pirmininku. Į tarybą buvo išrinkti pakankamai aktyvūs ir iniciatyvūs žmonės, kurie daug metų sąžiningai atliko savo pareigas.

Malonu buvo dirbti su mūsų tarybos įždininke Česlava Bartaševič, kuri savo stropumu ir pareigingumu tapo pavyzdžiu mums, tėvams, kaip reikia atsakingai žiūrėti į visuomenines pareigas.

Gerai atliko savo pareigas Zenonas Vilbrantas, kuris buvo atsakingas už gimnazijos bibliotekos papildymą įvairiais vadovėliais, Aleksandras Bagdanavičius, kurio iniciatyva su gimnazijos administracija buvo organizuojami reidai į diskotekas, o Romas Virganičius, kaip tikras šeimininkas, aprūpino dailylentėmis naujos skaityklos įrengimą. Taip pat ir daugelis tėvų buvo aktyvūs pagalbininkai.

Svarbiausias darbas, kurį pirmais metais atliko naujos kadencijos gimnazijos taryba, buvo gimnazijos Švietimo rėmimo fondo įsteigimas. Kodėl buvo iškelta idėja steigti tokį fondą?

Katastrofiškai menkas buvo mokyklų finansavimas iš rajono biudžeto. Skirtų lėšų vos užteko mokytojams ir kitam personalui išmokėti vėluojančius atlyginimus ir padengti komunalines, elektros ir kitas tiesiogines išlaidas. Apie mokyklos remontą ar kabinetų steigimą, kurie pagerintų mokymo kokybę, nebuvo ir kalbos. Dėl šių priežasčių ir buvo kuriamas Švietimo rėmimo fondas (ŠRF).

Ilgai svarsčiau, kaip turėtų atrodyti ŠRF nuostatai. Labai svarbu kuriant šiuos nuostatus buvo tai, kad viskas vyktų savanoriškumo principu. Teko kviesti ne vieną susirinkimą ir aiškinti šio fondo svarbą, apibūdinti jo tikslus ir uždavinius, įrodyti daugeliui tėvų, kad papildomai surinktos lėšos bus panaudotos pagal paskirtį tam, kam mes numatysime. Daugelis tėvų savo atsisakymą paremti naujai sukurtą fondą motyvavo tuo, kad jie ir taip patys remontuoja kabinetus. Teko kantriai ir ilgai aiškinti, kol pagaliau susirinkimo metu buvo patvirtinti nuostatai. Ypač didelį dėmesį rašydamas nuostatų projektą skyriau piniginių lėšų naudojimo skaidrumui ir informacijai apie jų panaudojimą. Po ilgų diskusijų buvo patvirtinti ŠRF nuostatai. Dabar tik reikėjo aktyviai dirbti klasių tėvų komitetų pirmininkams, per susirinkimus tėvams aiškinant šio fondo svarbą.

Labai greitai gimnazijos direktorė informavo, kad gimnazija gavo keletą kompiuterių, o biblioteka per ankšta. Tam, kad su jais galėtų dirbti mokiniai, reiktų įrengti erdvesnes patalpas, pavyzdžiui, skaityklą. Mes tą idėją palaikėme ir supratome, kad skaityklos įrengimo projektą būtina realizuoti. Klasių tėvų komitetų pirmininkai rinko lėšas pagal griežtai sudarytus žiniaraščius, kuriuose pasirašydavo pinigų davėjai. Buvo laikomasi finansinės drausmės, o pinigus rinko išdininkė Česlava Bartaševič, kuri tuo metu dirbo Trakų policijos komisariato vyriausiąja buhalterė. Mums pasisekė, kad Č.Bartaševič turėjo seifą ir pinigai buvo gerai apsaugoti. Ponia Česlava buvo labai stropi ir visuomet už išleistus pinigus pateikdavo dokumentus. Per pirmą mokslo metų pusmetį į ŠRF buvo surinkta apie dešimt tūkstančių litų. Skaityklos įrengimas buvo pirmas ir bene geriausias projekto įgyvendinimas padedant tėvams.

Gimnazijoje keitėsi mokymo programos, keitėsi mokymo metodika, bet trūko naujų vadovėlių. Tėvai, pasitarę su gimnazijos administracija, nutarė rinkti lėšas naujų vadovėlių pirkimui. Lėšos buvo renkamos geranoriškai. Nuostabą kėlė, jog pakankamai pasiturintys tėvai atsisakė duoti pinigų vien dėl to, kad vadovėliais jų vaikus turi aprūpinti valstybė. Noriu pabrėžti, kad vadovėliams, kaip ir ŠRF renkamos lėšos, buvo savanoriškos: „Jeigu gali – duok, o kiek – nesvarbu“. Perkant vadovėlius labai daug padėjo tarybos narys Zenonas Vilbrantas, kuris pagal pateiktus sąrašus pirkė knygas tiesiai iš spaustuvių, taip sutaupydamas nemažai pinigų. Šis žmogus aukojo savo transportą ir laiką, kad kuo pigiau ir greičiau pristatytų vadovėlius į gimnazijos biblioteką. Noriu priminti, kad nors vadovėlių pirkimui lėšos buvo gautos ne iš visų mokinių tėvų (nekalbu apie socialiai remtinus), tačiau jais naudotis galėjo visi be išimties mokiniai.

Daug puikių mokytojų dirba gimnazijoje. O mes, tėvai, taip pat stengėmės padėti savo vaikams geriau įsisavinti jiems teikiamas žinias bent tuo, jog prisidėjome prie gimnazijos dalinių poreikių tenkinimo tiek, kiek leido finansinės galimybės. Tačiau nereikia pamiršti, kad ne tik finansai lemia vaikų išsilumą žinioms, reikia stengtis tėvams įskiepyti jiems norą mokytis ir tobulėti. Tėvai neturi manyti, kad jei jau vaikus išleidžia į mokyklą, tai ji yra visiškai už juos atsakinga – tai klaidingas ir žalingas požiūris.

Noriu palinkėti Vytauto Didžiojo gimnazijos pedagogams ir visam kolektyvui daug gražių ir prasmingų metų, o mokyklos tėvų branduoliui nepamiršti, kad ten mokosi mūsų vaikai ir už juos mes patys atsakingi. Investicija į vaikus – tai tėvų gyvenimo prasmė.

Nuoširdžių padėkos žodžių nusipelnė Dariaus ir Kristinos, kurie mokėsi mūsų mokykloje ir buvo pavyzdingi mokiniai, tėvelis Kajetonas Kvedaravičius.

K.Kvedaravičius buvo aktyvus ir rūpestingas iniciatyvinės grupės gimnazijos statusui gauti pirmininkas. Jis visuotiniuose ar klasės susirinkimuose aiškino gimnazijos būtinumą ir naudą, padėjo, patarė, kaip geriau suremontuoti, sutvarkyti būsimų gimnazistų kabinetą. Ir ne tik tai. Pirmininkas domėjosi mokinių elgesiu, kontrolinių darbų rezultatais, rodančiais būsimų gimnazistų žinias, dalyvavo mokyklos administracijos pasitarimuose, kuriuose buvo aptariami gimnazijos statuso siekimo reikalai, stengėsi padėti kuo galėjo, kad tik mokykla taptų gimnazija. Kajetono Kvedaravičiaus rūpestis ir darbai buvo svarbi parama mokyklai.

Nuoširdžiai dėkojame, kad 1991-1992 m.m. mokykla pasipuošė nuostabiomis freskomis. Jų fundatorius – A.Rudzys, Kovo 11-osios akto signataras.

Freskas piešė buvę Dailės instituto studentai

VI. DALIS

GIMNAZIJOS MUZIEJUS

Muziejaus svečių knygą pavarčius...

Sveikinu gimnazijā kuri
parizymi Vytautiška drasia :
orumu, narsumu ir darva.
hinkiu kūrybos džiaugsmo lietuvos
tūkstamčiaiams.

Vaiva Vėbraiki
Švietimo ir mokslo viceministrė

Geranoras silumis mokyklai
kuriai susijaudinęs savo kalboje
reprezentiav. Štai žemus, kuri
sąsuga ir sąsuga mokyklai istorija.
Tai ko galo svastka ir neumes patreus
ir geruoje karta

Jonas Basgelas

Sėkmingos kaitos!

Judusai šuniviro
buvusi nuo
mokyklos mokytoja.

Džiaugiuosi Vytautiška
Draugystės mokyklai pasiekimais.
Toliau nesijaukite
VVK prezidentas

Sveikinu visus Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokytojus ir mokinius - kurkite laisvą ir laimingą Lietuvą, perduokite ateities kartoms tėvų gražiausias tradicijas - meilę Dievui ir žmogui. Telaimina Jus Viešpats.

1998 11 25 A. J. Bačkis, Vilniaus Arkivyskupas

Trakų 1-osios vidurinės mokyklos VII a ir IX a klasių mokiniai ir mokytoja T.Mickonienė dėkoja mokytojams G.Mickoniui ir G.Sokolinskienei už įdomią ekspoziciją. Mums labai patiko. Linkime muziejui ir jo vadovams geros kloties ir įdomių eksponatų.

1999 01 13

Dėkojame gimnazijos administracijai ir mokytojai, vedusiai nuostabiausią ekskursiją šiame muziejuje.

Lotynų kalbos olimpiados dalyviai

1999 03 06

Dėkojame už gražų priėmimą.

Šiauliai

1999 03 19

1999 05 14

From your friends in Trelleborg.

7 parašai

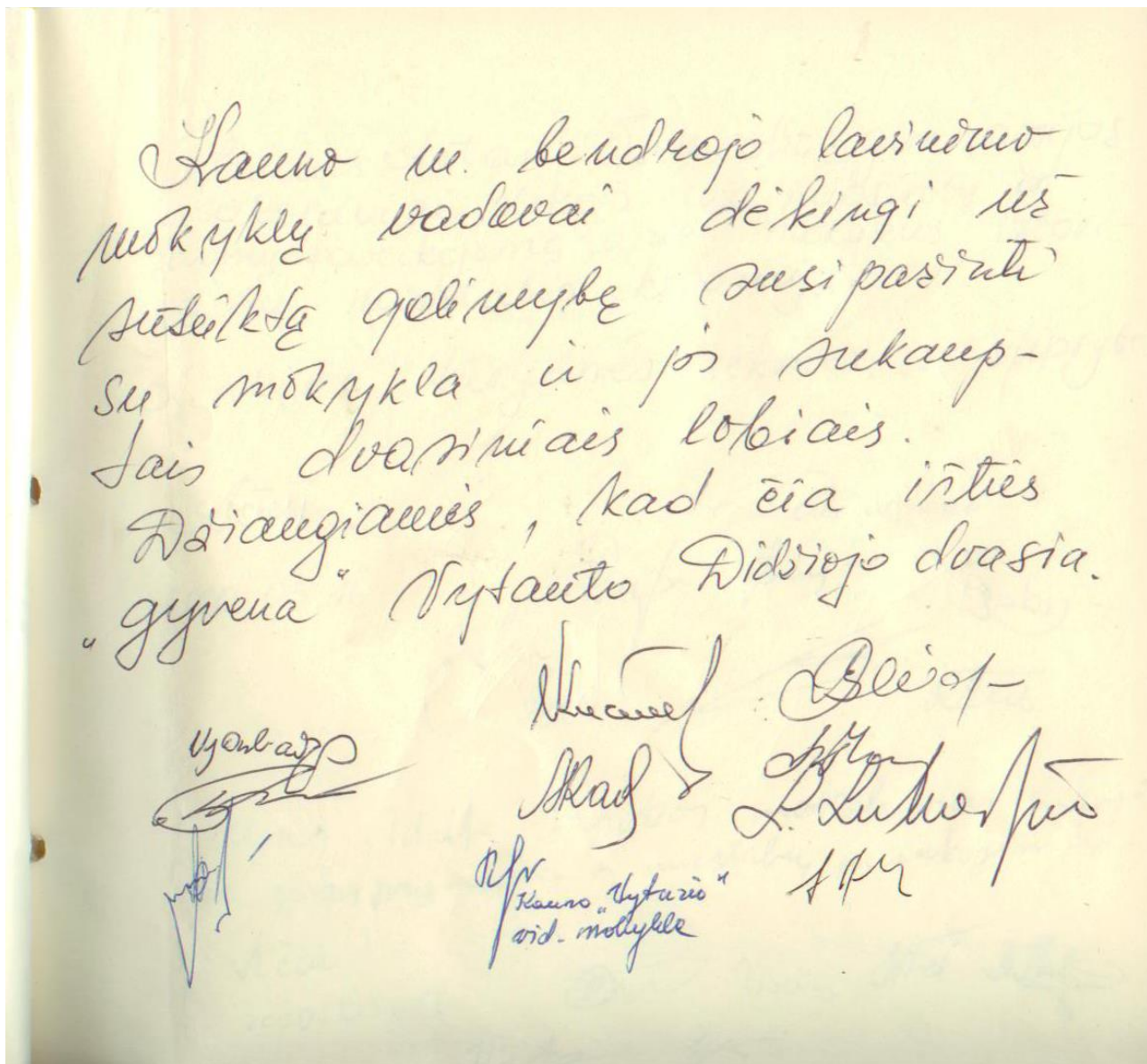
Gunda Wernnberg

Diuni Akerman

Helena Petricukt

Vilniaus Antano Vienuolio gimnazijos moksleiviai dėkoja už nuoširdų ir įdomų pasakojimą apie mokyklos istoriją bei nuostabią ekspoziciją. Linkime kūrybinės sėkmės ir stiprybės. Ačiū!

2000 03 16

Utenos Adolfo Šapokos gimnazijos moksleiviai dėkoja už gražų priėmimą ir nuostabų pasakojimą. Ačiū!

2000 03 16

Žavimės muziejaus vadovės entuziazmu, surinkta kolekcija, linkime ir daugiau originalių eksponatų.

Vilniaus pedagoginio universiteto Lituanistikos f-to dėstytoja V.Salienė,
Z. Nauckūnaitė, N. Toleikytė

2004 11 05

Ne mes, o Jūs mums dovanojote šventę. Ačiū!

K.Saja

машин

Лиза,
Мария

А. Кудряш
Н. Левицкая
м. Вихора

Жители из гимназии
в городе Улане посетили
город Тракхай и в нашу
школу в июне 2005 г.

Мне очень здесь понравилось.

Р. Коз

Зина Добрасова

Алиа Судукова

ул. Вихора

Gimnazija - tai Tautos
tradicijs ugdītāja, saugātāja
ir savo pilieņu
auklotāja.

Runākite mās jaunimā
sviesiai Lietuvas atīcīai!

Valdys Vidmantis.

Latf. XI. 26.

Laininga, kad paburojam
mokykloje ir mokyklos priekame
muzikije... Tuo geriausios dloties
sargant ir toliau turint muzikinis
tutus!

[Signature]

2009-05-09

Ik houd van Bill
~~je~~ Steenrod

'T was leuk her geweest te
Cecil

Nos gusta mucho esta escuela.

Mark Yspeert y Coen Doorenbos

Edižo, Kristino,
Laurie, Rūta
XXIII leidy
Seitmai ir naujas
eksponebys.
2009 05 09

To alty grynarogto wandas
brutis musagus thral domus
dang vety disponatig, luroe man
prohena vaitigste, ves soluis vauluait
felidaro nandobis i man factam
2009.059. Rde. Kancelat

Very impressive. Thank you for everything
Hope to see you in Holland

Hendrik van Vetter

Мое, чимозія і 19 выказваеме велікую
паозіку і допра Вінішчеш са светам
35-годдзем чимозіі! Мое спадзяенне на
шматлікае супраадуітства ў Буругош.
Поспешаю і напішаме!!!

09.05.2009r

Ліліягуна
чимозіі і 19
г. Мінска

Muziejaus svečių knygoje pasirašo LR Prezidentė Dalia Grybauskaitė (2010 m.)

Puis levi,
isteri unu luntava
malytalo
linteri gromati per eme is.
Auginta luntava
kertas - jany unu!

2011. 03.10
CT. Prishchubki

Švenčiant 10-ąsias Trakų 2-osios vidurinės mokyklos metines, direktorius J. Bagdonas paragino įkurti mokyklos muziejų. Šio darbo ėmėsi vokiečių kalbos mokytoja Elena Štuopienė.

E. Štuopienė 1941 m. baigė Šiaulių mergaičių gimnaziją, studijavo VVPI lietuvių, anglų, vokiečių kalbas, o 1969 m. VVU įsigijo žurnalistės specialybę. 1974 m. ji-Trakų 2-osios vidurinės mokyklos vokiečių kalbos mokytoja.

1985 m. pradėjo veikti mokyklos muziejus. Ir mokytojai, ir mokiniai rinko įvairius daiktus: senoviškus lygintuvus, durų spynas, ąsočius, linų šukavimo šepečius, įvairius audimo reikmenis, verpimo ratelius, juostas, religinės literatūros leidinius ir kt. Ekspонатus mokytoja su mokiniais aprašė, inventorizavo, ruošė įvairias ekspozicijas. Direktorius J. Bagdono asmeninio archyvo dėka muziejuje buvo eksponuojami tarpukario Lietuvos vadovėliai, padaryti standai apie švietimo istoriją, kaupiama mokyklos pedagogų veiklos medžiaga, deja, labai trūko patalpų.

Nuo 1995 m. muziejui pradėjo vadovauti istorijos mokytoja metodininkė Gražina Ona Sokolinskienė.

1998 m. pavasarį, patvirtinus humanitarinės ir realinės gimnazijos statusą, direktorės E. Janušauskienės iniciatyva muziejus perkeltas į naujas patalpas. Čia mokytoja Gražina Sokolinskienė su mokiniais įkūrė tokį muziejų, kokį matome šiandien.

Dabar veikia ne tik etnografijos, bet ir numizmatikos bei mokyklos istorijos skyriai. Numizmatikos skyriuje eksponuojamos pačios seniausios Kazimiero laikų monetos (XVII a. viduryje), carinės Rusijos rubliai su Jekaterinos II ir Nikolajaus II atvaizdais, pirmieji bolševikų 1919 m. išleisti pinigai, tarpukario Lenkijos kronos ir zlotai (Trakai ir Vilniaus kraštas priklausė Lenkijai) ir nepriklausomos Lietuvos litai, išleisti 1922 m. Gausu ir jau neegzistuojančių valstybių monetų: VDR, VFR, Čekoslovakijos, SSRS, Jugoslavijos, su Deiviso atvaizdu JAV doleris, išleistas 1861-1865 m. ir kiti. Kaupiami ir dabar kursuojantys pinigai.

Mokyklos istorijos skyriuje kaupiami mokytojų pedagoginės veiklos, mokinių pasiekimų, muziejinių būrelio darbo ir renginių aprašymai, gimnazijos metraštinės, nuolat keičiamos ekspozicijos.

Trečiasis – etnografinis skyrius. Čia saugoma daugiausia eksponatų. Muziejus suteikia lankytojams žinių apie linus ir jų perdirbimą. Juk linas jau nuo 2000 m. pr. Kr. rengė ir puošė mūsų protėvius baltus. Muziejuje surinkta medžiaga apie tai, kaip mūsų krašte linai buvo mirkomi, klojami, brukami. Eksponuojamos linų šukavimui naudotos medinės, geležinės, o pašukėlėms ežio kailio šukos. Galima susipažinti, kaip buvo verpiama ir audžiama, kokios kokybės linų pluoštas buvo naudojamas pančiams vyti, takams austi, o kas keliaudavo į kraičio skrynias ir laukdavo 15 metų, kol įgis melsvą atspalvį, kad galima būtų suverpti ir išausti rankšluosčius, rūbų medžiagą.

Šiame skyriuje pristatoma ir valstiečių butis: eksponuojami lyginimo kočėlai, angliniai lygintuvai, lempos. Galima pamatyti, kaip atrodo bežmėnai, geldos, sviestamušiai, kavamalės, kuriomis maldavo gilių arba kepintų miežių kavą. Muziejuje yra įvairių spąstų pelėms, kurmiams gaudyti. Įdomi mokinuko kuprinė, pagaminta iš kartono.

Muziejuje yra I ir II pasaulinių karų metu naudotų ginklų pavyzdžių.

Gausi senosios literatūros kolekcija. Čia galima rasti XVIII a. maldaknygę, spaudos draudimo laikotarpiu Tilžėje spausdintą ir knygnešių į Lietuvą atneštą knygą, 1882 m. Kazanėje imperatoriaus leidimu išleistas Juškų surinktas lietuvių liaudies dainas, tarpukario mokyklų vadovėlius, žurnalus, grožinės literatūros kūrinius.

Muziejus didžiuojasi dokumentų kolekcija, kurioje yra carinėje Rusijoje naudotų vekselių, I pasaulinio karo metu vokiečių valdžios lietuviui išduotas pasas, lietuviškas tarpukario pasas, notarinių, pyliavų dokumentų ir t.t.

Yra ir negausus archeologinis skyrelis. Čia mokiniai gali pamatyti neolito laikotarpio svarelį, rastą Totoriškių ežere, akmeninį kirvelį, aptiktą prie Totoriškių ežero, neolitinių akmeninių kirvelių, tinklų.

Atskira ekspozicijos dalis skirta Gintarui Žaguniui, žuvusiam pasienio užkardoje.

1999 m. muziejinių būrelis už Nacionalinėje jaunųjų kraštotyrininkų ekspedicijoje atliktus darbus apdovanotas Švietimo ir mokslo ministerijos padėkos raštu.

2000 03 16 gimnazijų dešimtmečiui paminėti suorganizuota šalies moksleivių istorinė konferencija „Vytautas Didysis ir jo darbai“ (projekto „Vytautas Didysis ir jo epocha“ I dalis).

Į konferenciją atvyko moksleivių iš Utenos A. Šapokos gimnazijos, Vilniaus A.Vienuolio ir Klaipėdos Vytauto Didžiojo gimnazijų. Ypatingai gražiai savo darbus pristatė viešnios iš Utenos, pasisakiusios temomis „Vytautas Didysis mene“ ir „Vytautas Didysis literatūroje“.

Konferenciją baigė mokytoja B. Paltanavičienė, supažindinusi su ta proga išleista moksleivių kūrybos knyga „Mums Vytauto Didžiojo vardas brangus“.

Konferencijos dalyviai stebėjo spektaklį - M. Petrausko operos „Birutė“ II veiksmą, atliekamą mūsų gimnazijos moksleivių.

2001 m. balandžio 19 d. įvyko respublikinio projekto „Vytautas Didysis ir jo epocha“ baigiamoji konferencija, į kurią konkurso tvarka iš 26 Lietuvos mokyklų ir gimnazijų atsiųstas 51 mokinių referatas.

Apžvelgus referatų temas, nustebino platus jų spektras. Susidarė išpūdis, jog vis dėlto stipriausi - Kauno Santaros vidurinės mokyklos ir Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos atstovų referatai.

Jonavos Senamiesčio gimnazijos mokytoja Vida Šereikienė minėjo, jog tokie renginiai traktuotini kaip atlygis moksleiviams už jų domėjimąsi istorija.

Mokytoja Gražina Sokolinskienė daug metų vadovavo muziejinių būrelių. Ženklius muziejinių būrelių darbai.

Būrelio nariai rinko medžiagą apie Trakų krašto tremtinius ir partizanus. Pastangos įvertintos Vilniaus apskrities padėkos raštu.

Įdomios ir naudingos ekskursijos į M.Mažvydo biblioteką.

Nuostabūs mokinių projektai (2004 m.): „Mano mokyklos istorija“, „Prisiminimai apie mokyklą“ ir kt. Vadovavo mokytoja G.Sokolinskienė. Vienas D.Janutaitienės darbas.

Gražina Sokolinskienė buvo ne tik puiki istorijos mokytoja, muziejaus vadovė, bet ir kelių laidų klasės auklėtoja.

Nuo 2013 m. gimnazijos muziejaus vadovė – Daiva Janutaitienė. Mokytoja su mokiniais surinko medžiagą apie vietą, kurioje dabar stovi naujasis gimnazijos pastatas. Paruoštos tokios edukacinės programos:

1. Pažinkime gimtąjį miestą,

2. Trakų gimnazijos istorija,
3. Karaimų takais.

Mokytoja Daiva taip pat subūrė ir savo muziejininkų būrelį. Kartu jie renka medžiagą, keičia ekspozicijas, veda ekskursijas gimnazijos svečiams.

Muziejus – gimnazijos traukos centras. Čia rengiamos įvairios parodos, vyksta istorijos, dailės, lietuvių literatūros pamokos. Atvyksta svečių ne tik iš Lietuvos, bet ir iš užsienio: Norvegijos, Olandijos, Švedijos, Vokietijos, Lenkijos, kurie įspūdžius aprašo muziejaus svečių knygoje.

„KLAUSTUKAS“ – GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Laiko ženklai gimnazijos laikraštyje „Klaustukas“

Iš mokinių pasisakymų apie „Klaustuką“:

Jis vienija mus – mokytojus, mokinius, tėvelius.

Jis įamžino istoriją ir tapo jos liudininku. Šį sudėtingą darbą jis dirbo nuolat, kruopščiai, iki suaugo pats.

Jis skatina domėtis mokyklos gyvenimu, didžiutis savo gimnazija, savimi, draugais.

Paliksime jį ateities kartoms kaip relikviją.

Trepse laikas nebylys – jis visada skuba. O taip norėčiau iškelti jam STOP ženklą, dar geriau – atsukti atgal, į gražiausius savo gyvenimo metus. Lietuva jau buvo atgavusi Nepriklausomybę, tapusi laisva. Nors demokratija jaunoje valstybėje žengė pirmuosius žingsnius, mes – mokiniai ir mokytojai – jautėmės laisvi kaip paukščiai, kvėpavome pavasariu, siurbėme pasaulio naujoves ir troškom „darbais prikelti Gedimino tėvynę“. Ką mes galėjom?

Surinkusi delnan prasmingiausias žodžius, aš, mokytoja, dalinau juos kaip duoną savo mokiniams. O mokiniai pasitaikė patys geriausi – ėmė viską ir prašė dar.

Tuomet gimė mintis leisti laikraštį. Tą mintį it mažą grūdėlį pasėjau tuometinių devintokų klasėje. Daigelio ilgai laukti neteko – 1995 m. pradžioje mokykloje atsiradę kompiuteriai visus masino kurti spausdintus žodžius. Pasilikę po pamokų, galvojom, apie ką rašysim, kaip iliustruosim, iš kur gausim popieriaus... Pavadinimą laikraščiui galvojo visa mokykla, bet išrinkome „klaustuką“ – tai – pažinimo raktas. Mums tuomet pasirodė gražu ir prasminga – „Klaustukas“. Tik

po dešimties metų, jubiliejaus šventėje, Auktumas Vitkūnas ne be pasididžiavimo prisipažino: „Aš sugalvojau!“ Ačiū Tau, mielas, pavadinimo nepakeitėm, jis tiko visoms mokinių kartoms.

1995 metų kovo 31 dieną ant paprastų A4 formato lapų atspausdinome pirmąjį Trakų 2-osios vidurinės mokyklos nepriklausomo laikraščio numerį. Gimė „Klaustukas“ – kaip kitoks mokymo ir mokymosi metodas, kaip visiems įdomus žaidimas. 1995 ir 1996 metais išleista po du mokyklinio laikraščio numerius, maketuota ir spausdinta mokykloje. Pirmąjį numerį redagavo 9a klasės mokiniai Gražina Baliulytė, Žilvinas Jurgelionis, Viktorija Kriaučiūnaitė, Giedrė Lukošūtė, Mantas Mendeliavičius, Ugnė Sutinaitė, Auktumas Vitkūnas. Jauniesiems žurnalistams vadovavo ir tebevadovauja mokytoja Birutė Paltanavičienė.

Laikas nešė mus, o mes fiksavome laiko ženklus savo laikraštyje. Nuo 1997-ųjų „Klaustukas“ ir jo leidėjai pradėjo sparčiai „augti“. Jauniesiems žurnalistams ir jų vadovei į pagalbą atėjo respublikos pedagogų laikraštis „Dialogas“, pateikė draugiškų patarimų. Pradėjome laikytis laikraščio leidybos taisyklių. Dailės mokytoja Asta Naruševičienė sukūrė simbolį – atversta knyga ir iš jos „išaugantis“ klaustukas. Atsirado nuolatinės rubrikos: „Redakcijos žodis“, „Gimnazijos gyvenimo kronika“, „Mūsų dienos – kaip šventė“, „Sporto kaleidoskopas“. „Klaustuką“ pradėjo spausdinti Ukmergės spaustuvė, nuo tada jis komplektuojamas Vilniaus respublikinėje M. Mažvydo ir Trakų bibliotekose. Laikraštyje galima rasti visą mokyklos bendruomenę dominančią, jos interesus atitinkančią informaciją, todėl jį skaitė ne tik mokytojai ir mokiniai bei jų tėveliai, bet ir mokyklos aptarnaujantis personalas. Redkolegija džiaugėsi, kad straipsnių parašo mokinių tėvai, kad mokyklos budėtoja ar valytoja atneša savos kūrybos eilėraščių. Jaunieji žurnalistai ir straipsnius rašė, ir aiškinosi, kas yra žurnalisto laisvė ir atsakomybė, ko moko žurnalistų ir leidėjų etikos kodeksas, mokėsi diskutuoti. Įgytos žinios pravertė „Klaustukui“ – jis tapo įdomesnis, buvo naudingos mokiniams – iš tų metų klaustukiečių išaugo profesionali žurnalistė Kristina Chlynova, daug humanitarų, yra mokytojų. Pastangas vainikavo pirmasis svarus laimėjimas – 1998 m. respublikos moksleivių laikraščių konkurse, skirtame V. Kudirkos 140-osioms gimimo metinėms, „Klaustukas“ užėmė III vietą ir buvo apdovanotas Švietimo ir mokslo ministerijos Padėkos raštu.

Laikas ne eina, o lekia, kūlvisčiai ritasi, jei turi įdomios veiklos. Praskrieja keleri metai – žiūrėk, vėl kūrybiško jaunimo esama. Ryškius ženklus „Klaustuko“ puslapiuose įrašė Justina Mišeikytė, Ernesta Juškėnaitė, Viktorija Čiupailaitė, Vilma Biekšaitė. Laikraštis nei aš, redkolegijos vadovė, be šių žurnalisčių nebūtumėm išgyvenę – jos dirbo su tokia meile ir užsidegimu! Po jų ateinantys turėjo daug iš savęs pareikalauti. O atėjo...

Atėjo Kristijonas Kancleris, Justina Biekšaitė, su jais – šaunus būrys eseisto gyslelę turinčių, įvairiais žanrais rašančių, talentingų. Ir darbščių – tokios buvo Dovilė Staknytė ir Jovita Švabauskaitė. Šios mertginos gelbėjo ne kartą, „ištraukė“ laikraštį, tiesiog kaip zuikį už ausų lupą į

dienos šviesą. Darbštumas nugalėdavo. Aistė Mickonytė ir Solveiga Tuomaitė buvo ne tik neperskiriamos draugės. „Klaustukui“ solveigiškas ar aistiškas džiazas – gaivaus vėjo šuoras. Lygiai kaip kvatoklių, bet pareigingų Kristinos Monkevič ir Dianos Stefanovič straipsnių įtraukiantis kūrybos.

Noko laiko brasta – lyg dešimt dienų sunokino dešimt „Klaustuko“ metų. Ruošėme šventę, kvietėme buvusius klaustukiečius, kepėm pyragus. Susikūrėme ir išmokome himną... Jubiliejuje dalyvavo per 60 svečių. Tokios šventės pakartoti neįmanoma.

Po jubiliejaus „Klaustukas“ tapo solidesnis – dviejų spaudos lankų (8 puslapiai). Žurnalistų – kaip bitučių pavasarį, ta pačia tema – po du straipsnius. Be to, 304 kabinete, laikraščio būstinėje, atsirado kompiuteris, todėl į Ukmergės spaustuovę medžiaga keliavo elektroniniu paštu. Keletą metų „Klaustuką“ kūrė vyriška komanda: Mantas Okuško, Marius Januševskis, Adomas Račas, Dainius Tomas Balčytis. Be abejo, dar buvo dešimtys merginų – nuo penktokių iki abiturienčių. Redkolegija turėjo foto korespondentą – Adolfą Kuzborskį, „Gimnazijos gyvenimo kroniką“ kruopščiai rašė Živilė Radavičiūtė.

Rašančių visada buvo, laikraštis neplonėjo. Po kelerius metus savo laisvalaikį „Klaustukui“ padovanojo Giedrė Šareikaitė, Justina Danilevičiūtė, Akvilė Marozaitė, Indrė Malachovskytė, Albina Valiavko, Lukas Zmejevskis, Jurgita Linkevičiūtė. Siekiau, kad gimnazijos laikraštis ne tik informuotų – kad jis augintų dvasią, kad besimokančius ir išėinančius lydėtų „gerųjų žodžių kryptimi“. Be visiems matomo realaus „Klaustuko“ su jaunaisiais bičiuliais dirbome ir kitų darbelių: vedamas laikraščio Metraštis, sukurtas filmas, medalis, organizuojamos išvykos į „Galvės“ redakciją, susitikimai su „Trakų žemės“ bei „Vorutos“ redaktorais.

Laikas nesustojo. Net nemėgino sulėtinti tempo.

Į „Klaustuko“ 15-ojo gimtadienio šventę vėl sugužėjo buvę žurnalistai, priminė entuziazmo kupinus metus, dėkojo ir skatino nenuleisti rankų, įvertino ir tvirtino, kad „Klaustukas“ – unikalus reiškinys, verta ir būtina leisti laikraštį. Į klausimą, ką jiems davė „Klaustukas“, buvusių klaustukiečių atsakymai buvo tokie: „Laisvę kitaip mąstyti ir kurti“ (Vilma Biekšaitė), „Patirtį, savo galimybių suvokimą, (Kristina Chlynova), „Išmokė rašyti, sklandžiai reikšti mintis“ (Vita Suruda), „Pomėgį rašyti. Ėmiau domėtis žurnalistikos teorija. Laikraštis-viena įdomiausių popamokinių veiklų“ (Aistė Mickonytė), „Kūrybiškumo, tempo, puikaus bendravimo“ (Dovilė Staknytė), „Drąsos klausti, socialinių įgūdžių, ryši su mokykla“ (Jovita Švabauskaitė), „Patirtį, kaip reikia greitai ir gerai parašyti straipsnį aktualia tema“ (Rūta Karpčiūtė), „Daug žurnalistinės patirties, linksmų akimirų bei gebėjimą viską padaryti iš naujo per paskutinę naktį“ (Mantas Okuško), „Supratimą, jog žiniomis reikia dalintis ir pateikti taip, kad patiktų visiems“ (Marius Januševskis).

Laikas nusišypsojo, o aš pasižadėjau užauginti „Klaustuką“ iki brandos. Laimei, redkolegijoje dirbo Augustė Mongirdaitė, Erik Murin, Jolanta Tarasevičiūtė, Giedrius Saulėnas, Aurelija Kacelavičiūtė, Gabija Karlonaitė. Gimnazija nupirko „Klaustukui“ fotoaparata. Vėl dalyvavome projektuose, konkursuose, mokėmės būti tikrais žurnalistais. 2011 metų pavasarį savo laikraštį pristatėme Trakų Švietimo centro organizuotame projektų konkurse-tapome laureatais, gavome Padėką. 2011 metų rudenį dalyvavome Trakų krašto fotografų asociacijos „Fotra“ kartu su Trakų viešąja biblioteka ir „Klaustuko“ vykdytame projekte „Kuriu dėl ateities: jaunimo saviraiškos ugdymas“ - žurnalistinio darbo subtilių mokė kompetentingi žurnalistai, fotografai. Už projekto metu parašytus straipsnius gavome Diplomus, asmeninių dovanų-dar didesnė paskata. 2012 metais, minint Maironio 150-ąsias gimimo metines, dalyvavome Respublikos mokyklinių laikraščių konkurse, parsivežėme Padėkos raštą. Smagiausia, kad dvejus metus redkolegijoje dirbo ir lietuvių kalbos mokytoja Jurgita Sadzevičienė - veiklos ir „duonos su pluta“ pakako abiem. Džiaugėmės sulaukę 18-ojo „Klaustuko“ gimtadienio ir gimnazijos dovanos jauniems žurnalistams-išvykos į Vilniaus televizijos bokštą. Turėdami daugiau jėgų, darbavomės dar uoliau. Susidraugavome su „Galvės“ redakcija, kuri mielai spausdindavo „Klaustuko“ puslapį savo laikraštyje. Jaunųjų žurnalistų būrys pasipildė naujais nariais - rašė Beata Rajeckaitė, Daumantė Verseckaitė, Vilija Kurminaitė, Paulina Česonytė, Karolina Barkovskytė, Laura Tadarovskytė, Tatjana Seredocha. Šių merginų darbštumas, entuziazmas, geri straipsniai suteikė „Klaustukui“ sparnus. Redkolegijos užduotis stropiai tebevykdė Ieva Abramenkaitė, Dina Karlonaitė, Gabrielė Prascevičiūtė, Kornelija Kašinskaitė, Monika Straukaitė, Karolina Rajeckaitė. Jų akys visada atviros, ausys-girdinčios ir begalinis noras rasti įdomybių. Negana stebėti - reikia pamatyti, negana klausyti - reikia išgirsti, tyrinėti, o viską, kas galėtų būti įdomu gimnazijos bendruomenei, parašyti. Laikraščio redkolegija pasikeitė 20 kartų, bet visi, kurie ateidavo (dirbo 127 mokiniai), turėjo atsiminti: galiu, padarysiu, noriu, būtinai, šiandien, įmanoma, suprantu, myliu.

Laiko nesustabdyt: apsuko 20 ratų – ir vėl šventė. 2015 m. kovo mėnesį „Klaustukas“ pasipuošė karūna, kurioje spindi begalės deimančiukų – nepamirštamų įvykių, šimtai žinučių, straipsnių, nuotraukų, piešinių. Į kiekvieną kūrinėlį įdėta šilumos ir meilės. Už meilę galima atsidėkoti tik tuo pačiu, todėl „Klaustuko“ jubiliejui ruošėsi visa gimnazijos bendruomenė. Dešimtys žmonių kūrė šventę, apie kurią privalu pasakyti: puiki, įspūdinga, fantastiška. Svečius – o jų buvo kelios dešimtys – stebino su išmone paruošta „Klaustuko“ ekspozicija gimnazijos aktų salėje, koridoriuose, stenduose. Į šventę atvyko visų laidų klaustukiečių. Tai jų noras pažinti, suprasti ir kitiems perduoti žinią, jų kruopštumas ir atkaklumas, meilė savo mokyklai užaugino gimnazijos laikraštį iki brandos. Ačiū visiems ir kiekvienam.

Birutė Paltanavičienė, „Klaustuko“ vadovė

GIMNAZIJOS BIBLIOTEKA, INFORMACINIS CENTRAS*

Mokykliniai skambučiai... Jie niekada nevēluoja ir nepaskuba, nors to ir labai norėtum. kažkas tiksliai paspaudžia mygtuką, ir per visą mokyklą nuskardena elektrinio mokyklinio skambučio garsas... Tas „kažkas“ – mokyklos budėtoja Janina Barišauskaitė, daug metų dirbusi bibliotekos vedėja. Prabėgdami pro šalį matome ją palinkusią prie sąsiuvinio. Ką ji ten vis rašo? Ne, ne kryžiažodžius sprendžia. Kuria eilėraščius. Mūsų užkalbinta, pasakojo ir pasakojo...

Mokykloje dirbti pradėjau 1975m., nes tuo metu buvo kuriama Trakų 2-osios vidurinės mokyklos biblioteka.

Poezija mano gyvenime turi didžiausią reikšmę, nes ji mane lydi visur, kartais net sapne tenka išmolti „duotą“ eilėraščių. Poezijos paukštė neduoda man liūdėti, neleidžia galvoti, kas blogai mano gyvenime.

Jau nuo 1993 m. palaikau ryšius su „Kregždutės“ redakcija Anykščiuose. Vasarą tenka susitikti su redakcijos darbuotojais, kurie pataria, ką toliau daryti, kaip rašyti. Tikiu, kad tokia šauni redakcija Anykščiuose, kuriai vadovauja Vygantas Račkaitis, tikrai nepaliks nuliūdusios.

Dar besimokydama VI-oje klasėje bandžiau rašyti, tačiau klasiokų išjuokta buvau atidėjusi tą sąsiuvinį į šalį. Vieną gražią dieną sėdau ruošti pamokų. Staiga pro langą pamačiau į mūsų namus ateinantį seną žmogų su maišu ant pečių. Elgeta! Greitai užrakinau duris, kad jis pagalvotų, jog nieko nėra namuose. Jis ilgai beldė, bet aš neatidariau. Nakties sapne pas mane atėjo nykštukas. Apžiūrėjęs mano knygas ir dienoraštį pasakė, kad mokytojai klysta rašydami tokius gerus pažymius už elgesį: „Juk tu negerbi senų žmonių, neįsileidi to, kuris norėjo tik pailsėti“. Nykštukas pagrasino nepadėsiąs man kurti eilėraščių, jei aš skriausiu žmones. Ir dabar tas pats nykštukas naktimis aplanko mane, nešdamas naują mintį ir naujus paliepiamus.

Esu gimusi 1950m. Trakų rajone, Bijūnų kaime. Jau nuo 1953 m. tenka kentėti sunkią invalido dalį, todėl mokyklą pradėjau lankyti būdama devynerių. Mokiausi neblogai. Baigusi IX klases palikau Trakų internatinės mokyklos draugus ir įstojau į Vilniaus kultūros mokyklą mokyti bibliotekininkystės. 1972m. mokslus baigiau ir pradėjau darbus apleistoje Tolkiškių kaimo bibliotekoje. Sveikata neleido įsikurti kaime ir gyventi kaip visi gyvena. Atėjau į Trakų 2-ąją vidurinę. Pradėti reikėjo nuo tuščių lentynų, tačiau geros mokyklos bibliotekos tarybos, kuriai

---

* Kudrevičiūtė A., Zaleckaitė G. //Klaustukas. -1998 spal. 26.-Nr.5.

vadovavo mokytoja M. Draugelienė, pagalbos dėka mokyklos biblioteka kasdien gražėjo. Nebuvo nė vieno, nenorinčio padėti.

1992m. teko pradėti naujas pareigas – budėtojos. Atsivėrė naujos galimybės poezijai. Susiradusi adresą laikraštyje, nedrąsiai parašiau mažą laiškėlį ir įdėjau eilėrašį „Meldžiuosi“. Galvojau, kad Dievas padės. Gavau laišką – atsakymą, kuris mane padarino. 1996 m. R. Bologovienė, Trakų rajono savivaldybės socialinės globos ir rūpybos skyriaus viršininkė, prašė pateikti eilių leidiniui „Nematuokime laiku“. Tų pačių metų gruodyje leidinys pasirodė spaudoje.

Dabar ruošu asmeninį leidinį. Pagrindinės mano kūrybos temos – Dievas, Motina, Tėvynė. Poezijos paukštė man liepia nesustoti, kurti, laimė bus šalia, vargo jau nebus greta.

„Klaustukas“ dėkoja Janinai Baršauskienei, nuoširdžiai papasakojusiai apie save, linki ištvermės ir kūrybinių minčių.

Agnė Kudrevičiūtė ir Gerda Zaleckaitė, II h klasė.

Janina Barišauskaitė

Sudiev, vasarėle

Bėga, skuba visos dienos

Tarsi upėje vanduo.

Žiūrim – vasara praėjo,

Vėl aplanko mus ruduo.

Vasarėle, nepabėki, -

Prašome tave visi.

Dar pas mus tu paviešėki,

Būki mums graži, šviesi.

Vasarėlė išskubėjo,

Tyliai ištarė „sudiev“.

Rudenėlis štai atėjo –

Mūsų svečias jis kasdien.

Rudenėlis derlių gerą

Dovanoja tik darbštiems.

Kas žemelę myli, aria,
Būna jis dosnus visiems.

Vasarėlė išskubėjo
Pro žalius žalius vartus.
Rugelius mes jau pasėjom,
Medžiai mėto lapelius.

Rima Gudanavičienė

Gražusis Onuškis – Rimos Gudanavičienės gimtinė. Čia pažįstamas kiekvienas takelis, čia prabėgo nerūpestinga vaikystė, čia baigė vidurinį mokymą.

Rima svajotoji studijuoti lietuvių kalbą, nes viliojo mokytojos profesija, bet tapo bibliotekininke.

Kurį laiką dirbo Trakų istorijos muziejuje ekskursijų vadove. Tas darbas jai labai patiko: kasdien nauji žingėdūs lankytojai, kasdien susitikdavo su Lietuvos praeitimi, nuostabūs ežerų vaizdai gaivindavo pavargusią, ramindavo nusiminusią, kviesdavo ateiti ir kitą rytą.

Vėliau, baigusi Vilniaus kultūros mokyklą, dirbo Trakų centrinėje bibliotekoje. Čia suprato: knygos laikraščiai, žurnalai, žinynai, katalogai ir žmonės – tikrasis jos pašaukimas.

Rima Gudanavičienė – nuo 1993 07 01 gimnazijos bibliotekos vedėja. Nuo 1995 09 01 vadovauja jaunųjų bibliotekininkių būreliui, kurį kasmet lanko apie 12-15 mokinių. Prasmingi būrelio tikslai: supažindinti su bibliotekininkystės ir bibliografijos pagrindais; įtvirtinti knygos aparato žinias; tęsti darbo su informaciniais šaltiniais įgūdžius ir kt.

Svarbūs ir laukiami susitikimai su rajono viešosios bibliotekos bibliografinio skyriaus vedėja, su aukštųjų mokyklų dėstytojais, aktorais ir kt.

Dabar gimnazijos biblioteka - tai atviras švietimo ir informacijos centras, mokymo ir mokymosi vieta su modernia informacine bei technine baze. Ji visapusiškai tenkina mokyklos bendruomenės narių informacinius poreikius, savo fondais ir veikla dalyvauja ugdymo procese, sudarydama galimybes asmenybei savarankiškai tobulėti.

Gimnazijos bibliotekos fondas vedamas į kompiuterinį katalogą, naudojant mokyklų bibliotekų informacinę sistemą (MOBIS). Darbai dar tik įpusėjo, įdiegus šią programą keisis ir skaitytojų aptarnavimas, ir informacijos paieška bei dokumentų apskaita. Ši programa apima visus bibliotekinius procesus.

2000 rugsėjo 1-ąją Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos duris atvėrė informacijos centras, kuriam vadovavo lietuvių kalbos mokytoja **Dalia Raslanienė**. Nuo pat pirmųjų dienų čia visada buvo gausu mokinių. Mokiniai supažindinami su katalogais, mokomi naudotis žodynais, enciklopedijomis, žinynais.

Informacijos centre vyksta įvairių dalykų pamokos, pavyzdžiui, integruota lietuvių kalbos – matematikos pamoka „A.Baranauskas – rašytojas ir matematikas“ (D.Debesienė ir R.Česnytė) ir kt. Kaupiami įvairūs projektai, referatai, pranešimai. Vyksta įdomios teminės popietės. Minimieji rašytojų, poetų jubiliejai: „Diena su B.Brazdžioniu“; inscenuota R.Skučaitės „Mezginių pasaka“; spektakliai „Giedantis vaikystės paukštis“; „Svečiuose pas Erlicką“ ir kt.

Taigi gimnazistai turi kur ir pailsėti, ir pakalbėti, pabendrauti. Informacijos centras traukia mokinius dar ir dėl to, kad patalpa yra skoningai, gražiai sutvarkyta. Iš kur visa tai?

Žinoma, pirmieji ir tikrieji pagalbininkai – gimnazistų tėvai, kurie visada padeda, ištiesia dosnią pagalbos ranką. Nuoširdžių padėkos žodžių nusipelnė Romualdas Virganičius. Jis kaip bitelė rankiojo medienos atliekas (įvairias juosteles ir kt.) ir nešė į gimnaziją. Atrodė, kad nieko gero iš to neišeis. O vis dėlto, įvairiai komponuojant, rodos, niekam nereikalingus medienos gabalėlius, pavyko įruošti gražią informacijos centro patalpą. Ją vėliau dar išgražino dailės mokytojos A.Naruševičienės įvairūs papuošimai, o pagrindinius darbus kruopščiai atliko buvęs gimnazijos stalius Jonas Sinkevičius. Dabar informacijos centre ir mokytojams, ir mokiniams malonu būti, o ir svečius dažnai kviečiame į šį malonų akiai ir širdžiai kampelį.

Mokiniai ir mokytojai džiaugiasi krašto apsaugos konkurse laimėtais kompiuteriais, prie jų niekada netrūksta ir darbštuolių, ir smalsuolių.

Laima Lukšienė

1994 m. baigė VU komunikacijos fakultetą, įgijo bibliotekininko-bibliografo specialybę; dar studijuodama dirbo VU komunikacijos fakultete Informacijos sistemų katedroje. Gimus dukrai persikėlė gyventi į Trakus. Nuo 1996-2003m. dirbo Senujų Trakų Kęstučio vidurinėje mokykloje bibliotekos vedėja. Visus tuos metus domėjosi bibliotekų pertvarka, dalyvavo informacijos specialistams rengiamuose kursuose. Dalijosi sukauptomis žiniomis rajono bibliotekininkų seminaruose, organizavo ir pravedė seminarus rajono bibliotekininkams: „Mokyklos biblioteka kaitos sąlygomis: kritinio mąstymo ugdymas“, „Biblioteka profiliuotoje mokykloje“, „Projektinė veikla: mokytojų ir bibliotekininko bendradarbiavimas“. 2001 buvo apdovanota Vilniaus apskrities padėkos raštu už bibliotekos modernizavimą ir kompiuterizavimą.

Nuo 2003 11 11 Laima Lukšienė pradėjo dirbti Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos informacinio centro vedėja.

Informacinio centro veikla pakeitė kryptį.

Tobulėjant technikai atsiranda naujų darbo formų, metodų, tenka nuolatos mokytis prisitaikyti prie naujų darbo sąlygų. Kompiuteriai, internetas, elektroninis paštas, skaitmeninės kameros, kopijavimo bei skenavimo technika keičia darbo sąlygas, tempą. Ir mokiniai, ir mokytojai skuba, informacijos reikia pačios naujausios ir greitai.

Mokytojai ir mokiniai noriai išnaudoja informacinio centro erdvę savo kūrybiniams sumanymams realizuoti, joje eksponuojami įvairūs stendiniai pranešimai, nuotraukos, projektinių darbų parodėlės ir kt.

Mūsų gimnazijos informaciniame centre yra:

- kompiuteriai, prijungti prie interneto, kaupiamos elektroninės informacijos priemonės, apie 100 mokomųjų CD (naujausios kompiuterinės enciklopedijos, žodynai, mokomosios priemonės bei mokomojo turinio filmai);
- savarankiškam mokymuisi yra vadovėlių komplektai, papildoma literatūra, atlasai, žinynai;
- populiarri periodika (užsakoma 15 pavadinimų laikraščių, žurnalų);
- spausdintuvai, skaitmeninė vaizdo kamera, televizorius, DVD, vaizdo magnetofonas, kopijavimo aparatas bei priemonės, padedančios moksleiviams ne tik parengti savo projektinius darbus, bet ir pasiruošti juos pristatyti;
- kaupiama informacija apie Europos Sąjungą, NATO;
- kampelyje „Žinotina“ pateikiama informacija apie sveiką gyvenimo būdą, AIDS, kvaišalus.

VII. DALIS

TRADICIJOS. PUOSELĖJAMOS SENOS IR KURIAMOS NAUJOS.

Nuo mokyklos įkūrimo iki šių dienų.

Tik prasidėję mokslo metai Trakų 2-ojoje vidurinėje mokykloje buvo pilni idėjų, pasiryžimo ne tik gerai išmokyti mokinius, bet ir susikurti savąsias tradicijas.

Mokytoja E.Štuopienė parašė išsamų pranešimą, kokias tradicijas vertėtų puoselėti. Žinoma, jas reikėjo derinti prie laikmečio reikalavimų. Visi pedagogai pritarė švęsti Rugsėjo 1-osios šventę, ruošti šimtadienius, organizuoti paskutinį skambutį.

Be abejo, minėjome Spalio revoliucijos metines, Gegužės 1-ąją, dalyvavome privalomose eisenose į mitingus. Žygiavome su sovietiniais šūkiomis, raudonomis vėliavomis, pasveikinus valdžios vyrams, visa eisena turėdavo darniai šaukti „Valio!“. Organizavome internacionalines dienas, balandžio mėn. švarinome mokyklos vidų ir teritoriją, tvarkėme ežerų pakrantes. Iškilmingai kasmet minėjome Pergalės dieną, Kovo 8-ąją ir kt.

Atgavus nepriklausomybę, puoselėjome priimtinas senąsias tradicijas ir kūrėme naujų.

Nuo mokyklos įkūrimo švenčiama **Rugsėjo 1-osios šventė** – kasmetinė, tradicinė ne tik mūsų gimnazijoje, bet ir visose mokyklose. Ji kasmet gražina mokinius į mokyklos suolą, sukviečia daug svečių, mokyklos bendruomenę.

Šventė vyksta gimnazijos kieme, groja gimnazijos orkestras, aidai mokinių balsai. Šventės proga mokinių tėvus, pedagogus ir mokinius paprastai pasveikina gimnazijos direktorė, Trakų rajono savivaldybės Švietimo skyriaus atstovai ir svečiai, pedagogams mokiniai įteikia gėlių.

IV klasių gimnazistai lydi penktokus, nuskamba pirmasis skambutis.

Sena tradicija – **Mokytojo dienos** proga organizuoti mokinių savivaldos dieną. Tai linksma ir išradinga šventė. Gimnazistai pasveikina mokytojus, o paskui ... pastarieji tampa mokiniams ir „mokosi“ 13z klasėje. „Mokinukų“ laukia įvairiausi netikėtumai, keisčiausios užduotys, juokingos rungtys ir siurprizai. Gimnazistai (IV kl.) tuo tarpu pluša klasėse. Vieniems sekasi geriau, kitiems prasčiau, bet laimingi paragavę „mokytojo duonos“.

Diena, kurios kasmet laukiame*

---

* Kuliešiūtė J. Diena, kurios kasmet laukiame //Klaustukas. -2004 spal. 28. –Nr.29.

Būna metuose tokia viena ypatinga diena, kurios laukia visi mokiniai. Ji ateina rudenį, spalio mėnesį. Tą dieną sveikiname savo mokytojus, linkime stiprybės ir sveikatos, dėkojame už meilę, rūpestį, žinias ir šilumą. O mokytojai tą dieną vaikšto plačiai šypsodamiesi, jie tiesiog spindi. Taip, tai – Mokytojo diena.

Šiomet gimnazijos abiturientai Mokytojo dienos proga surengė tikrą šventę, labai stengėsi, nes norėjo, kad mokytojai pasidžiaugtų savo profesine švente, jaustų mokinių dėmesį ir dėkingumą, nors vieną dieną būtų linksmi, padūkę, pašėlę.

Aktyvi šventės organizatorė dvyliktokė J.Gliebutė pasakojo, kad mokytojų prie mokyklos durų šventės rytą laukė du apsauginiai, kurie tikrino, ar „mokinukai“ (t.y. mokytojai) neįsineša į mokslų tvirtovę draudžiamų daiktų. Kai 8:00 nuaidėjo skambutis, „mokinukai“ (t.y. mokytojai) susirinko choreografijos salėje, gėrė kavą ir šnekučiavosi. Po keliolikos minučių į salę sugužėjo būrys šeštokų, čiupo mokytojus už rankų ir vedė į Aktų salę. Pakeliui išgirdo VIIb klasės moksleivių dainų. Aktų salėje – klasėje prisistatė „mokinukų“ auklėtojai (Justina, Jūratė ir Gintaras) bei gimnazijos direktorius Edvinas. Po sveikinimo žodžių susirinkusieji žiūrėjo filmą, kurio herojai buvo jie patys. Buvo smagu stebėti savo mokytojų reakciją, kai jie televizoriaus ekrane išvysdavo save, užkluptą netikėčiausioje situacijoje.

Antroji pamoka – darbų – vyko valgykloje. „Mokinukai“ buvo suskirstyti į tris grupes, kiekviena grupė turėjo pagaminti po tortą. Darbas buvo vainikuotas apdovanojimais už originaliausią, gražiausią ir praktiškiausią tortą.

Kitą pamoką vyko medicinos seselės Eglės paskaita „Seksas – sportas – sveikata“. Tai buvo nuotaikinga šventės akimirka – prie to prisidėjo visi „mokinukai“, o ypač išdykėlis A.Kiršis. Po paskaitos etikos pamoką vedė Erika. Ji paskyrė „mokinukams“ užduotį – pratęsti mintį „Mokytojau, aš tave gerbiu, nes...“ Atlikę užduotį, žiūrėjo mokytojos L.Navickienės režisuotą VIIIa klasės mokinių spektaklį „Dinderio nuotyčiai“. Spektaklis „mokinukams“ labai patiko. Po jo vienas iš „mokinukų“ – Č.Jankovskis – visos savo klasės vardu tarė sveikinimo žodį, tos dienos mokytojai privalėjo prisiekti: neskriausti „mokinukų“, juos mylėti ir gerbti. Tuomet direktoriui Edvinui „mokinukai“ padovanojo „minkštą pagalvę“ – plytą, o auklėtojoms Justinai ir Gintarui – „jaunystės kremą“ – juodo batų tepalo (ot šmaikštuoliai!).

Po pertraukos laukė siurprizas – buvusio šios mokyklos moksleivio, dabar aktoriaus, Giedriaus Arbačiausko pasirodymas. Visi žavėjosi.

Mokytojo dienai skirtą renginį vainikavo dvyliktokų padėka mokytojams ir glėbys gėlių.

Teko girdėti, kad mokytojams ši šventė patiko. O abiturientams? Kaip jie jautėsi būdami mokytojais, ar norėtų dirbti šį darbą?

J.Vitkovskaja iš IVb, kuri tądien vedė anglų kalbos pamokas, sakė mokytoja nenorinti būti, nebent kolegos būtų tokie, kaip per Mokytojo dieną – visi pažįstami, draugai, vienmečiai, bendraminčiai.

P.Zapolskis iš IVb supratęs, kad mokytojų darbas išties reikalauja labai daug kantrybės ir stiprybės.

Ką galvoja apie šiuometę Mokytojo dieną kiti gimnazijos mokiniai?

Solveiga Tuomaitė (IIIb) sakė, kad Mokytojo diena buvusi maloniai chaotiška. Dvyliktokai šauniai vedė pamokas, visa diena buvo labai linksma. Solveiga jau laukia kitų mokslo metų, kai pati galės pabūti mokytoja.

Penktokas Julius Stančiauskas (Ve) džiaugėsi, kad buvo gražiai papuošta mokykla. Tiesa, mokytojai tądien buvę ne mažiau griežti už tikruosius.

Abiturientai tiki, kad Mokytojo diena visiems patiko, o šių metų vienuoliktokai kitą šventę savo mokytojams surengs dar šaunesnę – juk jie to verti.

Jūratė Kuliešiūtė, IVb klasė

Svarbi spalio 27-oji. Tą dieną prisimename, kas nuveikta gimnazijoje per mokslo metus, kuo džiaugiamės ir didžiuojamės, dėl ko liūdime. Tai **Vytauto Didžiojo vardo suteikimo** mokyklai diena. Ji kiekvienais metais ypatinga: šventinė nuotaika tvyro nuo pat ryto, uniformuoti gimnazistai ir į aktų salę besirenkantys svečiai, mokytojai. Tradicinės šventės svarbus akcentas – gimnazijos Metraščio skaitymas. Gimnazijos direktorė perskaito pavardes tų mokinių, kurie verti padėkos ir pagarbos. Tą dieną būsimieji gimnazistai prisiekia „ieškoti pirmo žodžio žiedlapio baltumo, to gero žodžio, kuris pašauktų aukai, vienytų, ne skirtų“. Vytauto Didžiojo vardo suteikimo metinės kiekvienais metais įgauna naują akcentą. Stebime įvairius vaidybinius spektaklius, klausomės choro dainų, žavimės gimnazijos solistais.

Kasmet vyksta linksmos gimnazijos „**pirmokų**“ **krikštynos**: tenka dalyvauti manų košės valgymo varžybose, šukuosenų konkurse, garsiausio knarkimo rungtynėse, o apeigos baigiamos iškilmingu „palaistymu“ ir galiausiai prispaudžiamas antspaudas.

Krikštynos 2004 !

Spalio 21-osios išvakarėse jaučiausi kaip nesava. Ta nežinomybė ir rytojaus laukimas kėlė jauduliuką mano viduje... Įdomu, ką gi galėjo antrokai mums sugalvoti... Įmes į šaltą ežerą?.. Apmėtys kiaušiniiais?.. Ar, kaip visada, duos valgyt ką nors nevalgomo?.. Visos šios mintys man neleido pasinerti į sapną, bet...

Spalio 22 d. Artėju gimnazijos durų link... Gimnazijos? Ant durų užrašyta „Vasaros 5“. Kas tai? Beprotnamis? Visi laksto su baltais chalatais. Ar aš ką pramiegojau? Matyt, ne, nes, nespėjęs apsisukt, prie manęs pribėga „gydytojai“ ir ima ant veido man kažką keverzoti su lūpdažiu. „O, dar vienas „fux‘as“, - sušuko „gydytojas“ už manęs... Šiaip ne taip išsprukau iš stiprių gniaužtų ir nudūmiau į klasę.

Klasėje visi buvo tokie kaip aš. „Fux‘ai“. Aha, jau supratau, prasidėjo pirmokų krikštynos. Per pirmąją pamoką mus išvarė į kiemą. Surišo visus „virvele“, kuri prispaudė man pilvą. Draugė, einanti iš paskos, man numindė batus. Buvom apmėtyti miltais ir manų kruopomis. Prieš direktorės langus dainavom gimnazijos himną. Kokia gėda miesto centre atrodyti visiems kaip baltoms vištoms ir vos išmekenti: „Knyga – mokslo jėga“. Bet visa tai atpirko didelė juoko dozė ir, aišku, nebuvimas lietuvių kalbos pamokoje. Per kitas pamokas buvo labai linksma – turėjom ką aptarti su klasės draugais.

Bet tai nebuvo pabaiga. Niekam ir nesinorėjo, kad taip greitai baigtųsi spalio 22 d. Kaip niekad, likę po pamokų, įnirtingai ruošėmės vakarui ir stengėmės apsimitinėti pačiais kvailiausiais klaustrofobikais. Kaip sakoma šiais laikais: „Kuo kvailiau atrodysi, tuo geriau“.

Vakaro visi laukėme nekantraudami.

Sulaukėme.

Prieš gimnazistus ir mokyklos svečius nebijojome apsikvailinti, juk vis vien šiandien mes turėjome teisę kvailioti „beprotnamyje“, tad visi pirmokų pasirodymai buvo humoristiniai ir šaunūs. Visi parodė, kad sugeba susiorganizuoti ir esą verti gimnazisto vardo.

Pirmoji užduotis, kuri man labiausiai patiko, buvo valgymas. Klasė mane įstūmė į sceną ir „gydytoja“ liepė valgyti grietinėlėje paslėptas vynuoges... surištomis rankomis. Kai baigiau savo užduotį, vos galėjau atsimerkti. Grietinėlės buvo visur: ant akių, nosyje, ant palaidinės, na, ir, žinoma, skrandyje. Kitos užduotys sukėlė visiems be galo daug juoko. Krikštynų vakarą buvau išsikvėpinusi savo mėgstamiausiais kvepalais... Be reikalo, nes iš aktų salės visi pirmokai išėjo iškvėpinti... tualetu oro gaivikliais.

Paskutinė nuskambėjusi daina, atliekama antrojų, man suvirpino širdelę. Nenorėjau, kad ši diena baigtųsi. Man buvo labai linksma ir gera, nes pamačiau, kad visi šie žmonės, tokie skirtingi, gali būti be galo draugiški ir vieningi.

Vakare atsigulusi į lovą peržvelgiau visą spalio 22 dieną – mano veide atsirado šypsena.

Galina Ribnikova, Ia klasė

Malonu prisiminti džiugias **karnavalų** akimirkas: reklamos, įvairiausi šokiai, puošnūs rūbai, olimpinės žaidynės, piratų kelionės ir kautynės, mokytojų šokis – „Gulbių ežeras“, o 2000 ir

mokytojų A.Maskvyčio ir R.Sadovskienės sukurtas filmas ir „Velnius dėvi pradą“, mokinių vaidinimai, miniatiūros. Tik spėk dairytis...

Abiturientų šimtadieniai – tai gražiausi renginiai. Kiekvienais metais vis įdomesni, išradingesni, žavintys nekasdienišku, originalumu.

Skambant Mendelsono iškilmingai muzikai, pro juostų tiltą pasirodo abiturientų virtinė, atsisėda šonu į sceną ir susirinkusius tėvus, mokytojus, gimines bei pažįstamus. Kalba gimnazijos direktorė, klasių auklėtojai, mokiniai. Pagaliau pasigirsta pirmieji Testamento žodžiai. Visi suklūsta. Bet... netrukus suošia juokas, nes viena po kitos „prabyla“ šmaikščios, sarkastiškos ar net groteskiškos eilės. Kliūva visiems: ir mokytojams, ir žemesnio rango mokiniams – vienuoliktokams (gimnazijos trečiokams). Bet niekas nepyksta, kvatoja, ir tiek. Kitąmet bus kam „atsikeršyti“!...

Pagaliau abiturientai įteikia „žemesniesiems“ simbolinį mokyklos (gimnazijos) šeimininkų raktą ir ... lengviau atsidūsta.

Prasideda dar įdomesnės akimirkos. Abiturientai tampa aktoriais. Nuotaiką kaitina spektaklių šmaikštūs vaizdai. Pastaraisiais metais žavimės abiturientų sukurtais video reportažais, filmais.

Smagios būna abiturientų **išleistuvės**: šokiai, dainos ir tradicinis Saulės pasveikinimas Trakų pilies saloje. Kitą dieną – paskutinė išvyka į gamtą su klasės vadovais. Vykstama prie Akmenos ežero, Bražuolės piliakalnio ar kitur.

Mokiniai laukdavo **turizmo ir sveikatingumo dienų**. Šventė paprastai prasidėdavo tvarkinga eisena į kitą Totoriškių ežero pusę. Ten mokiniai bandydavo savo jėgas įvairiose varžybose.

Kiekvienais metais organizuojami **sporto renginiai**: naktinio krepšinio konkursai, vyksta tarpklasinės kvadrato, tinklinio varžybos.

Gimnazija ugdo būsimuosius Lietuvos piliečius, atsakingus savo šalies kūrėjus, puoselėtojus. Tautine dvasia, rimtimi sutinkama **Sausio 13-oji, Vasario 16-oji, Kovo 11-oji**.

Labai laukiami gimnazijoje **meninio skaitymo konkursai**. Kiekvienais metais daug triūso bei vilčių į juos sudeda ir mokytojai, ir mokiniai. Pasirenkami įdomūs tekstai, raiškus žodis dera su jausmu. Turime kuo pasididžiuoti.

2004 m. gimnazistams pirmą kartą įteiktos Nobelio premijos. „Nobelio dienos“ renginys vienas iš gražiausių gimnazijoje.

Ir amžinas **paskutinis skambutis**.

Sako, jis paskutinis skambėjo...

Netiesa, jis ir vėlei skambės.

Ir girdėsi kas rytą, kas dieną –

Vaikų juokas varpeliais skambės...

Ir vis dėlto... Din... dilin... Paskutinis... din... dilin...

Gimnazijos gyvenimo akimirkos

Rugsėjo 1-oji. Daug metų atgal...

Mokytojos Elenos Štuopienės šokių būrelio „japonės“.

Naujai įsteigto muziejaus stenduose, pagamintuose pagal specialų užsakymą, Lietuvos mokyklų istorijos fragmentai. Antroje eilėje stovi istorijos mokytojas Gediminas Mickonis.

Jaunuolių kolektyvo šokėjai. Paskutiniai „Audėjėlės“ žingsniai (1977 m.). Mokytoja M.Draugeliene

Rugsėjo 1-osios akimirka...

Rugsėjo 1-oji (1979 m.). Mokytoja Elvyra Gudeliauskaitė (Bandzevičienė) su auklėtiniais.

1983 m. gegužės mėn. mokytojos D.Valikonienės vyrasArijus su auklėtoja ir chemijos mokytoja Ona Bražiūniene sodina liepą prie gimnazijos paskutinio skambučio proga. Jų laida yra pirmoji baigusi mokyklą šiame pastate.

Mokytoja Birutė Senkuvienė su mokiniais.

1985 m. Rugsėjo 1-oji. 10 klasės mokiniai su auklėtoja Birute Senkuvienė.

Klasės auklėtoja V.Andriuskevičiūtė (vėliau Filonova) su auklėtiniais.

Irena Potockaja su savo auklėtiniais po šaunaus pasirodymo karnavalo šventėje.

Šimtadienis (1990 m). Kalba klasės vadovė B.Senkuvienė. Antra iš dešinės direktoriaus pavaduotoja R.Nargelienė. Šalia klasės vadovas S.Kazakauskas.

Šimtadienio akimirka (1990 m.)

Metrašcio skaitymas – sena šimtadienio tradicija.

XVII laidos paskutinė Rugsėjo 1-oji. Klasės auklėtoja R.Bartusevičienė. Ketvirta iš dešinės – būsima direktorė Jolanta Martyncevienė (Jarusevičiūtė).

Šimtadienis. Kristina Ovčinkaitė – XVII laida (1991 m.)

Šimtadienio šventė. Kalba J. Jarusevičiūtė, dabar – direktorė Jolanta Martyncevienė (1991 m.)

1991 m. Mokytojas Rimas Janušauskas su auklėtiniais.

G.Dulkaitė ir A.Rumbaitė – “šimtadienio primadonos” (1993 m.). Klasės auklėtoja G.Labinskienė.

1993-02-27 Direktorė Elvyra Janušauskienė per šimtadienį kalba klasės auklėtojų G.Labinskienės ir P.Vainausko auklėtiniams.

1995 m. Šimtadienio akimirka. Abiturientų išradingumui nėra ribų...

Irenos Nevedomskienės mokinukai susikaupę ir tikriausiai ramūs. Juk fotografuojami!...

O.Ramanauskienė su dramos būrelio nariais, karnavalo organizatoriais.

Jaunieji literatai po Maironio minėjimo (1997 m.)

Tautosakinė kompozicija „Aš pasėjau linelius“ (1999 m.)

Užgavėnės – blynų valgymo šventė. G.Sokolinskienės auklėtiniai (1999 m.)

1999-11-16 A.Berželionytė ir V.Aliukonytė baigia ruošti naują ekspoziciją.

Konferencijos svečius ir dalyvius pasveikino direktorė E.Janušauskienė

Konferencijos dalyviai ir svečiai.

Uzgavėnių laužas jau liepsnoja (2000 m.)

XXVII laidos abiturientai savo auklėtoją B.Paltanavičienę į paskutinę pamoką atvežė ... gaisrine mašina (2001 m.).

„Kalbų diena“ (2002 m.). Dešinėje būsima lietuvių k. mokytoja Ernesta Juškėnaitė (Galdikienė).

Popietės „Interpretuojame Maironį“ interpretacijų autoriai (2003m.).

Gimnazistų krikštynos (2003 m.). „Mes – iš Saturno“, - dainuoja krikštijami gimnazistai.

Karnavalas (2006 m.). Abiturientų šokis – vakaro vinis!

Lietuvos mokinių olimpinio festivalio atidarymas (2007 m.). Olimpino festivalio ugnį uždegė LR prezidentas Valdas Adamkus.

Gimnazijoje svečiuojasi LR prezidentas Valdas Adamkus (2007 m.)

Profesijų diena (2007 m.).

Paskutinis skambutis (2007 m.). Ruošiamės sodinti medelius.

Valentino dienos renginys netradicinėje aplinkoje – valgykloje (2007 m.)

Mokytojų pasirodymo akimirka gimnazijos šventėje (2009 m.). Režisierė D.Januškevičienė.

Kalbų dienos proga vaidinome „Raudonkepuraitę“. Iš kairės E.Verbickaitė, S.Misevičienė, R.Sadovskienė, M.Račkauskienė, T.Z.Kanclerienė (2009 m.).

Kalbų diena. „Raudonkepuraitė“ (A.Valančiauskienė) su „senele“ (D.Budorina) (2009 m.).

Po virvės traukimo varžybų (2009 m.). Nugalėtojai su mokytojais B.Petroniene ir R.Janušausku.

2004-09-28 G.Sokolinskienės muziejininkai tvarko etnografijos skyrių.

Kovo 11osios minėjimas (2010 m.).

LR Prezidentės D.Grybauskaitės vizitas gimnazijoje. Nuotraukoje: prezidentė D.Grybauskaitė, direktorė E.Janušauskienė, mokytoja G.Sokolinskienė, meras V.Kapočius, Švietimo skyriaus vedėjas V.Rukšėnas (2010 m.)

Vytauto Didžiojo vardo metinių minėjimas (2010 m.)

36 laidos išleistuvės. Šventėje dalyvavo Švietimo ir mokslo ministras Gintaras Steponavičius (2010 m.).

Gaminame gerves. Akcija skirta taikai (2011 m.).

Gimnazistų krikštynos. 1b - I.Matijošaitytės auklėtiniai (2011 m.)

Atliekame tyrimus biologijos pamokose (2011m.)

Mokinio Nobelio premijos laureatai 2011.

Vasario 16-oji. Didžėjai ir renginio vedėjai (2011 m.).

Paskutinė diena prieš Kalėdų atostogas. Tradicija persirengti ir susikurti gerąnuotaiką (2011 m.).

Pirmieji klaustukiečiai ir jų pamaina

RIMVYDO KARALIAUS
Mokyklinis fotografijos grupė
mfgroup@centras.lt

Traku Vytauto Didžiojo gimnazija LAIKRAŠTIS "KLAUSTUKAS" 2004-2005

„Klaustukai – 20“. B.Palatanavičienė ir jaunieji žurnalistai (2015 m.)

B.Paltanavičienė ir J.Sadzevičienė su „klaustukiečiais“.

Vedėja J.Barišauskaitė moko nepaklysti žodyne (1996)

Tiriamieji darbai biologijos pamokose (2012 m.).

38 laidos šimtadienis. Vienas linksmiausių vaidinimų (2012 m.).

Paskutinis skambutis (2012 m.). Mokytojas A.Maskvytis su auklėtiniais.

Respublikinio teisinių žinių konkurso “Temidė” laimėtojai. Komandą ruošė socialinė pedagogė Jolanta Misiūrienė ir Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Trakų rajono policijos komisariato Viešosios policijos skyriaus prevencijos poskyrio vyresnioji specialistė Vlada Černienė.

Laisvės dainos konkurso laureatai: D.Ankudovičius, K.Sirotkina, A.Mažintaitė, U.Žilinskaitė, G.Petkevičiūtė, S.Kozlovaitė, E.Nedveckytė U.Večerinskaitė (2015 m.).

Respublikinis fizikos konkursas „Fizikos bandymai aplink mus 2015“. I vietos laimėtojai: K.Kozlovas, S.Gruodis, A.Zmejevskis, bei jų mokytojai Andrius Storta ir Vidas Lukša. Komanda pristatė savo pačių sukonstruotą Brauno dujų generatorių bei tiriamąjį darbą „Kiekybinė ir kokybinė HHO (Brauno dujų) generatoriaus analizė“.

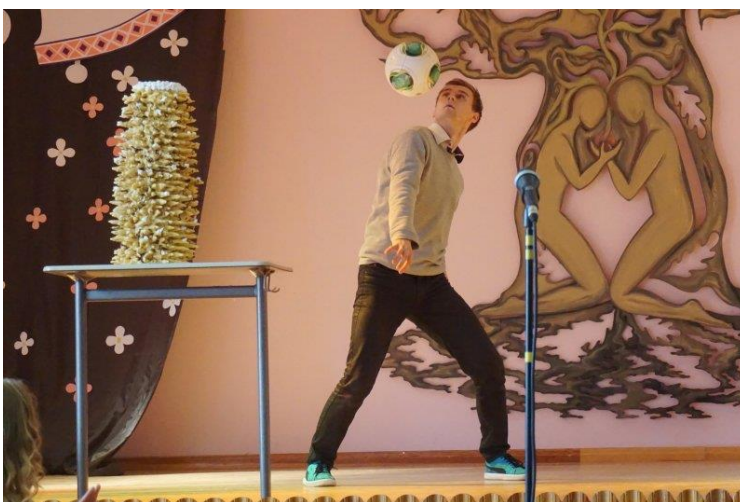

Tautinių šokių kolektyvas „Žarsteklis“ – gimnazijos pasididžiavimas. Vadovė Rimutė Blikertienė (2015 m.).

Šeimų diena 2015. Vaikai, tėvai, seneliai.

Paskutinio skambučio akimirka. Svečiavosi buvęs, gimnazijos mokinys, Lietuvos talentų 3 vietos laimėtojas Eduardas Butiuto.

Paskutinio skambučio šventė (2015 m.). Sveikinimo kalbą sako gimnazijos direktorė Jolanta Martyncevienė.

Abiturientų išleistuvės Trakų pilyje (2015 m.). Tradicinė nuotrauka ant pilies laiptų.

Post scriptum

Mes, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokytojai ir mokiniai, esame likimo apdovanoti-gyvename protėvių valia įkurtame mieste, ir mokyklą, ir pilį priskiriame prie nuostabių mums ir Lietuvai Valdovo skirtų dovanų. Žavimės praeitimi. Puoselėjame istorinę atmintį. Kasdien juntame ypatingą savo gimnazijos aurą - čia plevena Vytauto Didžiojo dvasia.

Kas atvažiuoja į Trakus, būtinai pastebi mūsų mokyklą-renovuotą, baltą lyg gulbę. Tokia graži ji nebuvo nė savo gimimo dieną. Priėjęs arčiau, gėrisi įvairiaspalviais gėlių graižais, o užėjęs vidun, nustemba - tiek daug čia gyvybės. Čia kvatoja jaunystė. Čia bręsta žmogus. Čia kiekvieno mokytojo pagrindinė užduotis-atskleisti vaiko paskirtį, padėti kiekvienam atrasti save. Jei baigęs gimnaziją suvokia, jog mokymasis nesibaigė, jog mokytis reikės visą gyvenimą, jei turi atsakomybės jausmą-ne be reikalo dirbta, stengtasi. Pats žodis „gimnazija“ kalba apie visos bendruomenės gebėjimą įveikti iššūkius..Ne veltui kiekvienais metais mūsų mokyklos mokytojai kviečiami dalintis patirtimi, o gabiausi mokiniai ją garsina akademiniiais pasiekimais.

Mokykla-gyvas organizmas. Jis visada „alsuoja“. Visada plaka jo „širdis“. Dirba „smegenys“. Visi organai privalo veikti ritmingai. Tada atsiranda siela.

Dešimt mėnesių per metus kiekvieną rytmetį (išskyrus atostogas ir savaitgalius) iš paukščio skrydžio gali stebėti, kaip Trakų miesto gatvėmis ir aplinkinių kaimų keliais į Vytauto Didžiojo gimnaziją „suteka“ mokiniai ir mokytojai. Pirmiausia darbas užverda pirmame aukšte - valgykloje ir trečiame aukšte - mokytojų kambaryje bei administracijos kabinetuose. Čia triūsiantys žmonės stengiasi gimnazijoje sukurti draugišką atmosferą, kad norėtųsi dirbti, o mokiniai jaustųsi saugūs ir pasitikintys savimi. Galime pasidžiaugti savo mokyklos trauka. Visada siekiame, kad mokiniai mylėtų savo namus, savo Trakus, savo Lietuvą.

Per visą mokyklos gyvavimo laikmetį būta ir pakilimų, ir krizių, dirbo daugybė mokytojų, į gyvenimą išleista jau 41 abiturientų laida. Mėginti parašyti apie visus, kurie čia mokėsi ar dirbo - neįmanoma, nes vis tiek kas nors liktų nepastebėtas. Džiaugsimės, jei knyga pateisino skaitančiojo lūkesčius, jei radote eilučių apie save, savo mokytojus ar pažįstamus. Galbūt versdami puslapius prisiminėt klasės draugų veidus, patirtus nuotykius, pirmąją meilę. Tikime, kad nesate abejingi savo mokyklai, kur kažkada aidėjo Jūsų žingsniai, žodžiai, daina ir juokas, kur buvo patirta ir nuoskaudų, ir išdavysčių. Neabejokite - mokykla Jus prisimena, ji visada pasiruošusi priimti ir ateinančius, ir ją baigusius žmones.

Birutė Paltanavičienė

